

STRATEGISCH BELEIDSPLAN 2007-2012

VOORWOORD

Missie

Op 23 maart 2001 verscheen in het Staatsblad het artikel 242 bis in de nieuwe gemeentewet, dat de colleges van burgemeester en schepenen verplicht aan de gemeenteraad een algemeen beleidsprogramma voor te leggen. Dit beleidsprogramma moet minstens de belangrijkste beleidsplannen bevatten.

Betreffend artikel is overgenomen in het nieuwe gemeentedecreet.

Hierdoor moeten alle gemeentebesturen zich bezinnen over de strategie die zij de volgende jaren zullen volgen en over de vraag hoe ze die strategie naar de praktijk zullen vertalen.

De bedoeling van dit alles is dat de kwaliteit van het beleid erop vooruit moet gaan.

De realisatie van dit **2de strategisch beleidsplan** was voor onze bestuursploeg geen al te moeilijke klus, omdat we een hertaling, met noodzakelijke bijsturingen, van ons Respect Actieplan 2007-2012 kunnen voorleggen. Eerder hadden we trouwens aangekondigd dat dit contract met de Hulshoutenaren het kompas dient te zijn dat ons zal leiden doorheen deze legislatuur.

Dit beleidsplan dient te worden aangewend als strategie voor het dagelijks functioneren van de organisatie. Met duidelijke richting en doelen. De mijlpalen en bakens om te weten dat we goed bezig zijn, zullen systematisch worden ingevuld.

Dit beleidsplan is een evenwichtsoefening geworden tussen de lokale economische ontwikkeling, kwaliteitsvol wonen én de natuur en de ruimtelijke ordening. Het geven van nieuwe impulsen aan onze economie en kansen om te bouwen in eigen gemeente zijn belangrijk. Maar tegelijk willen we het gewone leven van de mensen warmer, aangenamer en aantrekkelijker maken. Veilig fietsen naar school, meer fiets- en wandelgelegenheid, meer natuurbeleving horen daar ook bij. Cultuurbeleving, toerisme en sport verdienen onze blijvende aandacht.

Onze boodschap luidt: “van respect word je sterk”.

Samen geloven we in een rooskleurige toekomst voor onze gemeente en haar inwoners. Op een actieve wijze, waarbij je zélf meehelpt om die toekomst waar te maken. En dit samenwerken aan de toekomst kan alléén als je dit samen doet met anderen. Niet ten koste van anderen.

Het is een bron van inspiratie en werkkracht voor de gemeenteraadsleden binnen de komende bestuursperiode.

Binnen de beleidslijnen die hier uitgetekend worden, moet rekening gehouden worden met de concrete mogelijkheden.

Onze regel van drie bij de voorbije gemeenteraadsverkiezingen was: het samen-leven versterken, zekerheid in het beleid en leiderschap opnemen.

Samen-leven betekent “je voelt je thuis”. Mensen bepalen zelf hoe hun “thuis”, zeg maar hun leefwereld, eruit ziet. Dit beperkt zich zeker niet tot hun eigen huis. Onze taak is een beleid voeren dat mensen de kans geeft om zich thuis te voelen. Een plek waar kinderen kunnen opgroeien, waar men waardig oud kan worden, waar plaats is voor sport, cultuur, verenigingsleven, waar het aangenaam en gezond leven is.

Zekerheid betekent “je weet je zeker”. Er is veel onzekerheid in onze samenleving. Wij willen mensen meer houvast geven. Een respectvol beleid dat een betrouwbaar bestuur, eenvoudige regels en procedures, een klantvriendelijke dienstverlening, toegankelijke diensten, een veilig gevoel op straat biedt.

Leiderschap betekent “je ziet een toekomst”. Mensen willen leiders die weten waar naartoe. Respectvol beleid blikkt vooruit, bereidt de toekomst voor. Het is een beleid dat oog heeft voor innovatie, voor gemeentelijke netwerking, voor ruimtelijke planning, voor duurzame financiën en voor het promoten van de gemeentelijke troeven.

Het is in deze kleinste kring van politieke besluitvorming, het dichtst bij de mensen, dat een belangrijke stempel gedrukt wordt op de kwaliteit van de samenleving.

Het **goed gevoel** van de mensen speelt zich af in hun directe leefomgeving en het gemeentebestuur heeft daar een grote invloed op.

Dit welbevinden wordt bepaald door de rol die de lokale overheid al dan niet speelt, de manier waarop bestuurd wordt en de initiatieven die genomen worden. Daarbij moeten voldoende kansen gegeven worden aan mensen, verenigingen en ondernemingen om **mee verantwoordelijkheid** te nemen. Zij zijn het die kleur geven aan de samenleving.

We willen bouwen aan een warme lokale samenleving waarbij de eigen zin niet ligt in de eigen-ik, maar in de keuze voor anderen, het groepsgevoel, het gemeenschapsleven.

We willen dit doen op een betrouwbare wijze, duidelijk, de problemen durven noemen en haalbare oplossingen uitwerken. We bieden mensen onze kennis en ervaring aan en geven een houvast, zekerheid.

Tenslotte moet altijd iemand het doen, leiding en beslissingen nemen. We willen dit uitvoeren vol daadkracht, initiatief en politieke verantwoordelijkheid.

In al onze daden is **respect** het sleutelwoord. Het is een uitdrukking van de rechten en plichten moraal: “Ik heb recht op respect, maar ik heb ook de plicht respect te hebben voor de andere.” We willen respect uitdragen omdat zonder respect het samen-leven een hel wordt. De migrantenrellen in Frankrijk eind 2005 bewijzen dit.

Elke week plegen in Vlaanderen twee jongeren zelfmoord. Meer en meer ouders doen een beroep op de politie, omdat ze de problemen met hun eigen kinderen niet aankunnen. Mensen hebben het niet gemakkelijk in deze veeleisende en complexe samenleving.

Ze snakken naar meer respect. Die uitdaging is de onze.

Wij blijven actie voeren om meer respect voor mensen waar te maken.

1. Voor wie **oud of ziek** is, betekent dat zolang mogelijk thuis de juiste zorgen kunnen krijgen.

2. Respect voor mensen betekent strijden tegen **verslaving**. Het federale drugbeleid zit al jaren in het slop. Het Arbitragehof verwierp de constructie rond het totaal foute gedoogbeleid. Als ouder aanvaarden we niet dat voor elke opgedoekte wietplantage, er twee anderen opengaan. Als gemeentebestuurder vragen we dat Vlaanderen de nodige centen op tafel legt voor een volwaardig en duurzaam preventiebeleid. Verslaving rijmt niet met menselijke waardigheid.

3. Respect is steun voor wie kiest voor **kinderen en opvoeding**.

Wij willen maximale opvoederondersteuning. Opvoeden is vandaag moeilijker dan ooit. Wij laten de gezinnen niet in de steek.

4. Wij blijven strijden voor respect voor de **vrijwilliger**. Jarenlang hebben wij geijverd voor een statuut voor de vrijwilliger. Nu het er eindelijk is, kan het niet fatsoenlijk in werking treden omdat de uitvoeringsbesluiten ontbreken.

5. Wij willen respect voor de Vlaamse consensus rond **integratie en inburgering**. De Vlaamse regeringspartijen zijn het eens dat je Nederlands moet leren om een sociale woning te huren. Kunnen we dan federaal afspreken dat je ook een landstaal moet leren om Belg te worden ?

6. Respect is een overheid die **mensen steunt** bij het plannen van carrière en pensioen. Hulp bij het combineren van loopbaan, gezin en zorg.

7. Wij eisen meer rechtszekerheid. Respect voor de **regelgeving**. Juridisch knoeiwerk is een echte plaag. Zo moet aan de rechtsonzekerheid over de verjaring van bouw misdrijven, een erfenis van de vorige Vlaamse regering, dringend een einde komen. Mensen verdienen woonzekerheid.

8. Tot slot verwachten mensen respect van **klantvriendelijke overheidsdiensten**. We houden een continue tevredenheidpeiling bij burgers en ondernemingen.

Respect hebben we ook voor al onze inwoners. Daarom zal voortgebouwd worden op onze idealen en stijl:

- alleen beloven wat we kunnen waarmaken
- inhoud voorrang geven op verpakking
- inzetten op meer respect voor mensen

Respect is geen reclameslogan, maar een ambitie. Onze ambitie.

De wereld verandert snel. Mensen zoeken veiligheid, geborgenheid en eigenwaarde. Dat is de uitdaging voor de moderne politicus: **verandering in goede banen leiden**. Daarin willen wij leiding nemen, van het grote Europa tot in onze kleine gemeente.

Besturen is een werkwoord ...

Dit Beleidsplan **bouwt verder** op onze lange termijnvisie geëtaleerd in het aflopend algemeen beleidsprogramma 2001–2006.

Door het opstellen hiervan kon ons bestuur zich op diepgaande wijze bezinnen over de strategie die zij de voorbije jaren te volgen had en over de vraag hoe ze die strategie naar de praktijk kon vertalen.

De bedoeling van dit alles was dat de kwaliteit van het beleid erop vooruit zou gaan. Wat gelukkig ook gebeurde.

Mensen willen van een beleid **resultaten** zien. Terecht. Daarom verkiezen we ook nu voor een **terreinbeleid** boven bureaubeleid.

Zo ook wordt dit **Beleidsplan 2007-2012** het **contract** met de Hulshoutenaren en het **kompas** dat onze gemeente kan leiden doorheen volgende legislatuur.

Hieruit kan dan een nieuw beleidsplan worden opgemaakt als strategie voor het dagelijks functioneren van de organisatie. Met duidelijke richting en doelen. Met mijlpalen en bakens om te weten dat we goed bezig zijn.

Uitgaande van de vele contacten, **midden onze bevolking**, waarbij een luisterend oor gelegd werd naar wat onze mensen nu écht beroert en vanuit de **bevraging** die we begin 2004 (net als in 1999) uitvoerden (“kijk even met ons mee door de voorruit...naar de volgende 3 jaar!”), waarbij elke inwoner zijn of haar grieven kon uiten, was het echt niet zo moeilijk de richting aan te geven welke onze gemeente verder dient te volgen.

Het spreekt vanzelf dat er **bijsturingen** ten goede **mogelijk blijven**, na concertatie met de bevolking, rekening houdend met de grondstroom binnen onze lokale gemeenschap.

en mensnabij ...

Dit Beleidsplan is opgebouwd rond de centrale boodschap “**midden de mensen**”. Wij zijn er voor de mens die meer is dan een individu of een anonieme schakel. Wij ijveren voor de mens die zich ontplooit via zijn familie, het werk, het engagement, het verenigingsleven, de buurt,...

De essentie van dit Beleidsplan ligt in een evenwichtig opgebouwd verhaal rond het spanningsveld tussen de menselijke vrijheid en de verantwoordelijkheid: aanmoedigen en kansen geven en tegelijk al wie het moeilijk heeft meetrokken.

Wij kiezen voor het **stimuleren** van eigen initiatieven van mensen en verenigingen. Als een zorgzame rentmeester willen wij werken aan een kwaliteitsvolle en veilige leefomgeving. We kiezen voor vrijheid in solidariteit. Wij wensen ruimte te creëren voor alle mensen om in hun relaties, de vereniging en de buurt volwaardiger mens te worden en te blijven.

Ieder zich **goed en thuis** laten voelen in de buurt is onze uitdaging. De mens staat in het midden. Binnen onze gemeente wensen we dit verhaal concreet in te vullen met nieuwe tastbare projecten die aansluiten bij concrete noden.

Met dit Beleidsplan wensen we een instrument aan te reiken waarmee op **hoofdlijnen** sturing wordt gegeven aan de wijze waarop we invulling willen geven aan de essentie, de bestaansredenen van ons lokaal bestuur.

Het is cruciaal om het beleid periodiek te evalueren en waar nodig bij te sturen.

Dit gebeurde in het verleden telkenmale in het kader van de begrotingsbespreking en de daaraan gekoppelde meerjarenplanning.

Hierbij moet tevens de nodige aandacht geschonken worden voor kostenbesparing en/of afbouw van bestaand beleid om binnen de eigen budgettaire enveloppe meer ruimte te krijgen voor nieuw beleid.

Dit Beleidsplan wenst niet te vervallen in het detailleren van de eigen dienstverlening, prestaties of acties. De gedetailleerde werk- of operationele planning hoort trouwens thuis in een meer gedetailleerd planningsdocument.

22.01.2007

Het College van Burgemeester en Schepenen

ALGEMEEN BELEID

We gaan resoluut voor een gemeentebestuur dat mensen goesting geeft om mee te doen.

Vooruitkijken naar de volgende zes jaar kan je niet door de gemeentelijke verrekijker als je niet de bril van dichtbij opzet: nooit zijn techniek, media, wetenschap en maatschappelijke mentaliteit zo snel geëvolueerd als de voorbije decennia. De gemeenteraadsverkiezingen waren weer onderhevig aan deze nieuwe en versterkte tendensen.

We onderkennen ze, vangen ze op en sturen ze bij waar het kan. Mensen zullen straks kiezen voor een toekomstig beleid dat ze via de media kunnen toetsen aan een ruim wereldperspectief, maar waar bijna iedereen zich steeds liever terugplooit op de eigen leefomgeving.

Uitdagingen voor de Dorpstraat

De **media** beheersen meer en meer het leven van elke dag. Ze hanteren vaak de regel dat alleen slecht nieuws echt nieuws is. De mediacontext heeft lokaal een dubbel gevolg:

voor de politiek in dorp of regio bestaat enkel belangstelling als de pers mee zijn vierde macht ontplooit: een dossier dat niet in de media komt, krijgt zelden ruime belangstelling. Wijze beslissingen op de gemeenteraad worden door weinigen beluisterd en relatief beperkt besproken. De grieven van een actiecomité op een ludieke manifestatie zijn het onderwerp van gesprek in winkel en café, de gestemde begroting op de gemeenteraad niet.

mensen worden overstelpt door een berg nieuws en moeten zich dagelijks een weg banen in een erg ingewikkelde maatschappij. Velen haken af en hebben geen interesse voor het beleid, laat staan dat ze zich willen engageren.

Kansen voor de Dorpstraat

De grote kracht in dit Beleidsplan moet erin bestaan de **menselijke persoon** centraal te stellen en een werkkader aan te bieden dat heel dicht bij de mensen in hun dagelijks bezig-zijn staat. Die sterkte moet tot uiting komen in het plaatselijke beleid dat draait om zaken waar mensen mee bezig zijn:

onderwerpen in de krant of het informatieblad van de gemeente zijn **herkenbaar** en wekken spontaan interesse op. Een draagvlak voor herkenbare beleidsdossiers kan ter plaatse gecreëerd worden.

mensen zijn nog bereid de handen uit de mouwen te steken voor situaties die ze begrijpen. Rekenen op medewerking en solidariteit is nog mogelijk als de feiten of uitdagingen **dichtbij** zijn.

Om maximaal in te spelen op deze **nabijheidsreflex** van mensen moet de wijze van besturen naar het terrein georiënteerd zijn. Dit vraagt een voortdurende typische **ingesteldheid** op alle niveaus: deze basisdoelstelling moet doordringen tot alle administratief en politiek personeel. De denklijn moet verbonden zijn met de aanpak bij alle stadia van dossierbehandeling: de aanbreng van het thema, de aanpak en de opvolging.

Willen we die mentaliteit kweken, dan moeten we aan deze **terreingebonden aanpak** een stijkenmerk maken.

Waar mensen wakker van liggen:

In de onderstroom van het beleid willen we een **antwoord** geven op de fundamentele **bekommernissen** van de mensen. We hebben een aantal **tendensen** in het achterhoofd bij de uitbouw van dit lokaal Beleidsplan dat onze bevolking aanspreekt.

Een aantal klemtonen zijn hier duidelijk aanwezig:

Een **antipolitiek** klimaat. Een algemeen gevoel van onzekerheid en onbehagen zoekt instanties om die indrukken op af te reageren. Vaak wordt de politiek en het beleid als schuldige aangeduid wanneer dingen fout of minder goed lopen. De verantwoordelijkheid van de betrokkenen zelf wordt weinig beklemtoond: men wijst veeleer de “overheid” aan als schuldige verzuimer.

Weinigen hebben nog een goed **veiligheidsgevoel**. Bijna iedereen voelt een bedreiging in zijn of haar omgeving. De bedreigingen zijn zeer verscheiden: de ziekte van een vriend of een familielid, gevaar om de job te verliezen, het roekeloze verkeer, luchtvervuiling, slecht nieuws op TV. Elke dag treft ons wel ergens een mogelijke bron van onheil.

Wonen en werk hebben zijn niet meer vanzelfsprekend. Noch voor onszelf, onze kinderen of onze kleinkinderen. Nochtans is een vaste woonstek en dagelijks je boterham kunnen verdienen een basiselement om echt gelukkig te zijn.

Steeds meer mensen plooiën terug op zichzelf. Het **individualisme** neemt toe. Men streeft steeds meer naar voldoening op het “nu” dan naar vooruitzichten op langere termijn.

In de drang om aan eigen behoeften te voldoen, schuift men waarden en normen makkelijker opzij. Men wil meer verkeersveiligheid in de eigen straat maar wenst zelf geen cameracontrole, men wil meer woonst en meer werk maar aanvaardt geen last van bedrijvigheid of nieuwe woonwijken in eigen buurt.

We worden ouder en vragen ons allemaal af hoe we ons gaan behelpen. Zullen we voldoende spaarcenten of pensioen hebben om in onze oude dag in het broodnodige te voorzien? Gaan we thuis kunnen **vergrijzen** of zullen we elders een plaats vinden waar men goed voor ons zorgt?

Administratie en **overheid** worden in het dagelijks contact nog te veel als een **log apparaat** beschouwd. Een complexe maatschappij waar de vele drukkingsgroepen wetten en besluiten tot nuances dwingen, veroorzaakt en stroom regels en papieren waar mensen in verdrinken.

De tijd is voorbij dat mensen vlot achter idealen of instituten lopen. Men aanvaardt niet meer dat een levenspatroon van boven af wordt opgedrongen.

Ook in lokale gemeenschappen wordt het moeilijker om een lijn in het beleid te trekken waar iedereen achter staat. Er bestaat geen vaste normen-menu voor vele maatschappelijke groepen, waardoor **waarden** niet door iedereen vanzelfsprekend op ruime schaal gedeeld worden. Lokaal moet met die verscheidenheid rekening gehouden worden.

Financieel worden de marges op elk beleidsniveau krappere. Niet alles zal betaalbaar blijven via de overheid. Ook onze gemeente moet zelfredzaam werken en waar mogelijk creatieve samenwerking zoeken om projecten te realiseren.

dit Beleidsplan neemt de mensen au sérieux

We willen in de beleidsmethodes systemen inbouwen die intrinsiek een reactie en **medeverantwoordelijkheid** van de mensen uitlokken. Telkens moet gestreefd worden naar een win-win situatie. In concrete en welomschreven beleidsdomeinen zal het haalbaar zijn om op de medewerking van de bevolking een beroep te doen:

de gemeente en het OCMW zoeken naar inspirerende en vernieuwende **projecten** die hun concrete weerslag hebben op de leefwereld van mensen, buurten en verenigingen: milieubeleid is bijvoorbeeld versnijdbaar in talrijke **meedoemogelijkheden** waar de gemeente kan op inspelen. Een vereniging kan gratis opkuismateriaal krijgen als ze het zwerfvuil opruimen ...

we zullen de **bevolking nauwkeurig informeren** over alle mogelijkheden en kansen die het beleid biedt. Die informatie moet goed gerubriceerd en afgelijnd zijn, zodat ze makkelijk te vinden is. Het beleid moet ook uitvoerig **uitleggen** waarom bepaalde maatregelen worden genomen. De bereidheid van mensen om mee te denken in dezelfde richting zal toenemen naarmate de informatie voldoende aanspreekt

aan **subsidies** kunnen voorwaarden worden verbonden. Aan individuen of verenigingen die gesteund worden met gemeenschapsgeld kan een **return** worden gevraagd

sommige toelagen kunnen **stimuleren**, afhankelijk van de manier waarop ze worden toegekend: een geldelijke tegemoetkoming kan worden gebruikt om bij mensen positieve houdingen aan te moedigen. Bij selectief inzamelen van huisvuil kan de bewuste gebruiker beloond worden en de slordige weggooier ontmoedigd

voor het **beheer** van sommige onderdelen van het gemeentelijk beleid kunnen overeenkomsten met mensen en groepen worden gemaakt

het is goed op tijd en stond mensen in de **bloemetjes** te zetten die op hun terrein op eigen benen sterk werk afleveren. Veel **vrijwilligerswerk** of individuele inzet haalt het nieuws niet maar ontlast de overheid van sommige taken die ze anders met gemeenschapsmiddelen moet vergoeden. De gemeente blijft oog hebben voor bijvoorbeeld al degenen die via ziekenzorg en thuiszorg ouderen of zieken langer in hun omgeving houden

ook **personeelsleden** die dagelijks contact hebben met de bevolking moet **medeverantwoordelijkheid** worden aangeleerd

de aanpak van problemen op wijkniveau biedt heel wat kansen om **mensen** bij oplossingen te **betrekken**. De wijkvergaderingen met de Geelse Bouwmaatschappij illustreren dit

een **meedoen - mentaliteit** wordt **jongeren** best bijgebracht. Zorgvuldig omgaan met het milieu of zich gedragen in het verkeer dient van jongs af te worden ingeprent, zodat het later een natuurlijke burgerhouding wordt.

Een lokaal beleid vertrekt fundamenteel bij de bevolking en belandt in zijn resultaten opnieuw bij de noden en verzuchtingen van de mensen. we moeten wellicht nog meer denken aan de “**output**” van de beleidsdaden.

Daarom moet:

elke gemeentelijke activiteit goed afgewogen worden als een **product** dat kwalitatief **goed voorbereid en afgeleverd** wordt. De lokale overheid moet haar producten van begin tot einde degelijk begeleiden. Ook de afweging **prijs-kwaliteit** geldt voor elke plaatselijke beleidsdaad

de organisatie van het overheidsoptreden moet **doorzichtig** zijn. Alle stappen moeten **controleerbaar** en analyseerbaar zijn, wil men aan kwaliteitsbewaking doen

beleidsprocessen moeten **open en helder** verlopen. Een klare algemene beleidsnota wordt elk jaar in uitvoeringsprogramma's en controleerbare plannen en budgetten omgezet

Wanneer komen mensen nu eigenlijk het meest markant in contact met de gemeente ?

Mensen hoeven niet te vaak op het gemeentehuis te zijn: alleen bij administratieve verplichtingen komen ze in contact met het bestuur. Voor het overige wenden ze zich tot de bestuurders als een dringend probleem of vraag zich stelt.

Wanneer de gemeente de bevolking speciaal aanspreekt, willen we attent inspelen op de bekommernissen:

de **gemeentelijke informatie** moet verzorgd en zeer **toegankelijk** zijn. Het gemeentelijk informatieblad blijft inspelen op de vorm en inhoud die mensen verwachten van een actueel tijdschrift. We onderschatten de impact van een goed infoblad niet

op het **gemeentehuis** moeten de **personeelsleden** zich bewust zijn dat op elk moment een **dienstbare service** moet worden verleend. Dit vergt een constante aanmoediging van personeelsleden en drastische bijsturing als er een negatieve klantensfeer hangt

In de jaarlijkse nieuwjaarsboodschap van de Burgemeester wordt hierop alvast telkenmale geattendeerd.

mensen nemen vaak contact op met de lokale overheid bij **acute problemen**. Het is van groot belang een degelijke **communicatie** op te zetten waarbij mensen vriendelijk en rustig worden opgevangen en wegwijs worden gemaakt in hun zoektocht. Een goede doorverwijzing buiten de diensturen is belangrijk. Alle middelen om op een duidelijke wijze adressen, namen en telefoonnummers regelmatig aan de gezinnen over te maken moeten benut worden. Vandaar dat de gemeente gestart is met de uitgave van een periodieke **gemeentegids**. Ook de elektronische communicatie wordt maximaal benut om sneller en efficiënter op vragen in te spelen.

in gezinnen zijn niet alleen de stemgerechtigde +18-jarigen belangrijke contactpersonen. We onderschatten ook de aandacht niet die ouders hebben voor de zorg die een gemeentebestuur voor **kinderen** heeft. Het is erg belangrijk dat het beleid grote aandacht besteedt aan jonge mensen. De jonge mensen zijn niet alleen de beleidsmakers van de toekomst, ze zijn ook een onrechtstreeks belangrijke toetssteen van het beleid voor de ouderen

als mensen **uitgenodigd** worden op het gemeentehuis of wanneer ze occasioneel voor een hoorzitting worden gehoord, verwachten ze **aandacht**. Wat voor bestuurders een dagelijks karwei is, is voor de bevolking een speciaal evenement. We blijven erg zorgen om voorbereiding en een hartelijke omkadering

beleidsmensen moeten meer **naar de bevolking** gaan dan omgekeerd. De **aanwezigheidspolitiek** wordt verzorgd. Met een oprechte **luisterbereidheid** en **openheid** kan men veel signalen van het terrein opvangen

op cruciale levensmomenten speelt de gemeentelijke instantie een rol. Geboorte, overlijden, burgerlijk huwelijk mogen nooit verworden tot saaie administratieve formaliteiten. Met de nodige creativiteit zal de gemeente op deze **intense ogenblikken** positief aanwezig blijven.

Mensen richten zich in drie burger-functies tot de overheid:

zij geven signalen naar het **algemeen beleid** van de gemeente als vertegenwoordiger van bepaalde maatschappelijke belangen;

zij kloppen bij de overheid aan als **bewoner van een deel of wijk** van de gemeente om een situatie te bespreken of aan te kaarten;

zij melden zich als **klant** wanneer ze voor een dienst of informatie een beroep doen op de plaatselijke dienstverlening.

Het gemeentebestuur gaat na in hoeverre de gemeentelijke organisatie deze burgerbenaderingen invult:

komen alle bevolkingsgroepen voldoende aan bod in de opbouw van het beleid en is er voldoende doorstroming van wat leeft aan de basis naar de top van het bestuur?

is de opbouw van het beleid voldoende wijkgericht? Hoe komen we in contact met wat leeft in straten, buurten, wijken?

hoe worden de klanten op het gemeentehuis ontvangen en behandeld? Hebben wij een idee van de snelheid en de degelijkheid waarmee vragen, suggesties en bekommernissen worden opgevangen en verwerkt?

Een gemeentebeleid moet zich niet richten op procedures maar op de vragen van mensen. We willen daar de volgende jaren **meetbaar** aan werken: beleidsbrieven, begrotingen en rekeningen zullen op de drie burgerfuncties worden gemeten.

Het gemeentebestuur bouwt hierbij haar beleid vanuit drie uitgangspunten:

VRIENDELIJK: een lokale aanpak gaat uit van optimisme, een positieve kijk en hartelijkheid

VEILIG: wij doen alles voor een aangenaam leefklimaat; wij pakken het subjectief en objectief onzekerheidsgevoel aan

VERANTWOORDELIJK: de politiek op zich kan niet alles oplossen, veel projecten moeten voor en met mensen gerealiseerd worden

Mensen zullen in ons geloven als er een gezond **evenwicht** is tussen eigen initiatieven van mensen in de gemeente en initiatieven van een overheid die betrouwbaar is en woord houdt.

Wij willen alvast ons mandaat van de kiezer verder uitvoeren in de gekende stijl:

altijd aanspreekbaar

met veel inzet om zich lokaal in te leven

een beleid waarin elke leefgemeenschap zich herkent

met aandacht voor alle soorten problemen, ook degene die op het eerste zich van minder groot belang lijken. Het gaat om de dagelijkse zorgen van alle mensen.

Daarom zal onze Bestuursaanpak heel eigen zijn:

gericht op buurten en wijken:

mensen willen nog een handje helpen in de directe buurt

wij willen die deelname stimuleren

wat is de winst voor de betrokkenen?

betrekken van verenigingen en middenveld:

wij willen beleid blijven voeren samen met de inwoners

met grote openheid luisteren naar alle bevolkingsgroepen en daardoor van anderen uit meerwaarde geven in het beleid

mandatarissen die werken vanuit grote beschikbaarheid en luisterbereidheid

wegnemen onzekerheidsgevoel:

directe leefomgeving is de ideale bodem om mensen meer houvast te bieden

wij willen partner zijn van iedereen die uit de slachtoffercultuur weg wil en verdediger van de eigen verantwoordelijkheid van mensen en organisaties

een offensieve strategie:

we willen een offensieve en opbouwende stijl ontwikkelen

een sterke aanwezigheidspolitiek:

een publiek mandataris moet veel tussen de mensen zijn om een goed gevoel van erkenning en interesse uit te stralen

mensenkennis en dossierkennis zijn de beste bagage om vanuit het terrein beleid te maken

HET BELEIDSPLAN

Het Beleidsplan dat het College van Burgemeester en Schepenen voorlegt is opgebouwd rond de centrale boodschap “**midden de mensen**”: wij zijn er voor de mens die meer is dan een anonieme schakel en we ijveren voor een mens die zich ontplooit via familie, werk, verenigingsleven en buurt. Dus: de politiek is er voor de mensen en niet omgekeerd.

Niet de Staat of de markt moeten centraal staan. Maar wel het gezin, de school, de wijk, de vereniging; dat is de échte basis van onze samenleving.

Een samenleving waarin integriteit, verantwoordelijkheid, zorg en respect centraal staan. Waarin met andere woorden menselijk geluk, waardigheid, veiligheid en gemeenschapszin de constanten zijn.

Een samenleving waarin de mensen en hun organisaties zelf verantwoordelijkheid kunnen en moeten nemen.

Een relatie ik-overheid moet plaats ruimen voor een echte samenleving.

De kern van deze betrokkenheid is het **gezin** in al zijn vormen. De gezinsfase is nog altijd de spilperiode in de levensloop. Ieder van ons wordt geboren in een gezin en groeit er in op. Het Gemeentebestuur wil dan ook extra investeren in de komende generaties, in gezinnen met kinderen en gezinnen zonder kinderen.

We willen alle maatregelen voorstellen en ondersteunen waardoor mensen meer mogelijkheden krijgen om werk en zorg voor familie en kinderen te combineren, maar ook om maatschappelijk en sociaal actief te zijn.

Extra investeren in de komende generaties betekent ook investeren in scholen en onderwijs als belangrijke schakels en knooppunten in de samenleving. Een school ingebed in het plaatselijke weefsel van organisaties en verenigingen.

1. De familie als basis

De gemeente staat het dichtst bij de mensen. In de gemeente leven de families, wonen ze, verdienen ze hun brood en ontspannen ze zich. Die nabijheid maakt van de gemeente een aangewezen factor om een familiebeleid te voeren.

Zij kan de voorwaarden scheppen die een kwaliteitsvol familielevens bevorderen.

We nemen het op voor mensen die duurzaam voor elkaar kiezen, verantwoordelijkheid voor elkaar opnemen, waar mensen voor elkaar ruimte maken, waar mensen een thuis bouwen.

De **verbondenheid tussen de mensen** vormt het uitgangspunt, als een antwoord op het individualisme.

Daarom kiezen we er voor te midden van de mensen, te midden van de familie te staan.

Het Gemeentebestuur wil een **thuis voor iedereen**. Thuis is waar mensen op adem kunnen komen. Thuis is waar kinderen tot gelukkige, zelfstandige en weerbare mensen kunnen opgroeien. Thuis is de plaats bij uitstek waar jong en oud zichzelf en elkaar kunnen vinden. Thuis is de kleinste eenheid van menselijke verbondenheid.

We komen op voor een welgezinde samenleving. Dit is een samenleving die gezinsleden alle kansen biedt op een harmonieuze ontplooiing. De duurzaamheid van het gezinsleven is een belangrijke voorwaarde voor het welzijn van kinderen en volwassenen.

Het Gemeentebestuur wil alle mannen, vrouwen, kinderen en ouderen ondersteunen die zorg willen opnemen voor elkaar en kiezen voor een duurzame band.

Het gezinsprofiel is grondig veranderd. Het gezin is vandaag een verscheidenheid aan vormen waarin mensen samenleven en zorg dragen voor elkaar. Hoewel nog steeds in meer dan acht op de tien gevallen kinderen opgroeien in een gezin waarvan de beide ouders de natuurlijke ouders zijn die tevens gehuwd zijn, willen we **nieuwe gezinsvormen** zoals het éénoudergezin, het meergeneratiegezin, het nieuw samengestelde gezin, het holebi-gezin, het samenwonende gezin met of zonder kinderen, etc... evenzeer ten volle ondersteunen en ontplooiingskansen bieden.

Het Gemeentebestuur schenkt niet alleen aandacht aan de diversiteit, maar let ook op de gezinscontext. De context waarin kinderen opgroeien kan sterk verschillen. Voor éénoudergezinnen, ouders met een ziekte of handicap, ouders van kinderen met een ziekte of handicap, kansarme ouders,... is de opvoeding van kinderen meestal nog een complexere opdracht. We bieden bijzondere ondersteuning voor gezinnen in een precaire gezinscontext.

Ouders werken tien, twaalf uur per dag. Ze dragen een zware leninglast om behoorlijk te kunnen wonen. Tijd voor elkaar, familie, vrienden of burens is er haast niet. Het is bovendien niet eenvoudig om in huis ook echt "thuis" te zijn. Agenda's moeten op elkaar worden afgestemd. Er moet eten op tafel. Het schoolwerk van de kinderen met worden gevolgd, etc.

Het groot appèl dat onze tijd doet op het gezin, zet het **gezin onder druk**.

Het Gemeentebestuur wil de druk van de ketel, buitenshuis en binnenshuis. De levenskwaliteit van de gezinnen in Vlaanderen moet omhoog. We zullen hiertoe flankerende maatregelen treffen.

Een lokaal gezinsbeleid moet zich terdege bewust zijn van al die verschillende behoeften en vragen. Het is aan de gemeente om het gezin in alle verscheidenheid een plaats te geven binnen de gemeente en het zoveel mogelijk te ondersteunen.

1.1. Kinderopvang

Het Gemeentebestuur steunt gezinnen en families. Het belang van de kinderen primeert. In de moeilijke combinatie tussen gezin en arbeid, dreigen de kinderen het eerste slachtoffer te worden van de toenemende tijdsdruk. Daarom is het belangrijk de families te ondersteunen bij het opvoeden van kinderen, ondermeer door het voorzien van voldoende kinderopvang.

De combinatie van gezin, arbeid en vrije tijd lijkt meer op een dienstregeling. We moeten komen tot radicale keuzes inzake de combinatie gezin en arbeid, inzake ondersteuning van gezinnen, een echte mentaliteitswijziging in de richting van onthaasting en ontstressing.

Vele ouders zoeken opvang voor hun kroost, liefst in hun directe woon-, leef- en werkomgeving.

De gemeente wil helpen door:

Meer kinderopvang, flexibelere voor- en naschoolse opvang.

De buitenschoolse kinderopvang in onze gemeente loopt vandaag als een trein, tot tevredenheid van zowel de kinderen, ouders als grootouders... en inspectie.

Het Gemeentebestuur wil blijven inspelen op deze maatschappelijke evolutie door het aanbieden van voldoende betaalbare kinderopvangmogelijkheden, dichtbij en aangepast aan de leefwereld van het kind, waar alle kinderen zich goed voelen.

We opteren voor een kinderopvang met een professionele, speelse begeleiding, los van de school, waarbij we een *thuisgevoel* trachten mee te geven vóór of na de vele uren dat de kinderen op de schoolbanken moeten doorbrengen.

De werken voor de uitbouw en modernisering volgens eigentijdse behoeften van de kinderopvang in de Grote Baan te Hulshout zijn volop aan gang.

Door de **kindvriendelijke uitbouw van de woning langs de Grote Baan** voor de centrale kinderopvang, willen we de kinderen waarvoor de ouders ons de goede zorgen toevertrouwen, de nodige ruimte en comfort bieden.

We willen deze kinderen niet louter *bewaren*, maar hen ook op een verantwoorde en creatieve manier dingen aanleren, weliswaar in een huiselijke sfeer.

Daarom bieden we onze begeleid(st)ers ook alle mogelijkheden om zich tenvolle bij te scholen in het belang van de kinderen van de opvang.

Om de nabijheid te garanderen en hierdoor ook het tijdsverlies van en naar de school te minimaliseren zal een plan uitgewerkt worden om de kinderopvang op een veilige wandelafstand van de school in te richten in beide deelgemeenten.

Te **Houtvenne** wordt een kinderopvang ingericht in de **pastorij** waarvoor momenteel een restauratie- en renovatiedossier loopt.

Te **Westmeerbeek** wordt kinderopvang ingericht in of langs de villa Janssens die behouden blijft binnen een sociaal woningproject van de **Kleine Landeigendom**, met langs de achtertuin verbinding met de school.

Bij de bouw van een specifieke ruimte voor buitenschoolse opvang houdt de gemeente rekening met een ontwerp op maat van de kinderen: de relatie met de buitenruimte staat centraal, ontwerp naar de leefwereld van het kind en een huiselijke stijl.

Aldus wenst het Gemeentebestuur te blijven zorgen voor een kwaliteitsvolle, betaalbare en goed georganiseerde buitenschoolse kinderopvang van kinderen tussen 3 en 12 jaar en daarmee voor en betere afstemming van arbeid en gezin voor hun ouders.

We waarborgen een optimale toegang, d.w.z. voor en na schooltijd en tijdens de vakantieperiodes.

Voor de dagopvang van **min 3-jarigen** kunnen de ouders een beroep doen op de diensten opvanggezinnen waarbij ook ons OCMW aangesloten is. Uit de sector wordt ons gemeld dat de Vlaamse overheid dringend een sociaal en wettelijk kader voor de onthaalmoeders dient te creëren.

Er wordt onderzocht op welke wijze in de door het OCMW aangekochte woning langs het seniorencentrum ter Nethe een **minicrèche** kan worden ingericht. Hierbij wordt medewerking van het privaat initiatief aangemoedigd. Alleszins zal het oprichten van een nieuwe project tenvolle rekening houden met bestaande privé-initiatieven in de gemeente.

Kinderopvang is een basisdienst waar elke ouder recht op heeft. Betaalbare, kwaliteitsvolle en goed uitgebouwde, toegankelijke kinderopvang is ons doel.

1.2. Steun aan ouders en kinderen

Opvoeden is niet altijd een makkie. Sommige ouders hebben nood aan informatie, advies, deskundige hulp. De gemeente kan bijspringen door hun capaciteiten te versterken, hun bewustzijn en mondigheid te vergroten.

Alle kinderen, ongeacht hun afkomst hebben recht op een degelijke opvoeding. Dit recht is niet altijd gewaarborgd. Externe hulp vanwege de overheid in bijvoorbeeld kinderopvang is noodzakelijk om iedereen optimale kansen te geven. Ook de rol van ons onderwijs is in deze van onschatbare waarde.

De term “**opvoedingsondersteuning**” is voor de gemeenten een nieuw begrip.

Opvoedingsondersteuning kan het best dicht bij de mensen aangeboden worden. Het is een thema dat we binnen het gezinsbeleid van de gemeente wensen te brengen. Het past vooral binnen het socio-cultureel verenigingsleven. De gemeente kan bijdragen aan de bestaande acties of initiatieven over opvoedingsondersteuning door de Gezinsbond, scholen, ouderverenigingen,...

De lokale overheid moet in eerste instantie in jonge gezinnen en in jonge mensen investeren. Zij vormen de basis voor een gezonde samenleving, waar, over de generaties heen, elkeen zijn verantwoordelijkheid neemt. Alle kinderen krijgen de beste zorgen in hun eigen omgeving en krijgen alle kansen om hun talenten optimaal te ontwikkelen. Het gemeentelijke basisonderwijs in de pilootgemeente, alsook het vrij onderwijs in de deelgemeenten zorgen er voor dat eenieder, dicht bij huis, school kan lopen.

Verder ondersteunt het Gemeentebestuur het muziekonderricht via de fanfares om, naast de talentontwikkeling, creativiteit voldoende aan bod te laten komen.

Daarenboven wordt de attitude om levenslang te leren, een basis om te blijven meetellen, ondersteund via de Werkwinkel.

Vooraleer een beleidsbeslissing te nemen, voert het gemeentebestuur telkens de **gezinstoets** uit, d.w.z. dat wordt nagegaan welke gevolgen de voorgenomen maatregel zal hebben voor gezinnen met kinderen.

Er gaat blijvend aandacht naar **speelpleintjes**

Tevens wil het Gemeentebestuur de mogelijkheid onderzoeken ontmoetingsplaatsen te creëren bij speelterreinen. Ook moeten de scholen buiten de schooluren de band met de lokale gemeenschap verder verstevigen door op maximale wijze ruimtes en lokalen ter beschikking te stellen.

De gemeente wil de jonge gezinnen blijven bijstaan in hun zorg voor kinderen, o.m. met substantiële **geboorte- (en adoptie)premie**, gelijk voor elk kind.

De geboortepremie is nog verhoogd met een “pamperpremie” (kennismakingspakket herbruikbare luiers). Er zal ook nagekeken worden om een databank voor kinderopvang te publiceren via de gemeentelijke website.

Er kan gedacht worden aan de oprichting van een **spelotheek**, een uitleendienst van speelgoed voor kinderen van 0 tot 6 jaar. De gemeente kan door het inrichten van een dergelijke dienst jonge moeders en onthaalmoeders ontlasten van de kost voor afwisselend en verantwoord speelgoed.

We blijven **veiliger fietsen naar school** stimuleren door het uitstippelen van alternatieve reiwegen (zoals reeds gebeurd langs de Heerenbossen naar de gemeenteschool).

Een aantal initiatieven zullen er moeten komen door nauwere samenwerking tussen jeugd en sport.

We willen de mogelijkheid onderzoeken om een tienersite uit te bouwen voor buitenschoolse opvang van de **+12-jarigen**. Veel zal afhangen van de steun die we van hogerhand voor dit initiatief kunnen losweken. Er is gebleken dat vooral tijdens de vakantieperiodes een grote vraag van ouders heerst naar een opvang voor hun tieners, in eigen omgeving.

1.3. Welzijn en zorg

nieuwe opdrachten voor OCMW

Ook in Vlaanderen leven vele mensen aan de rand van de maatschappij. Ondanks de globale welvaart verzeilen verschillende groepen mensen geleidelijk aan in een uitzichtloze situatie: geen werk, geen inkomen, geen papieren, geen dak, geen gezin, geen vrienden...

De toenemende vergrijzing, de structurele werkloosheid, de ellenlange wachtlijsten in de sociale huisvesting, het groeiend aantal hulpvragende jongeren, de wrijvingen tussen autochtonen en allochtonen en de vereenzaming van steeds meer mensen zijn evenveel problemen waarvoor de overheid, samen met particuliere instanties, een oplossing moet zoeken.

In de welzijnssector worden reeds heel wat middelen besteed, maar helaas niet altijd op de meest doeltreffende wijze. Hoe is het anders te verklaren dat drugpreventiebeleid, los van de ernst van dit fenomeen, in sommige plaatsen in Vlaanderen ondersteund wordt en op andere plaatsen niet? Is het nog een kerntaak van onze gemeente om hier samen met Herselt en Westerlo een initiatief te ontwikkelen én te bekostigen, terwijl op andere plaatsen de Vlaamse overheid haar verantwoordelijkheid neemt?

Het gemeentebestuur voert dikwijls een eigen sociaal beleid al dan niet samen met het OCMW. Publieke en particuliere voorzieningen zijn niet altijd op elkaar afgestemd, binnen sommige instellingen volgen de verschillende diensten een onsamenhangende en versnipperde aanpak en al te dikwijls slorpt papierwerk onnodig veel geld op dat beter aan de doelgroepen zelf zou kunnen worden besteed.

Dit alles terwijl de alarmerende berichten over **depressie**, zelfdoding, vereenzaming, jonge steuntrekkers,... toenemen.

Elke week plegen twee jonge Vlamingen zelfmoord. De redenen? Alcohol en drugs zijn makkelijk te krijgen, een goede job is niet evident, en steeds meer gezinnen vallen uiteen. Het aantal jongerenzelfmoorden ligt in onze gemeente gelukkig laag. Toch tellen wij de laatste drie jaar zes zelfmoorden en nog eens vijf pogingen tot zelfmoord. Vooral ingevolge depressie en/of relationele moeilijkheden.

Deze negatieve spiraal moet dringend gekeerd. We moeten onze mensen nog een **goed contentement** meegeven.

“Voel je wel in je vel” hangt van zoveel factoren af (fysiek, psychisch, maatschappelijk, cultureel, ruimtelijk,...) dat de hulpverlening voor deze welzijns- en gezondheidsvragen zeer divers is. Een geïntegreerd beleid tussen de overheden én tussen de overheid en de andere spelers (zorgverstrekkers, welzijns- en gezondheidsorganisaties) is absoluut noodzakelijk.

De christelijke organisaties hebben een lange traditie in het welzijns- en gezondheidswerk. Vanuit deze sociale beweging kiezen we voor een beleid van gelijkwaardigheid, solidariteit, verantwoordelijkheid, participatie & emancipatie (bv patiëntenrechten), kwaliteit én betaalbaarheid.

Welzijn en zorg vereisen een gepersonaliseerde benadering. Het accent van het Gemeentebestuur ligt op zelfzorg, mantelzorg, eerstelijnszorg en preventie. Het gezin en de familie zijn de fundamentele hoeksteen. Het engagement van de vele vrijwilligers verdient alle steun. Basiswerking van mensen en groepen geven we alle kansen.

De gemeente is als niveau dé **reddingsboei** voor mensen die het moeilijk hebben of uit de boot dreigen te vallen. Uitsluiting op het ene domein duwt mensen in moeilijkheden op het andere. Het lokaal welzijns- en gezondheidsbeleid voorziet een dienstverlening op maat van doelgroepen. Dit kan via allerlei hefboomen (recreatie & sport, opleiding & vorming, sociaal-cultureel werk, basismobiliteit,...).

Het Gemeentebestuur staat voor de slogan “**Iedereen hoort erbij, wij laten niemand achter**”. Dit mag geen holle slogan zijn, maar moet in praktijk gebracht worden. We wensen iedereen toe dat hij of zij welvarend is, en de nodige kansen kan scheppen in het leven. Niet iedereen krijgt de kansen om (nog) mee te kunnen in de maatschappij. Op dat moment is solidariteit aangewezen.

De basis van deze solidariteit wordt gevormd door diensten die door het **OCMW** geleverd worden. We zijn ervan overtuigd dat het OCMW uitstekend werk levert en willen het uitgebreide gamma van diensten minstens behouden binnen de perken van een redelijke kostenefficiëntie.

Nadat het OCMW door de Vlaamse decreetgever in haar rol is bevestigd, moet het **sociaal beleid volledig** in haar handen komen. Het OCMW moet uitgebouwd worden tot een sociaal huis en de spil vormen van een kwalitatief welzijnsbeleid in de gemeente.

Er is dus geen plaats voor een gemeentelijke sociale dienst naast het OCMW.

Het beleid van het OCMW mag niet uitsluitend gericht worden op de zgn. probleemgroepen. De dienstverlening van het OCMW moet het welzijn van de gehele bevolking nastreven.

Het OCMW heeft een rol als ‘regisseur’ en coördinator om:

- samen met alle in de gemeente actieve openbare en particuliere welzijnsorganisaties het welzijnsbeleid te sturen en te overleggen;
- met andere OCMW's samenwerkingsprojecten op te zetten;
- een gestructureerde en functionele samenwerking uit te bouwen met alle gemeentediensten die een bijdrage kunnen leveren aan het welzijnsbeleid;
- de problematiek rond huisvesting binnen de gemeente te beheersen in samenspraak met de aangestelden uit de Gemeenteraad.

Het Gemeentebestuur maakt ook gebruik van de mogelijkheid die het nieuwe gemeentedecreet biedt om de **OCMW-voorzitter als toegevoegde schepen** op te nemen in het college van burgemeester en schepenen.

Het OCMW werkt in samenspraak met het Lokaal Gezondheidsoverleg (LOGO) een lokaal preventief gezondheidsbeleid uit. Naast de gezondheidsdoelstellingen van de Vlaamse Gemeenschap zullen ook de lokale gezondheidsvragen behartigd worden.

Een **gezondheidsraad** kan hier een belangrijk adviesorgaan vormen.

Het OCMW zal de hulpvragers steeds met respect, discretie en met de nodige creativiteit benaderen. Financiële uitkeringen alleen lossen de problemen niet ten gronde op. De maatschappelijk werker moet werkelijk de spilfiguur zijn in het sociale onderzoek bij een vraag naar dienstverlening.

Ook voor de politie, en meer bepaald de wijkagent, is voor het Gemeentebestuur een sociale taak weggelegd. Hij zal het OCMW inlichten als hij problemen van sociale aard vaststelt.

Bij de uitbouw van het OCMW op één locatie in onze gemeente moet rekening gehouden worden met de uitdaging en ambitie om een écht **sociaal huis** te zijn.

Dit wil zeggen dat de burger er terecht moet kunnen met al zijn vragen over medische, psychische, sociale, administratieve en gerechtelijke problemen.

Het creëren van een **één-loketfunctie** is dan ook noodzakelijk, wat veronderstelt dat ook de gemeentelijke sociale en huisvestingsdienst erin geïntegreerd wordt.

Hoe dan ook moet de lokale overheid de burger beter informeren over alle mogelijke vormen van hulpverlening.

De **OCMW - campus Ter Nethe** groeit uit tot ontmoetings-, dienstverlenings-, informatie-, ontspannings- en verzorgingsruimte voor senioren en hulpzoekenden.

Het Gemeentebestuur wenst dat het OCMW een onthaalbureau opricht dat het **inburgeringstraject** van nieuwkomers op de voet volgt. Het bureau kan zelf initiatieven nemen en de coördinatie verzorgen tussen de verschillende instanties die betrokken zijn bij het inburgeringbeleid.

Er wordt ook voldoende aandacht geschonken aan de nieuwkomer zelf. Deze wordt optimaal begeleid. Prioritair in dit onthaalbeleid is de verwerving van de kennis van het Nederlands door alle gezinsleden. Ook kennis van en respect voor onze samenleving met haar wetten en reglementen dient bijgebracht.

Om ook de kwaliteit van het bestuur in het OCMW op te drijven, heeft het Gemeentebestuur gemotiveerde en bekwame mandatarissen in de OCMW – raad voorgedragen.

Zorg voor mensen in eigen omgeving

AANPASBAARHEID

Zieken, gehandicapten en ouderen blijven liefst in hun eigen **thuismilieu**. Thuis- en mantelzorg onderbouwen deze wens en helpen mensen om zo lang mogelijk **zelfstandig** te blijven wonen. We willen voorwaarden blijven scheppen om de thuis- en mantelzorg te stimuleren.

Ouderen moeten zo lang mogelijk in de eigen omgeving kunnen verblijven.

Het OCMW investeert in en ondersteunt de coördinatie van de verschillende vormen van bejaardenverzorging aan huis.

Aangepast en menswaardig wonen (alle ouderen moeten zo lang als mogelijk in de eigen vertrouwde woning zelfstandig en zelfredzaam kunnen blijven wonen):

aanpassen van woningen, o.m. door aanbieden van ruime informatie over mogelijke betoelagingen door de provincie en door de Vlaamse overheid

gericht huisvestingsbeleid

sociale huisvesting voor ouderen uitbouwen in het kader van een behoeftegericht sociaal huisvestingsbeleid

investeren in nieuwe woonvormen voor ouderen

Het Gemeentebestuur wil de senioren zoveel mogelijk voor de eigen woning sensibiliseren (signaleren van mogelijkheden bij (ver)bouw(ing), tips van subsidiekanalen van hogere overheden,...).

Een infocampagne “duurzaam bouwen” kan door de gemeente ingericht worden specifiek voor senioren: hierbij wordt uitgelegd hoe een oude, bestaande woning nog functioneel kan zijn als men ouder of minder - mobiel is, mits kleine aanpassingen. Tegelijk worden de mogelijke subsidies toegelicht.

HULPBEHOEVENDE SENIOREN

Voor het Gemeentebestuur is het belangrijk dat de zorgbehoevende zo lang mogelijk thuis kan blijven. Het aanbod van **thuiszorg** (en levenslang wonen) wordt opgekrikt.

Extra middelen worden ingezet om de noodzakelijke **woonaanpassingen** te doen. Ook de sociale huisvestingsmaatschappijen kunnen er hun schouders onder zetten door bv aanleun- of meegroeiwoningen aan te bieden.

Naast de thuiszorg kunnen nog **andere extramurale middelen** (zelfzorg, mantelzorg, dagen nachtopvang, kortverblijf, dagzorgcentra, serviceflats, bejaardenwoningen,...) worden ingezet.

Naast de grote groep van vitale ouderen vraagt het stijgend aantal zorgbehoevende bejaarden echter een bijzondere aandacht. Dit vergt een aangepast seniorenbeleid.

Met de uitbouw van het seniorencentrum “ter Nethe” met een **dienstencentrum** aangepast aan de noden van iedere generatie van senioren.

Aanleunend langs ter Nethe worden een aantal serviceflats ter beschikking gesteld die geïntegreerd zijn in het rustoord. Daarnaast worden opvangmogelijkheden voor **kortverblijf** georganiseerd.

Het Gemeentebestuur wil in samenspraak met het OCMW zo spoedig als mogelijk de hoognodige **seniorenflats** aan dit dienstencentrum oprichten. Omwille van kost en snelheid van uitvoering wordt hierin de private sector betrokken.

De aanwezigheid van ons OCMW in de Samenwerkingsinitiatieven voor Thuiszorg (SIT's) is voor het Gemeentebestuur een belangrijke overlegkans.

Vandaag werken we reeds aan kleinschalige thuiszorginitiatieven door o.m. het aansluiten op alarmomroepsysteem, poets- en klussendienst en de dienst voor warme maaltijden.

Het OCMW dient hier zeker nog verdere stappen te zetten door vanuit “ter Nethe” een **overlegplatform thuiszorg** op te starten, samenkomsten van mantelzorgers te organiseren, een lokaal ter beschikking te stellen voor de professionele hulpverlener, boodschappendienst of minder mobielenvervoer te ondersteunen, dagopvang of kortverblijf aan te bieden.

Het blijven aantrekken van private gezinszorg, ook voor hulp aan jonge gezinnen, blijft een noodzakelijke opdracht.

Kan het niet anders, dan moet het OCMW de zwaarst zorgbehoevende senioren uit de gemeente de meeste kansen bieden op intramurale (RVT's,...) zorg. Het OCMW tekent hiervoor een groeipad uit. Het aanbod moet de demografische evolutie volgen.

Het OCMW dient bijzondere aandacht te besteden voor **mantelzorgers**. Zij hebben nood aan bijkomende informatie en ondersteuning. Ook gemeentelijk kunnen activiteiten voor zorgbehoevenden (eventueel samen met verenigingen, rusthuizen,...) opgezet worden zodat de mantelzorger even tot rust kan komen.

We streven naar voldoende RVT-bedden (rust- en verzorgingstehuizen) in verhouding tot het aantal inwoners, zodat men zo veel mogelijk **in eigen gemeente** kan blijven.

VEREENZAMING

Het ieder-voor-zich wint steeds meer veld. Het duwt mensen in isolement en vereenzaming. Het overkomt vooral oudere mensen: zij zijn minder mobiel, hun kinderen hebben minder tijd om gezin-arbeid-zorg voor hun ouder te combineren.

Het OCMW kan deze eenzame ouderen **in kaart brengen en acties** ondernemen of ondersteunen om hen uit hun isolement te halen.

Dat kan via een boodschappendienst (een soort van buurt boodschappenbrigade die het boodschappenlijstje van de minder-mobiele senioren meenemen ofwel de bejaarde zelf laten meegaan, beiden brengen de inwoners van de gemeente dichterbij en zorgen voor het tegengaan van het sociaal isolement), de minder-mobielencentrale, met vrijwilligers op bezoek door hen op te halen en samen te brengen,...

Een goede werking van de (ouderen)verenigingen helpt ongetwijfeld.

OUDERENMIS(BE)HANDELING

Een erg onderschat, zeer gevoelig en niet te verwaarlozen probleem is de ouderenmis(be)handeling. Over het verschijnsel rust nog altijd een taboe.

Ook de therapeutische hardnekkigheid kan hierin ondergebracht worden. De breuklijn tussen zware medische behandeling en palliatie.

Voor het Gemeentebestuur kan **lokale sensibilisatie** dit helpen bespreekbaar te maken zodat betrokkenen (familieleden, vrienden, burens,...) bestaande gevallen sneller melden. Erkende en daartoe opgeleide diensten weten er wel raad mee.

PALLIATIEVE ZORG

Palliatieve zorg is een menselijk zeer gevoelig proces, maar garandeert elke persoon ook het recht om op een waardige manier te sterven.

Het Gemeentebestuur behandelt de ouderen niet als nummer, maar als uniek individu, tot hun laatste dag.

Omdat er te weinig professioneel, geschoold personeel is binnen de ouderenzorg, dient men **lokale vrijwilligers op te leiden** om de senioren en hun familie zowel intra- en extramuraal bij te staan.

Vandaar dat we een nieuwe, vooral symbolische, **toelage** hebben ingevoerd voor de vzw Ispahan (het palliatief netwerk voor het arrondissement Turnhout).

Onze gemeente steunt dit initiatief omdat de federale regering weigert er voldoende middelen voor uit te trekken

De globale sector over heel België heeft 20 miljoen euro extra nodig, de Staatsbegroting voor 2006 voorziet 550.000 euro extra. En dan nog in gebieden met een beperkt aantal inwoners. Zoals in de Waalse regio van de minister van Volksgezondheid.

Wij betonen alle respect voor de stervensbegeleidingequipes, gesteund op veel vrijwilligerswerk, mensen die lange tijd doorbrengen aan het bed van de patiënt omdat nu eenmaal meer en meer mensen thuis (wensen te) sterven.

TOEGANKELIJKE ZORG VOOR GEHANDICAPTEN

Mensen met een handicap wensen, net zoals iedereen, zelf te bepalen hoe zij hun leven en leefwereld inrichten. De gemeente dient de randvoorwaarden hiertoe tenvolte in te vullen.

We blijven voorafgaandelijk advies inwinnen om het **toegankelijkheidsbeleid** verder vorm te geven: overleg vóór herinrichtingwerken, aangepast parkeerbeleid voor gehandicapte automobilisten en vervoersdienst voor hen die niet in de mogelijkheid zijn een wagen te besturen.

We blijven oog hebben voor de toegankelijkheid van overheidsgebouwen, trottoirs, weginrichting,... voor mensen met een handicap. Bij elke lokale beslissing wordt de vraag naar toegankelijkheid gesteld (aanleg van speelpleintjes, dorpskernen,...).

De gemeente draagt actief bij aan de basismobiliteit van mensen met een handicap (aangepast parkeerbeleid, minder-mobielen centrale,...)

Het gemeentebestuur neemt maatregelen en investeringen om de integrale toegankelijkheid van alle openbare gebouwen en het openbaar domein voor mensen met een handicap te verwezenlijken.

Het gemeentebestuur geeft het goede voorbeeld en neemt initiatieven terzake.

Waar nodig, wordt het openbaar domein in die zin aangepast. Daaronder wordt o.m. verstaan:

- stoepanden en voetpaden moeten rolstoelvriendelijker en vooral rolstoelveiliger;
- vooral ruimere parkeerplaatsen voor gehandicapten (zoals op Prof.dr. Vital Celenplein);
- strenger optreden tegen onterecht gebruik van deze parkeerplaatsen.

Het OCMW neemt mee het voortouw, ondersteunt of coördineert de initiatieven die zorgen voor de opvang van personen met een handicap. Ook voor deze mensen is een plaatsing dicht bij huis, bij hun familie en directe leefomgeving een recht.

Ook de **integratie van onze gehandicapten** voert de gemeente hoog in het vaandel. De sociaal pedagogische toelage welke we reeds vele jaren toekennen aan mensen die een gehandicapt kind hebben en zelf voor de opvoeding instaan, is hiervan een sprekend voorbeeld.

Gehandicapte kinderen moeten ook de kans krijgen een gewone school te bezoeken en betrokken te worden bij alle activiteiten. We willen ook de mogelijke steun bieden voor het zelfstandig wonen van personen met een handicap.

In stilte wordt door talloze vrijwilligers gewerkt aan zieken- en gehandicaptenzorg. Zij doen op georganiseerde wijze aan ziekenbezoek en zorgen ervoor dat deze mensen niet vereenzamen en actief aan het sociale leven in de gemeente kunnen deelnemen. Dit vrije initiatief kan ten volle op onze gewaardeerde steun blijven rekenen.

Om dit en nog meer te stroomlijnen werd een **toegankelijkheidscommissie** opgericht.

Om het beleid naar personen met een handicap toe te verbeteren stelt het OCMW een **gehandicaptenbeleidsplan** op. De opstelling van dat plan gebeurt samen met de adviesraad waarin de personen met een handicap zijn vertegenwoordigd en die de specifieke noden kennen.

Tevens zal het OCMW we met de plaatselijke gehandicaptenorganisaties te overleggen voor de uitvoering van concrete acties, o.m. toegankelijkheid winkels, Horecazaken,...

Het lokale bestuur kan ook de andere inwoners op hun verantwoordelijkheid wijzen: zo kan de gemeente handelszaken aanzetten inspanningen te leveren inzake toegankelijkheid.

AANPASBAARHEID

De aanpasbaarheid van o.a. woningen, doorgangen (poortjes, paaltjes,...) dient voor het Gemeentebestuur een **zekerheid** te zijn.

elke constructie van de gemeente houdt rekening met de noden van mensen met een handicap

voor de eigen woning sensibiliseert de gemeente zoveel mogelijk de betrokkenen (signaleren van mogelijkheden bij (ver)bouw(ing), tips van subsidiekanalen,...).

KANSEN OP WERK EN ONDERWIJS

Elke persoon met een handicap moet een eerlijke kans krijgen op werk en onderwijs. het Gemeentebestuur heeft speciaal oog voor hen in het gemeentelijk onderwijs, maar ook het vrije onderwijs in onze gemeente moet gesensibiliseerd worden.

Waar mogelijk kunnen gemeenschappelijke initiatieven genomen worden (vervoer, bijscholing begeleiders,...).

Ook de plaatselijke middenstand en KMO dienen aangespoord te worden om ook personen met een handicap een eerlijke kans op een job te geven.

De eigen intergemeentelijke dienst voor o.m. sociale tewerkstelling voor het groenonderhoud via het OCMW kan alvast het goede voorbeeld geven.

RECHT OP VOLWAARDIG SOCIAAL LEVEN

Personen met een handicap hebben recht op een volwaardig sociaal leven. We moeten het middelveld en de (jeugd)verenigingen optimaal ondersteunen in het opnemen van mensen met een handicap in hun ledenbestand (subsidies, ontlenen aangepast materiaal, vervoer,...).

Onze gemeentelijke website is toegankelijk gemaakt voor visueel gehandicapten zodat ook deze doelgroep ten volle kan gebruik maken van dit moderne medium.

Tevens dient voor de gemeente nagedacht om jonge hulpbehoevende mindervaliden een plaats te geven in het rusthuis of te voorziene serviceflat. Zij hebben vaak dezelfde behoeften als zorgbehoevende ouderen.

Onze jaarlijkse dag voor de gehandicapten via hun verenigingen in de sporthal dient gecontinueerd.

MENSEN IN ARMOEDE MOGEN NIET UIT DE BOOT VALLEN

Het blijft een constante strijd om mensen uit de armoede te halen en te houden. Het probleem van generatiearmoede vraagt vele inspanningen. Die mogen niet verloren gaan door en verslappende aandacht.

De grens tussen niet meer meekunnen in onze consumptiemaatschappij met alsmaar toenemende (werk)onzekerheden en armoede en schuld is flinterdun geworden. Dit mag blijken uit de gestegen huurachterstallen en, nog sterker, uit een groeiende schuldproblematiek die de kloof tussen arm en rijk versterkt.

Deze problematiek grijpt diep in op onze samenleving. De vaststelling dat sommigen medische zorg uitstellen bij gebrek aan geld, maakt het nog schrijnender. Uiteindelijk kost dat niet alleen het individu, maar ook de hele gemeenschap meer.

Het gevecht tegen armoede moet voor het Gemeentebestuur een hoofdthema blijven binnen het lokaal sociaal beleid. Enkel ingaan op de hulpaanvraag volstaat niet meer. Inspanningen moeten zich richten op onderwijs,tewerkstelling, vervoer, wonen,...

Dat vraagt om (al dan niet via het lokaal sociaal beleidsplan):

- doorgedreven budgetbegeleiding zonder wachtlijsten
- schuldbemiddeling
- goede coördinatie tussen OCMW en Centra voor Algemeen Welzijnswerk (CAW)
- informatie en betere communicatie over financiële hulpverlening
- rechtenonderzoek als een eerste en vanzelfsprekende stap in de hulpverlening
- sociale economieprojecten (sociale tewerkstelling in strijkatelier of kringloopcentrum..)
- trajectbegeleiding
- tewerkstellingsinitiatieven (bv art 60 §7, al dan niet i.s.m. andere OCMW's)
- meer aandacht voor het verband Welzijn en Wonen
- samenhang met CAW's voor woonbegeleiding
- samenwerkingsverbanden met partnerorganisaties voor hulpverlening
- leer- en doeactiviteiten
- huisbezoeken
- arbeidszorg
- rechtshulp
- ontmoetingshuizen
- vorming van actoren die met mensen in armoede te maken hebben

BETER OMGAAN MET GEZONDHEID

Onze gemeente heeft zich ingeschreven in het preventieve gezondheidsbeleid van de Vlaamse Gemeenschap.

De gezondheidsdoelstellingen omvatten initiatieven die zich richten op leefstijl (lichaamsbeweging, gezonde eetgewoonten, voorkomen van ongevallen, gezond gebit, seksuele gezondheid, adequate stresshantering, beperking van gezondheidsschade door middelengebruik en gokken) en op sociale omgeving in de school, werk- en leefomgeving.

Tevens gaat het om initiatieven tegen specifieke ziekten en aandoeningen zoals preventieve acties tegen hart- en vaatziekten, kanker, psychische of aangeboren aandoeningen.

Ook lokaal worden acties georganiseerd, eventueel in afstemming met omliggende gemeenten, of per regio (bv LOGO).

Men kan zich richten tot specifieke groepen in een bepaalde leeftijdscategorie of ontwikkelingsfase. Zeker moet men oog hebben voor groepen die het hoe dan ook moeilijk hebben (armoede,...). Hier is wel degelijk een structurele link aanwezig.

Het moet de ambitie van ieder Gemeentebestuur zijn om iedere inwoner te helpen verzekeren dat, wat er ook moge gebeuren, voor hem/haar zal en kan worden gezorgd.

Het Gemeentebestuur kiest resoluut voor een lokaal gezondheidsbeleid op basis van **preventie en bewustmaking**:

- borstkankerpreventie
- antirookcampagnes
- gezonde-tandacties
- diabetesproject (onderzoek bij risicogroepen via eerst lijn)
- obesitasproject (voor kinderen met overgewicht en voor hun ouders)
- informatiecampagnes rond depressies, zelfdoding, dementie,...
- gezondheidspreventie bij mensen in armoede,...
- begeleiding en opvolging van (drugs)verslaafden
- bezoekteamproject (senioren worden thuis bezocht)

Het project “fruit op school” verdient voor het Gemeentebestuur alle aandacht. Hierbij kan de gemeente de eerste wekelijkse fruitdag alle kinderen een appel aanbieden, vanaf de volgende week is het dan aan de ouders zelf om voor een stuk fruit te zorgen. Dit alles moet gebeuren met de nodige informatie en sensibilisatie.

Omdat gezondheid een kostbaar goed is en een belangrijke voorwaarde om gelukkig te leven, heeft het Gemeentebestuur resoluut gekozen voor de uitbouw van een degelijk preventief gezondheidsbeleid voor elke inwoner, waarvan gezondheidspromotie en – preventie de hoekstenen vormen.

In samenwerking met huisartsen en gezondheidswerkers neemt onze gemeente deel aan doelgerichte acties, ingebed in de nieuwe lokale gezondheidsoverlegorganen (Logo’s).

We ondersteunen informatiecampagnes die naar de bevolking gericht zijn, en willen nauw samenwerken met Welzijnzorg Kempen en Gezondheidsoverleg Zuiderkempen. Kankerpreventie, drugs- en alcoholbeleid zijn vaste beleidspunten.

VOORKOMEN VAN VERSLAVING

Voor het Gemeentebestuur moet elke vorm van drugs teruggedrongen worden. Door preventie opdat er geen nieuwe gebruikers bijkomen; opvang en hulp aan gebruikers en reïntegratie in de maatschappij. Waar nodig moet repressief opgetreden worden. Deze laatste bevinding wordt gesterkt door bevindingen uit de verschillende informatieavonden in onze gemeente waar gebleken is dat de drugsproblematiek in de eerste plaats een criminele business is, waarbij al te vaak kinderen als weerloze slachtoffers dienen.

Onze gemeentelijke taak zal er vooral in bestaan zoveel mogelijk voorwaarden te scheppen opdat (jonge) mensen zich zouden ontplooien tot weerbare en zelfredzame burgers. Daarom vindt het Gemeentebestuur het MEGA-project dat de lokale politie samen met gemeente en scholen uitvoert voor de leerlingen van 6de leerjaar zulk een schitterend initiatief.

We bieden onze jongeren ook maximale zinvolle ontspannings- en ontmoetingsmogelijkheden en de best mogelijke steun bij het zoeken naar de gepaste job.

Binnen onze Politiezone Zuiderkempen is een forum opgestart dat een lokaal drugsbeleid uitstippelt in samenwerking met de verschillende actoren: onderwijs, PMS, jeugdwerk, uitgaansleven, arbeid, socio-cultureel werk, gezondheidssector, algemeen welzijnswerk, politie en justitie. We wensen de mensen die het dichtst bij de doelgroepen leven en werken te blijven betrekken.

Zolang de drugsproblematiek niet is overwonnen, moet deze als één der drie prioriteiten in de Politiezonewerking verder aangepakt worden.

Om gebruikers (maar vooral jongeren) te beschermen tegen de verleiding tot aankoop van alcoholische dranken, is het Gemeentebestuur voor een verbod op de verkoop van deze dranken via drankautomaten op of langs de openbare weg.

1.4. Senioren steeds jonger van hart

De vergrijzing van de bevolking neemt in Vlaanderen zienderogen toe. Het aandeel ouderen t.o.v. de totaliteit van de bevolking vergroot, terwijl ook de levensverwachting stijgt.

Dat de levensverwachting stijgt is een positief gegeven, maar zet de bevolkingspiramide in Vlaanderen op z'n kop; een smalle basis en een brede top. Dit is niet verwonderlijk.

Jonge gezinnen hebben het vaak moeilijk en beperken het aantal kinderen. Men is quasi genoodzaakt om met twee te gaan werken. De zorg voor de kinderen is dan ook geen evidentie. Door deze evolutie moet het beleid andere klemtonen leggen en initiatieven nemen om alles betaalbaar te houden.

Ook de grote groep ouderen staat voor specifieke uitdagingen. 65-plussers dreigen veel te snel afgeschreven te worden en worden aan de kant gezet. Veel te vroeg uitgeblust zijn en een gevoel van nutteloosheid worden hun deel. Vlaanderen beschikt dankzij hen echter over een kapitaal aan ervaring en kennis.

O.a. in het **vrijwilligerswerk** liggen tal van mogelijkheden om de samenleving te verrijken en om aan hun eigen leven verder zin te geven.

Oudere mensen worden te vaak als een last ervaren, waarbij ze soms tegen hun eigen wil afstand moeten nemen van de vertrouwde leefomgeving.

'**Oud is niet out**' is voor het Gemeentebestuur van essentiële waarde. We willen dat ouderen langer mee verantwoordelijkheid nemen in de samenleving en daar ook de kans toe krijgen.

We schrijven de senioren niet af, maar rekenen op hen. De echt oudere, hulpbehoevende senior, kan ten volle op ondersteuning rekenen waarbij de aandacht in hoofdzaak gaat naar het blijven wonen en leven in de eigen, naaste omgeving, en minstens in eigen gemeente.

De senioren vormen ook in onze gemeente een belangrijke groep. Deze groep heeft tijdens haar actief leven bijgedragen tot de huidige welvaart en het welzijnsniveau in onze samenleving.

We mogen hen niet in de kou laten staan. Onze gemeente is hun hoofdzakelijk ankerpunt en veilige haven.

De senioren behoeven geen exclusief beleid. Wel wensen we op elk beleidsterrein na te gaan of de groep van de 60-plussers hier aan hun trekken komen. De **seniorenraad** kan hier een belangrijke rol vervullen.

Thema's welke hier de aandacht opeisen, vergen onze bijzondere zorg: jaarlijkse fietstocht, opfriscursus verkeersreglementering, shownamiddag,...

Graag wensen we hieraan een opleiding in de wereld van de computer toe te voegen...

Uit de bevraging die we uitvoerden blijkt de **veiligheid** één van de meest gevoelige onderwerpen voor senioren. Zowel thuis, in de buurt als in het verkeer wensen we de inspanningen te verhogen. De wijkagent is hier de spilfiguur en het aanspreekpunt in de buurt. Het voorstel van onze burgemeester om de wijkagenten alle 65+ers uit de politiezone te laten bezoeken is er door capaciteitsproblemen bij de opstart van de Politiezone niet kunnen komen. We blijven aandringen op deze maatregel.

Inzake **huisvesting** zal het beleid zich verder richten om iedereen zo lang mogelijk in eigen omgeving te laten wonen.

Toegankelijke, betaalbare **zorg** en welzijn dient door het coördinerend optreden van het OCMW verder uitgebouwd te worden.

Het **dienstencentrum** langs “ter Nethe” wordt een centrale ontmoetingsplaats waar men informatie, advies, verzorging en ontspanning zal vinden.

Hier wordt verder geïnvesteerd in ruimte voor senioren en een aanbod in zinvolle vrijetijdsbesteding (petanque, kaarten,...). De petanqueclub “Ter Nethe” kent veel bijval en biedt gelegenheid bij uitstek om contacten tussen buurtbewoners en residenten aan te halen. Aanvullend wordt in de Sportivahal, tijdens de dag, op succesvolle wijze aan sport voor senioren gedaan (curve bowl...).

In samenwerking met het verenigingsleven worden ontmoetingen gepland voor en met senioren. Dit houdt in dat het OCMW vooral een coördinerende en aanvullende rol speelt.

Het Gemeentebestuur wenst na te gaan op welke wijze verder kan worden geïnvesteerd in ruimte voor senioren en een aanbod in zinvolle vrijetijdsbesteding. In samenwerking met het verenigingsleven worden ontmoetingen gepland voor en met senioren. Dit houdt in dat de overheid vooral een coördinerende en aanvullende rol speelt.

De demografische evolutie en de gevolgen van de vergrijzing maken van het ouderenbeleid een zeer belangrijk item.

Het Gemeentebestuur kijkt niet zorgwekkend tegen de vergrijzing aan. Het is verkeerd de vergrijzing uitsluitend in te schatten als een al dan niet betaalbaar kostenverhaal.

De vergrijzing heeft een massa positieve kanten. Nooit voorheen waren er zoveel kansen om een sterk groeiende generatie van gezonde en levenskrachtige ouderen met ervaring creatief in te zetten voor:

- een betere en solidaire samenleving...

- het vinden van passende en voor de hand liggende oplossingen voor een resem samenlevingsproblemen...

Nooit voorheen stonden zoveel ouderen klaar om met de nodige verantwoordelijkheidszin een actieve rol te spelen in de samenlevingsopbouw.

Het Gemeentebestuur doet met vertrouwen een beroep op hun opzet en hun werkingsmogelijkheden.

Het Gemeentebestuur wenst een daadwerkelijke erkenning en waardering van de ruime vrijwillige inzet van de ouderengeneratie in het samenlevingsgebeuren (mantelzorg, ziekenzorg, verenigingsleven, sociaal cultureel werk, gezinszorg, buurtwerking, klusjesdienst, ...):

Daarom willen we:

- inclusief ouderenbeleid op gemeentelijk vlak realiseren

- alle generaties actief betrekken bij beleids- en samenlevingsopbouw

Verder bieden we mogelijkheden tot beleidsparticipatie:

- verdere uitbouw van onze gemeentelijke ouderenadviesraad met een duidelijk omschreven actie- en werkingskader

- een vertegenwoordiging van ouderen op verkiezingslijsten

- ruime actieve betrokkenheid van de ouderen en hun organisaties in de uitbouw van het lokaal sociaal beleid...

Een blijvende daadwerkelijke ondersteuning van het lokaal sociaal cultureel bewegingsleven van ouderen:

werkingstoelagen

logistieke ondersteuning: degelijke werkingslokalen en vergaderzalen
technische hulpmiddelen

Efficiënt en innoverend ouderenzorgbeleid:

blijvende ondersteuning van de vrije diensten voor gezins- en bejaardenhulp die lokaal werkzaam zijn (doeltreffender en goedkoper dan zelf de nodige diensten oprichten)

ruimte en kansen scheppen voor nieuwe en experimentele zorgvormen waarbij openbare en private initiatieven samenwerken of waarbij vrijwilligers actief ingeschakeld worden

investeren in de bevordering van samenwerkingsverbanden tussen thuiszorg en residentiële zorg

ondersteunen en stimuleren van de geleidelijke omvorming van ons rusthuis tot een open leef-, woon- en zorgcentrum in functie van een ruimer en doeltreffender zorgaanbod in onze eigen gemeente.

Er komt een integraal zorgaanbod door de oprichting van (aanleun)bejaardenwoningen/serviceflats in het seniorencentrum. Hierdoor ontstaat een globale visie voor het welzijns- en seniorencentrum.

de ouderen en hun organisaties effectief bij de zorguitbouw betrekken: een kapitaal aan ervaring en vrijwillige inzet blijft te weinig aangeboord.

Waarom zou er naast de Minder-Mobielen Centrale geen stimulans gegeven worden voor een Buurt Boodschappen Brigade?

Buren of vrijwilligers doen boodschappen voor minder-mobiele senioren. Deze Buurt Boodschappen Brigade brengt inwoners dichterbij en gaat het sociaal isolement tegen.

1.5. Ruimte om jong te zijn

Kinderen en jongeren moeten zich goed voelen in de gemeente. Jongeren de ruimte geven is de boodschap: ruimte om mee te denken, ruimte om jong te zijn, ruimte om te fuiven, financiële ruimte.

RUIMTE OM MEE TE DENKEN

Kinderen en jongeren zijn volwaardige “maten” in onze samenleving en vormen een basis voor de toekomst.

We steunen volop jeugdbewegingen en andere groepsgerichte initiatieven voor kinderen en jongeren. Voor het Gemeentebestuur zijn de **jeugdverenigingen** een zinvolle en toekomstgerichte aanvulling in de opvoeding van jongeren tot verantwoordelijke burgers. Zij verdienen dan ook een uitgebreide ondersteuning.

Het Gemeentebestuur erkent en **respecteert** hen. Ze hebben capaciteiten die ze kunnen ontwikkelen en jonge bruisende ideeën die nog kunnen groeien. Wij geven alle kinderen en jongeren vertrouwen om in de gemeente hun rol te spelen. Tegelijk spreken we hen aan op hun verantwoordelijkheid. We betrekken hen bij beslissingen die hun leven aangaan. De gemeente zoekt de beste manier om inspraak te verlenen – de **Jeugdraad** speelt een cruciale rol – en neemt hun voorstellen ook serieus. Maar laten we kinderen ook kind en jongeren ook jong zijn.

Om een duurzame, sociale, verbonden en veilige maatschappij op te bouwen moeten kinderen en jongeren terecht kunnen “**onder de kerktoren**”. Spelen, naar school gaan, sporten, fuiven, studeren, de jeugdbeweging, kinderopvang,... gebeurt idealiter zo dicht mogelijk in de buurt. Onze gemeente geeft jongeren de nodige ruimte om zich ten volle te ontplooien, heeft aandacht voor zijn met specifieke problemen of een grotere kwetsbaarheid en laat ruimte voor het vrije initiatief.

Het Gemeentebestuur erkent de belangrijke rol van jeugdbewegingen. Het lokale jeugdwerk (jeugdverenigingen, jeugdhuizen,...) draagt bij tot de persoonlijke vorming van jongeren, verstevigt het gemeenschapsleven en leert jongeren verantwoordelijkheid te nemen en vertrouwen te hebben. Een levendig verenigingsleven verhoogt de kwaliteit van de samenleving. Onze gemeente verleent deze jeugdverenigingen de nodige ondersteuning. We hebben ook oog voor de specifieke noden van jeugdwerk in de gemeente. Daarom stimuleren wij gezamenlijke initiatieven van jeugdwerk en andere sectoren, zonder dit op te dringen. Voorstellen vanuit de basis hebben een duurzamer effect.

De gemeente omarmt ook jongeren die **niet bij een jeugdvereniging** aangesloten zijn. Laagdrempelige initiatieven vanuit de jeugddienst of andere initiatiefnemers willen we daarom verder opzetten of steunen.

Er wordt geïnvesteerd in ruimte voor kinderen en jongeren: jeugdlokalen, jeugdhuizen, speelpleinen, sportterreinen, groene ruimte (bv. toegankelijke speelbossen), fuifaccommodatie, repetitieruimte...

Zo kunnen kinderen en jongeren tot ontplooiing komen en krijgen ze alle kansen.

Inzake de **(brand)veiligheid** van jeugdlokalen worden gerichte informatie- en sensibiliseringsacties gevoerd.

Kinderen en jongeren worden aangespoord om, in de mate van het mogelijke, zelf in te staan voor het **onderhoud** van hun lokalen.

Aangezien kinderen en jongeren volledig meedraaien in onze maatschappij, zijn zij betrokken partner in de meeste beleidsdomeinen zoals cultuur, onderwijs, sociale zaken, welzijn, ruimtelijke ordening, jeugd, sport, economie, mobiliteit, leefmilieu, Noord-Zuid, Europese Zaken,...

In al deze domeinen moeten we voldoende aandacht hebben voor het effect van de beslissingen op kinderen en jongeren. De schepen van Jeugd draagt in overleg met andere collega's altijd de "**kinder- en jongerenbril**"!

Om dit alles uit te bouwen zijn er voldoende financiële middelen nodig. De gemeente ontvangt van de Vlaamse Gemeenschap een budget voor haar jeugdwerk en voegt daar een eigen budget aan toe. We zorgen ook voor andere materiële en logistieke steun.

Sedert het van kracht worden van het decreet op het **plaatselijk jeugdwerk** (1993) draagt ons gemeentebestuur deze verantwoordelijkheid tenvolle.

Door de uitvoering van een driejaarlijks jeugdwerkbeleidsplan wordt het jeugdwerk in onze gemeente op een systematische wijze ondersteund. Het debat met de jongeren kreeg een flinke impuls. Voor alle lokale beleidsterreinen dienen de dingen vanuit de noden en de belangen van de kinderen en de jongeren bekeken te worden.

We pleiten voor een **jeugdbeleid in de breedte**. Alle gemeentelijke beleidsterreinen hebben immers raakvlakken met kinderen en jongeren. Jongeren moeten verder betrokken worden bij het uitwerken van maatregelen.

We willen dan ook resoluut kiezen voor de evolutie van een jeugdwerkbeleid naar een geïntegreerd en inclusief jeugdbeleid. Het zwaartepunt zal liggen op meer jeugdparticipatie, vorming, maatschappelijke integratie en experimenteeruimte.

Onze **jeugdraad** levert schitterend werk voor de georganiseerde en niet-georganiseerde jeugd. De raad verzamelt informatie omtrent de verenigingen en deelt daarna financiële en morele stimuli uit aan de verenigingen. We denken aan de vorming van leiders en leidsters, vakantiewerking en niet in het minst aan bijstand bij bouw- en instandhoudingwerken van jeugdlokalen.

De jeugdraad adviseert het gemeentebestuur. De adviezen worden ernstig onderzocht en grosso modo ook opgevolgd.

Het belangrijkste advies was wel de oprichting van een nieuw jeugdhuis.

Op vraag van de jeugdraad ging het gemeentebestuur enkele jaren geleden op zoek naar een geschikte locatie voor een jeugdhuis.

Ondertussen hebben ook onze jongeren hun eigen ruimte, hun **Jeugdhuis H₂W**.

We hebben na grondige voorbereiding een Jeugdhuis gerealiseerd, centraal binnen de gemeente. De grote troef is de ligging. Om de **fietstoegankelijkheid** vanuit Hulshout te vergemakkelijken en te beveiligen is er een verlichting langs de Kempen-Hagelandroute aangebracht vanaf de Grote Baan.

Een doortrekking richting Houtvenne via de Harmoniestraat (Ramsel) komt er wellicht omdat de gemeente Herselt ook wenst door te trekken.

Om de opstart van het Jeugdhuis H₂W rimpelloos te laten verlopen heeft de gemeente voorzien in een startbedrag en heeft ze de (initiële) huur voor 3 jaar ten laste genomen.

Het bouwproject van de Zonnige Kempen langs de oude spoorweg te Westmeerbeek met zes sociale woningen bood een unieke kans: twee hiervan zullen door de gemeente gehuurd worden en als jeugdhuis ingericht.

Ook is er aanliggend een **skateterrein**, waardoor nog meer ontmoetingsmogelijkheden komen voor (jongere) jongeren.

De nieuwe kandidaat-huurders weten dat er wat uitbundigheid in de buurt kan zijn. Om overlast te voorkomen zijn de ramen van het jeugdhuis weg van de woningen georiënteerd. Op akoestisch vlak is het gebouw perfect in orde.

We hebben altijd al de nodige ondersteuning willen bieden, ervoor zorgen dat onze jongeren ruimte krijgen om te ademen, om te leven, om zich te ontplooiën.

In een jeugdclub doen jongeren hun uiterste best om andere jongeren een plaats te geven, een plaats waar zij onbezorgd kunnen genieten, zichzelf kunnen geven, vriendschap en geborgenheid ervaren.

Mensen uit een jeugdbeweging engageren zich sneller en pakken hun verantwoordelijkheid voor elkaar op.

Elke dag liggen er bewijzen op tafel dat het jeugdwerk hier wel degelijk een toekomst heeft. De jeugdbeweging is trouwens de enige vorm van verenigingsleven waarbij het ledenaantal stabiel blijft. Terwijl het aantal geboortes in Vlaanderen alleen maar gedaald is.

Onze gemeente kent daarenboven het grootste inwijkingoverschot uit de wijde regio.

Bij deze nieuwkomers zijn er ook vele jonge mensen waarvoor de jeugdclub een gedroomde kans biedt om de nodige contacten te kunnen leggen. Het jeugdhuis moet voor eenieder een thuis worden.

De jeugdclub moet als een thuis worden waar ieder de kans krijgt om te bloeien, zichzelf te ontplooiën. Het is iets dat het hele leven bijblijft, waar samen werk is van gemaakt. Dat willen we doorgeven.

De jeugdclub moet vriendschap smeden, waar mensen nog voor elkaar in de bres springen.

Die kans willen we “onze jeugd van tegenwoordig” niet ontnemen. Wij willen niet stilzitten en toekijken hoe onze jongeren het niet meer zorgeloos voor elkaar kunnen opnemen, en achter hun computerscherm of playstation kruipen en vergeten wat het leven is.

We bewonderen en waarderen de houding van onze jongeren in de totstandkoming van dit toekomstproject.

Er zal ook gedacht moeten worden aan zinvolle ontspanning voor de jongere jongeren, voor een **“tienersite”**.

Voor de tieners blijft de gemeente aandringen op een aantrekkelijk aanbod binnen het Jeugdhuis en in te vullen door de Jeugdraad. Omdat vele ouders flexibel moeten werken stelt zich voor deze categorie van jongeren vaak een probleem. Oprichten, verder ondersteunen of verder uitbouwen van initiatieven zoals een tienerdag, aanbod binnen grabbelpas, werkwinkels voor tieners, studie-uren voor en na de schooluren,... zijn wenselijk.

Een eigen ontmoetingsruimte voor onze jongeren is van vitaal belang. Het biedt hen de mogelijkheid nieuwe mensen uit heel de gemeente te leren kennen en een programma-aanbod te leveren met een grote verscheidenheid aan activiteiten.

Maar ook **tieners** hebben nood aan ruimte om zichzelf te zijn. Binnen het kader van het jeugdhuis dient eveneens gedacht te worden aan een tienersite, waar zij anderen kunnen ontmoeten en gewoon tiener kunnen zijn. Daarnaast is de nodige en veilige skate-infrastructuur gerealiseerd.

Om ook hun stem weerklank te laten vinden kan gedacht worden aan een nieuw **inspraakproject voor jonge ideeën**, zodat ook zij actief kunnen ingrijpen in hun leefomgeving.

Het Gemeentebestuur wil jongeren stimuleren om initiatieven te nemen, te experimenteren en allerlei activiteiten te organiseren (waarbij de formaliteiten tot een strikt minimum beperkt worden). Daaruit kunnen ze lessen trekken en ervaring opdoen.

De gemeente spoort de jongeren ertoe aan om zich, via jeugdorganisaties of in schoolverband, als **vrijwilliger** in te schakelen in bv. rusthuizen, dit als onderdeel van een algemene maatschappelijke vorming.

Een wervend opgebouwd jeugdwerkbeleidsplan voor en door jongeren is de geknipte basis voor de concrete uitwerking van het gemeentelijk jeugdbeleid. De huidige plannen gaan veel tever en vragen teveel werk. Wat **minder planlast** zou mogen, zodat de jeugdmedewerkster meer tijd tussen de jongeren dan aan tafel kan doorbrengen. Een warme oproep aan de Vlaamse overheid om hier iets aan te doen.

Een dynamische **Jeugdraad** is de ideale plek om democratie live “mee te maken”.

Het is de eerste proeftuin van meningvorming en overleg. Jeugdraden kunnen altijd een eigen advies geven, maar het Gemeentebestuur meent dat het aan haar toekomt om advies in te winnen bij de Jeugdraad en vervolgens hun adviezen en suggesties te respecteren. Wanneer een voorstel onhaalbaar is, motiveren we dit en zoeken we samen naar alternatieven.

De Jeugdraad is een piste, maar we mogen van jongeren niet hetzelfde verwachten als van volwassenen. Het louter organiseren van vergaderingen en overlegorganen is een teer punt.

Andere inspraakinitiatieven zijn zeer interessant, bv. via de scholen.

Het Gemeentebestuur wil vooral een samenwerking met klassen of leerlingenraden, niet voor een aparte kindergemeenteraad. Er zijn creatievere oplossingen dan via vergaderingen de mening van kinderen en jongeren vragen. Bijvoorbeeld inspraak rond specifieke projecten zoals inplanting van een speelterrein. Buurtgerichte inspraakinitiatieven leiden tot betrokkenheid, veiligheid en verbondenheid.

De opbouw van een gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan is de ideale kans om kinderen en jongeren, individueel of in groep, te betrekken bij een lokaal jeugdbeleid. Zij bepalen samen de prioriteiten van de gemeente en voelen zich mee-verantwoordelijk.

Sommige doelgroepen (kansarmen, mensen met handicap,...) zijn minder snel te bereiken via het lokaal jeugdwerk. Jeugdwerkers moeten zelf de baan op om hen te ontmoeten: via het onderwijs, de speelpleinen,... en hen betrekken.

Niet-georganiseerde jongeren worden betrokken bij de buurt wanneer zij er zich thuis voelen: bv wanneer de inrichting ervan aantrekkelijk is om samen te komen. Ook tienerdagen, tienerclubs, game-party's... spreken vaak aan.

Kinderen en jongeren met specifieke problemen geven we een extra stimulans. Zij hebben het vaak moeilijk om zelf de stap te zetten naar het reguliere aanbod.

Een goede communicatie met jongeren zal kunnen via de website van het jeugdcentrum, het JIP, een inlegblad "jongeren" in het gemeentelijk infoblad, via een nieuwsbrief vanuit het jeugdcentrum. Elk kanaal bevat een reactiekans.

We hebben een rotsvast vertrouwen in het lokaal jeugdwerk en ondersteunen alle ontwikkelingskansen van jeugdverenigingen o.a. door het bieden van **logistieke hulp** voor het jeugdwerk, kampen, projecten, uitleendienst, lokalenbeheer,...

Het organiseren van **fuiven** in eigen gemeente moet mogelijk zijn. Het Gemeentebestuur heeft oog voor de bereikbaarheid, toegankelijk en veiligheid.

Omdat de oprichting van een "stadsfeestzaal" of fuifzaal of evenementenzaal niet tot de financiële mogelijkheden van een kleinere gemeente behoort en omdat fuiven in de parochiehallen, midden de wooncentra, heel wat overlast veroorzaakt, dient onderzocht te worden of het mogelijk en aanvaardbaar is om, na de uitbouw van de sporthal en de hierdoor bijkomende capaciteit, hier jaarlijks een vijftal jeugdhappenings te laten doorgaan. Ook elk privaat initiatief zal welwillend onderzocht worden.

Om overlast te voorkomen maken we goede afspraken met de organisatoren en politie (inzet veiligheidsmensen).

INTEGRAAL JEUGDBELEID

Beslissingen in verschillende beleidsdomeinen hebben dikwijls gevolgen voor kinderen en jongeren. Daarvoor moeten we voldoende attent zijn. De betrokkenheid van de Jeugdraad bij andere adviesraden, en de vraag naar hun advies bij belangrijke beslissingen (zoals de beleidsplannen) is een eerste middel. Over relevante thema's trachten we ook de kinderen om inspraak te vragen. We moedigen die diensten, verenigingen, ondernemingen en instellingen aan een kind- en jeugd vriendelijk beleid na te streven.

Het Gemeentebestuur stimuleert daarom een goed aanbod aan basisonderwijs, sport, cultuur, jeugdwerk gericht op **alle** kinderen en jongeren van de gemeente met extra aandacht voor kwetsbare kinderen.

PREVENTIE EN VEILIGHEID

Jeugdlokalen en speelpleintjes kunnen door de vereniging of de buurt zelf neergepoot worden, maar het veiligheidsaspect wordt best opgevolgd door de gemeente.

Op de weg hanteert het Gemeentebestuur het STOP-principe. Initiatieven die extra aandacht hebben voor de veiligheid van zwakke weggebruikers in het verkeer krijgen onze steun.

Jeugdlokalen, sportinfrastructuur en scholen zijn "hotspots" in ons goedgekeurd mobiliteitsplan. Alle acties rond de scholen naar een variabele zone 30 zijn afgerond, zodat de veiligheid op maximale wijze gevrijwaard wordt en de automobilist niet nodeloos wordt opgehouden buiten schoolbegin- en -eindetijden.

RUIMTE OM TE SPELEN

Ruimte is schaars. Toch is het voor kinderen en jongeren cruciaal om ruimte te krijgen, ook letterlijk. We creëren zoveel mogelijk speel- en ontmoetingskansen binnen ons ruimtelijk ordeningsbeleid.

Kinderen hebben het recht op een kindvriendelijke woonomgeving, op voldoende speel- en leefruimte. Dit vraagt een actief beleid inzake het creëren en het onderhouden van aangepaste ruimten. Het Gemeentebestuur hecht veel belang aan voldoende speel- en leefruimte voor kinderen.

Met een **jeugdruimteplan** ten behoeve van de jeugdclubs wensen we deze behoefte veilig te stellen.

Het openstellen van onze gemeentelijke sport- en infrastructuurwerken is hiertoe een bijkomende aanzet.

Tevens geven we de bestaande speeltuinen regelmatig een grondige opknapbeurt.

Thans werken we een plan uit, samen met Aminal, Afdeling Bos en Groen, die eigenaar zijn van de Heerenbossen, om in de buurt hiervan een **bloemen- en speelweide** in te richten waarbij de speelfantasie van de kleinsten wordt gestimuleerd en de natuurbeleving van de groteren wordt aangewakkerd. Binnen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan wordt hiervoor een zone voorzien.

De gemeente stimuleert het dubbelgebruik van ruimte, in overleg met alle betrokkenen: bv "brede school" die open staat voor de buurt (speelplaats, sportruimte,...)

FINANCIELE RUIMTE

Via het decreet op het plaatselijk jeugdwerkbeleid worden middelen gegarandeerd van het Vlaamse niveau.

Om het jeugdwerkbeleidsplan maximaal te laten renderen zijn er echter vele bijkomende middelen nodig. De gemeente ondersteunt zowel financieel als materieel: (ver)bouwen jeugdlokalen, kampvervoer, jeugdhuis, sport- en speelmogelijkheden, administratieve hulp welzijnsmedewerker,...).

Om de opstart van het Jeugdhuis H₂W rimpelloos te laten verlopen heeft de gemeente voorzien in een startbedrag en heeft ze de (initiële) huur ten laste genomen.

2. Zuurstof voor de vereniging

2.1. Cultuur

CULTUUR VOOR ELK

Een mooi theaterstuk, museum of tentoonstelling? Niet iedereen is erdoor geboeid of kan ervan genieten. Onder het motto “niet moeten, maar mogen” wil het Gemeentebestuur wel iedereen de kans bieden om kennis te maken met alle vormen van cultuur.

Cultuur bindt een samenleving. Ze verruimt onze intellectuele gezondheid, ontwikkelt onze sociale contacten en zorgt voor een tikkeltje ontspanning in onze nerveuze maatschappij.

Naast sport, vrije tijd,... is cultuur een andere sector waar mensen elkaar kunnen ontmoeten, waar betrokkenheid en deelname aan de samenleving alle kansen krijgt.

Hoewel cultuur geen exclusiviteit meer is voor de “hogere klasse”, zijn culturele activiteiten voor vele mensen nog onbereikbaar, ontoegankelijk en te duur. Cultuur is een basisrecht voor iedereen. De overheid moet obstakels zoveel mogelijk opruimen. Ze moet daarvoor een divers, toegankelijk, betaalbaar en kwaliteitsvol culturaanbod uittekenen dat rekening houdt met verschillende doelgroepen.

Het gelijkekansenbeleid van de Vlaamse regering is slechts efficiënt als het in alle beleidsdomeinen – ook in cultuur – aanwezig is. Als het op cultuurbeleving aankomt, vallen nog teveel groepen (niet-georganiseerden, personen met een handicap,...) uit de boot.

De meerwaarde voor onze gemeente bestaat in het aanbieden van laagdrempelige, gratis of goedkoop toegankelijke evenementen om deze doelgroepen te bereiken.

Zo wil het Gemeentebestuur o.m. doorgaan met de jaarlijkse happening voor gehandicapten in de sporthal of de organisaties van de Culturele Adviesraad.

Het gemeentelijk cultuurbeleid moet erop gericht zijn mensen naar cultuur te brengen en cultuur naar mensen. Daarbij moet men **alle bevolkingslagen** trachten te bereiken.

Cultuur brengt mensen samen en verlegt grenzen. Verscheidenheid staat voorop: traditie en vernieuwing, het klassieke en het experimentele, het eigene en het vreemde.

Omdat onze gemeente niet de voorwaarden haalde van infrastructuur, en dientengevolge over geen subsidies kon beschikken, is er nooit ingetekend op de mogelijkheden die het decreet integraal cultuurbeleid biedt. Omwille van de nieuwe situatie (uitbreiding Sportivahal, afspraken Parochiale Werken,...) zal opnieuw nagekeken worden of het opportuun is dat de gemeente instapt.

Zo ja, dan zal de gemeente een lokaal **cultuurbeleidsplan** dienen op te stellen. Dit zal gebeuren in overleg met de gemeentelijke cultuurraad. Alle lokale culturele actoren krijgen de kans een inbreng te doen. Ook hier zal het Gemeentebestuur de ideeën vanuit de basis laten ontwikkelen. We zullen hieruit goede en innoverende initiatieven detecteren of zelf motor zijn voor de ontwikkeling van dit aspect van het beleid dat inspeelt op nieuwe noden en behoeften.

Wat zich niet vernieuwt wordt oud en sterft af. Vernieuwing is essentieel voor de ontwikkeling van de samenleving. Innoverende initiatieven geven een nieuwe kijk op de wereld. Op zoek gaan buiten de vertrouwde terreinen stimuleert het bewustzijn.

Samen met de schepen voor Cultuur is de cultuurdienst o.l.v. een (gesubsidieerde) cultuurbeleidcoördinator de spil van de beleidsplanning.

Dit gemeentelijk cultuurbeleidsplan zien we als sectoroverschrijdend en het moedigt de samenwerking en wisselwerking tussen verschillende sectoren aan. Het geeft ook aan hoe banden worden gelegd met het jeugdbeleid, seniorenbeleid, toerisme, feestelijkheden, onderwijs en muziekonderwijs via de fanfares.

Speciale aandacht in het cultuurbeleid verdienen **jongeren**. Onderzoek verklaart dat een kennismaking met cultuur en kunst op jonge leeftijd de culturele participatie op latere leeftijd spectaculair verhoogt. De gemeentelijke steun voor het opleiden van jonge muzikanten in onze fanfares dient dan ook verder gezet te worden.

Naast de lokale bevolking genieten **toeristen** mee van het culturele aanbod van de gemeente. Het Gemeentebestuur pleit voor een optimale wisselwerking zodat er én voor lokale burgers én voor toeristen een maximale culturele participatie is.

Grote cultuurtoeristische evenementen brengen immers geld binnen, dat in kleinere projecten kan worden geïnvesteerd.

Vlaanderen heeft een rijk cultureel leven: dat blijkt zowel uit het enorm grote cultureel erfgoed als uit de schijnbaar onuitputtelijke culturele creativiteit. Het bonte sociaal-cultureel verenigingsleven is een unicum in Europa en is zeer fijnmazig georganiseerd.

Cultuur en cultuurbeleid blijven bij uitstek lokale aandachtspunten.

De jongste decennia heeft het gemeentelijk cultuurbeleid, mede dank zij de steun van de Vlaamse overheid, sterk aan belang gewonnen. Vooral in de sectoren van de bibliotheken, het sociaal-cultureel werk, de monumentenzorg en het erfgoed is inbreng van de Vlaamse overheid niet meer weg te denken. Ook de inspraak en participatie van de verenigingen en de gebruikers zijn een verworvenheid.

Op lokaal vlak voelt men de gevolgen van de commercialisering, mediatisering, professionalisering, en schaalvergroting die zich op Vlaams, Vlaams-Nederlands, Europees en internationaal gebied in het cultuur gebeuren voordoet. Bovendien is het klassieke verenigingsleven, dat geconfronteerd wordt met een verzwakkend sociaal weefsel, op zoek naar een tweede adem. De crisis heeft weliswaar de ontzuiling in de hand gewerkt, maar de plaatselijke toneelkring, Davidsfondsafdeling of harmonie heeft het moeilijk om te overleven. In de steden stelt dit probleem zich het scherpst. Gemeenten zijn, gemakkelijker dan vroeger, geneigd dure culturele producten in te kopen en het culturele leven aan de basis – met inbegrip van het ontluikende talent – te verwaarlozen i.p.v. te ondersteunen.

De gemeente heeft een complementaire rol inzake **cultuurprogrammatie**. Zij kan, mede afhankelijk van haar buitengemeentelijke aantrekkingskracht, zorgen voor aanbod dat buiten de mogelijkheden van particuliere actoren ligt.

De lokale overheid heeft ook een grote verantwoordelijkheid voor het bewaren en ontsluiten van het materieel (zowel onroerend als roerend) en immaterieel erfgoed.

Het cultuurbeleid leent zich uitstekend tot het leggen van Vlaams-nationale, Europese en pacifistische accenten, b.v. bij de viering van de Dag van Europa (9 mei), het Feest van de Vlaamse Gemeenschap (11 juli) en 11 november als Vredesdag.

Gemeenten kunnen ook initiatieven nemen die aandacht besteden aan o.m. de Vlaamse Rand, de Brusselse Vlamingen, Frans-Vlaanderen en de kleinere volkeren en minderheden in Europa (met inbegrip van het onafhankelijkheidsstreven van sommige volkeren).

CULTUURPARTICIPATIE

Naast het sensibiliseren en het creatief leren zijn van jongeren via het onderwijs moet een gemeentelijk cultuurbeleid ook oog hebben voor cultuurbeleving met leeftijdsgenoten én in gezinsverband.

Jonge kunstenaars krijgen nog te weinig professionele begeleiding en hulp. Om hen groeikansen te bieden wenst het Gemeentebestuur een doordacht atelier- en repetitieruimtebeleid te onderzoeken. Het jeugdhuis biedt hier mogelijkheden. Ook dient de tweejaarlijkse gemeentelijke tentoonstelling plastische kunsten voortgezet.

EVENWICHTIG EVENEMENTENBELEID

De gemeente moet een evenwichtig evenementenbeleid voeren.

Het decreet Lokaal Cultuurbeleid spoort de gemeenten aan tot een dynamisch en vernieuwend cultuurbeleid. Daartegenover worden al heel wat manifestaties georganiseerd die door hun groot succes een vaste plaats verworven hebben op de culturele agenda van onze gemeente.

Het Gemeentebestuur vindt dat vernieuwing gepaard moet gaan met de uitbouw van bestaande evenementen.

SOCIO-CULTURELE VERENIGINGEN

Als je de activiteitenkalender bekijkt, dan kom je er niet omheen: er is wel degelijk een boeiend en bloeiend verenigingsleven in onze gemeente. Je kan dan ook belangstelling vanuit de gemeenteraad verwachten: de adviezen van de vrijwilligers in de diverse adviesraden gegeven, worden ernstig genomen en zij zorgt ervoor dat deze mensen ook voldoende geïnformeerd worden zodat zij hun taak naar behoren kunnen vervullen. Zonder inzicht is inspraak uitgesloten.

Sociaal-culturele verenigingen verdienen voldoende structurele ondersteuning. Verenigingen zijn de vinger aan de pols van de bevolking. Zij organiseren vaak culturele activiteiten vanuit een maatschappelijke invalshoek. Omdat ze bijna uitsluitend met vrijwilligers werken, is het belangrijk om hun culturele inbreng naar waarde te schatten.

Het Gemeentebestuur dient haar financiële, materiële, infrastructurele, logistieke en communicatieve ondersteuning te blijven bieden al dan niet via aangepaste gemeentelijke subsidiereglementen.

De gemeente ondersteunt het **vrijwilligerswerk** via een subsidiebeleid. Ze zorgt voor een goede materiële ondersteuning. Algemeen doel van de gemeentelijke ondersteuning is uitsluiting en isolement van inwoners te voorkomen.

Door de nieuwe wet op het vrijwilligerswerk zijn de verenigingen voortaan verplicht ten behoeve van hun vrijwilligers minstens een verzekering burgerrechtelijke aansprakelijkheid af te sluiten. Onze gemeente heeft het voortouw genomen om een **collectieve verzekering** af te sluiten voor haar vrijwilligers. Indien de Vlaamse (of federale) overheid deze taak niet op zich neemt, zal de gemeente haar verantwoordelijkheid tenvolle opnemen.

Het verenigingsleven levert voor het Gemeentebestuur een belangrijke bijdrage aan de democratische inburgering en de maatschappelijke betrokkenheid. Via de vereniging leert men de buurt en de gemeente beter kennen. We willen daarom de werking van de **vereniging** blijven ondersteunen, beschermen en stimuleren. Ook roepen we iedereen op zich aan te sluiten. Het onthaal zal gebeuren met de hartelijkheid en vriendelijkheid die onze bevolking typeert.

Het verenigingsleven kan rekenen op een goede dienstverlening van de gemeente. Een degelijke basisinfrastructuur is en blijft een belangrijk element.

Er wordt voorzien in voldoende culturele **infrastructuur** voor podiumactiviteiten, vergaderingen, vormingsinitiatieven, tentoonstellingen enz. De afweging zal worden gemaakt of onze gemeente niet beter gediend is met een gespreide infrastructuur dan met één zgn. *cultuurtempel*.

De **eigenheid en onafhankelijkheid** van de verenigingen wordt gerespecteerd. Zij worden (financieel) aangemoedigd hun lokalen in volle eigendom te verwerven en ze, onder bepaalde voorwaarden, ter beschikking te stellen van andere verenigingen.

Het sociaal-cultureel verenigingsleven wordt ondersteund door het ter beschikking stellen van infrastructuur, logistieke steun, het bekendmaken van de activiteiten via de gemeentelijke publicaties en webstek, een gepaste subsidiëring (o.a. voor investeringen), gratis advies inzake brandveiligheid, enz. Voor deze dienstverlening kan men terecht bij het gemeentelijk cultuurloket.

Naast het ondersteunen van de reguliere werking, moeten er ook impulsen gegeven worden voor **experimenten en vernieuwing** en voor **drempelverlagende** initiatieven voor specifieke doelgroepen (jongeren, senioren, lage inkomens...).

In elke deelgemeente wordt de garantie voor **voldoende uitgeruste vergaderzalen** vastgelegd. De besprekingen met de Parochiale Werken lopen goed en aanvullend kan de gemeente eigen accommodatie aanbieden.

Omwille van de duidelijke heropleving van het amateurtoneel dient onderzocht te worden hoe we hierop best kunnen inspelen (repetitiemogelijkheden,...) in het licht van de nieuwe situatie met de parochiale infrastructuur.

Dit kan misschien ook op een creatieve wijze aangepakt worden binnen het jeugdhuis of de vernieuwde Sportivahal.

Samenwerking is een constante. Ook voor het verenigingsleven. Elk initiatief in deze zin zal door gemeente op passende wijze ondersteund worden, o.m. gezamenlijke muziekoopleiding voor onze fanfarejeugd.

De subsidieregeling voor de socio-culturele verenigingen wordt uitgevoerd volgens unaniem gunstig advies van de cultuurraad.

Vrijwilligers, verenigingen en de gemeente vormen voor het Gemeentebestuur een partnerschap om het samenleven beter en waardevoller te maken. De “zoekende mens” vindt er hulp op weg naar zingeving en een sterke sociale basis voor **meer levenskwaliteit**. Daarom kiezen we ervoor om te midden van de mensen, te midden van de verenigingen te staan.

Het Gemeentebestuur is van oordeel dat eveneens een volwaardig sociaal netwerk kan worden ontwikkeld om langdurige werklozen, nieuwkomers en kansarmen te **integreren** in het lokale weefsel. Integratietrajecten – een combinatie van opleidings- en tewerkstellingstrajecten – voor nieuwkomers en kansarmen moeten worden uitgetekend

HET CULTURELE LANDSCHAP

Voor het Gemeentebestuur bestaat de taak als gemeentebestuur er ook in cultuur te helpen verankeren in het alledaagse bestaan.

Dat betekent op een actieve manier ondersteuning geven aan groepen, verenigingen en inwoners welke het leven in de gemeente verrijken.

De gemeente heeft voor al haar zalen een forfaitaire regeling uitgewerkt voor de billijke vergoeding i.v.m. de vergoedingen voor manifestaties die door verenigingen worden georganiseerd.

Het culturele gebeuren mag zich echter niet beperken tot de culturele infrastructuur.

Om zoveel mogelijk mensen met diverse cultuurvormen in contact te brengen, zal de gemeente, na advies van de Culturele Adviesraad, een project '**Cultuur in de buurt**' op poten zetten. Uiteraard wordt daarvoor samengewerkt met wijkorganisaties, buurtgebonden verenigingen (ook jeugdbewegingen en parochies), plaatselijke scholen (met inbegrip van oudercomités) enz. In de muziekprogrammatie wordt een ruim aanbod voor Vlaamse artiesten (gevestigde waarden én jong talent) en het **Nederlandstalige lied** verzekerd.

Niet alleen cultuur met de zogenaamde "grote C" is belangrijk, evenzeer moet de volkse cultuur gewaardeerd worden.

We blijven de mogelijkheden voor onze **kunstenaars ondersteunen**, in het bijzonder de tweejaarlijkse tentoonstelling voor scheppende kunst van eigen bodem.

Ook wensen we de bestaande activiteiten te behouden en plaats te reserveren voor nieuwe ideeën.

Het Gemeentebestuur voorziet dat kunstwerken in openbare gebouwen kunnen tentoongesteld worden. Aldus ontwikkelt de gemeente verder een beleid om de bevolking kennis te laten maken met kwaliteitsvolle werken van **lokale kunstenaars** en lokale specialiteiten.

Tevens dienen opnieuw impulsen vanuit de cultuurraad te komen teneinde de literatuur in onze gemeente te promoten. Een poëzie avond/wedstrijd kan een eerste incentive betekenen.

We blijven de nodige aandacht besteden aan ons **cultureel patrimonium**: kerken, het Toreke,... Het vrijwaren van dit erfgoed is een dure aangelegenheid, maar de moeite waard als stille getuige van ons rijke westers-christelijk verleden.

Daarom blijven we ook actief ijveren voor een degelijke, gemeenschapsgerichte oplossing voor het "**Hof ter Borgh**".

Niet alle **historische gebouwen** kunnen worden beschermd en/of aangekocht door de overheid. De gemeente ziet erop toe dat de niet-beschermd maar waardevolle gebouwen zoveel als mogelijk bewaard worden (bvb oud gemeentehuis Westmeerbeek, villa Janssens,..), gerestaureerd en dat er een eigentijdse bestemming aan gegeven kan worden..

Lokale tradities, gebruiken en volkssporten zijn de moeite waard om in stand te worden gehouden. Daarbij moet rekening gehouden worden met het feit dat tradities steeds in evolutie zijn en niet mogen verstarren. In samenspraak met de lokale erfgoedverenigingen kunnen deze tradities en gebruiken in kaart worden gebracht en kan nagegaan worden hoe ze kunnen worden verder gezet. Ook de rijkdom van het plaatselijke dialect (woordenschat, klanken...) zal niet over het hoofd worden gezien.

AANGEPASTE INFRASTRUCTUUR

Gemeenschapsvorming, -opbouw en –versterking zijn slechts mogelijk met aangepaste infrastructuur: 1 m² culturele infrastructuur per inwoner zou een minimumnorm kunnen zijn.

Het Gemeentebestuur vindt het aangewezen dat elke gemeente volgens eigen mogelijkheden, behalve over een bibliotheek, ook over een gemeenschapscentrum of cultuurcentrum beschikt.

Een beleidspunt in de vorige legislatuur was het waarmaken van minstens één vergaderruimte in alle leefgemeenschappen

Omdat er in onze gemeente voldoende aanbod is aan vergader- en ontspanningsruimte om onderdak te bieden aan onze verenigingen, ruim boven aangehaalde minimumnorm, dat echter in beheer en eigendom is van de **Parochiale Werken**, heeft het College van Burgemeester en Schepenen het initiatief genomen de beheerders van de parochiezaalen uit te nodigen met de bedoeling hen te ondersteunen in deze gemeenschapsbevorderende opdracht.

De parochiezaal te Houtvenne is de meest recente (eind 70-er jaren heropgericht) en is eigentijds en in prima staat.

Het parochiecentrum te Hulshout bestaat uit de parochiezaal, het schoolgebouw en de gronden waarop de Chiro haar lokalen heeft opgericht. Er is een probleem voor het aantrekken van (vrijwillige) beheerders. Voor de parochiezaal (begin 70-er jaren opgericht) dienen aanpassings- en renovatiewerken uitgevoerd te worden.

De parochiezaal te Westmeerbeek (60-er jaren opgericht, volgens een concept van de 50-er jaren) is dringend aan een grondige face lift toe. In een eerste fase wordt gedacht aan café en de keuken (incl. uitbreidingswerken). In een volgende fase kan dan de zaal aangepakt worden.

In alle verbeteringswerken dient maximaal rekening gehouden te worden met maximale energiebesparing en eigentijds comfort.

Vermits tot op vandaag geen enkele van de parochiale werken opteert voor een eigendoms- noch beheersoverdracht (ook voor het beheer van het parochiecentrum Hulshout wordt afgesproken om dit voorlopig in eigen handen te houden), rest er voor de gemeente alleen de optie van het bieden van financiële steun om de Parochiale Werken toe te laten beide parochiezaalen in goede staat te brengen en een eigentijds comfort te bezorgen, zodat de aantrekkingskracht er opnieuw komt. Hier kan gedacht worden aan een subsidie.

Als tegenprestatie zullen de verenigingen wel kosteloos moeten kunnen vergaderen, eventueel mits tussenkomst in de energiekost.

Er zijn middelen voorzien voor een *culturele herbestemming* van de gronden achter de St. Mattheuskerk na de verhuis van het gemeentelijke werkplaats. Het Gemeentebestuur wenst een degelijke toekomstinvulling van deze locatie 't **Geleeg** op basis van een grondig financieel en behoefteonderzoek.

Daarenboven staat de **turnzaal op het Eindeken** drie avonden per week ter beschikking voor (info)vergaderingen voor gemeente verenigingen én de school. Het overbodig turnmateriaal zal opgeruimd worden naar gemeentelijke werkplaats in oprichting.

ERFGOED

Voor ons is elke gemeente is verantwoordelijk voor de manier waarop ze met haar cultureel en historisch erfgoed omspringt, zowel inzake instandhouding als ontsluiting. Initiatieven om het culturele erfgoed toegankelijk te maken voor het grote publiek moeten worden ondersteund.

Waar mogelijk moet er permanente ontsluiting zijn en bij prioriteit moeten beschermde monumenten een nieuwe functie krijgen met respect voor hun architecturale waarde. In deze zin is een studieopdracht lopend voor de geklasseerde **pastorij te Houtvenne**.

Ook blijven we aandringen op een gemeenschapsgerichte herbestemming voor het geklasseerde **Hof ter Borght** door de Stichting Kempens Landschap.

LOKALE VOLKSCULTUUR

De gemeente is verantwoordelijk voor het behoud van haar eigen culturele identiteit en moet de lokale volkscultuur honoreren. Ze moet het typische karakter, de historische achtergrond, het lokale erfgoed en de volkscultuur in alle verscheidenheid bewaren en toeristisch ontwikkelen, zodat anderen die kunnen ontdekken. Dat kan bv door de promotie van streekproducten en lokale eetcultuur.

Ook door verspreiding van muziek cd's of brochures. Om onze typische streektaal die spijtig maar snel verdwijnt, te behoeden van het uitsterven, wordt onderzocht om een **dialectwoordenboek** samen te stellen.

De gemeente zal een beleid ontwikkelen ter bevordering van het **historisch besef** van hun burgers. Dit kan door de ondersteuning van heemkundige verenigingen, het aanmoedigen van historische publicaties en onderzoek, de organisatie van herdenkingen en tentoonstellingen, enz. Daarbij wordt in het bijzonder rekening gehouden met het bereiken van kinderen en jongeren.

SAMENWERKING CULTUUR - TOERISME

Een gemeente moet haar culturele troeven aanwenden om toeristen aan te trekken en moet haar toeristische troeven gebruiken om de aanwezig cultuur te promoten buiten de eigen gemeentegrens.

Dat veronderstelt een goede samenwerking tussen cultuur en toerisme, zonder dat cultuur een product van toerisme wordt.

SAMENWERKING CULTUUR - ONDERWIJS

Via het onderwijs moeten we de culturele participatie van jongeren in de scholen verhogen. Hoe en in welke mate leerlingen aan cultuur participeren hangt voor momenteel in grote mate van de inzet van de scholen af.

Het Gemeentebestuur vindt dat moet gezorgd worden voor een hogere culturele participatie van jongeren in de scholen. Samenwerking met lokale kunstenaars kan zinvol zijn.

DYNAMISCHE BIBLIOTHEEK

Voor het Gemeentebestuur houdt de opdracht van de bibliotheek in dat éénieder voor zijn behoefte aan informatie, educatie en ontspanning via de openbare bibliotheek (GOB) toegang krijgt tot de gedrukte en elektronische informatiedragers.

Daartoe scheidt de bibliotheek de nodige voorwaarden voor een efficiënte en doelmatige organisatie van het aanbod en het gebruik met bijzondere aandacht voor specifieke doelgroepen.

Een goedwerkende bibliotheek is essentieel voor een goed functionerend cultuurbeleid. Naast uitleenfunctie heeft onze bibliotheek een belangrijke ontmoetingsfunctie.

De financiële drempel is laag, en iedereen kan er vrij en in anonimiteit vertoeven.

We vinden dat de gemeente moet blijven investeren in de werking van de bibliotheek en waar nodig de werking optimaliseren en moderniseren (bijvoorbeeld aanbieden van boeken met groot lettertype voor senioren,...).

Via het gratis internet komen heel wat extra jongeren in de bib.

Omdat de hoofdbibliotheek uit haar voegen barst is een uitbreiding van het gebouw dringend noodzakelijk. Alle mogelijkheden worden onderzocht om tot een toekomstgerichte oplossing te komen.

Om haar opdracht uit te voeren beschikt onze GOB over een hoofdbibliotheek in het centrum en twee goed uitgebouwde uitleenposten in de deelgemeenten en een goede samenwerking met de plaatselijke scholen.

De GOB telde einde 2005, 1.402 leners, d.w.z. gebruikers die minstens één uitleening deden in 2005. Meer dan de helft zijn jonger dan 15 jaar.

De bibliotheek streeft in haar collectiebeleid naar de uitbouw van een uitgebreide, actuele en gevarieerde basiscollectie, aangepast aan de behoeften van haar gebruikers (relatief klein werkgebied van 9.167 inwoners) en rekening houdend met het markt- en informatieaanbod.

Het jaarlijks budget voor de collectie is op hetzelfde peil gehouden als anno 2000 namelijk € 25.500 en wordt evenwichtig verdeeld over de verschillende deelcollecties.

Hiervan werd € 18.500 besteed aan de aankoop van boeken en strips via aanbesteding en met toekenning van 25% korting.

Verder werd er in 2005 € 3.500 besteed aan de aankoop van informatieve Cd-roms of DVD's, eveneens via aanbesteding en met toekenning van 15% korting.

Ongeveer € 2.250 gaat naar abonnementen van tijdschriften en abonnementen van vakliteratuur.

Het overig budget moet voorzien worden voor losse aankoop in eigen beheer, etc...

Dit jaar werden interne verschuiving per collectie onderdeel aangepast.

Voor dit jaar (2007) wordt een verhoging van dit budget overwogen, omdat we na het opstellen van de begroting, en na het nemen van statistieken gemerkt hebben dat boeken toch wel gemiddeld, in de loop van vijf jaar, 20% à 25% gestegen zijn qua aankooprijks.

Eind 2005 bestond de collectie uit 30.307 boeken, met een overwicht aan jeugdboeken in de uitleenposten en een overwicht aan volwassenenboeken in de hoofdbibliotheek.

In 2005 werden 50.369 materialen uitgeleend, een stijging van 11% uitleeningen tegenover het jaar ervoor.

Met de nieuwe informatisering in 2004 werd er gezorgd voor 2 nieuwe internet PC's en 1 stand alone OPAC (Online Access Public Catalogue: de catalogus dus).

In 2005 werden nog twee nieuwe internet PC's geleverd tot een totaal van 4 internet PC's. Intussen werd op de vier internet PC's MSN geïnstalleerd en sindsdien is de bezetting van de internet PC's verzevenvoudigd.

Er is een grote printer voor de gebruikers die tevreden zijn dat ze terug kunnen afprinten. De internet printer is zo ingesteld dat er enkel in zwart wit geprint kan worden.

Onze bibliotheek in de toekomst

het Gemeentebestuur wil in al het handelen vooral streven naar verbetering van de kwaliteit van de dienstverlening.

Door een goed samenwerkingsverband te creëren met de plaatselijke **scholen**, de Cultuurraad van de gemeente en de regionale bibliotheken spelen we niet enkel in op het nieuwe decreet, maar gaan we ook nog betere resultaten bereiken.

Onze personalistische levensbeschouwing ziet elke klant als een individu met eigen behoeften, vragen en wensen. Het is belangrijk dat we elke klant ook als een unieke persoonlijkheid benaderen. We streven ernaar **op maat** te werken van de klant of gelijksoortige groepen van klanten.

Ondanks het toenemend gebruik van de bibliotheek moet er tijdens de uitleen voldoende tijd gemaakt worden voor een persoonlijke begeleiding van de gebruiker.

De tot nu toe gebruikte strategie om vooral te werken naar de jeugd toe via de school, heeft op middellange resultaat in de doorwerking naar oudere leeftijdsgroepen. Dit gebeurt op twee vlakken:

- kinderen brengen ouders mee naar de bibliotheek;
- kinderen worden volwassen.

Gezien de goede werking en resultaten hiervan, willen we deze strategie aanhouden.

Collectievorming is belangrijk en vraagt onze speciale aandacht.

Om te kunnen inspelen op de recreatieve, educatieve en informatieve behoeften van het publiek hebben we een uitgebreide, actuele en gevarieerde basiscollectie nodig die rekening houdt met de eigenheid en wensen van de Hulshoutse bevolking en het relatief kleine werkingsgebied.

Daar de jeugdafdeling de meeste uitleningen heeft, is het noodzakelijk om bij de collectievorming hier extra aandacht voor te hebben.

het Gemeentebestuur gaat ervan uit, rekening houdend met de aanbeveling tot **samenwerking** volgens het nieuwe decreet, dat er door middel van afspraken met andere bibliotheken uit de omgeving collectieafspraken gemaakt kunnen worden. Dit maakt het mogelijk om binnen één bepaalde regio tot een grotere volledigheid te komen en laat op termijn ook aanzienlijke kostenbesparingen toe. Rekening houdend met het nieuwe decreet moet het nieuwe systeem immers de mogelijkheid hebben om met andere bibliotheken gegevens uit te wisselen. Er moet verder en intenser gewekt worden aan een **netwerkvorming** van filialen met de GOB in de omliggende gemeenten, dat beantwoordt aan de behoeften en draagkracht van de verschillende deelnemende gemeenten.

Aangezien de beperking tot uitbreiding van het bibliotheekgebouw, moeten de aanwinsten en afvoer van boeken mekaar in evenwicht houden.

Een geautomatiseerd systeem moet leiden tot meer transparantie.

Uitleenadministratie, besteladministratie, tijdschriftenadministratie, leneradministratie en publiekscatalogus moeten ervoor zorgen dat zowel het personeel als de gebruikers er beter van worden.

Prioritair voor het Gemeentebestuur zijn een dynamisch **bibliotheekbeleid** en het ondersteunen van het plaatselijk cultureel leven (verenigingen, evenementen, kunstenaars). Zowel de actieve cultuurparticipatie als de passieve cultuurconsumptie moeten aangemoedigd worden.

De gemeentelijke openbare bibliotheek dient zich verder te ontwikkelen tot een **centrum voor informatie en communicatie**, waarbij naast het boek ook alle andere informatiedragers beschikbaar zijn.

2.2. Sport voor iedereen

Nog te weinig mensen vinden in hun vrije tijd de weg naar de sport of fitness.

Meer bewegen betekent gezonder leven. Fanatiek sporten hoeft niet.

Ook wandelen, fietsen, ... draagt bij tot je fysieke en psychische paraatheid.

Bovendien bevordert het sporten – zeker bij ploegsport – het sociale contact.

Meer mensen, op een meer kwalitatieve manier aan het **bewegen en sporten** krijgen, is de sportmissie van het Gemeentebestuur. We willen een volwaardig sportbeleid in een democratisch, duurzaam en medisch verantwoord kader met gelijke kansen voor elke Vlaming.

Streven naar een maximale deelname betekent oog hebben voor toegankelijkheid, betaalbaarheid, nabijheid, extra aandacht voor doelgroepen zoals senioren, mensen met een handicap én sport in een niet-georganiseerd kader.

De “**sport voor allen**” idee moet deel uitmaken van de opvoeding. Het onderwijs, op alle niveaus, zowel binnen de schooltijd als naschools, moet daar zijn beste been voorzetten.

We willen mensen van alle leeftijden meer en beter te laten sporten.

De integriteit van de sport moet gevrijwaard worden. Medisch verantwoord sporten en bewegen primeert op het commerciële en economische aspect.

Op de jaarlijkse **huldiging** van de sportlaureaten valt telkens weer op hoeveel van onze inwoners sport beoefenen en dit in een grote verscheidenheid van disciplines.

Onze clubs nemen voortdurend nieuwe initiatieven om jong en oud aan het sporten te krijgen. Dit is goed want sportbeoefening is vanuit vele opzichten belangrijk.

Als gemeente wensen we de rol van regisseur van de ontwikkelingen op het vlak van de sport blijven vervullen. We moeten niet alle rollen zelf willen spelen, maar wel een overzicht houden en sturen.

De gemeente moet alleszins voldoende **sportinfrastructuur** ter beschikking stellen. We willen voor een degelijk en weldoordacht sportbeleid ruggensteun leveren en voorwaarden scheppen.

Bijna 40 jaar geleden heeft onze gemeente de toon gezet met de oprichting van een sportcentrum, sporthal, zwembad en later atletiekpiste, jaren voordat in de gemeenten uit de wijde regio plannen in deze zin werden opgemaakt. In 1994 kwam de wielerpiste, de eerste en voorlopig laatste in de provincie. Nu wil de gemeente opnieuw een stap voor zijn op de sportieve ladder.

De sporthal wordt, opnieuw, het (vernieuwde) visitekaartje van onze gemeente.

Het nieuw- en vernieuwbouwproject is indrukwekkend, maar komt tegemoet aan de sportbehoeften nu en in de toekomst.

Onze sporthal was dringend aan renovatie toe. Uit veiligheids- en sanitaire overwegingen moest de laagbouw dringend en grondig aangepakt worden.

Met deze renovatie- én uitbreidingswerken wil het Gemeentebestuur een nieuwe beslissende stap in de toekomst zetten.

Hiermee wordt ook gevolg gegeven aan het advies van de Culturele Adviesraad dat al jaren gewag maakt van een capaciteitsprobleem voor vele sportgebruikers.

De laagbouw wordt verwijderd en heropgebouwd als stevige constructie waarop nog een (gecompartimenteerde) sportzaal kan komen.

De cafétaria zal achter het doel van het hoofdterrein van de voetbal ingeplant worden, waardoor er tevens een beter zicht komt op de sportactiviteiten in de hal.

De rechterflank zal uitgebouwd worden met een turnzaal en tumbling. Hierdoor kan de hal quasi volledig voor balsporten worden gebruikt.

Het sportcentrum moet opnieuw het visitekaartje van onze gemeente worden, opnieuw willen we voorgaan op sportief vlak (zoals dat eind zestiger jaren al gebeurde). Voor het Gemeentebestuur blijft het **polyvalent** karakter van de Sportivahal best gewaarborgd, omdat hierdoor de grote financiële inspanningen van de bevolking op de best mogelijke wijze kunnen gehonoreerd worden.

Het Gemeentebestuur wenst evenwel verder de mogelijkheid te onderzoeken om dit polyvalent karakter te verzoenen met een sportvloer of vloerbescherming.

Ook zal onderzocht worden op welke wijze de loop piste het best wordt opgewaardeerd naar een kunststofpiste die topsport mogelijk maakt.

Met al deze vooruitstrevende voorzieningen kan onze gemeente aldus opnieuw een prominente plaats innemen in het regionale sportgebeuren en evenementen inrichten van topniveau, waaraan onze jonge sporters zich kunnen aan optrekken.

De bedoeling is echter dat vooral alle sport en dans, alle vormen van lichaamsbeweging voor een betere gezondheid, zullen samengebracht worden in het sportcentrum.

Dit werkt motiverend en enthousiasmerend voor onze jonge en niet zo jonge mensen.

De gezondheid is ons hoogste goed. Lichaamsbeweging is daarbij van cruciaal belang.

Onze gemeente heeft altijd al het voortouw genomen voor wat betreft over voldoende sportinfrastructuur te beschikken om alle lagen van de bevolking te laten sporten.

Dat blijft zo met het toekomstproject dat in 2006 in uitvoering ging.

De gemeente zal na deze infrastructuurwerken, ook actiever gaan **promoten, sturen en coördineren**, zodat de driehoek gemeente-school-sportclub optimaal functioneert.

Het Gemeentebestuur denkt hierbij aan het opstellen van een **beleidsplan** waarin de sportinfrastructuur geïnventariseerd en de verhuur- en subsidiepolitiek uitgestippeld wordt, ten einde alle groepen de kans te geven er optimaal gebruik van te maken.

Er wordt op toegezien dat de infrastructuur ter beschikking gesteld wordt van sportclubs en individuele sportbeoefenaars tegen sociaal aanvaardbare prijzen.

De lokale sportclubs zijn b(l)oeiende verenigingen waar, met bijzondere aandacht voor de jongeren, alle sporters kwaliteitsvol begeleid en opgeleid worden. Niemand wordt uitgesloten, zodat de sociale samenhang toeneemt. Het medisch verantwoord sporten is de evidentie zelve.

Onze gemeente is mee verantwoordelijk voor het ontwikkelen van een algemene bewegings- en sportcultuur in Vlaanderen en dat is eraan te zien !

De dekkingsgraad van de **zwembadinfrastructuur** in Vlaanderen vertoont grote regionale verschillen. In onze regio is er een grote *witte vlek*. Om deze ongedaan te maken, heeft de gemeente het initiatief genomen een nieuw zwembad te bouwen. De denkplaatjes intergemeentelijke (te grote afstand voor onze mensen én lange wachttijd voor realisatie van het project) en publiek-private samenwerking (te duur, want weinig interesse van privé voor een niet-commercieel zwembad) werden uitvoering bestudeerd. Uiteindelijk viel de keuze op een zuiver gemeentelijk project.

Het nieuwe instructiezwembad (afmetingen 8,33 x 16,66 m) is in opbouw.

Qua architectuur, isolatie en waterbehandeling kunnen we moeiteloos de uitdagingen van de 21ste eeuw aan.

Het nieuw gemeentelijk **instructiezwembad** zal opnieuw een belangrijk onderdeel moeten vormen voor de lichamelijke ontplooiing van onze mensen: van schoolzwemmen tot het gebruik als gezondheidskuur. We hebben ook hier heel wat middelen moeten besteden om een eigentijdse en toekomstgerichte oplossing naar voor te schuiven. Maar het loont écht de moeite.

Voor het Gemeentebestuur is het de plicht van de gemeente om, volgens afspraken en mogelijkheden, bij te dragen tot het instandhouden van gebouwen en terreinen. We zullen ons sportcentrum dan ook blijvend onderhouden en indien nodig verbeteren.

Bij al deze grootse infrastructuurwerken vergeet het Gemeentebestuur niet de **kleinschalige**, vaak in de wijken gesitueerde, **niet-overdekte sportinfrastructuur** omdat deze belangrijk is, niet zozeer voor de sportclub dan wel voor de buurt en niet- of andersgeorganiseerde sporters.

Tenslotte wil het Gemeentebestuur alles in het werk stellen opdat de sport in **alle leefgemeenschappen** goed kan gedijen en wordt steun verleend waar nodig.

Anderzijds wil het Gemeentebestuur de **samenwerking** van plaatselijke competitieve sportclubs binnen de gemeente aanmoedigen en ondersteunen zonder daardoor de plaatselijke jeugdwerking te verwaarlozen.

Het Gemeentebestuur wil de huidige recreatieterreinen voor alle sporten **zone-eigen** maken waar mogelijk.

SPORTRAAD EN SPORTDIENST

Omwille van de kleinschaligheid heeft onze gemeente altijd al geopteerd voor een “cultuurraad” met vertegenwoordiging van alle geïnteresseerde verenigingen, dus ook de sportclubs.

Na de uitbouw van het sportcentrum zou kunnen gedacht worden aan een sportraad met vertegenwoordiging van alle geledingen van de lokale sportbeoefening. Als echte weerspiegeling van het gemeentelijk sportleven: naast de sportclubs maken vertegenwoordigers van andere verenigingen, instellingen, scholen en individuele sportbeoefenaars deel uit van de sportraad. Zo kan de sportraad advies vanuit het totale lokale sportveld uitbrengen en wordt deze groep enthousiastelingen ons klankbord voor beleidsvoorstellen.

Tevens zal de sportdienst versterking dienen te krijgen. Er zal ook een uitvoerige informatieverstrekking komen over alle facetten van ons lokale sportgebeuren aan sportclubs en andere verenigingen. De gemeentelijke sportdienst begeleidt de lokale sportclubs en steunt hen in de uitvoering van hun sportieve opdracht.

SPORTPROMOTIE

Sport is het sociaal bindmiddel bij uitstek. Zowel actief als passief sporten kent geen grenzen. Jong of oud, iedereen kan via een kwalitatief gemeentelijk sportbeleid aangesproken worden. Onze gemeente speelt haar cruciale rol in dat sportgebeuren.

Toch zijn niet alle indicaties hoopgevend. De fysieke conditie van onze jongeren gaat er nog steeds op achteruit, terwijl het aantal sportclubs en het aantal aangesloten leden bij de meeste sportclubs eveneens in neerwaartse lijn ligt. Gelukkig is er in onze gemeente die neerwaartse trend (nog) niet.

Zich toeleggen op een bepaalde sport in een bepaalde club en deze trouw blijven is niet langer het model. De ‘sportconsument’ zoekt meer het korte bewegingsmoment dat voor hem het best past waarbij hij t.o.v. de organisatie of club geen enkel engagement opneemt.

Niettegenstaande blijven de sportclubs de draaischijven bij uitstek. Zij hebben het steeds moeilijker om de eindjes aan elkaar te knopen. Niet-sportieve initiatieven als tombola’s of wafelverkoop worden op het getouw gezet om het hoofd boven water te houden. Zo verschuift de aandacht van het sportieve, de kwaliteit van de opleiding en het sporten naar sportvreemde activiteiten waaraan het gemiddelde lid eigenlijk geen boodschap heeft.

Ook inzake **sportpromotie** en “**sport voor allen**” activiteiten heeft de gemeente een taak. De gemeente voert haar sportpromotionele opdracht uit in nauw overleg met de sportraad en in synergie met de sportclubs.

inventariseren en aanvullen sportaanbod

De gemeentelijke sportdienst maakt een inventaris van het aanbod en de vraag. Waar er gaten zitten, kan de gemeente zelf initiatieven en evenementen organiseren om niet-sporters en sportkansarmen (diegenen die minder kansen hebben tot sportdeelname) aan te sporen tot life-time sportbeoefening, al dan niet in clubverband.

Ook kan de gemeente zelf sportinitiatieven voorzien, zoals dat met de succesrijke jaarlijkse loopwedstrijd voor onze jongeren in de drie dorpen als meer dan een kwarteeuw gebeurt (Ronde van Hulshout).

school-gemeente-jeugdsport

Om de sport bij de jeugd te promoten kan de gemeentelijke sportdienst het best samenwerken met de Vlaamse overheid. Die probeert met verschillende Schoolsport-initiatieven jongeren (ongeacht bekwaamheid of geaardheid) sport- en bewegingskansen en prikkels te geven in zo goed mogelijke omstandigheden met het oog op een levenslange sportbeoefening. De schoolsport bereikt alle leerlingen.

Een mogelijkheid is bv **naschoolse sport** aanbieden aansluitend op de lesuren (in de school- eventueel gemeenteaccommodatie) en daar de sportclubs bij betrekken.

Een gedifferentieerde aanpak voor het basisonderwijs en het secundair onderwijs kan tot een succesvol sportpromotioneel initiatief leiden.

Door deze samenspraak met de scholen, de sportclubs en de Vlaamse sportfederaties kunnen naschoolse sportactiviteiten en initiatielessen georganiseerd worden, vooral van sporten die al op clubniveau worden beoefend of om een nieuwe sport en club in de gemeente op te starten. Het verzekeren van de continuïteit is daarbij van groot belang. Daarom opteert het Gemeentebestuur voor een **leerkracht – anker** en aanspreekpunt in de scho(o)l(en) voor **sport** (en ook cultuur).

Zo kan een “**Sport-Na-School**”-pas gelanceerd worden, een goede aanvulling op gemeentelijke sportacademies

SPORTBUURTWERK

Naast de uitbouw van ons Sportiva-centrum dient voor de gemeente de nodige aandacht te gaan naar een plaatselijke, dorpnabije werking. De gemeentelijke sportdienst kan een **sportbuurtwerk** uitbouwen. De wijk- en buurtgerichte aanpak kan de sportparticipatie verbeteren en een gedifferentieerd aanbod in sport-, spel- en bewegingsactiviteiten in de hand werken. Het sportbuurtwerk is een samenwerking tussen de verschillende “buurtspelers”: sportclub, buurtwerk, parochie, school,... en speelt in op de wensen en de behoeften van de buurt/wijk in onze dorpen.

Om sportclubs de kans te geven **zelf infrastructuur** te ontwikkelen of uit te breiden, werden in het verleden reeds gronden ter beschikking gesteld. Dit wenst de gemeente te blijven handhaven. Ook werd een daadwerkelijke hulp vanuit de gemeente geboden, hetzij leveren van materiaal, hetzij mankracht.

Ook zal de gemeente blijven promotie voeren voor sporten die voor ieder toegankelijk zijn (o.m. curve bowl, petanque).

Petanquebanen of grote, aangelegde schaakborden vergen slechts kleine investeringen maar kunnen ware aantrekkingspolen zijn die ontmoetingsplaatsen worden en waarbij ook het sociaal leven toeneemt.

Elders leest u dat de gemeente het behoud en de aanleg van trage wegen (fiets- en wandelwegen) wenst te bevorderen Welnu, hier is ook een raakpunt.

Het staat als een paal boven water dat gezond sporten de beste investering is voor een **preventief gezondheidsbeleid**. In die optiek is er een wanverhouding met de middelen die de overheid veil heeft voor ‘Sport voor allen’. Wij hopen dat er vanuit Vlaanderen de volgende jaren intenser zal gewerkt worden aan een gemeentesteunend lokaal sportbeleid.

Investeren in sport is besparen op gezondheidszorg.

3. Leven in de buurt

Samen moeten we bijdragen tot een leuke buurt waar het goed wonen is. Een propere, leefbare, veilige en fraaie buurt geeft de mens ruimte om te leven.

3.1. De leefomgeving goed ordenen

LANGE WEG NAAR EIGEN RUIMTELIJK BELEID

Niettegenstaande in 1962 de eerste globale wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot stand kwam, de gewestplannen 30 jaar geleden op de tekentafels lagen en het Vlaams Parlement in 1999 het decreet ruimtelijke ordening goedkeurde, kan het met de ruimtelijke ordening in Vlaanderen nog steeds stukken beter. Het al te lang gevoerde gedoogbeleid en de alles-kan-alles-mag mentaliteit laten nog steeds hun sporen na: Vlaanderens versnipperde landschap, de kakofonie van bouwstijlen en de lintbebouwing zijn uniek in Europa...

De jongste jaren sloeg de slinger echter meer dan eens door naar het andere uiterste met o.m. de verplichte herlocalisering van bepaalde bedrijven en de problematiek van de zonevreemde gebouwen. Deze maatregelen werden als een aanslag op de rechtszekerheid ervaren.

De zoektocht naar passende oplossingen in de mobiliteitsproblematiek (files, organisatie openbaar vervoer) loopt vaak vast op de gevolgen van een decennialang ontbrekend of gebrekkig beleid inzake ruimtelijke ordening. De files zijn nefast voor de economie, tasten de woonkwaliteit van steden en dorpen aan (geluidshinder, luchtvervuiling, ongevallen enz.) en maken winkel- en toeristische centra onaantrekkelijk.

Andere bronnen van ergernis in het verkeer zijn o.m. de nog steeds dominante plaats van de auto in vergelijking met de voorzieningen voor gemeenschappelijk vervoer en zwakke weggebruikers, de slechte staat van de wegen (ook en vooral fiets- en voetpaden), de gebrekkige bewegwijzering en verlichting (niet alleen bij werken) en de toenemende verkeersagressie.

Dit alles om aan te tonen dat de **ruimte** in Vlaanderen **schaars** is. We willen allemaal een knusse woning, het liefst met een lapje grond erbij. We willen kunnen wandelen en spelen in het nabijgelegen bos, met de fiets naar school en de bus naar het werk. We willen een speelbos en een lokaal voor de sportvereniging.

Hoe verzoenen we al die wensen? Binnen de klijlijnen van het Vlaams en provinciaal beleid kan de gemeente een **eigen ruimtelijk beleid** voeren. Er mee voor zorgen dat je in de buurt een betaalbare woning of stuk bouwgrond vindt. Oog hebben voor de buurtwinkel en de dorpsschool. En geen krotwoningen of leegstand meer in de buurt.

De gemeente, **samen** met de bewoners, ondernemers, verenigingen,... zo goed mogelijk inrichten zodat iedereen aan zijn trekken komt, dat is voor het Gemeentebestuur de uitdaging van een gemeentelijk beleid ruimtelijke ordening.

Het gaat om meer dan de billijke verdeling van ruimte (en de draagkracht van de omgeving), ook de kwaliteit (gebruiksvriendelijkheid en beleving van ruimte) speelt een rol. Een totale en actieve visie op korte en lange termijn gebaseerd op continue en procesmatige planning is nodig.

Het is van groot belang dat onze gemeente zo snel mogelijk haar visie in eigen ruimtelijke structuur- en uitvoeringsplannen giet. Even belangrijk is dat de gemeente de touwtjes in handen neemt voor de (verdere) ontwikkeling van een eigen vergunningen- en handhavingsbeleid. De gemeente kan de nodige ruimtelijke impulsen geven via een gemeentelijk grondbeleid (aanvullend op een Vlaams grondbeleid) dat regulerend, stimulerend én ontradend werkt' en actief optreedt op de grond- en woningenmarkt.

Vlaanderen is op weg om één grote stad te worden, maar dan niet naar het model van een kernstad als Parijs, veeleer een groot verstedelijkt gebied zoals Los Angeles. Veel Amerikaanse steden liggen erg uitgespreid, met hier en daar stukjes open ruimte erin. In Vlaanderen is zo'n verstedelijking eigenlijk een inversie van het oorspronkelijk patroon: vroeger lagen er kleine stadjes in de open ruimte, nu liggen er kleine stukjes open ruimte in het verstedelijkte landschap. Op den duur zal er geen sprake meer zijn van "een stad in het land", maar wel van "land in de stad". *Nevelstad* heet zo'n uitgesmeerde stad in de vakliteratuur. Het verwijst naar de verspreide druppels van nevel. Als je vanop grote hoogte naar Vlaanderen kijkt, zie je net als in de Zwitserse valleien of het Duitse Ruhrgebied een nevel van bewoning.

Hierdoor willen we geen polariserende visie ontwikkelen ten opzichte van het stedelijk beleid.

Onze gemeente bevindt zich op den buiten en dit heeft zo zijn eigen kenmerken.

Daarom heeft voor het Gemeentebestuur het voeren van een "**plattelandsbeleid**" toch een bijzondere betekenis.

We willen de synergie en de afstemming benadrukken tussen beide bestuurlijke invalhoeken. Maar ook de hogere overheden mogen hun financiële ondersteuning niet beperken tot (groot)stedelijk beleid.

Indien we de schaarse open ruimten in Vlaanderen willen vrijwaren en het landelijk karakter van het buitengebied behouden, moet hiertegenover toch een financiële **compensatie** komen vanuit de economische knooppunten.

Het voeren van een plattelandsbeleid is werk maken van een vitaal, dynamisch en leefbaar platteland dat actief inspeelt op nieuwe uitdagingen, maar dat tegelijk haar maatschappelijke (ruimtelijke kwaliteit), natuurlijke, architecturale en cultuurhistorische rijkdom koestert.

Boven alles staat als uitgangspunt het bevorderen van de **leefbaarheid** van de plaatselijke bevolking centraal.

Hierbij dient voor het Gemeentebestuur ook de nodige aandacht gaan naar een structurele benadering van **plattelandstoerisme**. Om onze gemeente meer toeristische uitstraling te geven zullen ondersteunende initiatieven genomen worden zoals verdere uitbouw van fietsroutes, wandelwegen en infrastructuurwerken (o.m. herinrichting gemeentelijke zone langs Grote Nete als gebied voor watergebonden recreatie) en snelle fietsverbinding tussen piloot- en deeldorpen.

Het Gemeentebestuur gaat voor een evenwichtige ruimtelijke ordening, waar plaats om te wonen, te ontspannen, te ondernemen,...

Voor het Gemeentebestuur moet een actief grondbeleid het **planningsimmobilisme doorbreken**. Het is niet voldoende om goede plannen te maken. De gemeente dient door een actief grond- en pandenbeleid ook een actieve stedenbouw te creëren.

Mobiliteitsplannen, milieuplannen, veiligheidsplannen, jeugdruimteplannen, sociale beleidsplannen ... Ze bestaan te veel op zichzelf en enkel op papier. Hoog tijd om ze te hanteren en uit te voeren en vooral om ze op elkaar af te stemmen.

ACCENTEN VOOR EEN GEMEENTELIJKE VISIE

Onze gemeente ligt volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) in het **buitengebied**.

Er zullen draconische inspanningen gebeuren voor “revitalisering” van de steden, maar we betreuren dat van **plattelandsbeleid** weinig te bespeuren is.

Dit getuigt van slechte wil ten aanzien van de buitengemeenten die men hierdoor financiële mogelijkheden ontnemt om b.v. eigen dorpskernen verder te herwaarderen.

Daarenboven is dit een achterhaalde visie: er zijn veel meer verbanden tussen stedelijk beleid en plattelandsbeleid dan de polarisering waar men nu voedsel aan geeft.

De realiteit vandaag is nog altijd dat jonge gezinnen het liefst een eigen woning in de gemeente zoeken. Het is dan ook spijtig te moeten vaststellen dat velen noodgedwongen uitwijken naar andere gemeenten. Het ontbreekt ons aan bouwgronden, en de bestaande **bouwgronden** worden onbetaalbaar. Deze tendens is ook voor het gemeentebestuur moeilijk in de hand te houden. Enerzijds kan er moeilijk ingegrepen worden op particuliere verkopen. Anderzijds kan niet willekeurig bouwgrond gecreëerd worden.

De nood aan betaalbare bouwgronden en woningen wordt bevestigd door een woonbehoeftenstudie waarvan we de (geactualiseerde) resultaten in ons gemeentelijk structuurplan is geïmplementeerd.

Er worden momenteel methoden onderzocht, samen met de IOK (Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen) om betaalbare bouwgronden op de private markt te brengen. De oprichting van een Grondfonds is er zo één. Maar alle inspanningen ten spijt, zolang geen eigenaar in dezelfde richting wil denken is alles tevergeefs. Indien de privé-sector het initiatief in handen wenst te houden, moeten we oog hebben voor een systematische verbetering van de kwaliteit van het totale woningbestand. Dat zou betekenen dat we verder zouden moeten gaan dan de minimumvoorschriften in de Vlaamse Wooncode...

Ook met het aanbod van **sociale woningen** is het, omwille van het genoemd “stedelijk beleid”, erbarmelijk gesteld. Ondanks studies van het Planbureau waaruit zwart op wit blijkt dat ons arrondissement de sterkste woonbehoefte heeft in Vlaanderen, ondanks de lange rijen wachtenden voor een eigen huur- of koopwoning, ondanks vele schrijnende toestanden waarmee we dagelijks geconfronteerd worden, krijgen we slechts met mondjesmaat woningen toegewezen, waarvoor de kandidaten zich verdringen.

Het Gemeentebestuur wil de nodige creativiteit aan de dag leggen. Verlaten panden en oude woningen zullen we samen sneller moeten detecteren en, na overleg met de eigenaar, renoveren en opnieuw ter beschikking stellen aan onze inwoners die het moeilijkst hebben de touwtjes aan elkaar te knopen. Dit is al verschillende keren met succes gebeurd met de medewerking van de bouwmaatschappijen. We zullen, waar nodig, initiatieven nemen voor inbreiding en kernversterking met behoud van de landelijke elementen.

Er bestaat een sterke vraag naar de RUP's. Bijvoorbeeld voor zonevreemde sportterreinen of bedrijven. Het Gemeentebestuur wenst voor historische inplantingen een aanvaardbare **planologische** en juridische **oplossing** na te streven.

De atlas van de buurtwegen en andere historische documenten dienen gerestaureerd en een kopie up-to-date gebracht voor dagelijks gebruik.

Het eigen **structuurplan** zal vooral oog moeten hebben voor een goed **evenwicht** tussen wonen, werken en ontspannen. Het moet ook nieuwe accenten kunnen leggen, zoals behoud van open ruimten, strijd tegen leegstand en verkrotting en herwaardering van kernen of verbod op doorgaand verkeer in woonwijken.

Het mag geen papieren plan zijn, maar een **actieschema** dat resultaten schept in de woonomgeving, dat een integratiekader verschaft voor de samenleving tussen het ruimtelijk beleid en andere beleidsdomeinen met ruimtelijke aspecten (huisvesting, natuur, economie, verkeer, ...).

DORPSKERNEN VERSUS OPEN RUIMTE: INBREIDING EN VERWEVING

Het Gemeentebestuur hecht een bijzonder belang aan de **kwaliteit van onze dorpscentra**. Dit kan bijvoorbeeld door de realisatie van uitbreidingsgerichte woonprojecten, of door de inplanting van winkel- of ontmoetingsmogelijkheden. Zo verbetert men de ruimtelijke kwaliteit en verweeft men diverse functies.

Komende jaren zal alleszins de kern Hulshout Centrum onder de loep moeten genomen worden. Om het centrum van onze gemeente een verhoogde leef- en woonfunctie te geven moeten zowel het openbaar domein, als de aanpalende woongelegenheden ("wonen boven winkels") en braakliggende gronden in ogenschouw genomen worden.

In plattelandsgemeenten is het belangrijk dat **open ruimte** wordt beschermd; landbouwers voldoende ruimte behouden voor hun vee en hun graan; natuur zich kan ontwikkelen; bossen toegankelijk zijn voor wandelen en fietsen.

Ook in onze plattelandsgemeente willen we een **verweving** van functies: er moet bijvoorbeeld ruimte worden geschapen om recreatief medegebruik toe te staan, zonder dat men de open ruimte gaat inpalmen. Er moeten mogelijkheden worden gecreëerd voor kleinschalig hoevertoerisme of watergebonden recreatie.

Lintbebouwing moet worden tegengegaan. Om te voldoen aan de woonbehoeften, kiest het Gemeentebestuur voor **gegroepeerde bebouwing** (met voldoende mogelijkheden inzake open, halfopen en gesloten bebouwing en gemengde particuliere en sociale woningbouw).

De voorkeur gaat uit naar inbreiding en het stimuleren van de renovatie van leegstaande en verkrotte panden. Slechts in tweede instantie worden woonuitbreidingsgebieden aangesneden, grenzend aan bestaande woongebieden. We verzetten ons tegen het aanleggen van nieuwe, afgelegen woonwijken, o.m. omwille van de gevolgen daarvan op het vlak van de mobiliteit.

INTENSIVERING VAN HET RUIMTEGEBRUIK – ZUINIG RUIMTEGEBRUIK

Aangezien ruimte een schaars goed is, moeten we er zuinig mee omgaan:

als gestapeld en geschakeld wonen wordt aangemoedigd, moet dit ook kunnen voor bedrijven. De hedendaagse technieken inzake constructie en veiligheid laten dit toe.

kangoeroebedrijven: naar analogie met “kangoeroewoningen” kunnen ook kangoeroebedrijven worden gecreëerd. Bedrijven die ruimte hebben gekocht met het oog op latere uitbreiding laten tijdelijk andere bedrijven die ruimten of gebouwen gebruiken. De regelgeving dient dit mogelijk te maken.

GRS GEMEENTELIJK RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN VOOR 1 MEI 2007

Na de goedkeuring van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het Ruimtelijk Structuurplan Provincie Antwerpen was het de beurt aan de gemeente om zijn visie op de toekomstige ruimtelijke ordening (let wel: binnen zeer duidelijk aangegeven grenzen en voorwaarden) te geven.

De opdracht voor de hele voorbije legislatuur bestond erin om de aanzet tot vernieuwing in de praktijk te brengen. Dat betekent dat het nieuwe denken van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen moest worden omgezet in beleidsdaden, en dat het nieuwe juridische kader van het decreet werd geoperationaliseerd.

Het **gemeentelijk ruimtelijk structuurplan** is een beleidsdocument dat de krijtlijnen uitzet voor de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen in de gemeente. Het juridisch hard maken van deze gewenste ruimtelijke structuur gebeurt in een volgende fase via ruimtelijke uitvoeringsplannen, die op termijn de gewestplanbestemmingen zullen bijsturen, verfijnen of vervangen.

In het structuurplan komen een groot aantal aspecten aan bod: woongebieden, landbouw en nijverheid, horeca en toerisme, recreatie en sport, natuurgebieden en zones voor overheidsopdrachten. De problemen en plannen rond de ruimtelijke ordening zijn brandend actueel. Het gaat ons allemaal aan. Hoe zal de ruimtelijke structuur van Hulshout er in de toekomst uitzien?

Het Vlaamse gewest en de provincie hebben visies die bindend zijn voor de gemeentebesturen.

Het was nu de taak van elk gemeentebestuur om binnen het stramien zijn **visie** te geven op de ruimtelijke ordening binnen zijn grenzen. Dit is in verschillende zittingen gebeurd door het gemeentebestuur, ondersteund door een stuurgroep bestaande uit leden uit de Gecoro en al onze geïnteresseerde inwoners.

IOK heeft deze opdracht mee begeleid en voorbereid.

Vóór de nieuwe deadline van 1 mei 2007 wil het Gemeentebestuur ons gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. We zitten op schema, het einde is in zicht.

De voorlopige vaststelling door de gemeenteraad kwam er in april 2006.

De maanden juni t/m augustus was er openbaar onderzoek.

Het Gemeentebestuur wenst alleszins verder met de bevolking zelf, de rechtstreeks betrokkenen, een kijk- en belevingsoefening als uitgangspunt te nemen om een algemene visie op de gemeente uit te tekenen.

Om iedereen maximaal in te lichten kregen alle inwoners een folder over de Ronde van de Toekomst van Hulshout in de bus.

De folder beschreef een fietsroute langs een aantal uitkijkposten. Op die plaatsen stonden borden met een doorkijkvenster die de kijklustige inzicht geven in de toekomstbeelden uit het ruimtelijk structuurplan. Ook was er een permanente tentoonstelling in het gemeentehuis.

De bedoeling van de brochure, fietstocht en tentoonstelling was bij de bevolking interesse voor het ruimtelijk structuurplan op te wekken en haar zo goed mogelijk in te lichten. Het Gemeentebestuur beschouwt alle inwoners als partners in dit opbouwproces van de gemeente.

Dit voorontwerp gaat dan naar een plenaire vergadering van AROHM (Stedenbouw), provincie en andere bevoegde diensten. Het gemeentebestuur spreekt zich uit over het ontwerp en het is uiteindelijk het provinciebestuur dat het laatste woord heeft over het definitief structuurplan.

We willen komen tot een **versnelling** van de uitvoering van deze visies met gemeentelijke ruimtelijke **uitvoeringsplannen**, waarop vervolgens de nodige vergunningen kunnen gebaseerd worden.

Het Gemeentebestuur pleit voor voldoende autonomie bij de opmaak van deze plannen zodat de gemeente een gepast antwoord kan bieden op de plaatselijke ruimtelijke behoeften. Gemeenten moeten de nodige ruimte en autonomie krijgen om de plaatselijke eigenheid in te vullen en een gepast antwoord te bieden op de ruimtelijke behoeften.

De laatste loodjes worden voor alle betrokkenen nog een zeer zware opdracht, na verschillende jaren van studiewerk en overleg, maar boven alles is objectiviteit en een gezonde toekomstvisie vereist.

Het Gemeentebestuur heeft het volste geloof in de goede afloop van de uitwerking van deze nieuwe visie met een dynamische aanpak van de leefomgeving, waarmee Vlaanderen spijtig genoeg enkele decennia te laat is kunnen starten.

Door het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening is de gemeenteraad overgegaan tot de oprichting van een gemeentelijke technische commissie voor advies. Deze **GECORO**, waarin we ons volste vertrouwen stellen. Deze speelt een belangrijke rol bij de verwerking van bezwaren en opmerkingen op het voorontwerp van GRS en zal in de toekomst ook de kern zijn van een beleid waarbij inspraak en informatie in de ruimtelijke ordening centraal staan.

EEN AUTONOOM GEMEENTELIJK VERGUNNINGEN- EN HANDHAVINGSBELEID

Om een eigen vergunningenbeleid te ontwikkelen, moeten de gemeenten voldoen aan vijf voorwaarden: gemeentelijk structuurplan, plannenregister, vergunningenregister, register van onbebouwde percelen en een ambtenaar ruimtelijke ordening.

Onze gemeente heeft hiertoe vele inspanningen geleverd en het einde van deze lange (lijdens)weg is in zicht.

Deze voorwaarden zijn nodig opdat de gemachtigde ambtenaar de gemeente niet meer zou kunnen "overrulen". Vele procedures, vertragingen én frustraties worden zo vermeden.

Dit vergunningenbeleid vormt voor het Gemeentebestuur ook de basis voor een goed handhavingenbeleid, gestoeld op preventieve en repressieve maatregelen, met af en toe controles ter plaatse.

Preventief: een gemeente kan preventief werken door “**as build**” **attesten** af te leveren bij vergunningsplichtige werken, en dit op het moment dat de ruwbouwwerken afgerond zijn. Zo worden vele – veelal kleinere – bouwmisdrijven vermeden.

Repressief: tegen zware bouwmisdrijven is een repressief optreden nodig, om een voorbeeld te stellen voor mensen en bedrijven die alles volgens de regels doen.

INFORMATIE, INSPRAAK EN CONSULTATIE

Het Gemeentebestuur vindt het nodig **op voorhand** haar plannen te bespreken met de betrokken eigenaars, buurtbewoners, ondernemers,...

Bijvoorbeeld bij een verkaveling moeten de buurtbewoners mee kunnen plannen welke behoefte aan publieke ruimte nodig is: een speelterrein, een petanquebaan, een buurthuis, ..

De gemeente kan voor grote verkavelingen suggereren dat een percentage van de kavels bij voorrang aan eigen (jonge) mensen verkocht wordt. Die nood kan mee in de verkavelingvergunning vertaald worden.

De gemeente doet voor **informatieverspreiding** meer dan wettelijk voorzien is. Ze raadpleegt de inwoners, de belangenverdedigers via hoorzittingen, bezoeken en dergelijke. Zo ontstaat een maatschappelijk draagvlak, dat essentieel is om ruimtelijke conflicten te vermijden.

Informatie moet op een begrijpelijke manier overgebracht worden. Enige creativiteit is wenselijk bv een plaatsbezoek of een busronddrit kan veelal meer duidelijkheid brengen.

De gemeentelijke adviesraad (**GECORO**) zal extra gewaardeerd, gevormd, begeleid en ondersteund worden. Op die manier wordt inspraak en consultatie naar waarde geschat, creëert men gedragenheid en worden beslissingen achteraf ook beter begrepen.

RUIMTE OM TE ONTSPANNEN

Bij het verlenen van verkavelingvergunningen moet voor de gemeente voldoende aandacht gaan naar publieke ruimte voor verenigingen, senioren, jeugd, sport, cultuur,... (ruimte om te spelen en te ontspannen). Aan verkavelaars kan worden opgelegd het nodige groen te voorzien, zitbankjes te plaatsen of een speelpleintje in te planten. Bij grote infrastructuurwerken kan ook voor zitbankjes en aangepaste verlichting gezorgd worden.

Dit moet een automatisme worden.

De **Jeugd- en Seniorentoets** dient bij verkavelingen gemaakt te worden. Jongeren en senioren hebben soms andere woonbehoeften dan gezinnen met kinderen. Het is van het allergrootste belang een meer leefbare buurt te garanderen. Dit gaat over de inplanting van bankjes, een speelterrein, een kaarthuisje, een petanquebaan,...

De stedenbouwkundige ambtenaar moet hier vooral door vorming attent op worden gemaakt.

Bij de opmaak van een gemeentelijk BPA of RUP wordt een bepaald percentage nagestreefd voor publieke ruimte naar gelang van de bebouwing, landbouw, natuur en economie.

Bossen en natuur moeten meer toegankelijk gemaakt worden, zodat wandelaars en fietsers ook in de eigen gemeente terecht kunnen.

RUIMTE OM TE ONDERNEMEN

De gemeente dient een actief beleid voeren ifv de buurtwinkel en KMO's. Dit houdt o.m. in dat al deze zaken geïnventariseerd worden en bij werken, vergunningen en structuurplannen de toekomst van die handelszaken niet wordt gehypothekeerd.

Ook de land- en tuinbouwbedrijven in de gemeente moeten zekerheid krijgen. De agrarische gebieden worden vaak opgeofferd om economische of ecologische redenen.

De afbakening van de agrarische gebieden dient op ieder niveau gelijktijdig te gebeuren met de andere afbakeningen.

Een gemeente doet aan grondbeleid als aantrekkingspool voor duurzame ontwikkeling van **lokale economie**.

De gemeente zet haar bedrijventerreinengagement (in GRS en via IOK) voort. De goede lokale ontsluiting van ons bedrijventerrein is hierbij een troef. Regionaal hebben we wel de handicap van de afstand naar autosnelweg, spoor en kanaal.

De gemeente geeft **rechtszekerheid** aan zonevreemde bedrijven op haar grondgebied binnen haar GRS en de snelle opmaak van haar RUP's.

Daar waar een bedrijf moet worden geherlocaliseerd, dient de gemeente een goed ontsloten of ontsluitbare ruimte te voorzien waar het bedrijf zich kan vestigen en zich kan ontwikkelen. De uitbreiding van ons industriepark wordt bij voorrang gereserveerd voor dergelijke noodsituaties.

RUIMTE OM BETAALBAAR TE WONEN IN MIJN DORP

Voor het Gemeentebestuur heeft iedereen recht op een aangepaste woning, van goede kwaliteit, in een behoorlijke woonomgeving, tegen een betaalbare prijs. Met het ruimtelijk ordeningsbeleid en grondbeleid hebben de lokale besturen belangrijke hefboomen in handen.

VOLDOENDE EN KWALITATIEVE RUIMTE

De gemeentelijke structuur- en uitvoeringsplannen worden zo snel mogelijk afgewerkt om meer zekerheid te creëren over het aanbod en om de woonbehoefte voor de komende jaren in kaart te brengen.

Bij te weinig aanbod moeten woonuitbreidingsgebieden kunnen aangesneden worden, voorzover ze nabij een dorpskern liggen of bij goed uitgeruste infrastructuur, voorzover de mobiliteit niet aanzienlijk zal toenemen en voorzover het woonuitbreidingsgebied de watertoets doorstaat (m.a.w. niet is gelegen in overstromingsgebied of waterziek gebied).

Via ruimtelijk voorschriften (bij RUP's bijvoorbeeld of via een verkavelingreglement) garandeert de gemeente de ruimtelijke kwaliteit van de woonzones en woonuitbreidingsgebieden en schrijft ze zuinig ruimtegebruik voor (en vergroot ze indirect het aanbod aan bouwkvavels).

Kleinere bouwkvavels voorschrijven, rijwoningen verplichten, maximaal aantal bouwlagen voorzien, het wordt allemaal mogelijk via dergelijke voorschriften.

BETAALBARE GRONDEN

Een gemeentelijk grondbeleid kan actief ingrijpen in de toewijzing van ruimtelijke bestemmingen. Zo kan de gemeente een corrigerende rol spelen t.o.v. de vrije markt en speculatie tegengaan.

Eigenaar zijn van een woning vindt het Gemeentebestuur belangrijk. Het scherpt de eigen verantwoordelijkheid aan en creëert een goede situatie aan het einde van de beroepsloopbaan, wanneer men op een lager inkomen terugvalt. Een gemeentelijk grondbeleid moet de middengroep bereiken, mensen die niet in aanmerking komen voor sociale woningbouw maar die het ook moeilijk hebben een betaalbare woning of bouwgrond te vinden.

Het Gemeentebestuur gaat voor een lokale **grondbeleidstrategie** met volgende instrumenten:

eigen **inventarissen** en een databank over leegstand, beschikbare bouwgrond, woonhuizen,... gemakkelijk raadpleegbaar voor alle inwoners. Dit voorkomt een zoektocht naar de nodige informatie en maakt prijzen vergelijkbaarder en transparanter.

voorrang voor **eigen inwoners**, of op zijn minst voor mensen met een binding met de gemeente, op de te koop aangeboden bouwkvavels of woningen. De gemeente kan werken met een puntensysteem op basis van bepaalde criteria zoals het verblijf in de gemeente, het moeten zorgen voor de ouders die in de gemeente wonen, het niet in eigendom hebben van een woning of bouwgrond,...

De score maakt uit of iemand in aanmerking komt voor het kopen van een woning of een bouwgrond.

reglementeringen. bvb een gemeente kan voor grotere projecten verplichten dat 15% van de ruimte ter beschikking gesteld wordt voor sociale woningbouw (of ze onderhandelt proactief met de verkavelaars om dit percentage te realiseren – of om bvb 20% van de kvavels voor de eigen inwoners, zoals reeds bedongen voor een grotere verkaveling -vooraleer de verkavelingvergunning af te leveren.

Hiervan zou ongeveer de helft naar koopwoningen en kvavels en de andere helft naar huurwoningen kunnen gaan, wat een nog meer gedreven sociale mix doet ontstaan. Voor gemeenten met al een hoog percentage aan sociale woningbouw op hun grondgebied (bvb meer dan 10% van het woonpatrimonium is sociale woningbouw) is dergelijke werkwijze niet nodig.

proactief met de verkavelaars onderhandelen om een deel van de gronden **ter beschikking** te stellen van de **gemeente**, die daarop dan sociale woningbouw kan realiseren of de grond gebruiken voor openbaar nut.

werken op basis van andere principes. Bijvoorbeeld een gemeente kan voor haar eigen projecten een **mengeling** voorstaan van sociale woningbouw en private, vrije kvavels en projectwoningbouw. Een meerderheid dient voorbehouden te worden voor sociale woningbouw, behalve wanneer de gemeente al over een hoog aantal sociale woningen beschikt. De vrije kvavels zijn de gronden waarop de eigenaar zelf zal bouwen. De projectwoningbouw is bedoeld voor de promotor die bouwt. De promotor wordt geselecteerd na een wedstrijd, waarbij kwaliteit van de architectuur en de betaalbaarheid voor de toekomstige koper doorslaggevend zijn.

De grond zal rechtstreeks aan een vaste prijs aan de particuliere koper worden overgedragen. De promotor zal zodoende geen winsten maken op gronden door de gemeente aangeboden. De prijzen worden beheerst.

gronden van de gemeente aan vaste prijzen verkopen als corrigerende maatregel. Omdat de toewijzing hier niet gebeurt op basis van het hoogste bod, dienen andere criteria te worden uitgewerkt, zoals sociale correcties (inkomenscriteria), mantelzorg, enzovoort. Ook hiervoor kan een puntensysteem en toewijzingsprocedure worden uitgewerkt, waarbij nieuwe maatschappelijke accenten worden gelegd.

zelf actieve speler op de markt worden. De gemeente koopt en verkoopt gronden en woningen en stelt die onder bepaalde voorwaarden ter beschikking. Ze doet dit via een grondregie, of vanuit een grond- of huisvestingsdienst. Op die manier wordt speculatie een halt toegeroepen. Ze kan ook ruiloperaties doorvoeren met haar gronden en gronden in private handen, met als doel de bestemmingen te realiseren.

stimuleren van andere actoren (haar eigen diensten en OCMW, kerkfabrieken, private sector,...) om beschikbare bouwgronden op de markt te brengen.

ontraden: leegstand, verwaarlozing en verkrotting moeten worden tegengegaan. De kwaliteit van woningen en gebouwen moet bewaakt worden. Een positief beleid van steun aan renovatie kan gekoppeld worden aan een heffing op leegstand en verkrotting, om verloederde buurten te herwaarderen. Ook een belasting op onbebouwde percelen in woongebied (en industriegebied) of goedgekeurde verkavelingen kan speculanten (en niet mensen die bouwgrond voorbehouden voor hun kinderen) ontraden hun bouwgrond in portefeuille te houden.

ONZE GEMEENTE MOEDIGT DE VERKOOP VAN BOUWGRONDEN AAN

Onze gemeente heeft de laatste jaren vele initiatieven genomen via haar intergemeentelijke hulpstructuur, de intercommunale maatschappij voor de Kempen (IOK), om **versneld bouwgronden op de markt** te brengen en zo de druk op de kost van de bouwgronden weg te nemen.

Zo heeft IOK, op vraag van het College van Burgemeester en Schepenen, contact genomen met een aantal eigenaars in onze gemeente van homogene, verkavelingrijpe gronden, vooral binnengronden in de woonzone, om deze op de markt te kunnen brengen en bij voorkeur aan te bieden aan jonge mensen, bij voorkeur uit de gemeente. Voorlopig blijft het zoeken naar een eerste doorbraak.

Het Gemeentebestuur wil blijven initiatieven nemen om de verkoop van bouwgrond aan te moedigen, alvorens te belasten en te straffen (belasting op onbebouwde percelen,...).

Daarom pleiten wij voor een **activeringsbeleid in twee fasen**.

In de eerste fase, die nu al gestart is, worden eigenaars aangemoedigd om gronden bouwrijp te maken of hun panden te renoveren.

Als dat niet lukt, dan dient er een “drukkingsfase” te komen, met andere woorden een “activeringstaks” die progressief is, dus jaar na jaar hoger wordt. Ouders die gronden opzij houden voor hun kinderen, en bedrijven die grond in reserve houden voor uitbreiding en hiervoor ook concrete plannen kunnen voorleggen, worden van die activeringstaks vrijgesteld.

Op die manier willen we meer bouwgrond op de markt krijgen zonder de schaarse open ruimte verder in te palmen, al zal het toch wel nodig zijn hier en daar woonuitbreidingsgebieden de moeten aansnijden.

Het Gemeentebestuur wil ook maximaal gebruik maken van de mogelijkheden voor **zorgwonen** of kangoeroewonen. Deze term wordt gebruikt voor mensen die hun zorgbehoevende ouders opvangen in hun huis of in een kleine aanbouw bij hun huis. Zo'n aanbouw mag nu op veel plaatsen gewoon niet, omdat de voorschriften het hebben over een ééngezinswoning.

We willen nakijken hoe we in onze gemeente maximaal kunnen inspelen om hieraan iets te veranderen. Het splitsen van een woning in een hoofd- en een bijwoning, of het bouwen van een bijwoning moet in deze gevallen mogelijk zijn, als dat binnen de geldende oppervlakte- en volumenormenten gebeurt.

De **woonstrategie** moet ingepast worden in een gemeentelijk ruimtelijk ordeningsbeleid. Omdat onze gemeente ingedeeld is bij het "buitengebied", worden de (sociale) bouwprojecten ernstig beknod.

De bouwprijs van de bouwgronden wordt hier meer en meer gezet door de kunstmatige schaarste door het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gecreëerd. Hierdoor wordt het alsmoer moeilijker betaalbare bouwgronden te kopen.

Het woonbeleid binnen onze gemeente zal meer en meer dienen gericht te worden op de specifieke aandachtspunten van de woonsituaties van ouderen en kansen voor onze jongeren en voor gezinnen met lage inkomens. We willen alles in het werk stellen om inwoners die het wensen kansen te bieden om in onze gemeente te blijven.

Anderzijds dient in de planopmaak een verdere aantasting van de open ruimte en het landelijke karakter van de gemeente voorkomen te worden door het aanwezige patrimonium optimaal te benutten.

De aantrekkingskracht van de woonomgeving, de aanwezigheid van een (h)echt sociaal weefsel, de zorg voor de mensen met minder mogelijkheden, het toegankelijk maken en bereikbaar houden van de basisvoorzieningen voor iedereen, zijn de belangrijkste invalshoeken van het gemeentelijk beleid.

Om hieraan tegemoet te komen zijn enkele projecten van de bouwmaatschappij "Zonnige Kempen" te Houtvenne en Westmeerbeek mooi ingeplant, vlakbij de dorpscentra.

Geelse Bouwmaatschappij (huurwoningen) en Kleine Landeigendom (koopwoningen) plannen een project langs de Booischotseweg, aansluitend bij de woonkern Hulshout.

KANSEN VOOR BEHOORLIJK WONEN

Goed wonen reikt verder dan de eigen muren en is meer dan een dak boven je hoofd. Ergens gaan wonen is één van de meest ingrijpende beslissingen die iemand kan nemen. De omgeving, net als de woning, beïnvloedt ook je gezondheid, de schoolresultaten van de kinderen, ...

Een gebrekkige woonkwaliteit is nefast voor de "sociale gezondheid": de contacten met je burens, het verenigingsleven, de familie, ...

Behoorlijk wonen vormt de basis voor elke mens om zich verder te ontplooiën in alle facetten van het leven. Het is een elementair mensenrecht dat helaas onbetaalbaar lijkt te worden.

De kwaliteit van het wonen is één van de voornaamste aantrekkingspunten van de gemeente en vermits we een groot migratieoverschot hebben, kan gesteld worden dat het hier **goed wonen** is. De gemeente dient op dit vlak haar belangrijke verantwoordelijkheid te blijven opnemen. Met een doordacht huisvestingsbeleid dient voor alle inwoners een behoorlijke huisvesting nagestreefd en de kwaliteit van de leefomgeving bewaakt te worden.

Ook moeten we levensloopbestendig bouwen stimuleren waar kan en moet.

Het wordt almaar duurder als je zelf een woning wilt bouwen. De aankoop van een bouwgrond bijt een grote hap uit het bouwbudget: het aanbod is in verhouding tot de vraag zeer beperkt, wat de prijs omhoog duwt. Een perceel bouwgrond wordt zowat even duur als de woning die er uiteindelijk op komt.

Hetzelfde doet zich voor op de woningmarkt. De prijzen voor woningen en appartementen gaan stijl omhoog. De druk die uit de woonbehoefte voortspruit, zal de vastgoedprijzen ongetwijfeld nog hoger stuwen. Ook de sociale huisvestingsmaatschappijen komen in moeilijkheden. Met hun huidig budget kunnen ze amper nog gronden voor bijkomende projecten aankopen.

Degelijke, kwaliteitsvolle huisvesting behoort tot onze elementaire levensbehoeften en is een **grondwettelijk recht**. De uitdaging is om het aanbod aan betaalbare woningen en bouwgronden op te drijven zodat elk gezin, ongeacht de samenstelling, erover kan beschikken. Vooral mindergegoeden verdienen alle aandacht: zij slagen er vaak niet in op eigen kracht een betaalbare, aangepaste woning aan te schaffen. Bovendien volstaat het aanbod van de sociale woningmarkt niet om de noden op te vangen. Het probleem stelt zich scherper door de voorrangregeling van ontvankelijke asielzoekers.

Heel wat mensen komen terecht in goedkopere, niet-kwaliteitsvolle woongelegenheden.

De overheid, van Vlaams Gewest tot gemeente, moet de nodige omgevingsfactoren creëren (voldoende ruimte om te bouwen, fiscale stimuli,...); waar en wanneer nodig de realisatie van betaalbare woongelegenheden garanderen door voldoende middelen te voorzien voor huisvestingsmaatschappijen, sociale verhuurkantoren,...

De voorbije tien jaar is het aantal woningen in onze gemeente met 24% toegenomen, wat een beduidend hoger groeitempo is in vergelijking met de referentieregio's.

Bij het realiseren van een recht op wonen zowel voor huurders als voor eigenaars, hebben de **lokale besturen** een grote verantwoordelijkheid. Lokale besturen zijn het best geplaatst om lokale woonbehoefte op te sporen. Waar de Vlaamse overheid een kaderbeleid moet uitstippelen, moet een gemeente een woonbeleid gestalte geven dat tegemoet komt aan de eigen, lokale noden. Als gemeentelijke overheid sta je veel dichterbij de mensen, heb je een grondiger zicht op de plaatselijke problemen en kan je er directer op inspelen.

De Vlaamse Wooncode geeft de gemeenten trouwens een belangrijke coördinerende taak in de uitvoering van een duurzaam woonbeleid. Gemeenten moeten het overleg stimuleren tussen zij die actief zijn op de lokale woningmarkt – sociale huisvestingsmaatschappijen, verhuurkantoren, OCMW, plaatselijke vastgoedmakelaars,...

Kortom alle aanbiedende en vragende actoren op de woningmarkt samenbrengen om op basis van de lokale woonnoden een langetermijnvisie uit te tekenen.

De invulling van een lokaal woonbeleid kan niet zonder duidelijke visie op de gemeentelijke ruimtelijke ordening. De regelgeving inzake ruimtelijke ordening biedt de gemeente diverse mogelijkheden om sturend op te treden.

Zo kan een gemeente bv bijkomende verplichtingen opleggen aan elke instantie die woonprojecten op haar grondgebied wil realiseren of nadere regels vastleggen die de sociale mix nastreven door de vermenging van woontypes voorop te stellen.

De woonkwaliteit kan opgedreven worden door strengere eisen te stellen dan wat de Wooncode bepaalt ...

AANBOD AAN BETAALBARE WONINGEN

Een gemeente groeit als grote gezinnen er zich kunnen vestigen én er kunnen blijven wonen. Het Gemeentebestuur kan volgende maatregelen nemen om het aanbod aan betaalbare woningen en bouwgronden op te krikken:

de eigenaars van bouwgronden stimuleren om gronden op de markt te brengen door bv een **heffing op onbebouwde percelen** in te voeren. Zo kan de speculatie en de verstoring van de markt worden bestreden. Het biedt ook de mogelijkheid om duurzamer om te springen met nieuw aan te snijden woongebieden. Dit werd in onze gemeente tot dusver nooit ingevoerd.

een **verantwoord aanbod aan sociale huur- en koopwoningen en sociale kavels** uitbouwen. Vooral het aanbod aan sociale huurwoningen verdient op Vlaams niveau de hoogste aandacht. Tegen 2012 moet elke gemeente over een verantwoord sociaal huuraanbod beschikken. Onze gemeente bevindt zich voor de huurwoningen boven en voor de koopwoningen beneden het regionaal gemiddelde.

d.m.v. verordeningen bv **eengezinswoningen splitsen** om het kangoeroewoningen aan te moedigen.

het opstellen van een gemeentelijk reglement voor de verhuring van gemeubelde kamers

Deze zijn een aantal van nieuwe initiatieven die best voorgelegd worden voor een lokale toets aan de Gecoro.

De sociale huisvestingsmaatschappijen zijn samen met de gemeente lokaal de belangrijkste huisvestingsactoren. Hun taak is om woon- en renovatieprojecten te realiseren, die woningen dan te verhuren of te verkopen. Aangezien de gemeente en het OCMW vaak aandeelhouder is van deze maatschappijen, is de huisvestingsmaatschappij de bevoorrechte partner om een sociaal woonbeleid uit te tekenen.

Volgende mogelijkheden dienen zich voor het Gemeentebestuur aan:

een sociale huisvestingsmaatschappij kan **samenwerkingsverbanden** sluiten met andere actoren om bv woningen voor bejaarden of mensen met een handicap te realiseren

het OCMW laten samenwerken met de huisvestingsmaatschappij om gerechtigden van het leefloon te begeleiden bij het huren of kopen van een woning van de betrokken huisvestingsmaatschappij

een gemeente of OCMW zou via grondruil of verkoop tegen een symbolisch bedrag van gemeentelijk patrimonium sociale projecten via de huisvestingsmaatschappij kunnen realiseren.

Binnen onze gemeente zijn drie sociale huisvestingsmaatschappijen actief.

De **Zonnige Kempen** heeft ongeveer tweederde van haar huurwoningen gerealiseerd in Houtvenne. De overige woningen kwamen tot stand in Westmeerbeek. Alle gerealiseerde woningen zijn tot op heden nog in eigendom van de maatschappij. Tot dit jaar staan er nog enkele projecten op stapel in Westmeerbeek.

De **Geelse Bouwmaatschappij** beperkt zich tot de deelgemeente Hulshout. De sociale woningen kunnen gelokaliseerd worden aan de Netelaan en Hulshoutveld. Een aantal huurwoningen werden in de loop van de tijd verkocht.

Vanaf de jaren zestig heeft de **Kleine Landeigendom Zuiderkempen** sociale koopwoningen gebouwd in de deelgemeenten Houtvenne en Hulshout. Er staan nog enkele kleinschalige projecten op stapel in de verschillende deelgemeenten.

In het RSPA wordt als bijkomende randvoorwaarde gesteld dat de gemeente streeft naar een ongeveer even grote aanwezigheid van **sociale huurwoningen** en sociale koopwoningen in de totale woningvoorraad.

Begin 2000 zijn er in Hulshout 351 sociale woningen gerealiseerd. Een evenwichtige verdeling tussen de huur- en de koopsector betekent dan 175 woningen binnen elke sector. De behoefte aan huurwoningen is reeds ingevuld (187 sociale huurwoningen eind 1999). Bovendien staan er nog heel wat projecten op stapel. Binnen de koopsector zijn nog inspanningen nodig om tot een evenwichtige verdeling tussen sociale huur en sociale koop te komen (164 koopwoningen begin 2000).

De sterke migratoire groei van onze gemeente (een ongezien migratieoverschot van 5% over 5 jaar - 1999-2003 - het is hier nog goed wonen), de toenemende vergrijzing en gezinsverdunning zijn argumenten om bijkomende sociale woningen te motiveren.

In Vlaanderen wordt gestreefd naar een 5%-norm voor sociale huur- en koopwoningen. In onze gemeente is het aandeel sociale huur- en koopwoningen (op 3.445 woonegelegenheden begin 2000) resp. 5,43% en 4,76%.

De voorbije jaren werden volgende projecten gerealiseerd en in ontwerp genomen:

Geelse Bouwmaatschappij:

gerealiseerd

Netelaan	32 ('62) + 8 ('69) + 10 duplex ('88),	totaal 50 waarvan 32 verkocht
Hulshoutveld	30 ('78) + 28 ('79) + 22 ('80),	totaal 70 waarvan 5 verkocht

in ontwerpfase

Netelaan, 10 à 12 duplexwoningen, naast bestaande duplexen

Zonnige Kempen:

gerealiseerd

Stekkestraat (1989, 1991 en 2006):	44 huurwoningen
Grote en Kleine Waterstraat (1999):	23 huurwoningen
Schoolstraat en J. Verlooyplein (1998):	12 huurwoningen

Veld- en Door Van Dijkstraat (1990 en 1997)	33 huurwoningen
Mgr. Raymaekersstraat Pastorij (2003)	3 huurwoningen
Stationsstraat (2006)	5 huurwoningen + Jeugdhuis

in ontwerpfas	Netestraat	8 huurwoningen
	Veld- en Door Van Dijckstraat	24 woningen (1/3 koop en 2/3 huur)

Kleine Landeigendom:

gerealiseerd	Netelaan en Doodsbroekstraat (1967 - 1984):	60 woningen
	Hulshoutveld (1978 - 1987):	38 woningen
in uitvoering	Hoogzand	2 appartementen
	Grote Baan (oude school):	5 woningen
	J. Verlooyplein	6 appartementen
ontwerpfase:	Bertelsbroekstraat: 50-tal woningen met een mix huur-koop Stationsstraat, domein Janssens: integratie villa voor kinderopvang met 10-tal wooneenheden	

Voor het Gemeentebestuur dienen blijvend extra inspanningen geleverd te worden om de wachtlijsten van de sociale huisvestingsmaatschappijen voor onze eigen inwoners weg te werken.

Bij het bouwen of aanpassen van sociale woningen wordt rekening gehouden met de verschillende gezinsgroottes en de leeftijd van de bewoners (sociale woningbouw voor senioren). Er worden voldoende aangepaste wooneenheden ter beschikking gesteld voor personen met speciale behoeften.

Waar nodig wil het Gemeentebestuur het Vlaminvest-model invoeren, dat inwoners of verwanten tot de tweede graad die reeds **tien jaar in de gemeente verblijven voorrang** verleent bij de toewijzing van een sociale woning en/of huursubsidie.

Dit heeft tot doel om de volgende generatie van inwoners de kans te geven op te groeien in hun eigen gemeente.

BIJSTAND VOOR WONINGZOEKENDEN

Mensen met woonvragen weten vaak niet waar ze snel en eenvoudig de nodige informatie kunnen halen.

Een **gemeentelijk infopunt** op een goed herkenbare en bereikbare locatie kan uitstekend helpen bij:

- het aanbieden van informatie, advies en begeleiding en – indien nodig – doorverwijzen naar bevoegde instanties

- het bekendmaken van de gemeentelijke steunmaatregelen o.a. gemeentelijke premies

- het aanvragen van premies en het aanbieden van een uitgebreid takenpakket met exclusieve aandacht voor kansarmen

het geven van informatie over de huurwet, over te huur staande woningen, over leningen, over technische aspecten bij verbouwingen

het contact tussen huurder en verhuurder bij de huur van een woning

Verschillende – grotere – gemeenten hebben een **vastgoed- en immodatabank** waar verkopers en kopers van woningen, flats en bouwgronden elkaar kunnen vinden. Zo zou kunnen nagekeken worden of een immodatabank op de gemeentewebsite haalbaar is. Dit zou toelaten al het vastgoed binnen het grondgebied **online** te zetten, zodat het zoeken naar een woning of verkaveling efficiënt kan gebeuren. Ook kunnen eigendommen gratis via website aangeboden worden.

STRIJD TEGEN LEEGSTAND EN VERKROTING

Leegstand, verkrotting en verwaarlozing van een straat of een wijk kan de leefbaarheid voor jaren ondermijnen en het gevoel van onveiligheid versterken. Met een actief lokaal woonbeleid kan de gemeente wijken en straten reanimeren. Opdat het ook duurzaam zou zijn, moet de reanimatie steunen op een lange termijnvisie, op doelstellingen en op te bereiken resultaten.

Het Gemeentebestuur blijft de strijd tegen leegstand, verkrotting en verwaarlozing aangaan en verder opvoeren, met de steun van de Vlaamse overheid.

Dat kan door toekenning van een sanerings- of een renovatiepremie voor werken die het gebouw structureel verbeteren (dakwerken, gevelwerken,...).

Er kan zelfs aan gedacht worden om de burgemeester opeisrecht te geven voor een gebouw dat meer dan zes maand verlaten is en ter beschikking te stellen van daklozen.

SOCIALE VERHUURKANTOREN

Sociale verhuurkantoren kunnen een gemeente bijspringen in de huisvesting van sociaal zwakkeren in kwalitatief goede woningen. Dergelijk kantoor huurt op de private markt woongelegenheden of neemt ze in erfpacht, knapt ze op en verhuurt ze voor een goede huurprijs onder aan kansarme gezinnen.

Huur- en woonbemiddeling is een essentiële taak van een sociale verhuurkantoor in de relatie tussen de kansarme huurder en de eigenaar-verhuurder.

OCMW en sociaal verhuurkantoor kunnen complementair werken naar kansarmen. Een verhuurkantoor heeft bovendien een signaalfunctie: wie is op zoek naar een betaalbare woning met minimale kwaliteit, wat is de toestand van de gemeentelijke huisvestingsmarkt,...

Vandaar dat een verhuurkantoor ondersteuning verdient van zowel OCMW als gemeente en dat er naar samenwerking met huisvestingsmaatschappijen gezocht moet worden.

GEMEENTELIJK GRONDEN- EN PANDENBELEID

Ruimtelijke, financiële en fiscale sleutels kunnen het aanbod van gronden en woningen vergroten en zo de prijzen goedkoper maken: bv vermindering van de gemiddelde kavelgrootte, het op de markt brengen van potentiële bouwplaatsen,...

De Vlaamse Wooncode geeft de gemeente twee serieuze hefbomen: het sociaal beheersrecht en het recht van voorkoop.

het **sociaal beheer** houdt in dat de gemeente, het OCMW, de sociale huisvestingsmaatschappij en een sociaal verhuurkantoor bepaalde woningen voor negen jaar in beheer kunnen nemen, renoveren en verhuren. Het gaat om woningen die niet beantwoorden aan de Vlaamse woonkwaliteitsnormen, om alle ongeschikte, onbewoonbare en leegstaande woningen. Het is belangrijk dat de gemeente en andere huisvestingsactoren afspreken welke woningen in sociaal beheer worden genomen en wat hun eindbestemming zal zijn.

het **recht van voorkoop** kan alleen uitgeoefend worden door de gemeente, het OCMW (voor woningen waaraan ze renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerk hebben uitgevoerd) en de sociale huisvestingsmaatschappij. De eigenaar die zijn woning verkoopt, is verplicht deze woning aan te bieden tegen de prijs die hij van zijn woning kan krijgen aan zij die een recht van voorkoop op de woning hebben gevestigd. Het gaat om woningen waaraan gemeentelijke actoren werken hebben uitgevoerd, verkrotte of leegstaande woningen die voorkomen op de lijst ongeschikt of onbewoonbaar verklaarde woningen en percelen in woonvernieuwings- en woningbouwgebieden. Ook hier is de samenwerking tussen de betrokkenen essentieel.

VERKROTTING

De Vlaamse Gemeenschap bindt met goede reden de strijd aan tegen de verkrotting en langere leegstand. Het gebeurt soms dat eigendommen ten onrechte op de Vlaamse leegstandinventaris terecht komen. Dan willen we graag bemiddelen om dit euvel te verhelpen. Principieel sluit het Gemeentebestuur zich volledig aan bij de heffing op leegstand en onbewoonbaar verklaarde panden.

WOONBEHOEFTE ALEENSTAANDE MOEDERS MET EEN LAAG INKOMEN

Alleenstaanden staan er vaak financieel alleen voor. Dit vertaalt zich in een hoger armoederisico. Meer bepaald wordt er een trend vastgesteld naar een vervrouwelijking van de armoede. Alleenstaande vrouwen met een laag inkomen en met kinderen ten laste vormen een specifieke kwetsbare groep wat betreft de toegang tot de woningmarkt.

Zij vinden moeilijk een gepaste woning, zowel een sociale woning of een woning op de privé-markt, gezien de wachtlijsten en de hoge prijzen. Onaangepaste en ongezonde woningen brengen vervolgens problemen en gezondheidsrisico's met zich mee, zowel voor de moeders als voor de kinderen. Na de armoede- en de werkloosheidsval is er voor deze groep ook sprake van een "huisvestingsval".

Alleenstaande vrouwen met een laag inkomen en met kinderen ten laste vormen, door de feiten, een specifieke doelgroep in ons lokaal woningbeleid. Gemeenten moeten het aanbod van sociale verhuur- en koopkantoren toetsen en aanpassen aan de noden van alleenstaande moeders met een laag inkomen.

3.2. De leefomgeving opwaarderen

een gedeelde zorg

Onbekend maakt onbemind. Wie de natuur en natuurwaarden niet kent, zal er geen respect voor kunnen opbrengen. Iedereen leeft graag in een nette, verzorgde omgeving. Iedereen wandelt graag in bos of park om te genieten van het groen.

Zorg dragen voor milieu en natuur is voor het Gemeentebestuur een gedeelde opdracht: zowel de overheid als de mens heeft de plicht **duurzaam** om te springen met onze omgeving.

Hoe meer mensen zich actief betrokken voelen, hoe dichter de beleidsdoelen binnen handbereik liggen. Bewustmaking gekoppeld aan inspraak en participatie leidt tot een interactieve en gedragen aanpak. Want over milieu en natuur hangt heel wat polemieken.

Wat zegt de dagelijkse praktijk:

over bomen

waar géén bomen langs de weg staan: dan wordt de bevolking geen zuurstof gegund; het gemeentebestuur is niet milieubewust ...

waar wél bomen langs de weg staan: ze duwen de fietspaden omhoog; ze nemen met hun volle kruin het licht weg van de straatverlichting; iedereen veegt in de herfst de vallende bladeren in rioolputjes en die putjes verstoppen; iemand glijdt uit op de bladeren of iemand rijdt tegen een boom

over lichtvervuiling

is er wél straatverlichting: men doet aan lichtvervuiling; men kan de sterren niet meer zien; nachtdieren raken uit hun ritme; men verbruikt nutteloos energie en rijdt er iemand tegen een verlichtingspaal

is er géén straatverlichting: men creëert een gevoel van onveiligheid; de mensen durven niet meer buiten te komen en het nachtelijk ongeval is te wijten aan beperkte zichtbaarheid.

Door in te spelen op **kleine elementen van milieuzorg** die dicht bij het leven van de mensen aansluiten, wil het Gemeentebestuur de aandacht en het respect voor de leefomgeving verscherpen.

Eén van de belangrijkste items is de **aanpak van alle vormen van hinder**.

Sluikstorten en sluikstoken van afval blijven de belangrijkste bronnen van ergernis. Binnen de Politiezone Zuiderkempen is de aanpak van deze problematiek als prioritair weerhouden. Ons Gemeentebestuur zal blijven pleiten dat dit ook zo blijft.

Die "stenen des aanstoots" wegwerken heeft immers een onmiddellijk positief effect op de kwaliteit van onze directe leefomgeving.

Afvalverbranding en sluikstorten blijven een probleem, met jaar na jaar toch zo'n 10 tal PV's in onze gemeente verdeeld over beide fenomenen. Rekening houdend met de strenge sancties binnen het afvaldecreet is dit toch niet niets.

Het Gemeentebestuur wil onze mensen blijven drukken op respect voor de gezondheid en hygiëne voor zichzelf én de medemens..

Voor **geluidshinder** nemen de meldingen in onze gemeente licht toe: we roepen iedereen op tot respect voor uw burens met muziek maken. Ook voor inwoners met dieren geven we de vaderlijke raad aan het baasje om nauwlettend toe te kijken en een goede verzorging, zodat de rest wel vanzelf komt.

Al te vaak menen politici dat ze kunnen 'scoren' met prestigieuze projecten. Op zich allemaal mooi en wel, maar wat de mensen ergert is dat het (herbicidenvrij) onderhoud van de bestaande infrastructuur vaak te wensen overlaat.

Zwerfvuil, slecht liggende stoepen of fietspaden, overdreven onkruid, graffiti e.d. zorgen vaak voor een wanordelijk uitzicht en zetten onbewust tot nog meer verloedering aan.

Daarnaast is het de opdracht van iedereen om **duurzaam** om te gaan met **grondstoffen** en **energiebronnen**. Nog al te vaak springt men onverantwoord om met energie. Zeker als ze de gemeenschap toebehoort. De gemeenten moeten niet alleen het goede voorbeeld geven. We willen ook initiatieven nemen om duurzaamheid te bevorderen en rationeel energiegebruik te promoten. Het principe van het goed huisvaderschap is daarbij de leidraad.

Onze gemeente investeert ook enorm veel in het verwijderen, ophalen en verwerken van **huishoudelijk afval**.

Het principe 'de vervuiler betaalt', is nog lang niet overal ingebed. Onze gemeente vormt hierop een positieve uitzondering.

Tot slot is de strijd voor zuiver **oppervlaktewater** nog lang niet gestreden. In Vlaanderen zijn nog steeds heel wat woningen niet aangesloten of niet aansluitbaar op het rioleringsnet, terwijl er nog steeds veel te veel hemelwater wordt afgevoerd via datzelfde rioleringsnet. Dit is niet alleen nefast voor het zuiveren van het echt vervuilde water, maar ook voor risicozones in lager gelegen gebieden die bij watersnood onder water komen te staan. Noodzakelijke inhaalbewegingen zijn broodnodig om rampen te vermijden. Daarenboven zal Europa sanctionerend optreden. De klok tikt.

En toch zijn er logische oplossingen.

Iedereen neemt zijn of haar verantwoordelijkheid en het openbaar domein ligt er verzorgd bij. Plantsoenen en bomen geven kleur aan onze directe leefomgeving en hebben ook een plaats in woon- en industriezones. Bovendien zijn ze nuttig bij het zuiveren van vervuilde lucht.

De openbare gebouwen worden opgetrokken of gerenoveerd in duurzame en energiebesparende materialen waarbij zuinigheid vooropstaat.

Ons afval wordt op een efficiënte wijze verwerkt volgens het principe van de vervuiler betaalt.

Ons oppervlaktewater is opnieuw biotoop voor fauna en flora.

TOONAANGEVEND MILIEUBELEID

Onze gemeente bekleedt inzake milieubeleid een toonaangevende rol.

Het gemeentelijk milieuconvenant (verbintenis met het Vlaamse gewest inzake milieu-inspanningen volgens lokale behoeften of mogelijkheden) heeft eind '90-er jaren gezorgd voor de uitbouw van de administratieve en beleidsmatige ondersteuning van het gemeentelijk milieubeleid.

De gemeente maakt ook werk van een **duurzaam** beleid op alle domeinen. Ook in haar eigen bedrijvigheid speelt de gemeente een voorbeeldrol naar preventief milieubeleid.

Met de laatste **Samenwerkingsovereenkomst** (opvolger van het milieuconvenant) heeft onze gemeente geopteerd voor het ambitieniveau 1. De keuze voor geen 2de of 3de niveau lag erin dat deze veel administratie vergen (rapportering,...) met weinig meerwaarde. We kozen als bijkomende aandachtspunten voor Water, Afval, Mobiliteit en Energie. Ondertussen heeft onze gemeente haar subsidies, wat beduidt dat alle acties met vrucht worden uitgevoerd.

Door regelmatige controles op de meterstanden en inventarisering van de **energieboekhouding** per gebouw beoogt het Gemeentebestuur de gepaste maatregelen te kunnen nemen om het elektriciteitsverbruik in de gemeentelijke (en OCMW) gebouwen te verminderen.

Het duurzaam gebruik van **hemelwater** werd plots erg actueel door de grote zondvloed die in september 1998 onze contreien teisterde. Voor de gemeente betekende dit echter het gewoon voortzetten van het waterbeleid, weliswaar in "stroomversnelling".

De aanleg van **gescheiden rioleringsstelsels**, waarbij het regenwater ontkoppeld wordt van het vervuild rioleringswater en afgevoerd wordt naar een waterloop, zonder de riolen onnodig te belasten was in onze gemeente al geruime tijd opgelegd bij gemeentereglement. In dezelfde visie om niet-vervuild regenwater op maximale wijze op te vangen en hetzij nuttig te gebruiken in het huishouden, hetzij te infiltreren in de bodem en zo het grondwater opnieuw aan te vullen (sluiten van de kringloop), hadden we al geruime tijd een premiestelsel en verplichting voor **regenwaterputten** bij nieuwbouw.

Na de grote overstroming volgden nog vele gemeenten...

Onder het motto "**nooit meer waterellende**" heeft de gemeente samen met de provincie en het Vlaamse gewest hydraulische studies lopen waaruit de gepaste maatregelen zullen volgen.

We citeren de waterbeheersingsmaatregelen welke nog dit jaar gepland zijn in de stroomgebieden Goorloop en Steenkensbeek.

Het genoemd "convenantbeleid" wordt in de gemeente ondersteund door een constructieve en alerte **milieuadviesraad**. De raad speelt een voorname rol in het informatie- en inspraakproces van de bevolking. Daarom is een evenwichtige samenstelling van de adviesraden een vereiste.

Het voornaamste instrument om een duurzaam milieubeleid te kunnen uitbouwen is het **gemeentelijk milieubeleidsplan**. De bedoeling hiervan is op een geïntegreerde wijze de strijd aan te binden tegen alle milieuproblemen op het grondgebied en de natuur nieuwe kansen te geven. Maar dat gebeurt niet lukraak. We wensen definitief af te stappen van het klassieke “snipperbeleid” en vervangen door een gans nieuw beleid voor milieu en natuur op lange termijn. Daarom werd dit “strategisch” plan voor een duurzaam milieu- en natuurbeleid over 5 jaren goedgekeurd.

Uitgaande van dit plan worden jaarlijks concrete acties aangeduid en in een milieuprogramma opgenomen. Deze acties en initiatieven dienen dan als leidraad bij de dagdagelijkse uitwerking van een doelgericht milieu- en natuurbeleid. Het spreekt vanzelf dat de milieuvadvisraad hier een sleutelrol vervult.

Duurzaamheid is voor het Gemeentebestuur een algemene **beleidsattitude**, die horizontaal wordt gevolgd in alle beleidsdomeinen. De beleidsnota's maken hiervan melding en worden hierop getoetst. De andere gemeentelijke diensten houden hiermee rekening (gebruik duurzaam geproduceerd hout, dubbelzijdig kopiëren,...).

Bij bouw of renovatie wordt er doelgericht gekozen voor duurzame materialen, laag energieverbruik en het gebruik van de Best Beschikbare Technieken.

Bovendien wordt ernaar gestreefd om ook bij bestaande gebouwen energiebesparende maatregelen door te voeren met een korte terugverdientijd.

Een belangrijk criterium bij het aankopen van gemeentevoertuigen, ook voor politiediensten, zijn de **EcoScore**, die rekening houdt met laag verbruik, luchtvervuiling, lawaaierigheid en uitstoot van broeikasgassen, en de onderhoudskost.

De gemeentelijke dienst stedenbouw is tevens een contactpunt voor duurzaam bouwen.

MILIEUVERGUNNINGEN

Het Gemeentebestuur zorgt voor een goede dienstverlening voor de behandeling en uitreiking van milieuvergunningen. Dit betekent een spoedige afhandeling. En een grondig onderzoek van bezwaren rekening houdend met verschillende factoren zoals algemeen belang, werkgelegenheid, ...

Naast het verlenen van milieuvergunningen moet onze gemeente een actief en realistisch milieubeleid voeren om iedereen aan te moedigen zorg voor het leefmilieu te combineren met een gezond economisch klimaat.

Milieueffecten moeten zo klein mogelijk gehouden worden en tegelijkertijd mag de milieubekommernis niet elke economische activiteit onmogelijk maken.

Het gemeentebestuur zal de vergunningsaanvraagdossiers van ondernemers door een deskundige ambtenaar actief laten begeleiden. Hij of zij is het centraal aanspreekpunt, de “accountmanager”, voor de betrokken ondernemer en zijn dossier.

Voor de meer complexe dossiers doet de gemeente een beroep op de IMD (intercommunale milieudienst) van de IOK.

ENERGIE

De voorraad aan energie is beperkt. Om te voorkomen dat de komende generatie geconfronteerd wordt met energiebronnen die uitgeput raken, is het hoog tijd dat iedereen zijn **verantwoordelijkheid** neemt.

De gemeente wil haar steentje bijdragen door de promotie van zonne-energie, isolatie, spaarlampen,...

Alternatieve energiebronnen zoals wind (plaatsing van windmolens) kunnen afhankelijk van de lokale situatie een optie zijn.

KYOTO OOK IN ONZE GEMEENTE

Wereldwijd tracht men het fameuze broeikas-effect aan te pakken door de uitstoot van broeikasgassen (CO₂, CH₄,...) te bestrijden (zgn. Kyoto-protocol).

Ook de lokale besturen en hun inwoners kunnen iets doen voor een betere luchtkwaliteit door energie te besparen, het autogebruik te verminderen, afvalverbranding te voorkomen... Het kàn.

HINDER WEGNEMEN EN HOFFELIJKHEID PROMOTEN

Soms komen er op de gemeente klachten binnen naar aanleiding van geluidsoverlast, sluikestorten of sluikestoken.

In gezamenlijk overleg en door sensibilisatie is er reeds een aanzienlijke vermindering van de hinder bereikt.

Als de behoefte zich zou voordoen, belegt het Gemeentebestuur een breed overleg met alle betrokkenen om zo tot een goede en aanvaardbare oplossing te komen.

De woorden "zelftucht" aan de ene kant en "een zekere verdraagzaamheid" aan de andere kant zullen daarbij zeker aan bod komen. Maar voor ons alleszins ook de openbare gezondheid en netheid.

Zo ergeren mensen zich vlug aan lawaai: de buur die zijn gras afrijdt (op zondag), de jongerenfuf in het aanpalende café, spelende kinderen,...

Momenteel zijn er geen systematische klachten tegenover horecazaken in onze gemeente.

Wel sporadisch ingeval fuiven of andere occasionele gelegenheden.

Het Gemeentebestuur roept op tot meer verdraagzaamheid. Praten en overleg kan heel wat ruzie vermijden. Misschien groeit de klacht rond het maaien op zondag tot een gezamenlijke maaidag en hoeft de politie niet op te treden.

In andere gevallen, zoals lawaai van snel wegverkeer, zijn regels nodig en kan de gemeente gerichte snelheidsbeperkingen invoeren. Hetzelfde geldt bij de aanpak van geluidsoverlast van bromfietsen waar controles kunnen helpen.

INSPRAAK EN PARTICIPATIE

Inwoners betrekken bij het milieubeleid kan op verschillende manieren. Een doorgedreven informatiebeleid is er één van. De gemeente kan informatieborden plaatsen bij waardevolle milieuelementen of een vaste rubriek in het gemeentelijk informatieblad voorzien.

De gemeente kan burgers zelf tot actie aanzetten of spontane initiatieven steunen. Mensen uitnodigen om deel te nemen aan de besluitvorming (in de gemeentelijke Milieuraad) draagt bij tot gedeelde verantwoordelijkheid.

Tenslotte wil het Gemeentebestuur samenhang en groepsgebeuren stimuleren door het **verenigingswerk** te waarderen. De gemeente ondersteunt milieu- en natuurbewegingen o.m. bij de aankoop van natuurgebieden. Deze verenigingen worden ook maximaal betrokken bij gemeentelijke milieufacties. Zo o.m. bij de haagplantactie.

AANPLANTING EN ONDERHOUD STRUIKEN EN BLOEMEN IN STRATEN EN PLEINEN

het Gemeentebestuur wil dat ook in de loop van volgende jaren door de gemeente verder gegaan wordt met het aanplanten van bloemen en struiken die het aanzicht van de gemeente **verfraaien**.

Ook de inwoners kunnen bijdragen door o.m. gevels te bebloemen. We willen de nodige impulsen geven om de bebloemingswedstrijden te heractiveren.

De bebloeming doorheen onze gemeente heeft een *nieuwe look* door het aanbrengen in de centra van bloemenbakken gevuld met minder arbeidsintensieve planten/bloemen. Hierdoor fleurt het gemeentebestuur op en geeft een aangenaam gevoel.

De gemeente beschermt streekeigen planten en dieren tegen invasieve exoten.

Doordat het gebruik van herbiciden allengs meer uit den boze is, wordt het **onderhoud** van het gemeentelijk groen zeer **arbeidsintensief**.

Daarenboven speelt de gemeente in op meer ecologisch verantwoord onderhoud van bermen en plantsoenen, o.m. door de aankoop van een tractor met maaizuiger in de loop van dit jaar.

Aangepaste onderhoudsvriendelijke beplantingen doen minder onkruid ontstaan en stimuleren ook particulieren om actief te helpen in de strijd tegen de reductie van bestrijdingsmiddelen.

In de woonwijken wordt met de bouwmaatschappijen onderzocht of er bladkorven kunnen geplaatst worden waarin de inwoners de afgevallen bladeren kwijt kunnen. Bladeren zijn gevaarlijke verkeerssituaties bij nat weer.

ONDERHOUD STRATEN EN PLEINEN

het Gemeentebestuur wil zich blijven inzetten voor schone en keurige straten en pleinen. Dit vergt zowel inspanningen van de eigen gemeentediensten, als het overtuigen van de bevolking om mee zorg te dragen voor het openbaar domein. Het op poten zetten van een detectie- en meldsysteem is een eerste stap om vervolgens in te grijpen waar nodig.

Gemeenten moeten ook instaan voor het onderhoud van openbare wegen. We hebben een inventaris van wegen waar dringend of minder dringend onderhouds- of herstellingswerken moeten uitgevoerd worden, teneinde te vermijden dat slecht onderhouden wegen schade zouden kunnen veroorzaken aan weggebruikers.

Voor het onderhoud van straten en pleinen kan een beroep gedaan worden op leefloontrekkers in een trajectbegeleiding, occasioneel kan een beroep gedaan worden op jobstudenten. In samenspraak met de parketten kunnen alternatieve straffen opgelegd worden in het onderhoud van het openbaar domein.

het Gemeentebestuur zal deze mogelijkheden onderzoeken op hun noodwendigheid en haalbaarheid.

Bij de planning van openbare werken wordt zoveel mogelijk getracht worden alle nutsleidingen en bekabeling ondergronds te plaatsen.

Er wordt streng op toegezien dat de nutsmaatschappijen na de werken het openbaar domein grondig herstellen.

RESPECT VOOR KLEINE TYPISCHE LANDSCHAPSELEMENTEN

Het gaan om het onderhoud, behoud en uitbreiding van typische landschapselementen zoals kerken, kapellen, kerkhoven, wegeltjes, streekeigen groen, inlandse fruitbomen,...
Onze jaarlijkse haagplantactie kan hier gekaderd worden.

Het Gemeentebestuur wil de buurt-, voet- en kerkwegen herwaarderen.

TOEGANKELIJK GROEN EN DORPSVERFRAAIING

Mensen voelen zich meer betrokken bij groen en natuur als ze er daadwerkelijk kunnen van genieten, als het dichtbij én toegankelijk is.

Het Gemeentebestuur wil dat bestaande bossen zoveel mogelijk opengesteld worden. Bij verhoogde kwetsbaarheid kunnen zones afgesloten worden. Investerings in informatieborden in bossen, in een joggingparcours, in ruitersporen e.d. verhogen het draagvlak aanzienlijk.

Braakliggende gronden kunnen worden omgevormd tot veilige en gezellige buurtpleintjes met plantsoenen, banken, speeltoestellen,...

WATERZUIVERING

Stilaan zwemt er opnieuw vis in de Grote Nete.

Hulshout staat bij de landelijke gemeenten mee aan de kop wat betreft het aantal gezinnen dat aangesloten is op het rioleringsnet en de waterzuivering. Een zeer groot aandeel van onze financiële middelen werd hierin geïnvesteerd. En er is nog zoveel te doen...

Zuiver water vraagt heel wat investeringen van de lokale besturen in rioleringen en zuiveringsinstallaties.

Het Hof van Justitie veroordeelde België voor het niet nakomen van de Europese Richtlijn Stedelijk Afvalwater uit 1998 (dwingende bepalingen). De vorige Paarsgroene Vlaamse regering keek ernaar, maar deed niets. In 2008 zijn er boetes te verwachten.

Minister Kris Peeters nam het wetgevend initiatief om de drinkwatermaatschappijen de verantwoordelijkheid toe te vertrouwen voor de sanering van het drinkwater dat ze leveren. Dit is de kern van het decreet integraal waterbeheer, de integrale aanpak van de waterketen, waarbij drinkwater en afvalwater uit één hand worden beheerd.

Eind 2005 besliste onze gemeenteraad om het rioleringsbeheer toe te vertrouwen aan de PIDPA o.v.v. een intergemeentelijk samenwerkingsverband "**Hidrorio**".

Onze gemeente behoudt de medezeggenschap (blijft betrokken bij de uitvoering van de investeringsprogramma's) en geniet schaalvoordelen en synergieën (o.m. klantenbeheer). Tevens kan de gemeente niet langer individueel verantwoordelijk gesteld worden als de doelstellingen inzake waterzuiveringsgraad niet gehaald worden.

In de praktijk neemt Hidrorio de rioleringswerken over en voert deze uit. Naar prioriteit verandert er niets, alleen dat wellicht de werken sneller gaan uitgevoerd worden, omdat de Vlaamse overheid met meer middelen over de brug zal komen.

Eerst zullen de hoofdstrengen worden gerioleerd (o.m. Heibaan fase 2, van Vaartstraat tot grens Heultje) en dan worden de dichtbebouwde zijstraten hierop aangesloten.

Zodra er zoveel meer meters riolering dienen gelegd te worden om hetzelfde aantal huizen aan te sluiten, kan er op de nevenaspecten ingegaan worden. Voor deze geïsoleerde woning(groep)en dient op zoek gegaan te worden naar kleine, goedkopere transportleidingen (o.m. drukriolen) en/of kleinschalige waterzuivering, individueel of in groep van woningen, al dan niet door middel van planten met waterzuiverende werking. Hierover is een zoneringsplan voor de gemeente in opmaak.

Voor onze mensen wordt de forfaitaire rioolbelasting vervangen door een verbruiksvergoeding.

Aangezien het gemeentebestuur aanleg en onderhoud van rioleringen heeft overgedragen aan Hidrorio, zal deze samenwerkingsstructuur ook een rioleringsbijdrage innen via de geïntegreerde drinkwaterfactuur. Een aantal kosten worden doorgerekend op de ééngemaakte waterfactuur (verbruikt water plus afvalwaterheffing plus saneringsbijdrage plus – eventueel, en niet in onze gemeente – riooltaks).

Het kantelpunt ligt hierbij op 50 m³/j: wie minder verbruikt wint erbij, de anderen leggen iets toe. Alleszins is er een maximumgrens zodat de waterprijs binnen de perken blijft en zeker lager is dan in de ons omringende landen. Deze kost voor drinkwater in Vlaanderen ligt na doorrekening van de saneringsbijdrage lager dan deze in Nederland en beduidend lager dan in Duitsland.

De gemiddelde meerkost zal zo'n 50 euro per gezin bedragen. Anderzijds is de forfaitaire rioleringsbelasting (38 euro per gezin) meteen afgeschaft.

Er worden in onze gemeente geen extra verhaalbelastingen voor rioleringswerkzaamheden aangerekend op aangelanden noch zijn er specifieke tarifieringen voor hemel- en afvalwater.

Het gebruik van hemelwater in het huishoudelijk en industrieel waterverbruik wordt gestimuleerd, o.m. door een subsidie voor de aankoop en plaatsing van hemelwaterputten.

Het Gemeentebestuur wil gezinnen aanzetten tot **spaarzaam waterverbruik** via sensibilisering betreffende waterbesparende tips en de subsidiëring voor de aanleg van hemelwaterputten met hergebruik als grijs water. Deze werkwijze is niet alleen goed voor het milieu, maar meteen ook voor de portemonnaie.

Retributies om aan te sluiten op het openbaar rioleringsnet werden reeds na de fusie van onze drie dorpen afgeschaft. Verder subsidieert de gemeente individuele behandelingsinstallaties voor afvalwater. Ze neemt zelf mee de verantwoordelijkheid, zo nodig, om rietvelden en andere alternatieve zuiveringsinstallaties te realiseren.

Voor wat de **overstromingen** betreft zijn de bovengemeentelijke maatregelen die na de overstroming van september 1998 werden vooropgesteld nog steeds in uitvoering.

Gescheiden rioleringsstelsels zijn de regel en voor het regenwater wordt in de laatste verkavelingen reeds een maximale infiltratie toegepast. Risicozones voor overstromingen die gelegen zijn in woon-, industrie- of ambachtelijke zones worden prioritair aangepakt.

Op basis van de watertoets worden niet langer verkavelingvergunningen afgeleverd voor gebieden waar het overstromingsgevaar te groot is. Bij het opstellen van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt in de stedenbouwkundige voorschriften rekening gehouden met noodzakelijke waterbuffering en -afvoer.

Het willekeurig dempen, overwelven en betonneren van grachten en sloten wordt vermeden. Waar mogelijk moet alles in de oorspronkelijke staat hersteld worden. Ze worden minstens eens per jaar geruimd om de infiltratie te bevorderen. Op die manier wordt de problematiek van zowel het grondwaterpeil als het overstromingsgevaar aangepakt.

HUISVUIL, VOORKOMEN BLIJFT REGEL NUMMER EEN

Afval blijft voor het Gemeentebestuur een uitdaging. Het principe “de vervuiler betaalt” is een moeilijk hanteerbare kaart.

We trachten te komen tot een betaling per hoeveelheid en soort afval dat iemand produceert, waarbij voor het best vermijdbare afval of afval met de grootste verwerkings-/milieukost het aandeel dat de gemeente uit haar algemene middelen bijpast het laagst is.

Dat spoort iedereen aan om minder afval en minder van de dure afvalsoort te produceren.

Daarenboven opteren we voor een beperkte forfaitaire bijdrage voor de vaste kosten inherent om een goed afvalbeheer draaiende te houden.

Sommigen maken er echter “een sport” van regeltjes of afspraken te ontwijken: een gratis containerpark in een andere gemeente, restafval in de goedkopere blauwe zakken, huishoudelijk afval in blikkenvangers of langs glascontainers, afvalverbranding in de eigen allesbrander of in de tuin ... vooral sluikestorten en zwerfvuil wekt ongenoegen.

Daarom:

de prijzen van het containerpark en huisvuilzakken zijn tot vervelens toe vermeld en gemotiveerd via alle mogelijke kanalen; geregeld worden berichten over de resultaten bekend gemaakt: over zoveel kg afval per inwoner, over de sorteerbodschap van wat er bijvoorbeeld wel en niet in de blauwe zak mag. Vermeldenswaard is dat onze gemeente constant bij de beste leerlingen van de klas van Kempense gemeenten blijft qua te verwijderen restafval; dat de Kempen aan de top staat in Vlaanderen en dat het sorteergedrag van huishoudelijk afval in Vlaanderen als model in Europa wordt gesteld.

Het retributiereglement voor afval is verscheidene keren verfijnd door een meer correcte doorrekening van de retributie op het containerpark (thans opgesplitst per 5de van een m³). Er wordt een deel van de gemeentelijke kost gerecupereerd ifv de verwerkingskost, volgens het principe: goed gesorteerd bvb “zuiver puin” is zo goedkoop mogelijk of zelfs kosteloos (= **sorteerbonus**). Het principe is dus: de gemeente past langs algemene middelen bij aan de bevolking voor de verwerking van het afval. Hoe beter de mensen sorteren, hoe meer de gemeente bijpast.

het Gemeentebestuur blijft afspreken met scholen, jeugd-, sport- en andere verenigingen om de jaarlijkse lenteopruimacties van **zwerfvuil** te organiseren, wat vooral sensibiliserend werkt.

een goede samenwerking tussen politie en milieudienst draagt bij tot een betere opsporing van **sluikstorters**. Straffen bij sluikstorten kan ontradend werken. De inwoners moeten voldoende op de hoogte zijn van de kans op een boete bij overtredingen.

hondeneigenaars worden aangespoord een zakje voor **hondenpoep** bij de wandeling mee te hebben

het Gemeentebestuur is supporter van **thuiscomposter**. Jongeren kunnen via de school of vereniging warm gemaakt worden voor het thuiscomposter.

Nog in het kader van voorkoming van afvalstoffen en sensibilisering biedt de gemeente sinds enkele jaren bij de geboorte van nieuwe inwoners een kennismakingspakket **herbruikbare luiers** aan. Dit kan een besparing opleveren van gemakkelijk 1.500 euro.

Zo'n 20% van de gezinnen gebruiken de wasbare luiers (hoger dan de 11% die IOK voorop stelt). Het Gemeentebestuur wil ervoor ijveren om deze afvalarme methode verder ingang te laten vinden.

De verwerking van het huisvuil is een zeer belangrijke uitgavenpost in onze gemeentefinanciën. Wij moeten samen met de bevolking deze kosten zo laag mogelijk houden. Het beleid heeft tot nog toe accenten gelegd op selecteren en recyclen.

Het Gemeentebestuur zal deze politiek verder zetten, maar het preventieve aspect moet nu voorrang krijgen.

Het verkleinen van de afvalberg is een taak waarvoor we ons allemaal moeten inzetten. Steeds opnieuw zal de gemeente inspanningen moeten leveren voor een bewustmaking van jong en oud. Bovenaan de ladder van Lansink staat het voorkomen van afval.

Afvalpreventie op gemeentelijk niveau betekent het stimuleren van een ander aankoop- en gebruiksgedrag. Een **afvalvoorkomingsbeleid** gaat steeds samen met een daarop afgestemd systeem van gescheiden inzameling, met duidelijk financiële instrumenten. Omdat dit de individuele gemeente overstijgt en omdat een goede mix aan maatregelen en communicatie rationeler en beter gezamenlijk met meerdere gemeenten gebeurt, zocht de gemeente steun bij de IOK (intercommunale ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen) om een coördinerende taak op te nemen.

Er werden een aantal belangrijke hints gegeven: verspreiden preventiefiches, samenwerking met de lokale middenstand voor verpakkingarm winkelen, aanmoediging van thuiscomposteren, sensibiliseren van verenigingen en grote organisaties, repressief optreden tegen slukstorters, invoeren van “snuffelwacht”...

Reeds in 1997 startte onze gemeente met een educatief scholenproject aangaande afvalpreventie en –sortering. We danken onze scholen voor de volgehouden inspanningen, want jong geleerd...

Een eenvoudige manier om groenten- en tuinafval te voorkomen is het thuis te composteren. Op het gemeentehuis zijn **compostvaten** te koop voor de som van 12 euro 50.

Recent werden deze vaten aangevuld compostbakken voor de mensen met grotere hoeveelheden composteerbaar materiaal. In de kostprijs van al deze recipiënten doet de gemeente zowat een halve duit in het zakje.

Gewoon in de tuin op een hoop brengen en op tijd en stond omwoelen geeft ook goede resultaten. Ook dat noemt afvalvoorkoming.

SELECTIEF EN SORTEREN

Al het afval dat niet kan voorkomen worden, dient bij voorkeur hergebruikt of gerecycleerd te worden. Hiertoe dienen we vandaag al op verschillende huisvuilfracties te sorteren. We blijven er voor pleiten de scheidingsregel zo duidelijk en eenvoudig als mogelijk te houden. Dit blijkt in de praktijk niet altijd het geval te zijn.

Dank zij de **bewonderenswaardige inspanningen van onze inwoners** staan we vandaag met zo'n 100 kg restafval per inwoner en per jaar in de top 5 van de 29 IOK-gemeenten. We kunnen niet anders dan het principe van “de vervuiler betaalt” te blijven toepassen.

Een verdergaand systeem van integrale kostentoekening zoals DIFTAR (gedifferentieerd tarief) lijkt voor het Gemeentebestuur heden te duur en te vergaand.

Te duur omdat dit aanzienlijke investeringen vergt in ophaalsysteem en “slimme vuilbakken”(met ingebouwde chips).

Te vergaand omdat we er samen al in geslaagd zijn voorbij de doelstellingen te komen welke het Vlaams Afvalstoffenplan de gemeenten tegen het jaar 2010 oplegt.

Dank zij ons **gemeentelijk containerpark** in het Industriepark hebben we, aanvullend op onze ophaalmethode, die nog altijd aan de top in Vlaanderen staat, de bevolking meer mogelijkheden geboden hun gesorteerd materiaal extra te kunnen brengen. Ook voor de handelaars en KMO's zal verder naar een oplossing dienen gezocht te worden.

Het Gemeentebestuur zal alle inspanningen blijven leveren om zoveel als mogelijk soorten afval van particulieren in te zamelen, zoals bv. sloop- en asbesthoudend afval.

Het gemeentelijk containerpark moet de spil worden van het gemeentelijk recyclagebeleid.

Het gemeentebestuur stelt het lokaal containerpark **open** voor afvalstoffen van **kleine bedrijven en zelfstandige ondernemers** voor zover die afvalstoffen qua aard, samenstelling en hoeveelheden vergelijkbaar zijn met huishoudelijk afval. Hiervoor garandeert de gemeente dezelfde tarieven als voor particulieren.

AANDACHT VOOR DE NATUUR

Het Gemeentebestuur wil dat we de nog resterende natuur in onze dichtbevolkte gemeente koesteren.

Onze eerste taak is het in stand houden van het bestaande natuurbestand. Daarom blijven we de zorg voor de fauna en flora opnemen.

Het **bermbeheer** is ontwikkeld op terrein met de aankoop van een aangepaste maaier. Ook zijn instructies gegeven naar maaitijdstip zonder hierbij het verkeer in gevaar te brengen.

Tenslotte wenst het Gemeentebestuur nog te benadrukken dat wij allen de krachten moeten bundelen voor de mooie **natuurparels** die we in onze etalage moeten (mogen) te pronk stellen. Het gemeentelijk reservaat "het Goor" wordt professioneel beheerd.

Sedert vele jaren ondersteunt de gemeente de natuurverenigingen voor de aankoop van natuurgebied (10% van de koopwaarde). Zelfs nadat de provincie haar subsidies heeft teruggetrokken is de gemeente blijven ondersteunen.

Maar wat baat het dat niemand deze pracht van moeder natuur kan aanschouwen? Daarom wensen wij te benadrukken dat wij ons 100 procent terugvinden in het motto van de Natuurreervaten vzw "natuur voor iedereen". Het openstellen van het wandelpad "Het Goor - Het Asbroek" bevestigt alleen maar deze **positieve wind**.

Een natuurvereniging die geen politiek van afsluiting, maar een beleid van ontsluiting voert kan altijd op onze **volledige steun** blijven rekenen.

Het is dan ook maar billijk dat ook ons ruimtelijk beleid hier de komende jaren maximale kansen voor natuurontwikkeling dient te bieden.

EERBIED VOOR ONZE DODEN/ VERZORGDE KERKHOVEN

Het is opvallend hoeveel mensen regelmatig of zelfs dagelijks het kerkhof bezoeken. Het bewijst hoeveel respect wordt opgebracht voor onze dierbare overledenen.

Het is dan ook vanzelfsprekend dat het gemeentebestuur zich inzet voor fraaie, goed onderhouden kerkhoven. We mogen zeggen dat er daartoe serieuze inspanningen geleverd werden in zowel Hulshout, Houtvenne als Westmeerbeek.

Als we over de gemeentegrenzen kijken zien we meer en meer uniforme grafzerken. Het invoeren van zo'n "gelijkheidsbeginsel" op onze kerkhoven vergt een voorafgaand onderzoek en raadpleging.

Wel wordt voorzien in de aankopen van naamplaatjes, zodat bij asverstrooiing de nabestaanden de namen van hun dierbaren kunnen vastleggen.

Vooraf in Hulshout valt het te verwachten dat binnen korte tijd ruimtegebrek zal ontstaan. Uitbreiding blijkt niet meer mogelijk. We moeten reeds op dit ogenblik beseffen dat een oplossing moet gezocht worden en bekijken reeds de verschillende mogelijkheden.

3.3. Een veilige en toegankelijke gemeente

DUURZAME MOBILITEIT

Voor het Gemeentebestuur betekent **duurzame mobiliteit** het verhogen van bereikbaarheid en verkeersveiligheid, waarbij de zorg voor of het herstel van de leefbaarheid van de woonomgeving en het verminderen van de milieuvervuiling essentiële doelstellingen zijn.

Goede bereikbaarheid, zowel overdag als 's nachts, is belangrijk voor de economische ontwikkeling en draagt bij tot het sociaal-cultureel leven. Het geeft mensen de mogelijkheid om op verschillende plekken te wonen, te werken en te ontspannen.

Mobiliteit is een **basisbehoefte**. De overheid moet ter zake universele dienstverlening waarborgen. Een goed uitgebouwd en bereikbaar openbaar vervoersnet speelt hierin een cruciale rol.

Mobiliteit is een gegeven in onze maatschappij. Het is een verworvenheid van de moderne mens, doch het is niet onproblematisch. Dat mag niemand onbewogen laten, zeker de lokale mandataris niet.

Om de mobiliteit en de verkeersveiligheid te verbeteren moeten we met zijn allen minder gebruik maken van de auto en meer te voet gaan, meer fietsen, meer gebruik maken van het openbaar vervoer. Dat staat vervat in ons STOP-principe. Het gemeentebestuur zal de inwoners daartoe helpen en sensibiliseren.

Voor het Gemeentebestuur is er geen **basismobiliteit** zonder **buscomfort** voor de **schoolgaande jeugd**. Al jaren is de gemeente Hulshout vragende partij voor de invoering van de basismobiliteit.

Eerst werd door de VVM De Lijn 2001 naar voor geschoven, dan 2003 en nu wordt het wellicht 2006.

Terwijl al die jaren dat onze gemeente verstoken bleef op geen middelen van de Vlaamse (ook Hulshoutse) belastingbetaler gekeken werd (dotatie aan de Lijn verdubbelde tussen '99 en 2004 van 310 miljoen euro naar 657 miljoen euro. In 2005 werd zelfs een record overgedragen van 732 miljoen euro. Uitgedrukt in oude Belgische franken gaat het onwezenlijk bedrag van zo'n 29,5 miljard naar de subsidiëring van één Vlaams overheidsbedrijf !! of zo'n 366 euro/gezin/jaar voor elk Vlaams gezin.

Een duur jaarabonnement als u het mij vraagt (zeker voor de velen die nooit een bus – kunnen – gebruiken). Al die jaren werd door de Lijn voor het openbaar vervoer in onze gemeente nauwelijks iets ondernomen.

Het gebeurt zelfs regelmatig (wekelijks) dat kinderen uit de gemeente niet op de bus kunnen om van school terug thuis te raken. Waar worden die "harmonicabussen" eigenlijk ingezet ?

Het Gemeentebestuur blijft aandringen op een behoorlijk openbaar vervoer voor al haar inwoners met respect voor de reiziger.

Ook ons **bedrijventerrein** dient een goede aansluiting te hebben met het openbaar vervoer. Bij het opstellen van de dienstregeling wordt in de mate van het mogelijke rekening gehouden met de arbeidstijden.

We denken ook aan zij die **minder vervoersmogelijkheden** hebben: senioren, personen met een handicap. Het Gemeentebestuur steunt dan ook initiatieven van minder-mobielen centrales.

BEVORDEREN VAN ZACHTE VERVOERSMIDDELEN

We zijn het verkeersinfarct nabij: toenemende berichten over files, dodelijke ongevallen, dichtslibbende wegen, gevaarlijke sluiptwegen,...

Zelfs in de bebouwde kom zijn de zwakke weggebruikers niet meer veilig.

Verkeersveiligheid verdient alle voorrang. De overheid heeft de verantwoordelijkheid om een duurzaam beleid uit te werken dat verkeersveiligheid, leefbaarheid (lawaai, stank,...), bereikbaarheid (economische centra,...), toegankelijkheid, basismobiliteit (verplaatsingsongelijkheid door focus op de auto,...), openbaar vervoer en openbare werken (weginrichting,...) verzoent.

Een duurzaam beleid grijpt in op 3 terreinen – de verkeersomgeving, de verkeersdeelnemers en de voertuigen – en is het sluitstuk van grondig overleg met alle actoren en doelgroepen. Het hamert ook op preventie en bewustmaking, want iedereen die de openbare weg gebruikt, heeft een verantwoordelijkheid naar verkeersveiligheid toe.

De christen-democraten poneerden als eerste het **STOP-principe** in hun acties om het aantal verkeersslachtoffers drastisch te doen dalen. STOP geeft een rangorde aan de wenselijke mobiliteitsvormen: 1. stappers (te voet); 2. trappers (met de fiets); 3. openbaar (en collectief) vervoer; 4. personenwagen.

Het Gemeentebestuur wil zowel het openbaar vervoer, als het fietsers- en voetgangersverkeer maximaal stimuleren. Hierbij gaat het prioritair om het woon-werkverkeer en de korte verplaatsingen.

De doelstelling van de Vlaamse regering om het aantal slachtoffers tegen 2010 met de helft te verminderen kan niet waar worden gemaakt zonder de actieve medewerking van de lokale besturen.

De gemeente heeft een aantal instrumenten (ruimtelijke, verkeerskundige en flankerende) om werk te maken van een degelijk verkeers- en vervoersbeleid.

Het onderhoud van bestaande wegen en voet- en fietspaden is prioritair. De veiligheid komt op de eerste plaats. De staat van wegen en voet- en fietspaden wordt regelmatig gecontroleerd en waar nodig worden onderhoudswerken uitgevoerd. Het centraal meldpunt (via gemeentelijk infoblad) speelt daarbij een rol.

Ook blijven we nauwkeurig zorg besteden aan de zicht- en leesbaarheid van wegwijzers, verkeersborden en straatnaamborden.

De gemeente levert in samenwerking met de inwoners een ernstige inspanning voor de goede staat van de voetpaden. Daarbij wordt ook aandacht besteed aan het hindernisvrij houden en het voorzien van veilige op- en afritten voor rolwagens.

Bij de uitwerking van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan wil het Gemeentebestuur een vlotte en veilige bereikbaarheid garanderen van woningen, sociale voorzieningen en commerciële activiteiten en dit zowel te voet, met de fiets als met het openbaar vervoer. Na afweging van de ruimtelijke aspecten dienen engagementen aangegaan te worden om “missing links” in te vullen voor een **kwaliteitsvol fietspadennet** over onze gemeente.

Het utilitaire fietspadennet (uitgevoerd in rode materialen, voldoende breed, comfortabel voor fietsers) zal worden uitgebreid. Hierbij dient zeker gedacht worden aan een fietspad in de Heibaan vanaf de Vaartstraat tot de grens met Heultje.

Het Gemeentebestuur wenst dat er ook aandacht besteed wordt aan de ontwikkeling en verbetering van de toeristische fietsroutes. Hierbij dienen trajecten op “kerkwegen” en “landbouwwegen”, binnen de nieuwe ruimtelijke context, opnieuw vrij voor fietsers gemaakt te worden. Deze zijn een stimulans voor een veilig schoolverkeer en een troef voor toerisme in onze gemeente.

Hulshout-Centrum en zijn voorzieningen moeten bereikbaar zijn vanuit de verschillende woonkernen via degelijke fietspaden. Om deze reden moeten we de haalbaarheid onderzoeken om op korte tijd de **verbinding tussen Houtvenne en Hulshout** reeds voor **fietsers** open te stellen.

De **verharding van een Nete-oever** kan een dubbele betekenis vervullen.

Lokaal is deze OW-verbinding (Netebrug Booischotseweg tot brug Kempen-Hagelandroute) complementair met de NZ-verbinding (Hulshout naar Houtvenne). Dit kan alleen maar de bereikbaarheid per fiets voor o.m. het jeugdhuis bevorderen.

Als onderdeel van het fietsroutenetwerk Zuiderkempen is dit traject een noodzakelijke schakel voor een ruimer woon-schoolfietsverkeer, woon-werkfietsverkeer en het recreatieve fietsverkeer. Bovendien worden het natuurlijk- en cultuurpatrimonium hierdoor beter toegankelijk.

FIETSERS NAAR SCHOOL

Het Gemeentebestuur zorgt voor een **veilige schoolomgeving** waar de verblijfsrecreatie primeert op de (doorgaande) verkeersfunctie. Om het autoverkeer terug te dringen, moeten alternatieve verkeersmodi gepromoot worden. Voor de scholieren is dit bij uitstek de fiets. Investerings in veilige fiets- en voetpaden en oversteekpunten op de schoolroutes moeten voor het Gemeentebestuur absolute prioriteit blijven krijgen.

De aanpak van de schoolomgevingen begint aan het huis van het kind. Wij gaan ervan uit dat naar school **fietsen** nog altijd veiliger en gezond is. Maar als er geen 100% veilige route kan worden gegarandeerd, kruipen de ouders in de auto. Herkomst tot bestemming: veilige schoolroutes.

Zorgen voor een veilig verkeer van thuis tot aan de schoolpoort kan via **schoolfietsroutes** (functioneel netwerk) voor onze lagere scholen. Dit zijn op het terrein aangeduide vaste routes die de stromen fietsers kanaliseren. Derwijze kan vanuit de Heerenbossen de gemeenteschool bereikt worden.

Onder impuls van onze burgemeester is de Politiezone gestart met de campagne “veilig fietsen... 't licht aan jou !” Deze actie wil jongeren en hun ouders overtuigen om rond te rijden met een veilige fiets én je fietsverlichting te gebruiken als dat nodig is.

Om de veiligheid van de schoolgaande jeugd te bevorderen, kunnen veilige **schoolfietsroutekaarten** opgesteld worden. Daarbij worden zo veel mogelijk stille wegen ingeschakeld. De kaarten kunnen verspreid worden onder de scholieren en hun ouders.

Alles moet goed in kaart worden gebracht voor een doelmatige **verkeersafwikkeling**.

Scholieren zonder fietsverlichting. Scholieren die het fietspad niet gebruiken, maar met drie of vier naast elkaar de rijbaan gebruiken. Scholieren die onverwacht de straat oversteken terwijl er vlakbij zebra's liggen, enz. wat kan een gemeente hieraan doen ?

Het Gemeentebestuur wenst samen met onze politie verder te werken aan een grootscheepse en continue sensibiliseringscampagne voor veilige fietsen met goed werkende lichten voor de leerlingen van het basisonderwijs. De kinderen wier fiets deze proef feilloos doorstaat maken kans op een bioscoopticket.

Ook ijvert het Gemeentebestuur voor scholieren-pv's. Deze pv's moeten aanleiding geven tot een alternatieve sanctie, het volgen van een cursus,... Effectief is ook het aan de ketting leggen van een maand van de bromfiets. Niet de ouders moeten worden gestraft (in de geldbeugel), maar de overtreder.

Scholieren-pv's die niet leiden tot boetes maar wel tot alternatieve sancties, moeten worden afgesproken met het parket. Niet alle parketten staan even positief tegenover deze aanpak. verkeerscursussen als alternatieve sanctie kunnen georganiseerd worden door de lokale politie.

Verkeersklassen, rijlessen, ... kunnen bijdragen tot meer verantwoord gedrag.

We stimuleren ook de straffeloze **verkeersopvoeding**. Daartoe worden o.m. initiatieven voor en in overleg met scholen genomen. De verkeersopvoeding richt zich tot alle categorieën weggebruikers. Niet alleen de automobilisten, maar ook de zwakke weggebruikers moeten zich ervan bewust zijn dat iedereen het verkeersreglement moet naleven

Zone 30, zoals aan al onze scholen op een variabele, dynamische wijze ingevoerd, is een mogelijke oplossing, geen mirakeloplossing, en zeker geen doel op zich. Wel een erg dure oplossing.

OVERSTEEKPLAATSEN VOOR FIETSERS EN VOETGANGERS

De ketting is zo zwak als de zwakste schakel. Een veilige schoolfietsroute met een gevaarlijke oversteekplaats is inefficiënt. Daarom hebben we de oversteekplaatsen uitgerust met knipperlichten, gele waarschuwingspalen, ...

Een goede visie op beveiliging van oversteekplaatsen bevat volgende principes:

hoe korter de oversteekplaats hoe beter (belangrijk voor bejaarde voetgangers en fietsers). Indien nodig, maar niet direct in onze gemeente, kan gewerkt worden met middenbermen zodat het oversteken in fasen kan gebeuren. Als variant kan gewerkt worden met uitstulpingen van het trottoir zodat de oversteeklengte korter wordt en automobilisten, voetgangers en fietsers een beter zicht hebben op elkaars aanwezigheid en gedrag;

waar 70 km/uur of meer gereden mag worden: ofwel organiseer je niet-gelijkvloerse kruisingen (bruggen, tunnels) ofwel verkeerslichten. Geen onbewaakte oversteekplaatsen;

waar 50 km/uur gereden mag worden: alleen onbewaakte oversteekplaatsen op rijbanen met twee rijvakken. Een rijweg met meer vakken komt niet voor in de gemeente;

waar 30 km/uur gereden mag worden: zonder problemen onbewaakte oversteekplaatsen; ideaal is dat de oversteekplaatsen waar veel kinderen gebruik van maken bij hun woon-schoolverplaatsingen worden "bewaakt", ofwel door politieagenten ofwel door gemachtigde opzichters.

MISSING LINKS

Er wordt een plan gemaakt van de missing links voor fietsers. Met de aanleg van een stukje “fietsweg” kan je soms twee veilige fietspaden met elkaar verbinden. Die verbindingen zorgen mettertijd voor een veilig fietsroutenetwerk of kunnen op ons bestaande aansluiten.

SNELHEIDSHANDHAVING

De gemeente heeft een **snelheidshandavingsplan** vastgelegd met aangepaste snelheden. De bedoeling is het doorgaand verkeer vlot en rustig te laten verlopen voor alle weggebruikers. Veilige doortochten met aangepaste snelheidsbeperkingen (max. 50 km/uur) zijn de regel. Het sluipverkeer wordt ontmoedigd.

De toestand van het **wegennet** speelt ook een belangrijke rol bij de verkeersveiligheid. Daarom worden jaarlijks aanzienlijke bedragen besteed aan de verbetering ervan.

Heel wat inwoners van de gemeente melden geregeld problemen omtrent bijvoorbeeld het stratennet of de straatverlichting. Ook oudercomité's of verenigingen doen aanbevelingen om de veiligheid van het verkeersnet te verbeteren. De gemelde problemen worden bestudeerd. Indien een oplossing mogelijk is (en ook wettelijk toegelaten), wordt zo snel mogelijk het probleem verholpen.

het Gemeentebestuur is voorstander van realistische en eenvormige snelheidsbeperkingen en werkt volop aan vlotte overgangen van de ene snelheidszone naar de andere, en dit met de nodige visuele ondersteuning (bv. poorteffect).

Zones 30 rond scholen of andere snelheidsbeperkingen die functioneel zijn op bepaalde dagen of tijdstippen worden op elektronische wijze aangegeven.

Op plaatsen waar regelmatig dezelfde **verkeersovertredingen** worden vastgesteld, onderzoeken we of de infrastructuur of de signalisatie niet kan of moet aangepast worden.

We laten de lokale politie VAT's (verkeersanalysetoestellen) en SIB's (snelheidsinformatieborden) plaatsen. Hoe was dit ongeval mogelijk, en wat kunnen we op die plek doen om dit in de toekomst te voorkomen? Hoe richten we de straten in? Allemaal vragen waarmee we bestendig geconfronteerd worden. Het antwoord biedt vaak toekomstperspectieven.

Naast preventie trekt het Gemeentebestuur ook de kaart van de repressie. De **pakkans** moet worden **verhoogd** i.p.v. de boetes. Daarnaast onderzoeken we zgn. slimme snelheidsbeperkers, zoals verkeerslichten die op rood springen bij overdreven snelheid.

We eisen dat de opbrengst van verkeersboetes gebruikt wordt in de politiezone waar de boete uitgeschreven werd. Dat was ook de wens van de Politieraad. Deze gelden moeten kunnen geïnvesteerd worden in preventie en veilige wegen.

Om de nacht- en weekendongevallen te verminderen, kunnen meer nachtbussen en meer lokale treinen worden ingelegd. Het Gemeentebestuur vindt dat onze gemeente kan trachten mee te werken om de jeugd ook dicht bij thuis de nodige ontspanningsfaciliteiten en uitbundigheidexpressie te bieden..

Het zijn vaak lokale inwoners die de snelheidsregels aan hun laars lappen. Borden worden genegeerd en je kan niet achter elke boom een agent posteren. Soms kunnen alleen fysieke ingrepen in de weg mensen trager laten rijden. Een **verhoogd kruispunt** beveiligd vier straten ineens, op de plaats waar men ook moet vertragen. In haar Uitvoeringsplan Mobiliteit opteert onze gemeente voor maatregelen die zo weinig als mogelijk niveauverschillen veroorzaken (milieuaspect) en wisselend verkeer (veiligheid) (blijvend) mogelijk maken.

Het Gemeentebestuur vindt verkeersdrempels (*bulten in de weg*) geen goede oplossing.

BEREIKBAARHEID VOOR DE MIDDENSTAND

De winkelier ziet zijn klanten het liefst voor de deur parkeren, maar dat vermindert de leefbaarheid.

Ook is er het nieuwe fenomeen van de vele meergezinswoningen. Het Gemeentebestuur wil dat de gemeente maximaal ondergrondse (of desnoods bovengrondse) eigen bewonersparkingen oplegt.

Minder hinder is een belangrijk aandachtspunt in de beleidsnota van Vlaams minister Kris Peeters. Het omvat een pakket maatregelen en acties dat vanaf het concept en de planning tot de volledige voltooiing van openbare werken alle vormen van overlast, ongemak, algemene hinder,.. voor om het even wie maximaal wil beperken.

Het Gemeentebestuur beklemtoont reeds geruime tijd dat dit lokaal een bijzonder actiepunt en reflex moet worden.

Via een duidelijke coördinatie van planning en uitvoering kunnen minder-hindermaatregelen in elk infrastructuurwerk worden ingebed. "Minder hinder" moet een belangrijk aandachtspunt zijn, dat in elk project met resulteren in heldere maatregelen voor de realisatie op het terrein.

In de planningsfase dient een risico-inschatting gemaakt te worden van eventuele hinder. Kijk naar de werken in de omgeving, denk na over de verkeersorganisatie op de plaats van de werkzaamheden (incl. omleidingwegen; bewegwijzering en bereikbaarheid) en het tijdig verstrekken van informatie aan alle betrokkenen.

Hou bij de aanbesteding bij de keuze van de aannemer naast de prijs ook best rekening in je beoordeling van de voorgestelde uitvoeringstechnieken, met de voorgestelde planning (fasering en timing) en andere maatregelen die de aannemer voorstelt. Ook hier is een goede communicatie naar alle betrokkenen noodzakelijk.

In de uitvoeringsfase dienen de minder-hindermaatregelen aan bod te komen tijdens de werfvergaderingen. Voer niet alleen een goede communicatie, zorg dat je ook klachten goed kan ontvangen en behandelen.

3.2. Een veilige buurt

UW VEILIGHEID? ONZE ZORG (EN KERNTAAK)

Wat is veiligheid ? Stel de vraag aan honderd mensen en je krijgt honderd verschillende antwoorden. Van het veilig opbergen van hun geld, over de bescherming van de computer tegen virussen tot de schrik voor een ongeval. Hoewel iedereen zijn leven op zijn manier organiseert, hebben we vaak dezelfde verlangens: opgroeien in een “warm” gezin, veilig met de kinderen gaan fietsen, ontspannen een voetbalwedstrijd bijwonen, (drugvrij) fuiven in een veilige gemeentesaal, zonder angst de straat opgaan...

Mettertijd zijn meer en meer organisaties zich gaan bezighouden met de opbouw van een warme, veilige samenleving. Veiligheid is meer dan politie en justitie, meer dan criminaliteitscijfers. Veiligheid begint bij jezelf: je goed in je vel voelen, in je gezin, in je buurt ! Veiligheid is een fundamenteel recht voor elke mens. Het nastreven ervan is een taak van de overheid. Een échte **kerntaak**. Zij heeft als enige het recht dwangmaatregelen te nemen om de veiligheid in de samenleving te verzekeren.

Binnen haar interne werking moet de politie zich kunnen toeleggen op haar kerntaken, met name de efficiënte bestrijding van de criminaliteit. De politie wordt ontlast van administratieve taken die evenzeer door niet-politiemensen kunnen vervuld worden.

Veiligheid is ook een zaak van iedereen. De veiligheid van een samenleving hangt samen met de sociale verantwoordelijkheid die mensen in hun omgeving willen opnemen. Waar mensen elkaar niet kennen, waar geen respect is voor elkaar, valt elke vorm van sociale controle weg.

Veiligheid vraagt een **integrale aanpak**, op alle politieke niveaus en met alle betrokkenen. De overheid moet organisaties en deskundigen als gesprekspartners beschouwen en ondersteunen.

Veiligheid bestaat uit verschillende vormen: de persoonlijke veiligheid tegenover de criminaliteit, verkeersveiligheid en bescherming tegen ongevallen, zoals brand. De gemeente wordt jaarlijks geconfronteerd met nieuwe problemen. Het voorzien van veiligheid aan de inwoners op alle vlakken, is dan ook een opdracht die nooit af is.

In de toekomst zal ook de private burger een grotere bijdrage kunnen leveren. Het is wel een taak van de politie en het gemeentebestuur om de inwoners bewust te maken van wat zijn aandeel kan zijn in het garanderen van een veilige leefomgeving.

Het verkeer en de criminaliteit worden door het merendeel van de bevolking als de meest persoonsbedreigende gevaren beschouwd.

Mensen hebben, veel meer dan vroeger, een gevoel van onveiligheid. Nagenoeg iedereen heeft op dat vlak persoonlijke ervaringen of heeft burens of familieleden die het slachtoffer waren van grote of kleine criminaliteit. Woning- en auto-inbraak, een winkelier die de inhoud van zijn kassa moet afstaan, zakkenrollerij op vakantie, een fietsend kind dat wordt verplicht te stoppen en zijn geld moet afstaan, druggebruik, benzine die uit een auto gestolen wordt...

De bevolking geraakt er in toenemende mate van overtuigd dat de overheid er niet in slaagt één van haar kerntaken naar behoren te vervullen: het verzekeren van de veiligheid in het algemeen en de fysieke integriteit van elkeen in het bijzonder. Bovendien voelen nog te veel slachtoffers zich aan hun lot overgelaten. Samen met andere fenomenen, zoals werk- en inkomensonzekerheid, heeft de onveiligheidsproblematiek verregaande negatieve gevolgen.

Mensen durven 's avonds de straat niet meer op, wantrouwen en achterdocht nemen toe, de onverschilligheid voor de miserie van anderen groeit, evenals de afkeer tegenover de overheid. Kortom, onzekerheid en angst verlammen de samenleving en maken haar kapot.

Het Gemeentebestuur wil de veiligheidsproblemen aanpakken met een doortastend en geïntegreerd preventiebeleid. Het accentueert de verantwoordelijkheid van de mens in gemeenschap en beklemtoont een evenwicht tussen rechten en plichten. Overtredingen mogen niet ongestraft blijven. Ze vragen een kordaat optreden en bestraffing.

In buurten en wijken met veel criminaliteit en overlast, is een **strakke handhaving** van regels en normen absoluut noodzakelijk. Politie en wijkagenten moeten zichtbaar in het straatbeeld aanwezig zijn. Maar het is evenzeer een kerntaak van de overheid om voor **slachtoffers** te zorgen en om daders te begeleiden.

PREVENTIE EN SENSIBILISERING ALS VERZEKERING TEGEN ONVEILIGHEID (van morgen)

In een samenleving die 'vrijheid' als haar hoogste goed koestert, heeft de overheid de plicht de veiligheid van de hele bevolking te verzekeren. Preventieve en repressieve maatregelen dringen zich op.

Preventie betekent ook dat de **voedingsbodems voor criminaliteit**, zoals kansarmoede en langdurige werkloosheid, worden weggewerkt. In het zonale veiligheidsplan dat de drie burgemeesters aan onze politie hebben opgedragen, staat precies aangegeven welke problemen zich binnen onze gemeente(n) stellen en hoe ze worden aangepakt. Daarbij mag de zgn. kleine criminaliteit niet worden onderschat.

Naast de grote criminaliteit moet onze lokale politie aandacht blijven hebben voor de zgn. **kleine criminaliteit en overlast**. Klachten van mensen worden altijd ernstig genomen en opgevolgd. Indien nodig pleiten we voor een nultolerantie inzake kleine criminaliteit en overlast.

Veiligheid is zeker een kwestie van 'meer blauw op straat', maar ook van burgers die hun **verantwoordelijkheid** voor zichzelf, voor elkaar en samen met anderen, opnemen.

Het Gemeentebestuur en politie moeten blijven investeren in informatie en sensibilisering over de beveiliging van huizen, voertuigen,...

Sensibiliseringscampagnes wijzen mensen op hun persoonlijke bezittingen bv het markeren van fietsen of het markeren van bezittingen. Dat maakt het terugvinden van gestolen materiaal eenvoudiger.

Ondersteuning voor veiligheidsgerichte aanpassingen aan woningen, de toekenning van een speciaal charter voor brandveilige horecazaken,... zijn positieve stimulansen die mensen tot meer inspanningen kunnen bewegen.

Objectieve veiligheid gaat ook over straatdelicten zoals diefstal van een fiets. Ook hier zijn preventie en bewustmaking de beste oplossing.

Het Gemeentebestuur investeert daarom in **kleine maar doeltreffende acties**: de gratis registratie en het graveren van fietsen, de actieve opsporing van gestolen goederen door de lokale politie, het plaatsen van teruggevonden goederen op de website van de politie, de installatie van verlichting in fietsbergingen en een affichecampagne op druk bezochte locaties (als sportmanifestaties, openbare gebouwen,...) waarin we iedereen aansporen de fiets slotvast te leggen.

Tot slot pleit het Gemeentebestuur voor meer samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de verschillende politiezones in verband met teruggevonden materialen.

STERKE BAND TUSSEN MENSEN VOOR VEILIGE EN AANGENAME BUURTEN

Je buur(t) kennen en erop kunnen rekenen, schept een gevoel van veiligheid en samenhang. Samen dingen doen, afspraken maken over buurtbeleefdeheidsregels, elkaar ontmoeten,... is bij uitstek een zaak van de mensen zelf.

Als lokaal bestuur wensen we de voorwaarden blijven scheppen om buurtbewoners aan te zetten de handen in elkaar te slaan.

Het Gemeentebestuur wil meer investeren in ontmoetingen tussen burens. Initiatieven als “**de dag van de buur**” spelen daarin een essentiële rol.

Overleg met buurten en wijkcomités verdient alle aandacht. Mensen kunnen er altijd terecht voor **info** over hoe omgaan met (dreigende) overlast, mogelijkheden tot melding en opvolging wanneer het verkeerd afloopt.

Sociale controle is nog steeds een belangrijk element in het waarborgen van veiligheid. Onverschilligheid voor wat er gebeurt in straat of buurt moet opnieuw plaatsruimen voor **betrokkenheid** en **verantwoordelijkheidszin**.

Alle ontmoetingsvormen met burens (BBQ, wijkfeest, buurtbabbel,...) met bewoners of zelfstandigen moeten dan ook alle kansen krijgen. Hier wil de gemeente tenvolle haar rol als regisseur opnemen.

OPENBARE VERLICHTING, SPEELPLEINTJES,...ALS KLEURMAKER

Gemeenten kunnen wijken en buurten opfleuren en veiliger maken door openbare verlichting, aangepaste groenbeplanting, ontmoetingsruimtes, speelpleintjes, picknickplaatsen,...

Onze gemeente beschikt over de nodige faciliteiten en infrastructuur om haar inwoners de kans te bieden elkaar op een in- of ontspannende manier te ontmoeten.

Lokale verenigingen moeten hun rol kunnen spelen in de opbouw van het sociaal weefsel van de gemeente.

Het Gemeentebestuur wil lokaal investeren in de ontmoetingsplaatsen, zowel in sporthal, ontmoetingsplaatsen of vergaderzalen, als dichterbij de mensen, door bv in de buurten bankjes te plaatsen, zo o.m. langs de ontmoetingssite aan de St.-Mattheuspastorij.

Wanneer blijkt dat de veiligheid op openbare plaatsen, op speelterreinen enz. 's avonds en 's nachts niet meer kan worden gewaarborgd, moeten voor het Gemeentebestuur gepaste maatregelen genomen worden.

Een goede openbare verlichting en een degelijk onderhoud van het openbaar domein dragen bij tot meer veiligheid.

CAMERABEWAKING ALS PREVENTIEF MIDDEL IN BEPAALDE OMSTANDIGHEDEN

Preventieve camerabewaking kan voor het Gemeentebestuur, op specifieke locaties en tijdstippen, als aanvulling op het klassieke veiligheidswerk en mits onmiddellijke opvolging door de politiediensten. De politiezone kan mobiele camera's inzetten in functie van het risico op overlast en overtredingen.

Daarvoor zijn uniforme regels nodig die preventie met privacybescherming verzoenen. Zij zijn een richtsnoer voor de gemeentelijke overheden.

Onze burgemeester heeft een wetsvoorstel ingediend dat het plaatsen van camerabewaking aan een uniforme regeling moet onderwerpen.

Voor het plaatsen van camera's bestaat vandaag nog geen wettelijk kader. Gemeenten die dit wensen te doen, moeten dus zelf een *ad hoc* regeling uitwerken. De krachtlijnen van dit wetsvoorstel zijn volgende.

De gemeenteraad keurt plaatsing opnamesysteem goed en brengt de bewoners van de woningen binnen het opnamebereik van de camera op de hoogte van deze beslissing.

Vervolgens worden naam en adres van de verantwoordelijke voor de verwerking van de gegevens en de finaliteiten van de verwerking aan het publiek meegedeeld.

De filmgegevens moeten binnen de week vernietigd worden, tenzij ze worden gebruikt in een gerechtelijk onderzoek.

Enkel de personen die daartoe door de gemeenteraad gemachtigd worden, kunnen kennis nemen van de opnames, behoudens de Procureur des Konings en de onderzoeksrechter in het kader van een gerechtelijk onderzoek.

Waar dit nodig is om de veiligheid te verhogen en daders van misdrijven gemakkelijker te kunnen identificeren, kunnen camera's, binnen hoger genoemde wettelijke contouren, op openbare plaatsen worden gezet. Er moet een duidelijke communicatie zijn dat er gefilmd wordt, waar en hoe lang de banden worden bewaard en wat de rechten van de gefilmde zijn.

INSCHAKELEN PRIVATE VEILIGHEDSONDERNEMINGEN ALS EXTRA INZET KAN ONDER STRICTE VOORWAARDEN

Veiligheid blijft een kerntaak van de overheid. De maatschappelijke evolutie staat echter niet stil. De vraag naar publiek-private samenwerking inzake veiligheid klinkt almaar luider. Zeker in periode van inbrakengolven zoals in de zomer van 2000.

De inzet van externe firma's kan voor het Gemeentebestuur enkel in samenspraak met de lokale politie (bv in het industriepark). De kosten mogen niet afgewenteld worden op de individuele burger (of bedrijf).

Bovendien vraagt zo'n samenwerking een aangepast wettelijk kader.

Het Gemeentebestuur wil geen uitbreiding van de bevoegdheden van private veiligheidsondernemingen. Wel moet duidelijk zijn hoé de samenwerking dient te verlopen. Ook hier is het nuttig een raamwerk vast te leggen in plaats van alles op voorhand in regeltjes te gieten. Veiligheid op maat is de beste oplossing.

STRIJD TEGEN CRIMINALITEIT

De politie en rijkswacht zijn opgegaan in een eenheidspolitie, welke operationeel werd op 1 februari 2002.

Binnen onze Politiezone werd dit middel aangegrepen om de veiligheid te verbeteren door **meer politie op straat** (en dit dag en nacht).

Door de schaalvergroting kon de zonale politie, mits doelmatige aanpak, een betere service aan de bevolking leveren. De krachten worden gebundeld en zo kan verspilling van manschappen en materieel vermeden worden.

Het is al meer benadrukt dat niet alleen de politiediensten het veiligheidsgevoel dienen te verstevigen, maar dat ook buurtbewoners of toevallige medeaanwezigen behulpzaam kunnen zijn om het gevoel van onveiligheid te helpen verwijderen.

Elke klachtmelding wordt ernstig genomen.

Ook beseft het Gemeentebestuur de eigen verantwoordelijkheid en we hebben als taak om deze kans volledig aan te grijpen. Zo kan, over de gemeentegrenzen heen, een sociaal veiliger leefklimaat verkregen worden. Dit zowel in het wonen, werken en verkeer.

In de schoot van de nieuwe gemeenteraden werd een bovengemeentelijke **politieraad** opgericht. Jaarlijks wordt een verslag over de werking van de politiezone Zuiderkempen aan de gemeenteraad voorgelegd. De kostprijs van deze hervorming wordt nauwkeurig opgevolgd.

We wensen de nadruk meer en meer te leggen op het **voorkomen** van criminaliteit. In het verlengde van wat vandaag in onze Politiezone reeds gebeurt zal het veiligheidsbeleid dienen oog te hebben voor de factoren die criminaliteit in de hand werken en daar preventief op inspelen: een goede opvang voor jongeren, anti-drugacties, anti-diefstalcampagnes en een sterk sociaal weefsel aanbieden.

Het is ook vanuit dit oogpunt dat wij resoluut opteren voor de **wijkagent**. Iemand die met de fiets de wijk doorkruist en iedere inwoner kent. Hij is een aanspreekbare vertrouwenspersoon en een herkenbare politiemans voor de buurt. Momenteel gaan 3 wijkagenten gedurende minstens twee dagen per week naar onze dorpen.

In navolging van de belangrijkste bekommernissen, door onze bevolking geuit in politie enquêtes die we regelmatig via de KHK (Katholieke Hogeschool Kempen te Geel) laten uitvoeren, wil het Gemeentebestuur als doel stellen dat we méér politie op straat moeten krijgen, die ook beter bereikbaar is.

Wij zien ook de noodwendigheid van **nieuwe taken** voor de politie, zoals slachtofferbegeleiding.

Een groot deel van de respondenten wenst tevens een politiekantoor voor iedereen toegankelijk, de ontvangst "klantvriendelijk" en correct, indien gewenst in het apart ontvangstlokaal, inlichtingen dienen met de nodige deskundigheid verstrekt te worden.

Het Gemeentebestuur heeft altijd gewaakt over het behoud van een lokaal, **laagdrenpelig politiecommissariaat**, na de politiehervorming, zoals dat altijd al geweest is toen de veldwachters en later ons politiekorps nog langs het gemeentehuis hun intrek hadden.

Daarom heeft onze burgemeester er alles aan gedaan, en bekomen, dat de enige wijkpost van de Politiezone zich binnen onze gemeente bevindt, en dan nog centraal van de drie dorpen zijn definitieve vestiging heeft.

STRIJD TEGEN INBRAKEN

Ondanks een lichte stijging in 2005 van het aantal pogingen tot inbraak is het aantal voltooide woninginbraken in onze politiezone voorbije jaar gezakt. Dit duidt op het grote belang van een betere **beveiliging van de woning**. Laten we de (techno)preventieve maatregelen die de woning meer inbraakwerend maken niet verwaarlozen.

Van alle leefgemeenschappen in de politiezone (totaal 15) bekleden onze dorpen resp de 1ste (Houtvenne), 3de (Hulshout) en 8ste plaats (Westmeerbeek) inzake criminaliteitsgraad (aantal woninginbraken per 1.000 inwoners per jaar). Maar laten we deze klassering nog relativeren: de 5 woninginbraken die het voorbije jaar in onze gemeente werden gepleegd, zijn bijzonder laag in vergelijking met alle andere Vlaamse gemeenten. Laten we toch oplettend en **waakzaam** blijven. Laat ons mee over de woning van de buur waken als die niet thuis is.

In onze gemeente waren er gelukkig ook de voorbije jaren geen diefstallen met geweld, want zulks kan grote trauma's opleveren voor het slachtoffer.

Sedert 2003 is er een nieuwe wetgeving aangaande **fiscale aftrek** voor investeringen in veiligheid, uitgevoerd door **zelfstandigen** op advies van de technopreventief adviseur. Dit zijn technopreventieve adviezen, specifiek gericht naar zelfstandigen, winkels en KMO's.

Onze burgemeester heeft in het Parlement regelmatig gepleit voor een fiscale aftrek voor de particulieren in het kader van geïnvesteerde veiligheidsmaatregelen, zoals nu voorzien is voor zelfstandigen en KMO's. Resultaat is voorlopig dat de 66 steden die tot vorig jaar aanspraak konden maken op een systeem van inbraakpremies voor particulieren vanaf dit jaar niet meer federaal ondersteund worden. Dit is billijk omdat onze inwoners voortaan niet meebetalen voor kosten die burgers in de (groot)steden doen, maar dit is duidelijk niet het resultaat wat wij voor ogen hadden.

Ondernemers en beoefenaars van vrije beroepen lopen door hun beroep meer risico dan andere burgers om slachtoffer te worden van criminaliteit. In 2004 werden in dit land 350 ramkraken gepleegd tegen zelfstandige ondernemers (één ramkraak per dag). Gelukkig blijven onze handelaars vooralsnog gespaard.

Ook het aantal gewapende overvallen ligt bijzonder hoog. Het gemeentebestuur en de zonale politiediensten zijn mee verantwoordelijk voor het beveiligen van ondernemers en hun medewerkers.

Elke politiezone stelt de krachtlijnen van het veiligheidsbeleid op in het zonaal veiligheidsplan. Dat steunt op het federaal veiligheidsplan en de daarin vermelde prioriteiten. Voor het Gemeentebestuur is de veiligheid van de ondernemers daarin één van de prioriteiten. Ondernemers moeten bij de opmaak van dit veiligheidsplan gehoord en betrokken worden.

Gemeentebestuur en politiediensten geven tijdens minstens één hoorzitting voor ondernemers uitleg bij het opstellen van het zonaal veiligheidsplan.

In dat plan komen specifieke aandachtspunten inzake criminaliteit ten aanzien van zelfstandige ondernemers en KMO's aan bod.

Moeten in de agenda van de hoorzitting worden opgenomen: cijfers en tendensen, extra politiepatrouilles op piekmomenten, preventieve maatregelen in afspraak met de technopreventieadviseur,...

Het opvangen van slachtoffers van een misdrijf is voor het Gemeentebestuur een prioriteit. **Slachtofferbegeleiding** moet snel en doeltreffend zijn. Wanneer de dienst slachtofferhulp (maatschappelijk werkster van de politie - sedert 2003 in dienst - ondersteund door enkele opgeleide agenten) vaststelt dat hij niet in staat is de nodige bijstand te verlenen, moet hij onmiddellijk doorverwijzen.

Zo wordt bij elke woninginbraak of poging hiertoe slachtofferhulp aangeboden.

DRUGS NEEN BEDANKT

Voor het Gemeentebestuur moet de overheid de kwaliteit van het leven promoten en bewaken. Het risico op **verslaving** moet zoveel mogelijk ingeperkt en **teruggedrongen** worden.

Dat vraagt van de overheid een ondubbelzinnige keuze voor een **ontradingsstrategie**. Die volgt drie sporen: preventie, hulpverlening en repressie.

Ook in andere beleidsdomeinen vereist het drugprobleem de nodige aandacht en ruimte voor actie (kansarmoedebestrijding, jeugdwerk, onderwijs,...).

Hoe en in welke mate een gemeente een drugbeleid uitwerkt, hangt af van de ligging en de aard van de gemeente. Het Gemeentebestuur zorgt voor een beleid op maat en op de juiste schaal.

Lokale drugpreventie vraagt een continu overleg met alle betrokkenen: potentiële druggebruikers, scholen, ouder- en jeugdverenigingen, sportcentra, bedrijven, dancings, horecazaken,...

Het bespreekbaar maken en de juiste voorlichting geven is één zaak, er moet ook voldoende aandacht gaan naar weerbaarheidstraining en opvoedingsondersteuning.

Daarom worden in onze zone zowel preventieve als repressieve acties opgezet. Een kordate ontrading is hier cruciaal.

Het **MEGA-project**, waarbij we de laatstejaars van het basisonderwijs meer assertiviteit aan te kweken ("neen" leren zeggen) tegen elke vorm van verslaving (drugs, alcohol, tabak) is een schitterend initiatief en geniet onze volledige steun. Met dank en fierheid kunnen we vaststellen dat alle scholen op ons grondgebied hieraan meewerken.

Inzake hulpverlening kunnen gemeenten en OCMW's vooral de beschikbare hulp inventariseren. Waar mogelijk, kan het zelfhulpaanbod actief gesteund worden door bv de terbeschikkingstelling van vergaderinfrastructuur en publiciteit in het gemeentelijk infoblad.

Bij overtredingen treedt de lokale politie op. het terugdringen van overlast is niet alleen een aangelegenheid van de politiediensten. Een doorgedreven sociaal beleid, voldoende laagdrempelige hulpverleningsfaciliteiten, stedenbouwkundige ingrepen, bewustmaking van buurtbewoners,...zijn noodzakelijk.

Dank zij een doorgedreven aanpak zijn in onze gemeente het aantal drugsdelicten sterk teruggedrongen.

WIJKAGENT CENTRAAL AANSPREEKPUNT VOOR OVERLASTPROBLEMEN

Het Gemeentebestuur wil de wijkagent meer in het straatbeeld zien verschijnen. Zo kan hij zich echt ontpoppen als een **vertrouwenspersoon** in de buurt.

De functie van de wijkagent dient verder te worden opgewaardeerd (sociale rol van de wijkagent).

Wijkagenten van de politiezone moeten op bezoek gaan bij elke 65 (of 70)-plusser uit hun wijk. Bij de in plaatsstelling van onze politiezone lanceerde onze Burgemeester deze idee, maar omwille van personeelskrapte kon daar vooralsnog niet op ingegaan worden.

De 65-plussers zijn voor de wijkagent een **belangrijke antenne** om problemen te signaleren. Daarom herneemt het Gemeentebestuur deze vroegere vraag. Van elk bezoek maakt hij een rapporterigsfiche en geeft de problemen, indien nodig, door aan het gemeentebestuur of OCMW. Er wordt dan ook kortelings een project gestart waarbij de mensen zelf aangeven dat men een bezoek van de wijkagent wenst.

Het is belangrijk de reden van een onveiligheidsgevoel te kennen. Vaak volstaan eenvoudige ingrepen om zowel het veiligheidsgevoel van de mensen op te krikken, als het leven van anderen aangenamer te maken.

Het Gemeentebestuur pleit voor een meer **aanspreekbare** politie.

Burgers die onregelmatigheden vaststellen, moeten de politie daarover gemakkelijker kunnen inlichten. De functie van wijkagent moet verder worden opgewaardeerd en aan de burgers duidelijk bekendgemaakt.

Het verzamelen van alle nuttige inlichtingen uit de buurt, het verspreiden van algemene informatie, doorgeven, peilen naar plaatselijke vragen en verwachtingen, preventieve controles die bijdragen tot bevordering van het veiligheidsgevoel onder de bevolking door de visibiliteit in de wijk te verhogen, luisteren naar klachten en grieven van onze mensen, het opsporen van ontluikende conflicten, het detecteren van bronnen van onveiligheid en eventuele haarden van criminaliteit, het persoonlijk contact met de bevolking, het acteren van klachten en aangiften en het doorverwijzen indien nodig naar gespecialiseerde diensten, dat zijn allemaal zaken van eerstelijns hulp die onze wijkagenten aanbieden.

Aan de uitvoering van gerechtelijke opdrachten en woonstonderzoeken gaat veruit de meeste capaciteit van onze wijkpolitie. Maar deze opdrachten zijn ook belangrijk naar info-garing toe omdat het bij uitstek gelegenheden zijn om bij iemand langs te gaan.

Ook het **schooltoezicht** is een belangrijk aandachtspunt. Elke wijkagent doet minstens tweemaal per week schooltoezicht in de buurt van de schoolpoort, zowel bij het begin als op het einde van de lessen.

Verkeerstoezicht houdt in dat de wijkagenten participeren o.a. in de verkeersweek, fietscontroles in alle basisscholen, verkeerswandeling,...

Kortom: de wijkagent is uw **vertrouwenspersoon** in de strijd tegen de onveiligheid.

BRANDWEER EN BRANDVEILIGHEID

Het Gemeentebestuur beseft de noodzaak van een goed uitgerust en goed opgeleid brandweerkorps. Wellicht nog belangrijker zijn snelle aanrijtijden (tussen oproep en ter plaatse komen).

Onze ervaringen met het korps van Heist-op-den-Berg zijn gematigd positief.

Zelfs crisistoestanden, zoals we er de laatste jaren spijtig enkele gehad hebben, bleken geen onoverkomelijke hindernis en ze zijn sneller in onze gemeente dan in sommige van de eigen deelgemeenten.

Toch blijven we aandringen op **snellere aanrijtijden**. Onze burgemeester heeft reeds verscheidene besprekingen gehad met gouverneur, buurgemeenten en interventiediensten om tot een accuratere hulpverlening te komen. Momenteel ligt de bal in het kamp van de gouverneur: zolang het eenvormig oproepsysteem (dubbele oproepen), dat beloofd was tegen april '06, niet operationeel is, kan geen herschikking van bedieningszones gebeuren (bvb Westmeerbeek beschermd door brandweer Westerlo, deel van Houtvenne beschermd door brandweer Aarschot, ...).

We wensen hier nog enkele andere belangrijke taken van de brandweer aan te halen.

Zij treedt ook op bij het **keuren** van openbaar toegankelijke gebouwen. Dit zijn niet alleen gemeentelijke bouwwerken, maar ook **horecazaken**, scholen, recreatiecentra, rusthuis,...

Wij ijveren voor een vlotte afwerking van deze keuringen.

Door een wisseling van verantwoordelijken binnen het korps heeft de controle van Horecazaken vertraging opgelopen, maar uiteindelijk hebben toch onze publiek toegankelijke zaken het veiligheidslogo waarop we lang hebben aangedrongen.

Brandweer is belangrijk, maar een **ambulancedienst** voor dringende medische hulp is dat nog meer. Het aantal oproepen van de brandweer om een brand te blussen waren in 2005 en 2004 resp. 4 en 14 keer, het aantal gevallen van dringende medische hulp in onze gemeente bedraagt steevast een veelvoud hiervan.

Daarom steunt het Gemeentebestuur tenvolle de aanvraag voor een 100-erkenning van HAD (Hulshoutse Ambulancedienst) in het belang van onze bevolking, omdat de aanrijtijden hierdoor gereduceerd worden. De wachttijden voor een ziekenwagen moeten aldus binnen onze gemeente omlaag. Zeker voor urgente oproepen als bij infarcten of inwendige bloedingen, kan dit fataal zijn.

De gemeente moet blijven investeren in de civiele veiligheidszorg. Streefdoel is een integrale veiligheidszorg. De brandweezorg en de dringende medische hulpverlening moeten aan de kwaliteitseisen voldoen. We streven naar een opwaardering van de dienstverlening van de niet-politionele hulpdiensten.

VERKEERSVEILIGHEID

Een reeds aangehaalde bevraging uit 2004 leert verder dat onze bevolking zich erg stoort aan het verkeer. Het is te druk, of men rijdt veel te snel, of automobilisten gedragen zich agressief, enzoverder.

Hoe je het ook bekijkt, de veiligheid is in de eerste plaats een zaak van de individuele burger. We kunnen eindeloos verkeersborden plaatsen, maar deze hebben alleen zin als ze **nageleefd** worden.

Dit mag uiteraard voor geen alibi betekenen om er niets aan te verhelpen. Het Gemeentebestuur is alleszins uitstekend geplaatst om een mix van maatregelen te nemen en we willen dan ook tenvolle deze verantwoordelijkheid blijven opnemen.

Bij uitvoering van werken houden we tenvolle rekening met de veiligheid van voetgangers en fietsers, de beveiliging van oversteekplaatsen, de herwaardering van kerkwegen,...

Toch is het magische woord **sensibilisering**. In de eerste plaats wil het Gemeentebestuur de nadruk leggen op het belang van verkeersopvoeding in het onderwijs. Die opvoeding is een continu proces, en de onderwijzers mogen daarbij een beroep doen op de politie of ons verkeerspark.

Wij willen absoluut werken aan veilige straten en pleinen, maar het is een zaak van iedereen. Die sensibilisering betekent dus ook dat volwassenen moeten bewust gemaakt worden van het gevaar dat zij kunnen betekenen in het verkeer.

De politiezone heeft daarvoor beschikking over **preventieve snelheidsmeters**, met de boodschap "U rijdt te snel", die aanmaant de snelheidsregels te respecteren. Iedere inwoner in de gemeente kan aanvraag doen om deze meter af en toe in zijn/haar straat te plaatsen, al dan niet ondersteund door een echte **politieradar**.

Al teveel moeten we inderdaad vaststellen dat het sluitstuk gevormd wordt door het handhavingsbeleid waarbij de politie regelmatige controle doet en overtreders sanctioneert. Uit een eigen bevraging bleek tevens dat deze "ongelukkigen" op weinig genade van onze mensen kunnen rekenen. Ook dit is een vaststelling die in het beleid dient geïmplementeerd te worden.

De **schoolomgeving** blijft de aandacht van het Gemeentebestuur opeisen, zowel op het vlak van de infrastructuur als via een efficiënt politioneel toezicht. De variabele borden aan de schoolomgevingen missen hun doel niet.

Indien de behoefte ertoe zou bestaan vanuit de ouderverenigingen wensen we samen schoolvervoersplannen op te stellen waarbij men nagaat hoe groepen kinderen ook met de fiets of te voet de school kunnen bereiken.

Hierbij kan concreet vermeld worden dat we een veilige verbinding voor (school)fietsers tussen onze woonwijken in Hulshout centrum en de gemeenteschool gerealiseerd hebben, zodat deze kinderen niet meer langs ons overdruk dorpscentrum moeten rijden.

Dezelfde oefening kan gedaan worden voor alle scholen.

Met de ouders willen we afspraken maken over de stationeer- en parkeermogelijkheden die de veiligheid van de kinderen niet in het gedrang brengen.

IN ONZE GEMEENTE WORDT PLANMATIG WERK GEMAAKT VAN VEILIG VERKEER EN CRIMINALITEITSAANPAK

Ondertussen bestaat de lokale **politie Zuiderkempem** (Herselt – Hulshout – Westerlo) ruim vier jaar. Deze vier jaren waren voor iedereen een uitdaging. Het waren ook jaren van voortdurende wijzigingen en overwinnen van weerstanden, maar ook van groeien in het afleggen van rekenschap, het samenwerken en ten dienste staan van de bevolking. Uiteindelijk zijn we, met onze drie burgemeesters in een sleutelrol, erin geslaagd een efficiënte organisatie op poten te zetten.

Het korps bestaat uit meer dan 80 personeelsleden, waarvan 67 politiefunctionarissen.

Vorig jaar werd voor het eerst een **zonaal veiligheidsplan** van kracht dat geldig is voor vier jaar. Dit beleidsplan werd op aangegeven van de burgemeesters en korpschef met de verschillende partners (procureur, federale politie) besproken en goedgekeurd door Politieraad en de Minister van Binnenlandse Zaken.

Onze burgemeesters zijn van oordeel om van het Zonaal Veiligheidsplan 2005-2008 een werkelijk beleidsplan te maken en de ambitie is dit ook secuur uit te voeren in het belang van heel de bevolking en de leefbaarheid binnen de gemeente.

Het is opmerkelijk hoe groot de hulp van onze lokale politie was bij het oprollen van de bendes na de recente inbrakenplagen. Nu is de rust grotendeels teruggekeerd. Gelukkig maar.

Maar politie en veiligheid moeten bovenaan het prioriteitenlijstje blijven staan. Als dat niet gebeurt haalt de criminaliteit ons in een mum van tijd in en flakkert het onveiligheidsgevoel weer op.

Aan het samengaan van de lokale politie was vooral voor onze kleinere gemeente een prijskaartje verbonden: in één klap was de politiezorg zo'n **57,4 % duurder**.

En we zullen nog jarenlang moeten investeren in politie.

Na de noodzakelijke herstructurering bij de politie zijn we in een fase gekomen dat in de diepte moet gewerkt worden.

Ook de **politiehuysvesting** krijgt stilaan vorm.

Er komt een **hoofdkantoor in Westerlo** en een wijkkantoor in onze gemeente.

De **wijkpolitie** van onze drie dorpen, alsook van Ramsel en Heultje kreeg eind 2006 een vaste stek in **Westmeerbeek** (Hoogzand). In het dorp, aanspreekbaar en dicht bij onze mensen. Met een sterke verbondenheid met de rest van het korps.

We hopen dat hierdoor een verdere en nodige stap gezet wordt voor een veilig, rustig en geordend samenleven.

Tot op vandaag slaagden onze burgemeesters er reeds in opmerkelijke **resultaten** te boeken samen met de politie, maar ook samen met de bevolking.

En laten we allemaal mee de verantwoordelijkheid opnemen voor een veilige leefomgeving.

Sociale samenhang versterken, de **leefbaarheid** vergroten en de **lokale veiligheid** verzekeren, zijn bij uitstek lokale materies. Het zijn voorwaarden voor de uitbouw van een goede leefomgeving. Binnen hun bevoegdheden en financiële draagkracht kunnen gemeenten de nodige randvoorwaarden scheppen. Op verschillende domeinen.

Ondanks de talrijke inspanningen van de verschillende bestuursniveaus, ondanks de verhoudingsgewijs veilige wegen binnen onze gemeente, blijft de **verkeersonveiligheid** de mensen zorgen baren: jeugdige fietsers die op weg naar school overhoop worden gereden,

de weekendongevallen, allerlei vormen van verkeersagressie, slechte verkeersinfrastructuur die zorgt voor gevaarlijke toestanden...

Elk dodelijk slachtoffer is er een teveel. Daarnaast dragen vele zwaargewonden – en hun omgeving – levenslang de gevolgen van een ongeval met zich mee. De verantwoordelijkheid van de overheid om daar blijvend strijd tegen te leveren, is verpletterend groot.

Ook burgers hebben de plicht om hun gedrag – soms drastisch – bij te sturen: niet alleen de ‘sterke’ maar ook de ‘zwakke’ weggebruikers...

In 2005 was er in onze gemeente een lichte toename van het aantal verkeersslachtoffers met lichamelijk letsel tot 36 mensen op onze wegen. Na 5 jaar van tussen de 20 en 25 slachtoffers. Dit oranje knipperlicht noopte ons ertoe om door te werken met de uitwerking van de verkeersveiligheidsmaatregelen in uitvoering van ons **Mobiliteitsplan**.

In ongeziene vaart werd de deskundige aanpak van de *gevaarlijke kruispunten* en kerndoortochten op terrein aangepakt.

Hoewel gevaarlijk natuurlijk relatief is: van de vijf als gevaarlijk aangeduide kruispunten onze de zone bevindt er zich echter geen enkel op ons grondgebied.

Via **mobiliteitsconvenanten** kunnen lokale besturen subsidies en realisaties van bepaalde (gewestelijke) projecten krijgen. Het Vlaamse convenantenbeleid is aan evaluatie toe.

Het Gemeentebestuur wil de convenanten flexibeler maken, voor alle gemeenten toegankelijk, meer vrijheid laten aan de besturen, de bureaucratie verminderen, de efficiëntie en vooral de snelheid van uitvoering opvoeren,...

Sedert eind vorig jaar heeft onze gemeente, in overleg met de Vlaamse overheid, dus een **mobiliteitsplan** opgesteld. Het mobiliteitsplan (waarvan de uitvoering 3 jaar heeft geduurd omwille van een loodzware en tijdrovende procedure) vormt de basis van het gemeentelijk mobiliteitsbeleid voor de komende jaren. Het is een eigen visie voor een meer verkeersveilige en –leefbare gemeente.

Bij het planningsproces werden alle belangengroepen en de ganse bevolking betrokken.

We willen langs deze weg onze inwoners danken voor hun gewaardeerde inbreng op de inspraakvergaderingen die dit plan vooraf gingen.

Kortetermijnmaatregelen hebben in onze gemeente definitief de baan moeten ruimen voor een globale **meerjarenplanning**.

De uitvoeringsmaatregelen zijn, zoals aangegeven, onmiddellijk gestart. Een nieuwe infrastructurele ingreep of andere mobiliteitsbeleidsmaatregel wordt vooraf aan dat beleidsplan getoetst.

Dit plan zorgt voor een evenwicht tussen bereikbaarheid, ook met de auto, en de leefbaarheid. Ook eisen we in de bouwvergunningen voor appartementen **voldoende parkeermogelijkheden** (desnoods ondergronds).

Verder dringt het Gemeentebestuur aan op een evenwichtig uitgebouwd openbaarvervoersnet en willen we voldoende fietsstallingen voorzien, nadat de **busmobiliteit** in ons vervoersgebied operationeel is. Bij het opstellen van verkeersplannen en de aanleg van straten en pleinen wordt bijzondere aandacht geschonken aan de verschillende vervoersmodi.

We pleiten voor een globale mobiliteitsbeheersing. Voor elke verplaatsing moet de meest passende mobiliteitsmodus gekozen worden. Het Gemeentebestuur wil vooral het openbaar vervoer en het fietsers- en voetgangersverkeer maximaal stimuleren, echter binnen de grenzen van de economische redelijkheid en haalbaarheid.

Een veilig verkeer is een prioriteit.

Iedereen is wel eens voetganger, fietser, autobestuurder of gebruiker van het gemeenschappelijk vervoer. De lokale overheid heeft de plicht de verkeersveiligheid te verbeteren via ingrepen in de verkeersinfrastructuur, -circulatie en -opvoeding.

Er is de nodige tijd genomen voor **degelijk voorbereidend werk**.

Want we wensten zeker niet de gekheid te verkopen van de verkeersministers die een wet op de superboetes invoerden. De mensen moesten blijkbaar eerst een tijdlang idiote superboetes ondergaan, voor deze bewindslieden het licht zagen.

En nu de discussie rond verkeersdrempels ...

Wij staan gelukkig dicht bij de bevolking en willen ons niet bezondigen aan dat soort streken. Voorts tekenen we alleen voor een degelijk bestuur, onderbouwd met resultaat.

En dat willen we samen met onze mensen bereiken.

Onze **doelstelling** blijft het **aantal ongevallen**, en zeker deze met **lichamelijk** letsel, op de Hulshoutse wegen **verminderen**. Laten we er samen iets van maken.

Begin schooljaar 2005 – 2006 werden alle **schoolomgevingen** alvast beveiligd met een variabele **zone 30**. Verder is investeren in veilige fiets- en wandelpaden voor het Gemeentebestuur een topprioriteit.

Het voorstel van **herinrichting van verschillende straten/kruispunten** heeft heel wat plaatsonderzoek, opmeting, expertise,... vereist.

Uiteindelijk is dit uitgemond in een globale visie van hoe we de situatie onmiddellijk en kortdaat kunnen aanpakken.

Het betreft dan ook vooral een visuele waarschuwing voor het binnenkomend verkeer in de kernen (snelheidsbeperkende maatregelen – zoals poortconstructies - bij de overgang van zone voor doorgangs- naar verblijfsfunctie). Tevens krijgen meerdere kruispunten, die in het Mobiliteitsplan gedetecteerd werden, een bijzondere beveiliging.

Deze maatregelen worden uitgevoerd met de nodige **realiteitszin**, zonder het vlot doorgaand verkeer al te zeer te moeten hinderen.

We zorgen ervoor dat het verkeer elkaar zoveel mogelijk kan blijven wisselen (veiligheid, want de feiten leren ons dat de meeste ongevallen vroeger gebeurden waar het verkeer over de Netebruggen moest toen deze nog maar voor één voertuig tegelijkertijd toegankelijk waren) en dat niveauverschillen maximaal geweerd worden (milieu, aangetoond door diverse studies met verhoogde uitstoot van fijn stof en koolstofdioxide door remmen en optrekken).

We moeten in de loop van dit jaar nog merken dat deze maatregelen om de **verkeersveiligheid en – leefbaarheid** van de weggebruiker te verhogen, met de klemtoon op de zwakkere, hun doel niet missen.

Uit deze prioritaire verkeersaanpak werd uiteindelijk de Heibaan verschoven naar een latere fase omdat deze belangrijke bebouwingsas spoedig van riolering zal voorzien worden. Hierdoor vonden we het niet opportuun nu reeds deze kosten (ruim 200.000 euro) te doen en binnen enkele jaren opnieuw te moeten opbreken.

Wel blijft dit een aandachtspunt waarvoor de studie reeds gebeurd is en de te nemen maatregelen zijn vastgelegd. Dit wordt dan ook meegenomen in het wegenis- en rioleringsdossier.

In latere fase kunnen nog verdere stappen gezet worden.

Hierbij kan gedacht worden aan kwaliteitsvolle doortochtherinrichtingen langs de Prof.dr. Vital Celenplein en J. Verlooyplein naar het voorbeeld van Westmeerbeek.

Het blijven investeren in veilige fiets- en voetpaden en veilige oversteekplaatsen is voor ons een topprioriteit. De wegeninfrastructuur wordt aangepast aan het optimale snelheidsregime.

3.5 een warme en aangename buurt

Het Gemeentebestuur doet een uitdrukkelijke oproep aan alle mensen die mee willen werken aan de toekomst van deze warme Hulshoutse samenleving.

Het Gemeentebestuur wil geen samenleving waarin fiscale amnestieregelingen spotten met de plichtsgetrouwe belastingbetaler. Geen samenleving waarin onverschilligheid heerst tegenover wie in de fout gaat en waar geen hand uitgestoken wordt naar wie een steuntje kan gebruiken. Geen samenleving waarin de vandaal, de milieuvervuiler, de verkeersagressieveling zijn gang kan gaan. Geen samenleving waarin de overheid naar de problemen kijkt zonder ze daadkrachtig op te lossen of waarin ze keuzes maakt die maatschappelijk niet zijn gedragen. Neen, wij willen werken aan een echte **samen-leving** waarin alle mensen die mee willen, effectief mee kunnen. Een samenleving waarin hard werk en zorg voor elkaar loont. Een samenleving waarin studies, verantwoordelijkheid voor een gezin en een job worden aangemoedigd. Een samenleving waarin het voor jongeren en ouderen, voor mannen en voor vrouwen, voor arbeiders en voor ondernemers goed leven is. Wij willen opkomen voor een gemeente die de politieke weerspiegeling is van de Vlaamse samenleving.

Doordat lokale besturen zich teveel toespitsen op management – de “koude” gemeente, ging er in het verleden al eens te weinig aandacht naar burgerbetrokkenheid en de collectieve verantwoordelijkheden van de burger.

Burgerschap dreigde ondergesneeuwd te raken door een individualisering van een relatie tussen burger en bestuur.

We betwisten geenszins dat lokale besturen aan kwaliteitszorg, klantgerichte dienstverlening en prestatie meting moeten werken. Maar als managementretoriek en de aandacht voor het klantgerichte de overhand krijgen, dan hoeft het niet te verbazen dat de burger zich enkel als een veeleisende klant gedraagt. Uit een Nederlands onderzoek bleek trouwens dat de klant zeer tevreden is, maar de burger niet. Het Gemeentebestuur wenst de burger niet te versmallen enkel tot klant.

De **klassieke inspraakkanalen** zoals hoorzittingen en adviesraden zijn ten dele versleten. Overall zie je mensen tegen deze oude instrumenten opbotsen.

De afgelopen bestuursperiode is ook de **professionalisering** van ons bestuur sterk toegenomen. In alle domeinen werden vakspecialisten aangetrokken: welzijn, ICT, stedenbouw, schuldbemiddeling, sociale kruispuntendatabank, slachtofferbejegening....

Het risico wordt nu groter dat die specialisering naar binnen slaat: gespecialiseerde vakambtenaren ontwikkelen met de beste bedoelingen beleidsprogramma's en instrumenten. Ze komen met eigen initiatieven in plaats van in te spelen op wat er bij burgers leeft.

Die professionalisering kan op haar beurt leiden tot verregaande bureaucrativering van de inspraak. Van burgers wordt verwacht dat ze participeren in een virtuele wereld van papieren plannen. Dat is compleet absurd. Burgers denken helemaal niet sectoraal.

Door de vele plannen krijgen ambtenaren weinig vat op maatschappelijke ontwikkelingen. Ze knippen zelfs veel goede initiatieven dood of ontmoedigen mensen om iets te ondernemen. Wij willen terug naar *basics*.

We willen de initiatiefzin van de burgers prikkelen zonder hun initiatieven in te pikken. En dit leger mensen die samen een verantwoordelijke samenleving willen uitbouwen staat klaar.

Een **(h)echt sociaal weefsel** verhoogt tevredenheid en veiligheid in de buurt.

Het Gemeentebestuur wil alle mogelijke wijk- en buurtfeesten, festivals en kermissen blijven stimuleren, ondersteunen en organiseren. Zo brengen zij leven in de brouwerij. Ook genieten alle manifestaties die onze gemeente op de landkaart zetten onze volledige steun (nieuwjaarsveldloop, schaal Marcel Indekeu, crossen, interclubkampioenschappen, ...)

De gemeente moet niet alles zelf proberen uit te voeren, maar ondersteunend werken. Wat we samen doen, doen we beter

Het **verenigingsleven** in Vlaanderen floreert. Ook in onze gemeente moeten we over een goede fysieke conditie beschikken om op het appèl van alle activiteiten van onze verenigingen te kunnen aanwezig zijn.

Vanuit dit sociaal kapitaal trekt het Gemeentebestuur de kaart van het primaat van de samenleving: de samenleving lenigt zelf zo maximaal mogelijk de behoeften terwijl de overheid voor een **flankerend en ondersteunend** beleid zorgt.

In de sociale netwerken zijn heel wat **vrijwilligers** actief. Ze zijn het cement voor een bruisende samenleving. De toenemende individualisering zet het vrijwilligerswerk onder druk. Het is niet meer zo vanzelfsprekend om zich vrijwillig in te zetten voor een vereniging, de samenleving en medemensen.

Onze verenigingen moeten actief op zoek naar nieuwe leden. Het positieve is dat de vijver waarin kan gevist worden voldoende groot is omdat we het grootste migratieoverschot van de streek hebben. Alleen deze mensen nog overtuigen van de mogelijkheden die onze verenigingen bieden.

Het Gemeentebestuur gelooft sterk in de meerwaarde van het vrijwilligerswerk. Verenigingen en vrijwilligerswerk zijn krachtige leeromgevingen die mensen competenties bieden die een democratische samenleving van bijzonder belang kunnen zijn.

Daarom is er voor het gemeentebestuur een grote taak weggelegd om, op hun niveau, een actief en goed beleid te voeren dat vrijwilligers erkent en dat het vrijwilligerswerk ondersteunt en kansen geeft.

Al sedert mensenheugenis hebben we een actief **subsidiëringbeleid** ten behoeve van onze verenigingen. Maar vooral zorgt de gemeente voor logistieke hulp voor verenigingen die iets ondernemen. We zorgen o.m. voor vervoer en ter beschikking stellen van materiaal.

Op deze manier kunnen verenigingen activiteiten organiseren die ze anders misschien niet zouden kunnen financieren of waarvoor infrastructuur zou ontbreken. Het Gemeentebestuur moet op die manier blijven bijdragen tot de uitbouw van de activiteitenmogelijkheden van de verenigingen in onze buurt.

De vrijwilligers hebben ondertussen een **wettelijk statuut**. Dit betekent dat deze bovenste beste mensen een kostenvergoeding mogen inbrengen tot 27 euro/dag (600 euro/trimester of 1.097 euro/jaar) en dat er een verplichte verzekering moet worden afgesloten (BA - polis). Om één en ander voor al onze verenigingen mogelijk te maken heeft onze gemeenteraad als eerste in Vlaanderen voorgesteld om na te kijken om een gezamenlijke polis voor alle vrijwilligers door de gemeente te laten afsluiten. Door het schaalvoordeel kan zo'n **collectieve verzekering** ongetwijfeld goedkoper en onze verenigingen kunnen van heel wat administratieve rompslomp verlost worden. Hierbij zal ook zeker onderzocht worden of er niet verdergaand kan verzekerd worden, zoals met polissen lichamelijk letsel of rechtsbijstand.

Om onze vrijwilligers extra in de bloemetjes te zetten kunnen we als gemeente en OCMW denken aan een **jaarlijks bedankingsfeest** voor alle vrijwilligers in de gemeente. Zo worden zij gezamenlijk zichtbaar en kunnen zij anderen oproepen zich ook in te zetten.

3.6 een levendige buurt

Bomen groeien niet tot de hemel . Voor onze kleine gemeente is een (stads)feestzaal of (exclusieve) fuifzaal te hoog gegrepen.

Wel willen we jaarlijks een vijftal **fuiven** toestaan in de Sportivahal. Dit kan helpen de toelopen van grotere groepen uitbundige jongeren uit de dorpscentra te weren en zo mogelijke overlast en vandalisme voorkomen. En het biedt de kans dat onze jongeren zich dicht bij thuis kunnen uitleven. Voor deze fuiven worden strikte afspraken met de veiligheidshandhavers gemaakt. De Politie werkt momenteel aan een project om binnen de politiezone te komen tot een verschuiving van de **uitgaanscultuur** door het laten sluiten van fuiven om 3 uur. Voor onze gemeente is hier nog een hele weg af te leggen.

Er worden afspraken gemaakt met organisatoren van manifestaties en uitbaters van horecazaken, waarbij iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt. Daartoe wordt voor de organisatoren een draaiboek of controlelijst gemaakt.

Waakzaamheid is geboden t.o.v. alle vormen van **druggebruik en overlast**, o.m. door te blijven investeren in preventie en handhaving.

Het Gemeentebestuur is tegen een algemeen **sluitingsuur** voor horecazaken. Daarom is de huidige werkwijze te verkiezen: elke horecazaak of evenement kan een afwijking aanvragen op het sluitingsuur van 2 uur. Indien er (herhaalde) overtredingen worden vastgesteld kan deze afwijking worden ingetrokken. Tot op vandaag heeft de Burgemeester één café haar afwijking van het sluitingsuur ontnomen.

Bij het in bedrijf nemen van een nieuwe zaak of een overname is vooraf ook een muziekvergunning vereist.

Overlast kan nooit gedoogd worden. Niet na, maar ook niet voor een sluitingsuur. Er bestaan andere middelen om overlast te voorkomen of tegen te gaan.

Alle publiek toegankelijke zaken worden onderworpen aan een brandweercontrole. Als er een goed rapport wordt afgeleverd en ook voor de politie zijn er geen overtredingen (drugs, overlast,...) dan wil het Gemeentebestuur aan de horecazaak een smiley- logo toekennen van "**dit café is oké.**" *Be good and tell it.*

3.7. Onderwijs

UW KANSEN OP ONTPLOOIING, ONZE VERANTWOORDELIJKHEID

In de school doe je kennis en vaardigheden op, maar je ontmoet ook veel mensen en je leert samen-leven. In die zin is onderwijs een onmisbare schakel in het globale beleid.

Geen twee kinderen zijn hetzelfde. Elk kind heeft recht op zelfontplooiing, onderwijs en permanente vorming. De overheid moet **respect** hebben voor de **eigenheid** van elk kind. Dit betekent niet dat ze elk individueel verlangen inzake onderwijs als subjectief recht mogelijk moet maken.

De opvoeding van kinderen en jongeren is een zaak van het gezin waarin zij opgroeien. Daarnaast speelt het onderwijs een belangrijke rol in de opvoeding.

Ouders en leerlingen moeten vrij een school kunnen kiezen die aansluit op de opvoeding. Het Gemeentebestuur wil de **keuzemogelijkheid** tussen het gemeentelijk en vrij onderwijs in het basisonderwijs vooral bewaren in onze lokale gemeenschap. Dat we kunnen kiezen, heeft overigens sterk bijgedragen tot de hoge kwaliteit van ons Vlaams onderwijs.

De kleinschaligheid en de school – dichtbij - huis verhogen de betrokkenheid tussen de leerlingen, hun ouders en hun leefgemeenschap.

Het basisonderwijs is bepalend voor de rest van de (school)carrière. Het gemeentelijk of vrije basisonderwijs is een belangrijke partner omdat het de cruciale hefboom is in de opbouw of het herstel van het lokale sociale weefsel in onze gemeente.

Voor de gemeente vormt het een belangrijk beleidsinstrument in allerlei andere beleidsdomeinen: cultuur, jeugd, sport, gelijke kansen, drugsbeleid, mobiliteit, ontwikkelingssamenwerking,...

De **ondersubsidiëring** van het gemeentelijk (basis)onderwijs is een oud zeer. Gemeenten moeten zelf heel wat bijpassen. De verleiding om het gemeentelijk onderwijs van de hand te doen is niet gering. Zeker nu ook een juridisch vacuüm dreigt rond de scholengemeenschappen.

Desondanks is en blijft het behoud van **kleinschalige basisscholen** in kleinere gemeenten een principiële uitgangspunt.

Met deze concrete beleidsvoorstellen kan onze gemeente haar rol van onderwijsactor vooral ter versterking van het sociale weefsel écht waarmaken. We combineren enkele noodzakelijke randvoorwaarden op het Vlaamse niveau met wat de gemeente zelf kan doen.

het Gemeentebestuur pleit voor **één net van officieel basisonderwijs**, nl. het gemeentelijke. Dit veronderstelt dat het gemeentelijk basisonderwijs verzelfstandigd wordt.

De gemeenteraad moet daardoor een flankerend beleid kunnen voeren voor domeinen die van belang zijn voor alle basisscholen in de gemeente, m.n. gelijkekansenbeleid, leerlingenvervoer, rationeel gebruik van infrastructuur, kansarmoede, milieubeleid, ...

Deze verzelfstandiging kan pas als voldoende financiering is gegarandeerd en alle leerlingen, ongeacht het net, gelijk worden gefinancierd. De sleutel voor zo'n goede samenwerking tussen gemeente, gemeentelijk én vrij onderwijs is regelmatig en constructief overleg.

ons pleidooi voor **voldoende financiering** door de Vlaamse overheid slaat ook op voldoende middelen voor een degelijke verloning voor toegenomen kosten door ICT, scholengemeenschappen,...

goede samenwerking inzake **cultuur** tussen gemeente en scholen/scholengemeenschappen kan via een **leraar - aanspreekpunt**, die alle steun krijgt van de gemeente. Hij/zij verzamelt, selecteert en maakt informatie beschikbaar. In overleg met de lokale cultuurdienst en de culturele verenigingen neemt hij initiatieven om jongeren actief van cultuur te laten proeven, als toeschouwer en als kunstenaar, bv in de amateurverenigingen. Jongeren zullen later maar participeren aan cultuur en het culturele verenigingsleven (theater, koren, fanfare,...) wanneer het onderwijs voldoende aandacht schenkt aan cultuur. Hij/zij kan ook de spilfiguur in de uitbouw van een creatieve buitenschoolse opvang worden.

goede samenwerking inzake **sport** tussen gemeente en scholen/scholengemeenschappen kan via een **leraar - aanspreekpunt**, die alle steun krijgt van de gemeente. Hij/zij neemt in overleg met de lokale sportdiensten, de sportclubs en de sportfederaties initiatieven om de bewegingsarmoede in het onderwijs te bestrijden en de fysieke fitheid van onze jeugd te bevorderen. Hij/zij kan ook de spilfiguur in de uitbouw van een sportieve buitenschoolse opvang worden.

we ondersteunen ieder overleg tussen de lokale sportdienst en de onderwijsinstellingen om hun **sportinfrastructuur buiten de schooluren** ter beschikking te stellen van lokale verenigingen die aangesloten zijn bij de jeugd- of cultuurraad.

we pleiten voor een **goed overleg** tussen school, CLB, OCMW, sociale diensten en eventueel sociale assistente van de politie. We denken aan de ontwikkeling van sociale vaardigheden, aan kinderen met leermoeilijkheden of met andere problemen.

we willen duidelijkheid over de regeling van "**sociale voordelen**", zodat onze gemeente met **alle scholen** op haar grondgebied, **flankerende** initiatieven kan nemen. De gemeente kan bv snel inpikken op de aanstaande projecten van **netoverstijgend leerlingenvervoer** in het basisonderwijs, te beginnen met zwemvervoer.

in overleg met de scholen speelt de gemeente een actieve rol voor de duidelijkheid en de beheersbaarheid van de **schoolrekening** (bv via een concrete engagementsverklaring). Op die manier wordt armoede samen aangepakt: aan activiteiten tijdens de lessen en stages van de reguliere lessentabel moeten alle leerlingen kunnen deelnemen. Voor andere activiteiten worden de kosten zo beperkt mogelijk gehouden.

in haar eigen school stimuleert de gemeente de **participatie** van ouders, leerlingen en leraren. Niet de participatiestructuren op zich tellen, wél de inhoudelijke en regelmatige betrokkenheid.

de gemeente maakt voor **verkeersopvoeding** maximaal gebruik van de verkeersconvenants. Concrete mogelijkheden: bv schoolfietsroutes, opleiding, mobiel verkeerspark,...

ook in onze *buitengemeente* merken we meer en meer **nieuwkomers** uit alle windstreken, maar vooral het zuiden en oosten. De gemeente schenkt bijzondere aandacht aan deze schoolkinderen die meekomen en dikwijls met een taalachterstand kampen, bv. door een Nederlands taalbad en de extra ondersteuning van de jeugdwerkinitiatieven die de anderstalige kinderen het Nederlands als speeltaal laat ervaren. Zo nodig laten we elke 4-jarige aan een **taaltoets** Nederlands onderwerpen.

Het decreet basisonderwijs verzekert de kosteloze toegang tot het basisonderwijs. Dit betekent dat alles wat noodzakelijk is om basisonderwijs te volgen kosteloos moet zijn. Naast de essentiële zaken moeten ouders evenwel nog heel wat bekostigen, zoals extra schoolse activiteiten, voor- en naschoolse opvang,...

Hoewel dit grotendeels een Vlaamse aangelegenheid is, wenst het Gemeentebestuur een bijdrage te leveren tot de verwezenlijking van het **kosteloos leerplichtonderwijs**, bv. door de organisatie van netoverschrijdend leerlingenvervoer, het aanbieden van gratis zwemmen of het gratis ter beschikking stellen van speel- en sportaccommodatie.

HET SURPLUS VAN DE PLAATSELIJKE SCHOOL

In een geest van actief pluralisme, maar vanuit onze Vlaamse en westerse traditie van waarden en normen, waarvan het christendom de bakermat is, trekt het Gemeentebestuur de kaart van het gemeentelijk basisonderwijs. Het gemeentebestuur zorgt voor een optimale uitbouw met oog voor kwaliteit en zorg. Daarnaast neemt ze het voortouw in **netoverschrijdende samenwerking** en, binnen haar wettelijke mogelijkheden, voor een materiële ondersteuning van alle scholen.

Voor het Gemeentebestuur zijn alle kinderen even belangrijk.

Het onderwijs, als **verlengstuk** van de opvoeding thuis, blijft onze volle aandacht opeisen. De toegankelijkheid en bereikbaarheid van het basisonderwijs en dus het behoud van een **kwaliteitsbasisschool in al onze dorpen** is voor het Gemeentebestuur een belangrijk uitgangspunt. We mogen immers niet vergeten dat de "dorpsschool" een spilfunctie vervult, dichtbij de woonplaats, waarbij men zich gemakkelijker zal aansluiten bij het dorpsleven. Hoeveel contacten tussen volwassenen zijn er niet gelegd via de kinderen.

De gemeente draagt niet alleen de verantwoordelijkheid voor het onderwijs waarvoor zij de inrichtende macht is. Alle scholen en alle kinderen in de gemeente verdienen onze zorg en aandacht. We willen dan ook alle mogelijke inspanningen leveren opdat ook het vrij onderwijs maximale kansen krijgt om haar opvoedingsproject voor de kinderen in de gemeente te realiseren.

Het Gemeentebestuur zorgt voor wederzijdse goede betrekkingen en wederzijds **respect tussen vrij en gemeentelijk onderwijs**.

De gemeente heeft er altijd voor gezorgd dat de kosten van het onderwijs, die de ouders moeten dragen, beperkt blijven.

Er bestaat een systeem dat voorkomt dat er oneerlijke concurrentie zou tot stand komen met gemeenschapsgeld, waarbij door het toekennen van **sociale voordelen** aan de leerlingen van het gemeentelijk onderwijs dezelfde regeling over de netten heen dient te gebeuren.

Op deze wijze kunnen wij **al onze gezinnen helpen** met o.m. middagtoezicht, kinderopvang, lekkernijen met Sinterklaas, ...

Ook willen wij door o.m. het openstellen van de gemeentelijke sporthal voor àl onze scholen en het gratis leveren van materiaal in bruikleen ervoor zorgen dat alle scholen gelijke kansen krijgen.

Omdat het Gemeentebestuur rotsvast overtuigd is dat dit de goede weg is, wensen we zolang als mogelijk op deze manier te blijven werken, beseffend dat de financiële lasten voor de gemeente aanzienlijk zijn.

De vraag die zich hier wel stelt is dat het überhaupt de taak van een gemeente is om in deze kosten tussen te komen dan wel of de hogere overheid er niet moet voor zorgen dat elk kind kwaliteitsvol onderwijs kan volgen dat aansluit bij zijn mogelijkheden of bij zijn keuze, zonder dat financiële drempels dit zouden belemmeren. Is het billijk dat een gemeente die het plaatselijk onderwijs minder na aan het hart draagt, zijn gemeentelijk onderwijs afstoot en plots van alle kosten voor de plaatselijke jongeren ontheven is? Deze vraag stellen is ze ook beantwoorden.

OPEN SCHOOL

Het Gemeentebestuur is graag bereid, op vraag van betrokken actoren, de mogelijkheid te onderzoeken, gangmaker te zijn, voor een **verdergaande samenwerking** tussen onze scholen en onderwijsnetten. Deze opportuniteit biedt mogelijkheden tot **gezamenlijke projecten** voor scholen rond verkeersveiligheid, (occasionele) kinderopvang, milieu- en natuureducatie, zorg voor kansarme gezinnen, integratie van kinderen met een handicap, drugpreventie, bibliotheekbeleid, nieuwe communicatie,...

Onze scholen zullen meer en meer dienen te evolueren naar een "open school", met veel contact met de buitenwereld, met de omgeving, met een professionele directie en leerkrachten die meer tijd krijgen voor het ontplooiën van hun sociale taak, voor nascholing ook, waarbij deze extra inspanningen kunnen gehonoreerd worden in functie van de resultaten... tenslotte komt dit de kwaliteit van het onderwijs alleen maar ten goede.

We verheugen er ons op dat de nodige aanpassingen naar aangename en comfortabele klassen en eigentijdse pedagogische omkadering in alle scholen binnen onze gemeente een feit zijn geworden.

De vrije school te Houtvenne heeft nog niet zo heel lang geleden een prestigieus nieuwbouwproject ingehuldigd.

De vrije school "de schatkist" te Westmeerbeek heeft haar vernieuwbouw achter de rug. De vrije kleuterschool "de toverdoos" te Hulshout heeft een perfect aangepast kleuterdecor en dito mogelijkheden.

De kleuterklassen van onze gemeenteschool werden recent nog aangepast volgens de actuele normen van ruimte en bewegingsmogelijkheden.

En er is de nieuwe school in de afdeling Strepestraat van ons gemeentelijk onderwijs, waardoor dan weer ruimte vrijgekomen is voor andere didactische aangelegenheden,...

De **toekomst** voor kleuter- en lager onderwijs in onze gemeente is **verzekerd**.

Binnen het concept van een “open school” kan ook het LEVENSLANG LEREN worden ondergebracht.

De gemeente moet volwaardig haar rol kunnen blijven spelen in de organisatie van Basiseducatie en **levenslang leren**. Communicatief zou de gemeente de burger actief over het hele aanbod (dus OSP, VDAB, socio-culturele sector, VIZO, ...) in de gemeente of van de buurgemeenten kunnen informeren via de gemeentelijke website of infoblad.

De gemeente investeert binnen haar mogelijkheden in het **muziekonderricht** via de fanfares. Tevens kan de gemeente ook de regie in handen nemen voor een lokaal cursus- en vormingsaanbod voor jong en oud.

We pleiten er nog voor via het onderwijs in de gemeente de jongeren **burgerzin** bij te brengen in hun gedrag tegenover elkaar, het milieu en in het verkeer, en respect voor het onderwijscorps.

We kunnen ook via het onderwijs onze kinderen wapenen tegenover moderne plagen (denk onder andere aan drugsproblemen) die op hen toegestuurd worden door gewetenloze dealers.

PEDAGOGISCH PROJECT

Als inrichtende macht voor het gemeentelijk onderwijs beperkt dit thema zich hiertoe.

Het pedagogisch project, met volle aandacht voor zorgverbreding, zit op het goede spoor.

Het aantal leerlingen neemt nog toe. De keerzijde van de medaille was echter het nijpend plaatsgebrek. Tijdelijke oplossingen (noodklas, polyvalent gebruik turnzaal) waren een noodzaak in afwachting van een duurzame voorziening.

Met de **nieuwe school** in de Strepestraat kan de organisatie opnieuw op punt gesteld worden. De huidige klassen in deze afdeling zijn behouden gebleven.

De kleuterafdeling zal alleszins op het Eindeken behouden blijven. Hoewel de huisvesting voor de kleuters momenteel uit haar voegen barst, tonen de demografische gegevens aan dat het dalend geboortecijfer niet noopt tot uitbreidingswerken.

Het Gemeentebestuur wil tenvolle inspelen op de nieuwste ontwikkelingen en de aansluiting met de arbeidsmarkt niet uit het oog verliezen.

Omdat vandaag meer dan ooit **technisch** onderwijs aan (re)valorisatie toe is (vele niet ingevulde knelpuntvacatures zijn technische jobs), hebben we onze school de nodige impulsen gegeven om reeds op jeugdige leeftijd deze vaardigheden aan te leren (o.m. doepakketten techniek).

Om onze kinderen van jongsaf te laten kennismaken met de **nieuwe informatie-technologieën** hebben we in de nieuwe school een apart ICT-lokaal en een ICT-verantwoordelijke. Dank zij de verdere opleiding van leerkrachten, de gedrevenheid van anderen, zal onze gemeenteschool haar informaticasurplus behouden en de volwassenen van morgen nog beter voorbereiden op de nieuwe maatschappelijke tendensen.

4. Behoorlijk bestuur

4.1. Moderne, toekomstgerichte gemeente

WETEN WAAR NAARTOE

De gemeenten zullen in de loop van deze 21ste eeuw krachtiger worden.

In de toekomst zullen de gemeenten een aantal doelstellingen samen met andere lokale besturen moeten realiseren. Gemeenten zullen de komende jaren meer dan ooit de rol moeten opnemen van **regisseur** van lokale ontwikkelingen. Het tot stand brengen van een sterk lokaal bestuursniveau is de grote uitdaging voor onze gemeente. Een **sterk lokaal bestuur** is geënt op een kwalitatief ambtelijk apparaat en op sterke lokale bestuurders in een constructieve verhouding met de bevolking.

Meer dan ooit zal de gemeente nood hebben aan politici met een **visie** over de lokale samenleving en de vele problemen die zich daar aandienen (mobiliteit, milieu, vrije tijd, welzijn, ruimtegebruik,...).

We gaan resoluut voor een **betrouwbare, performante overheid** (daadkracht én politieke verantwoordelijkheid). Dit is onze **eerste ambitie**.

Hier kan het voorbeeld aangehaald worden van de in 2004 nieuw gevormde Vlaamse regering: in moeilijke omstandigheden toen de kas leeg was (doordat in tijden van veel geld door paarsgroen foute keuzes gemaakt waren), ondanks de hoognodige besparingen, werd direct 55 miljoen euro extra vrijgemaakt voor O&O (onderzoek en ontwikkeling).

Dit is een toekomstgerichte visie die op korte termijn niets oplevert, maar op langere termijn werkgelegenheid creëert voor kenniswerkers en zo onrechtstreeks werk verschaft voor laaggeschoolden (want in het kielzog van de job voor 1 hooggeschoolde komen zo'n 10 jobs voor laaggeschoolden).

De rol van de overheid moet beperkt blijven. Ook de gemeente moet een **kader scheppen** en het **initiatief aan mensen** overlaten.

De overheid moet deze beperkte opdracht op performante wijze uitvoeren. Dit gaat lijnrecht in tegen de illusie die de paarse as ons tracht op te spelden dat de overheid alles maar moet regelen.

Het bestuur moet **efficiënt én effectief** (eerst inventariseren, dan de doelstellingen vastleggen, prioriteiten bepalen, keuzes maken en tenslotte de nodige middelen voorzien) gebeuren. Het zal zich beperken tot de **kerntaken**. De kerntaak van de 1ste orde voor de overheid betekent voor het Gemeentebestuur ieders veiligheid garanderen.

Het Gemeentebestuur wil een **lange termijnvisie** uitbouwen en niet de fout maken van paars(groen) in de regering die alzo de riantte budgettaire uitgangspositie die de regeringen in '99 nalieten opofferden aan het korte termijn denken. De wereld eindigt immers niet op het einde van een legislatuur.

Ook het ingaan op een aantal voorstellen in onze gemeenteraad zou desastreus hebben uitgedraaid voor ons allen en zou de toekomstgerichte investeringen die in onze gemeente in uitvoering zijn op een helling geplaatst hebben.

Een goed politicus blijft over de golven kijken, verliest nooit de haven uit het oog waar hij uiteindelijk wil toekomen.

Het **bestuurlijk vermogen** binnen onze gemeente vergroten zal de grote uitdaging voor de toekomst worden.

Hiermee bedoelt het Gemeentebestuur de capaciteit om als bestuur een eigen organisatie zodanig uit te bouwen dat een beleid kan worden gevoerd dat aan de verwachtingen van burgers tegemoet kan komen en dat het bestuur de mogelijkheid geeft om een zelfstandige politieke rol te spelen ten aanzien van de gemeenschap waarvoor het bestuur wordt verkozen.

KLANTVRIENDELIJKE GEMEENTE

Tachtig procent (!) van onze gemeentelijke bezigheden hebben betrekking op dienstverlening (voor de rest is er beleid voeren, politieke keuzes maken, plannen).

Dit wil zeggen ten behoeve van het leveren van producten en diensten aan burgers, organisaties en bedrijven.

De bevolking is in veel gevallen sterk afhankelijk van de diensten van het lokale bestuur. Soms is de gemeente de enige aanbieder (monopoliepositie), maar het gaat vooral over zeer essentiële diensten in het dagelijks leven van de mensen.

De burger is niet langer uitsluitend een zesjaarlijkse kiezer. Hij of zij is ook belastingbetaler en klant die vraagt om kwaliteit en goede dienstverlening. Net zoals men die verwacht van de garagist of verzekeringsagent.

De rol vervullen van **excellente dienstverlener** is dan ook voor het Gemeentebestuur een **tweede ambitie**.

Het overheidsoptreden aanpassen aan een klantgerichte benadering heeft zeer veel invalshoeken: toegankelijk en publieksgericht onthaal, flexibele openingsuren, bewegwijzering, lokaal geïntegreerd loket (zie verder), virtueel één-loket, wegwerken van bureaucratische barrières, wegwijs- en dienstverlenende informatieverstrekking, eerstelijnsklachtenmanagement, klantentevredenheidsonderzoek, permanente kwaliteitsverbetering,...

Dit alleen is echter niet meer voldoende. Er wordt steeds meer een persoonlijke benadering verwacht. Wij wensen te tekenen voor een verdere bestuurlijke vernieuwing.

De pijlers hiervoor zijn het opbouwen van een klantenservice management, openbaarheid van bestuur, betrokkenheid van de inwoners via inspraak en **medebeheer**.

Het Gemeentebestuur wenst de mondige burger graag als constructieve gesprekspartner te betrekken bij het beleid, als partner laten medeverantwoordelijk zijn voor zijn woon- en leefgemeenschap.

Zoals dit al gebeurde voor het tot stand komen van het Mobiliteitsplan en nu ook voor het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan.

MODERNE ADMINISTRATIE EN COMMUNICATIE

De evolutie van de kennismaatschappij zal niet stoppen aan de deuren van het gemeentehuis.

Dat bleek eens te meer toen we als één der eerste gemeenten (in 1999 !) een eigen internetsite, het gemeentelijk venster op de wereld van Internet, online stuurden.

Deze realisatie voerden we destijds samen met de "cyber-kids" uit onze gemeente uit.

In eerste instantie bood onze weblog informatie over de gemeente en actuele info en berichten.

Vandaag wordt de **gemeentelijke website** op professionele wijze uitgebouwd tot interactieve informatiebron die een dialoog met de bevolking op gang kan brengen en het bestuur zo transparanter maakt.

De website moet voor het Gemeentebestuur ook toelaten allerhande formulieren **online** in te vullen zodat werkende inwoners niet meer gebonden zijn aan de openingsuren van het gemeentehuis. Bovendien kan dit initiatief serieuze tijdswinst voor het personeel betekenen, want dan hoeven ze formulieren niet meer in drievoud in te vullen.

Het gebruik van de moderne technieken zal ook in onze gemeentelijke administratie verder ingevoerd en uitgebreid worden. Het gebruik van internet en e-mail, moeten maximaal aangewend worden. Maar ook moderne betalingsmogelijkheden dienen verder ingevoerd te worden.

Het **e-government** zal stapsgewijs haar intrede doen. Met een gebruiksvriendelijke, betrouwbare en gepersonaliseerde toegang van alle overheidinformatie en dienstverlening.

Even belangrijk blijft echter dat een alsmaar kleiner deel van de bevolking, dat niet vertrouwd is met de informatiesnelweg, niet in de kou komt te staan en inzake dienstverlening **evenwaardig benaderd** wordt.

De gemeentelijke **communicatie** moet objectief, zakelijk, correct, volledig, snel en vooral voor iedereen verstaanbaar zijn. Overheidscommunicatie veronderstelt een correct taalgebruik.

In ons gemeentelijk communicatiebeleid wordt, naargelang het doelpubliek en de aard van de mededeling, gebruik gemaakt worden van een brede waaier kanalen (informatieblad, advertentie in huis-aan-huisbladen, webstek, informatie- en inspraakvergaderingen, bewonersbrieven enz.).

Het Gemeentebestuur wil de communicatie met de bevolking verder **uitbreiden**. Ook hebben we binnen het administratief personeel hiervoor een speciale functie voorzien.

We doen dit onder het motto "**be good en tell it**".

Zeker zo belangrijk als de bevolking te betrekken bij wat we gaan doen is een duidelijke communicatie over wat we doen. We blijven onze bevolking in begrijpbare taal duiding geven van wat de gemeente met haar overheidsmiddelen verricht. Welke investeringen gebeuren en waarom en waarom op die wijze.

In de toekomst zal het verschil in kwaliteit tussen lokale overheden sterk worden bepaald door de manier waarop ze communiceren met de bevolking(sgroepen).

De nieuwe rol als regisseur van beleidsplannen vereist ook steeds meer dat er nieuwe sturingselementen worden ingezet die gericht zijn op interactie, communicatie, participatie, coproductie van beleid.

Onze gemeente als **regisseur van maatschappelijke ontwikkelingen** is voor het Gemeentebestuur een **derde ambitie**.

Naast de meer traditionele instrumenten zoals adviesraden, hoorzittingen, volksraadplegingen zal de inzet van interactieve elektronische media veel meer kansen en mogelijkheden geven. Hierbij vernoemen we interactieve geografische informatiesystemen (GIS: kaarten opmaken en afdrukken via computer) als bijzonder interessant voor onze gemeente.

Bij het begin van de legislatuur is het geschikte moment daar om een eigen **huisstijl** te verwerven bij het overbrengen van informatie van de gemeente naar de buitenwereld. Dit kan zich vertalen in aantrekkelijke en begrijpbare logo's, briefhoofden en beelden.

Ieder inwoner kan een agenda van de gemeenteraadszittingen opvragen, voor de Pers is er een bundel met de gemotiveerde ontwerpbeslissingen.

In een medialandschap waar ook regionale radio en TV een vaste plaats hebben verworven, wordt naar geschreven en audiovisuele pers een actief beleid gevoerd. Het Gemeentebestuur is in de **persmededelingen** niet te selectief en laat de journalisten selecteren wat interessant is voor een groot publiek of niet.

Investeren in de nieuwe media is voor het Gemeentebestuur een noodzaak voor de volgende zes jaar: de mogelijkheden om via netwerk meer persoonlijk te reageren en te suggereren gaan nog toenemen. De website, de elektronische nieuwsbrief voor bewoners, internetdebatten zullen een steeds grotere rol spelen.

De aantrekkelijke gemeentelijke website wordt goed onderhouden en wordt nu, stap na stap, verder uitgebreid. Onze ICT-verantwoordelijke heeft tevens de nodige aanpassingen voor visueel gehandicapten doorgevoerd aan de website.

We blijven bij !

Eén loket

De gemeente is het eerste aanspreekpunt voor de burger.

Voor de klantvriendelijkheid is dit zeker aan te bevelen.

Wie vragen wil stellen aan de overheid, moet daarvoor terecht kunnen bij de gemeente.

We willen hierop reeds anticiperen en hebben onze diensten intern georganiseerd om één loket te voorzien per groep van aangelegenheden, waar iedereen met alle vragen in verband met bepaalde problemen of projecten terecht kan, met name 1-loket ondernemingen en starters; 1-loket arbeid, tewerkstelling en beroepsopleiding (werkwinkel); 1-loket ruimtelijke ordening en milieu; 1-loket jeugd, cultuur en organisatie van evenementen; 1-loket huisvesting, enz.

De taken van deze loketten dienen drieërlei te zijn: infoverstrekking, verzamelpunt en doorgeefluik van aanvragen.

Het gemeentelijk loket moet op twee manieren toegankelijk zijn: via elektronische weg en via het traditionele fysieke loket, waarbij gestreefd wordt naar maximale toegankelijkheid, ook tijdens avonduren en voor personen met een handicap.

Het Gemeentebestuur hecht veel belang aan een verdere uitbouw van het elektronisch loket.

4.2. Goed werkend gemeentebestuur

Doelmatig en efficiënt besturen is onze **vierde ambitie**.

Het gemeentebestuur moet **respect** afdwingen. Dit kan in de eerste plaats door de gemeenteraden te laten verlopen met de nodige sereniteit. Een gemeenteraad waar het er beschaafd aan toe gaat, en waar elk raadslid, elke schepen en de burgemeester luisterbereidheid en respect voor mekaar opbrengen. Een dergelijk gemeentebestuur geeft de nodige uitstraling naar zowel het gemeentepersoneel en de bevolking van de gemeente.

De gemeentebestuurders hebben ook meer dan ooit nood aan een hoog communicatievermogen. Communiceren betekent in de eerste plaats zeer goed **luisteren** naar burgers en bevolkingsgroepen, zich zoveel als mogelijk vertonen **midden de mensen**, goed inschatten wat er echt leeft bij de bevolking. Dit vereist dat men de tijd neemt om te zwijgen en intensief te luisteren. Vervolgens veronderstelt dit ook dat men als verkozene kan afstand nemen van belangen, wensen of eisen van burgers omdat men de plicht heeft beslissingen te nemen voor de hele lokale samenleving. De opdracht van een verkozen mandataris is de vele particuliere- en groepsbelangen af te wegen en deze te toetsen aan het **algemeen belang**. Op deze wijze kan men tot een nieuwe, duurzame synthese komen van het algemeen belang.

Samen met het gemeentepersoneel zijn de verkozenen het naamkaartje van de gemeente. Zij moeten dan ook getuigen van politiek fatsoen en een goede ethiek. Het lokale bestuursniveau heeft recht op **integere politici** die door hun persoonlijkheid, hun gedrag, hun concrete optreden een voorbeeld kunnen zijn om het vertrouwen van de bevolking in de overheid ten gronde te versterken.

Het gemeentebestuur moet ook goede relaties onderhouden met zijn personeel, de burgers van de gemeente en de verenigingen en niet in het minst **belangstelling** tonen voor de genomen initiatieven.

Gemeente-, OCMW- en politieraadsleden moeten hun rol ten volle kunnen spelen, zowel in de meerderheid als in de oppositie. Zij moeten alle verslagen en documenten kunnen raadplegen en kunnen beschikken over een correct en zo volledig mogelijk verslag van de gemeenteraad.

Personen met een handicap die betrokken willen worden bij het gemeentebeleid krijgen daarvoor de nodige ondersteuning van het bestuur.

Het Gemeentebestuur heeft bij de installatie van de nieuwe gemeenteraden op 2 januari 2007 de mogelijkheid onderzocht die het nieuwe gemeentedecreet biedt om een gemeenteraadslid als voorzitter van de gemeenteraad aan te stellen.

We hebben er altijd aan gehouden dat de gemeentewerking en de politiek een **glazen huis** moet zijn. De inwoners van de gemeente krijgen de mogelijkheid om dossiers van de gemeente in te kijken. Het gemeentepersoneel beschouwt het als hun taak om daarbij assistentie te verlenen.

Hierbij vertrekken we van het gelijkheidsbeginsel, zodat iedereen de dossiers mag inkijken.

Het is vanzelfsprekend dat het college van burgemeester en schepenen en ook de raadsliden van de gemeente **aanspreekbaar** moeten zijn.

Om die reden wordt voor iedereen, op vaste dagen en uren, de mogelijkheid geboden elke dag van de week hetzij burgemeester, hetzij schepenen afzonderlijk te spreken op het gemeentehuis. Het spreekt vanzelf dat deze beschikbaarheid verder reikt dan alleen op deze tijdstippen.

De vertegenwoordigers van de gemeenteraad in de verschillende bovengemeentelijke organen staan ter beschikking van de gemeenteraad over de belangrijke beslissingen die in die organen worden genomen. Het Gemeentebestuur wenst dat de namen van deze vertegenwoordigers worden vermeld op de gemeentelijke website.

4.3. **werken voor de inwoners van Houtvenne, Hulshout en Westmeerbeek**

Het Gemeentebestuur wil de mensen zo goed als mogelijk op de hoogte houden van wegenwerken of werken aan nutsvoorzieningen. Dit gebeurt via website of zo nodig langs bewonersbrieven.

De voorbije jaren werden een **indrukwekkend** aantal belangrijke **werken** uitgevoerd of in de steigers gezet.

Na drie jaren van studie is het **Mobiliteitsplan**, een globale verkeersvisie voor de gemeente, een feit. Belangrijker zijn de vele maatregelen die volop uitgevoerd worden om de **verkeersveiligheid en – leefbaarheid** van de weggebruiker te verhogen, met de klemtoon op de zwakkere (accentueren zebrapaden, verwittiging oversteekplaatsen fietsen, poortconstructies, beveiliging kruispunten,...).

Er kwam een heuse facelift voor ons **Houtvens kerkplein**.

Bomen zijn levende wezens. Hun wortels kunnen stenen optillen. Dat is gebleken in Houtvenne. Dit probleem is voor eens en altijd van de baan. Felicitaties gaan naar onze gemeentewerkmannen om dit huzarenstuk zelf te hebben klaargespeeld..

En de nieuwe beplanting moet het visitekaartje worden van ons dorp van boomkwekers, hoveniers en tuinwerkers.

Nog in Houtvenne werd de riolering in de **Langestraat** uitgevoerd. Deze gelegenheid werd aangegrepen om een verhoogd wooncomfort (beplantingsstroken) en verkeersveiligheid (beveiliging fietspaden) aan te bieden. Het was dan ook cruciaal voor een moderne uitbouw van Houtvenne.

Al het gecollecteerd afvalwater wordt afgevoerd naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie te Morkhoven. Door de aanleg van deze hoofdstreng, komend vanuit Begijnendijk, zal een aanzienlijke sanering van afvalwater kunnen gebeuren.

Ook de wegenis- en rioleringswerken in de **Kerkstraat** en **Heibaan** rekenden af met heel wat aanslepende problemen. Het gezakte fietspad richting gracht in de Kerkstraat werd eruit gebroken en vervangen door een nieuw, veilig fietspad. Ook hier werd het wegdek volledig vernieuwd tot ieders tevredenheid.

Het afvalwater wordt via de aangelegde collector (hoofdriool) naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie te Morkhoven getransporteerd. Ook deze werken gaan gepaard met een serieuze sanering van het afvalwater.

Renovatie- en restauratieprojecten van **waardevolle gebouwen** zijn belangrijk om met beperkte kosten veel grotere kosten voor de toekomst te voorkomen en ons erfgoed te bewaren en bewaken.

Eerst werden onze kerken gerenoveerd. Na de St. Michielskerk (Westmeerbeek), kwamen de **St.-Mattheuskerk** (Hulshout) en de **St.-Adrianuskerk** (Houtvenne) aan bod.

De **St.-Mattheuspastorij** is een échte baken in de parochie, pal naast de kerk.

Deze pastorij van Hulshout is een architecturaal meesterwerk geworden. Dat mocht niet anders, midden het dorp.

Deze pastorij heeft een dubbel gebruik: enerzijds heeft onze pastoor in de nevenbouw zijn woonst (privé gedeelte) en anderzijds wordt het gerestaureerd gebouw door de kerkfabriek en de parochiale (publiek gedeelte) werken gebruikt.

De pastorijtuint biedt schitterende mogelijkheden als ontmoetingsplaats voor alle dorpelings. Dit zal binnen een kader gebeuren met een beplanting die een eigen sfeer en identiteit aan de tuin moet geven. Professionele begeleiding is hierbij uiteraard een belangrijke leidraad. Het wordt een leuke uitdaging planten te kiezen die qua groei, kleur en vorm het mooist ogen. Er zal zoveel mogelijk voor inheemse fruitsoorten gekozen worden, zodat er veel nuttige dieren worden aangetrokken die de natuurlijke vijanden zijn van ongedierte.

Met zijn nieuwe grot, babbelschuur van de parochiale verenigingen en fruittuin wordt dit pastorijdomein er één waarop Hulshout fier mag zijn.

De gemeente zal hier nog bijkomend haar duit in het zakje doen met het plaatsen van (gerecycleerde) zitbanken en inrichting Petanquebanen.

Voor de **St.-Adrianuspastorij** te Houtvenne zijn de bouwplannen in opmaak. Ondertussen is het wachten op subsidies voor dit beschermd monument. In deze pastorij zou kinderopvang op wandelafstand van de school kunnen ondergebracht worden, alsook een aantal historisch-culturele activiteiten (Heemkundige Kring,...).

De **St.-Michiespastorij** te Westmeerbeek werd in erfpacht gegeven aan de sociale bouwmaatschappij Zonnige Kempen. Er werden appartementen ingericht die door het OCMW gehuurd worden voor de opvang van asielzoekers.

Door de omgevingswerken rond het **Toreke** (bouwjaar 1836), kan de toerist verpozen op deze mooie plek in de beemden langs de Grote Nete, tegenover de poort naar de Heerenbossen, bij het Fietsknopennetwerk Antwerpse Kempen.

De vele verwoede pogingen die onze gemeente en Stichting Kempens Landschap reeds een drietal jaren ondernomen hebben om het **Kasteel ter Borght** (1780) te verwerven, hebben voorlopig geen resultaat opgeleverd. Omwille van het belang om dit classicistische kasteel omgeven door een prachtig landschapspark met vijver open te stellen voor het publiek moeten voor het Gemeentebestuur deze aankoopbesprekingen verder gezet worden.

Het eigen werkliedenpersoneel verdient dank en waardering voor de werken die recent in eigen beheer konden gebeuren. Eerst werd het erbarmelijk fietspad in de **Netestraat** te Westmeerbeek aangepakt. Het resultaat was een veilig en eigentijds **nieuw fiets- en voetpad**, met voorzieningen voor slechtzienden.

De heraanleg van **voetpaden** in de sociale woonwijken **Hulshoutveld en Netelaan** lopen door in 2006 en moeten de woonkwaliteit aanzienlijk verbeteren.

Dit jaar, nu de politie verhuisd is, zal de **toegang tot gemeentehuis** worden aangepakt qua toegankelijkheid voor minder-validen.

Na een jarenlange procedure voor subsidiëring, kon de **nieuwe gemeenteschool** aan de Strepestraat in het schooljaar 2005 – 2006 in gebruik genomen worden.

Onze gemeenteschool heeft de handschoen opgenomen door het verschil te maken voor wat betreft een introductie van de computer en een voorbereiding op niet alleen algemeen vormend, maar zeker ook op technologisch onderwijs.

Deze splinternieuwe, eigentijdse accommodatie kan alleen maar helpen deze en nog meer pedagogische ambities waar te maken.

De nieuwe school midden onze lokale gemeenschap, net buiten het centrum, net niet op het Eindeken, zal de tijd trotseren.

De gemeentelijke **werkplaats** langs het containerpark wordt een feit. Het concept voor de nieuwe gemeentelijke werkhal met burelen, sanitaire ruimten en refter is eigentijds en zal alle technische buitendiensten kunnen vervatten.

Hierdoor zal de verhuis achter de St.-Mattheuskerk mogelijk worden. Het Gemeentebestuur wil naar een gepaste **herbestemming** van dit terrein zoeken. Hierbij zijn alle mogelijkheden open, zoals parking, culturele functie,... In alle nabestemmingen zal in een fraaie beplanting voorzien worden.

Het **OCMW** heeft haar vaste stek langs het rusthuis, in een nieuw gebouw **Administratief Centrum**.

Een behoorlijk bestuur vereist immers dat men de schaarse middelen zo efficiënt mogelijk aanwendt. Met de bouw van het Seniorencentrum ter Nethen kwam het zwaartepunt van de OCMW-werking daar te liggen.

De locatie van alle OCMW-diensten te Westmeerbeek bracht extra praktische problemen en meerkosten met zich. Daarenboven wees een deskundig onderzoek uit dat het oud gemeentehuis van Westmeerbeek voor aanzienlijke renovatie geplaatst werd.

Daarom besliste de gemeente deze locatie te verkopen aan de sociale bouwmaatschappij Zonnige Kempen. We eisten wel de garantie dat de eigenheid van dit waardevol historisch gebouw behouden blijft.

Na een tussenverhuis naar de St.-Mattheuspastorij, om geen verdere kosten op het sterfhuis te moeten maken, vindt het OCMW dit jaar haar definitieve plaats langs ter Nethen.

Op deze wijze komt er één **welzijnshuis** in onze gemeente waar het uitgebreide gamma van diensten welke het OCMW thans reeds aanbiedt verder kan uitgebouwd worden.

Ook groeit deze campus uit tot een *place to be* voor seniorenontspanning.

Het Gemeentebestuur wil er wel voor zorgen dat de zitdagen van de sociaal assistenten in **alle dorpen** blijven doorgang vinden, zodat deze socio-maatschappelijke hulpverlening maximaal laagdrempelig kan geboden blijven.

Onze jongeren hebben hun eigen ruimte, hun **Jeugdhuis H₂W**, met aanliggend een **skateterrein**, waardoor nog meer ontmoetingsmogelijkheden komen voor (jongere) jongeren gecreëerd worden.

Bijna 40 jaar geleden was onze gemeente haar tijd vooruit qua **sportinfrastructuur**, nu wil de gemeente opnieuw een tree hoger op de sportieve ladder.

Onze **Sportivahal** krijgt een face lift met aanzienlijke uitbreiding van de sportcapaciteit die tegemoet komt aan de sportbehoefte nu en in de toekomst.

Een **nieuw instructiezwembad** (afmetingen 8,33 x 16,66 m) is in opbouw.

Qua architectuur, isolatie en waterbehandeling kunnen we moeiteloos de uitdagingen van de 21ste eeuw aan.

4.4. Samenwerken met de inwoners van Houtvenne, Hulshout en Westmeerbeek

Het gemeentebestuur is er voor de mensen. Om die reden is het een belangrijke taak om die mensen om raad te vragen. De inwoners van de gemeente dienen betrokken te worden bij de besluitvorming in dossiers en problemen die hen aanbelangen. Een eerste vorm om onze inwoners om advies te vragen zijn **inspraakrondes**. Deze zijn bijvoorbeeld in het verleden reeds met succes toegepast bij grote wegenwerken, voor de presentatie van het ontwerp van milieubeleidsplan of na de grote watersnood.

INFORMATIE, INSPRAAK EN ICT

Het gemeentebestuur wil het **deelnemingsbeleid** van de bevolking systematisch aanpakken. Deelname aan het beleid wordt door de bevolking pas echt ervaren wanneer het ook deel uitmaakt van een goed beleid en gekaderd wordt in de gehele beleidsplanning van het gemeentebestuur.

Die aanpak zal verwoord worden in een **inspraakvisie** die in fases wordt uitgevoerd.

Twee manieren van benaderen zijn belangrijk:

- 1 actieve raadpleging: de gemeente peilt naar de mening van de bevolking via hoorzitting, enquête,...
- 2 passieve raadpleging: de gemeente stelt middelen ter beschikking om de bevolking inspraakmogelijkheden te laten gebruiken zoals de meldingskaart in het gemeentelijk infoblad, de klachtofoon,...

Het gemeentebestuur wil de formule van inspraakvergaderingen systematisch gebruiken wanneer dossiers in de voorbereidende fase zijn, zodat maximaal met de bemerkingen kan rekening gehouden worden.

Het is onmogelijk om voor elke beslissing alle inwoners van de gemeente te raadplegen. Daarvoor is het aantal beleidsbeslissingen gewoonweg te groot. In de voorbije jaren is er dan ook een tendens gekomen naar het oprichten van **adviesraden**. Deze adviesraden bestaan zowel uit deskundigen, inwoners van de gemeente, leden van de gemeenteraad, verenigingen en geïnteresseerden. Zij vormen een belangrijke ondersteuning van de besluitvorming in onze gemeente. Het gemeentebestuur wil in de toekomst het principe van adviesraden blijven ondersteunen.

Het gemeentebestuur beperkt zich echter niet tot deze adviesraden. Zoals steeds gebeurd is, wil Het gemeentebestuur blijven advies vragen aan specifieke organisaties, zoals de VVV, specialisten en verenigingen.

De traditionele participatieraden van jeugd, cultuur, milieu,... vervullen een belangrijke rol. **Adviesraden** zijn door de gemeenteraad erkend en gericht op advies naar beleid in een bepaalde sector. Hun samenstelling wordt vastgelegd en zij hebben een permanente opdracht.

Voor de inspraakstromen worden drie richtingen onderscheiden:

- 1 in de breedte: voor dezelfde sector de betrokkenen beter doen samenwerken of op dezelfde golflengte brengen;
- 2 in de diepte: voor de betrokken branche diepere noden ontdekken en analyseren naar beleidsopties;
- 3 in de hoogte: voor beleidsmakers een bron van inspiratie en overleg.

Inspraak vanuit beleidsdomeinen moet voor Het gemeentebestuur stoelen op stevige afspraken zoals hoe de vertegenwoordiging wordt aangeduid en volgens welke vormen en spelregels het overleg zal verlopen. Eenvormige structuren kunnen niet per thema worden vastgelegd: een inspraakstelsel op maat is aangewezen waarbij de afspraken bij het begin van een bestuursperiode in een **afsprakennota** worden verankerd.

De omgangsvormen tussen het college en de gemeenteraad enerzijds en een adviesraad anderzijds worden dientengevolge – ter aanvulling van de decretale en statutaire bepalingen – bij het begin van de bestuursperiode vastgelegd in een protocol.

De gemeentelijke adviesorganen moeten in staat gesteld worden hun decretale en/of statutaire taken naar behoren te vervullen. Daarvoor hebben zij recht op alle nuttige documenten en informatie en op bijstand van de gemeentelijke administratief/technische geledingen vooraleer een standpunt te bepalen.

Politici moeten de onafhankelijkheid en deskundigheid van de adviesraden eerbiedigen. Omgekeerd mogen adviesraden er zich niet toe lenen een instrument te worden van partijpolitieke spelletjes, noch vanuit de meerderheid, noch vanuit de oppositie.

Als het college of de gemeenteraad een advies geheel of gedeeltelijk niet volgt, moet hij dit inhoudelijk motiveren.

De verslagen van alle gemeentelijke adviesraden zijn, na goedkeuring, beschikbaar op de gemeentelijke webstek.

Het gemeentebestuur ziet **geen** heil in **volksraadplegingen**. De verkozenen moeten hun verantwoordelijkheid kunnen opnemen i.p.v. ze te ontlopen.

‘Directe’ democratie is voor de ons slechts een uitzonderlijke mogelijkheid, namelijk om voorafgaand aan de politieke besluitvorming een beslissing te nemen over een algemeen principe. De volksbevraging in de stad Peer over de snelheidshandhaving is hiervan een voorbeeld.

De lokale overheid moet **partners** zoeken, zoals wijkraden, buurtcomités, eventueel belangenorganisaties. In de beleidsvoorbereiding moet een dialoog op gang worden gebracht d.m.v. hoorzittingen en inspraakvergaderingen. Dit gaat veel verder dan loutere infoavonden om kant-en-klare plannen voor te stellen. Problemen moeten eerst, samen met de betrokkenen, onderzocht en geduid worden. Vervolgens wordt naar (verschillende) oplossingen gezocht en pas dan is een dossier beslissingsrijp. Op deze manier wordt er concreet gedecentraliseerd, komt er échte inspraak tot stand en zullen de mensen zich betrokken voelen. Dit alles waarborgt dat beslissingen door de inwoners gedragen worden.

Naast het inwinnen van advies, geeft de gemeente ook informatie naar de bevolking toe. Op dit ogenblik gebruiken wij reeds een vijftal manieren van **informatieverstrekking**.

- het gemeentelijk *informatieblad*, welke op een neutrale wijze informatie verstrekt omtrent wat er in de gemeente leeft. Wij stellen vast dat het informatieblad intens gelezen wordt.
- voor informatie die op korte termijn aan de bevolking dient meegedeeld te worden, worden extra *kortberichten* rondgedragen.

- voor specifieke informatie die slechts een deel van de bevolking aangaat, willen we het systeem van *voorlichtingsvergaderingen* behouden. Denk aan werken of ingrepen die in een straat of wijk te gebeuren staan.
- de gemeentelijke website biedt informatie over gemeenteraad, diensten, promotie van gemeente en bezienswaardigheden. In de toekomst zal deze site *online* bijgewerkt en uitgebouwd worden.
- de tweejaarlijkse *gemeentegids* is het naslagwerk voor alle nuttige informatie over de werking van gemeente en OCMW.

De **klachtenbehandeling** heeft betrekking op de problemen die de burger ondervindt bij de dienstverlening in zijn buurt. Kleinere onvolkomenheden kunnen gesignaleerd worden via een meldkaart of elektronisch meldpunt.

Op drukbezochte locaties (gemeentehuis, bibliotheek, sportcentrum,...) zullen **ideeënbus** geplaatst worden. Hiertoe zal de nodige publiciteit en opvolging ervan gegeven worden.

RESPONSIEVE GEMEENTE VANUIT HET PUBLIEKE ALGEMEEN BELANG

Wanneer mensen zich opstellen als klanten, stellen zij zich anders op dan wanneer zij zich als burgers gedragen. In essentie zijn klanten gericht op beperkte verlangens en hoe die zo vlot mogelijk kunnen worden bevredigd.

Burgers aan de andere kant zijn gericht op het *bonum commune* en op de lange termijn gevolgen voor de gemeenschap. Met deze burger wil het gemeentebestuur een partnerschap aangaan. Stilaan moeten we naar een systeem van coproductie evolueren waarin burger en bestuur samenwerken en de verantwoordelijkheid delen.

Inspraak en deelname gaan **meer en meer** in de richting van **coproductie** van het beleid: mensen en bestuur werken met mekaar samen rond concrete en soms tijdelijke projecten in functie van hun wijk en buurt. Met organisaties, buurten en individuen wordt niet alleen overlegd: de samenspraak is ook gericht op de realisatie van concrete projecten zoals het onderhoud van pleintjes en speelhoekjes, het opzetten van culturele of milieuvorzieningen.

Actief en **bewust burgerschap** moet voor meer en meer het uitgangspunt worden: we mogen niet vasthangen aan structuren maar moeten meer mikken op de juiste formules om op maat mensen bij het beleid te betrekken.

Met organisaties, buurten en individuen moet niet alleen overlegd worden, maar dit moet uitmonden in het samen realiseren van concrete projecten. De kerststal/babbelschuur aan de St.-Mattheuspastorij is hiervan een sprekend voorbeeld.

Dergelijke **kleinschalige projecten** tonen aan dat participatie rendoert.

Op verzoek van actieve bewoners wil het gemeentebestuur een stap verder gaan en kunnen buurtcontracten worden afgesloten tussen bestuur en buurten. Het zijn samenwerkingsakkoorden met een tijdsplanning en wederzijdse afspraken. Doel is de levenskwaliteit in de buurten te verhogen en de betrokkenheid van de bewoners te optimaliseren. De betrokken partijen zijn bewonersgroepen, gemeenteraadsleden en ambtenaren.

Burgers/organisaties/bedrijven moeten niet alleen de kans krijgen om hun mening te uiten, maar ook daadwerkelijk gestimuleerd worden om verantwoordelijkheid op te nemen.

Insprekers hebben niet alleen rechten (op inspraak), maar ook plichten (inzake verantwoordelijkheid).

Een goede communicatie zal hierbij cruciaal zijn.

De **responsieve gemeente** moet in staat zijn om nieuwe syntheses te maken van het publieke belang. Het **algemeen belang** is meer dan het optellen van particuliere of groepsbelangen.

Mensen moeten beseffen dat het niet langer opgaat om alles en nog wat te vragen aan het gemeentebestuur, of aan de klaagmuur te staan als dit zelfde beleid onder de vorm van belastingen de rekening dient te presenteren.

Er zal, ook op het vlak van financiële inbreng bij sommige projecten, naar een **gedeelde verantwoordelijkheid** tussen (groepen van) burgers en de overheid moeten overgegaan worden.

De overheid zal dan opnieuw ruimte kunnen krijgen om zich kwalitatief met de werkelijke kerntaken bezig te houden.

Het gaat hier dan over werkelijk gedeelde verantwoordelijkheid die ervoor moet zorgen dat de overheid sterker wordt in het opnemen van haar sturingsverantwoordelijkheid.

Laten we met z'n allen permanent zoeken naar het algemeen belang, het *bonum commune*.

Deze **responsieve gemeente** dient voor het gemeentebestuur de **vijfde ambitie** te zijn.

4.5 meer bestuurskracht en intergemeentelijke samenwerking

We moeten veel meer in de feiten erkennen dat sommige problemen niet alleen meer door ons kunnen worden opgelost.

In de context van de Europese ontwikkelingen zullen de komende decennia drie overheidsniveaus steeds belangrijker worden: het lokale niveau (inclusief streekniveau als verle(n)gd lokaal bestuur), het regioniveau (Vlaanderen) en het Europees niveau.

Het provinciale en federale (staats-)niveau zullen op termijn enkel nog een instrumentele functie hebben in relatie tot de andere niveaus, of gewoon verdwijnen want overbodig.

Het gemeentebestuur hoedt er zich voor hierbij niet te veel macht afstaan aan boven- en intergemeentelijke organen. Door het systeem van de getrapte vertegenwoordiging bestaat er in de **intergemeentelijke samenwerkingsverbanden** nog steeds een democratisch deficit. De deelname aan en werking van dergelijke samenwerkingsverbanden moet dan ook regelmatig worden geëvalueerd.

De vertegenwoordigers en bestuurders in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden leggen regelmatig verantwoording af aan de gemeenteraad.

We zullen op drie niveaus tot intergemeentelijke samenwerking moeten overgaan of deze verder ontwikkelen en verdiepen.

Het eerste niveau betreft de onderlinge doelmatigheidsafspraken die **gemeente en OCMW** maken over lokale taken. Hiertoe werd vooropgesteld in het gemeentelijk beleidsplan van de afgelopen legislatuur te komen tot een bestuursakkoord. Omwille van de besprekingen rond het nieuwe gemeentedecreet in het Vlaams Parlement met de uiteindelijke herbevestiging van het OCMW als lokale sociale actor is dit akkoord er nooit gekomen.

Het gemeentebestuur heeft de **OCMW - Voorzitter** als lid van het **College van Burgemeester en Schepenen** bevestigd. Hij zal samen met de OCMW – Raad, OCMW – secretaris en alle personeelsleden de volle verantwoordelijkheid zal krijgen voor sociaal, gezondheids- en welzijnsbeleid.

Op het tweede niveau wil het gemeentebestuur onderzoeken of er met de **buurgemeenten** geen verdere samenwerking mogelijk/nodig is.

Dit kan gaan om het zoeken naar partners bij de aankoop van materieel, uitvoering van openbare werken, oversijpelings-effecten (o.m. mobiliteitseenheden, cfr. supra),...

Vanuit de samenwerking binnen de politiezone met Herselt en Westerlo is deze samenwerking, binnen onze drie gemeenten, al verder uitgebreid naar o.m. werkwinkel, sociale tewerkstelling,...

Op terrein bespeuren we met deze vormen van intergemeentelijke samenwerking heel wat obstakels en belemmeringen om tot een goed bestuur te kunnen komen.

Er wordt nog al eens een loopje genomen met de gemeentelijke autonomie, en vooral dan van de kleinste partner. Of het nu in de politiezone is, waar het *cijnsstemrecht* ervoor zorgt dat onze gemeente iets meer dan 18% kan inbrengen en hierdoor vaak met lede ogen moet toezien dat initiatieven ontwikkeld worden waarvoor onze schouders niet sterk genoeg zijn, of dat gewoon niet geënt is op maat van onze mensen. Of het over een grotere samenwerking gaat zoals toerisme "Vallei van de Grote Nete vzw" of Welzijnszorg Kempen waar bij het vaststellen van resp. de kostenverdeelsleutel en de inbreng in de kosten van de sociale kruispuntendatabank altijd de kleinste partner benadeeld wordt. Dit fenomeen zal zich doorzetten naarmate er nog meer, al dan niet noodgedwongen intergemeentelijke initiatieven dienen genomen te worden.

Anderzijds verwachten ook onze mensen, volkomen terecht, van hun gemeente een zelfde service, opvang-, ontmoetings- en ontspanningsmogelijkheden als de grotere gemeenten.

30 jaar na de fusie van gemeenten zijn ook voor het gemeentebestuur een aantal zaken duidelijk geworden. Onze dorpen zijn niet opgeslorpt in een grotere *anonieme entiteit*, de gemeente.

Integendeel, terwijl we ons Hulshoutenaar voelen, zit het besef om van Houtvenne, het Dorp, het Eindeken of Westmeerbeek te zijn, er nog dieper in.

De **dorpsfierheid** is bij onze mensen nooit groter geweest. Ook stimuleren we dat door maximaal in alle dorpen een onderwijs te verankeren, dat dan weer de voedingsbodem is voor het verenigingsleven. We zorgen er ook voor dat in alle dorpen de nodige infrastructuur bestaat om deze mensnabije activiteiten zo goed als mogelijk te ontplooiën.

Dan is er het **gemeentelijk** niveau: ruim 9.000 inwoners. Uit heel wat studies blijkt dat een gemeente met grotere schaalgrootte veel bestuurskrachtiger voor de dag kan komen dan de kleinere. Voor de grote steden en gemeenten neemt de slagkracht dan weer opnieuw af. Voor gemeenten met om en bij de 20.000 inwoners zou er volgens deskundigen het grootste schaalvoordeel bestaan Deze gemeente kan m.a.w. beter tegemoetkomen aan de wensen en verzuchtingen van haar inwoners - cliënten en beschikt tegelijkertijd over een stabielere financiële basis om de nieuwe (financiële) uitdagingen beter te kunnen aangaan.

In deze optiek zou een nieuwe **fusie** onze gemeente een nieuw elan kunnen geven ten behoeve van de inwoners. De norm voor een eventuele fusie blijft altijd: respect voor het dorpsleven. Het kleinste sociale weefsel moet er beter van worden doordat er meer middelen kunnen aangeboord worden om dit nog verder aan te halen.

Daarenboven zal de gemeente meer inspraak en een rol van betekenis kunnen verwerven in alle intergemeentelijke initiatieven. Dit is dan weer belangrijk voor de financiële inbreng, maar vooral voor de dienstverleningvorm die de gemeente wenst uit te bouwen en die hierbij maximaal kan inspelen op wat voor de eigen inwoners het beste is.

Voor het derde niveau, de **streekproblematieken**, de samenwerking binnen de **IOK** en Welzijnszorg Kempen, pleiten we voor een oplossing van onder uit (bottom up), gezamenlijk vanuit de gemeenten en OCMW's.

Dit streekniveau moet geen nieuw bestuursniveau worden, maar wel een regisseursniveau met directe betrokkenheid van de gemeenten. Daar is de afstand tussen de besturen nog overzichtelijk.

Deze streekbesturen moeten het tussenniveau worden voor alles wat de gemeentegrenzen overstijgt. Ze moeten de **provincies** vervangen, die nog afstammen uit het *ancien régime* en totaal ondoelmatig en achterhaald zijn. Ondertussen is eind vorig jaar in het Vlaams Parlement *geruisloos* het provinciedecreet gestemd, terwijl iedereen het erover eens is dat de provincie als bestuursniveau **overbodig** en duur is (1.571 ambtenaren in Antwerpen, 12.895 in België), dat dit overheidsniveau door Kafka zou dienen weggesnoeid te worden.

Het aantal provincieambtenaren is de voorbije jaren nog fors gestegen, hoewel de bevoegdheden nauwelijks veranderden.

Voor de Provincie Antwerpen is een log, onwerkbaar orgaan, met de Metropool mijlenver van onze gemeente, de immense afstand, de concertatiekloof met de bevolking.

De provincie is er alleen om onze middelen over te hevelen naar de provinciehoofdstad.

Voor het gemeentebestuur is het Vlaams binnenlands bestuur is veel te ingewikkeld.

Schaf daarom de provincies af en hou in Vlaanderen nog 2 niveaus over: gemeenten met hun streekbesturen (als hulpinstrument en verlengd gemeentebestuur) en Vlaanderen.

Op drie genoemde samenwerkingsniveaus zullen de uitdagingen voor een sterk bestuur zich de komende jaren situeren.

Deze **bestuurskrachtige, samenwerkende gemeente** dient voor de gemeente de **zesde ambitie** te zijn.

de 6 ambities van het gemeentebestuur nog even op een rijtje:

- 1 betrouwbare, performante overheid
- 2 excellente dienstverlener
- 3 regisseur van maatschappelijke ontwikkelingen
- 4 doelmatig en efficiënt besturen
- 5 responsieve gemeente
- 6 bestuurskrachtige, samenwerkende gemeente

4.6. Gemeentepersoneel

U hebt het goed gelezen: 80% van wat op de gemeente gebeurt is **dienstverlening**. Daarom wil het gemeentebestuur aandacht blijven schenken aan een klantgerichte, hartelijke en vriendelijke service van onze inwoners.

Ook bij de aanvang van dit jaar heeft onze burgemeester de personeelsleden mogen danken, uit naam van het Gemeentebestuur, voor de goed geoliede dienstverlening.

Het gemeentebestuur wil, samen met onze degelijke gemeentelijke medewerkers, blijven bouwen aan een gemeente waar de bevolking fier op is, waar het nog goed is.

Echter moeten we onze werking dagelijks in vraag durven stellen en zo nodig ook bijstellen en/of verbeteren. Dat zijn we verplicht aan onze inwoners.

En dat zijn allemaal mensen die mondiger geworden zijn en het niet nemen dat de gemeente- of OCMW - dienst niet efficiënt zou werken en hun belastingsgeld niet nuttig besteed zou worden. Volkomen terecht.

Het nieuwe personeelsstatuut, de maaltijdcheques, honorering voor privé-jaren, e.a., zijn allemaal incentives die graag gegund worden aan de goedwerkende medewerk(st)ers, maar waarvoor de burger toch ook een ernstige tegenprestatie verwacht.

Onze inwoners blijven van ons een goed bestuur vereisen, maar ook een grote dosis klantgerichtheid, motivatie en resultaatsgerichtheid.

Ook onze gemeentelijke **administratie** zal oog moeten blijven hebben voor vlotte én deskundige hulp op maat van iedere inwoner. Van de administratie wordt tevens een correct optreden verwacht, met een efficiënte doorverwijzing waar nodig. Ambtenaren worden op deze attitudes beoordeeld. Dit is niet altijd gemakkelijk, maar het loont moeite !

Na de verhuis van de politie wordt momenteel in een o zo nodige ruimere behuizing voor de gemeentelijke diensten (gemeentehuis) voorzien. De kredieten hiertoe zijn reeds vastgelegd.

Onze gemeentelijke **arbeidersploeg** heeft de laatste jaren duidelijk aangetoond dat een goede, verzelfstandigde aanpak op terrein binnen de mogelijkheden behoort, de efficiëntie gaat in de goede richting. Ook een aantal belangrijke werken worden in eigen beheer uitgevoerd.

We noemen hier het fietspad in de Netestraat te Westmeerbeek, de voetpaden in de wijken Hulshoutveld en Netelaan en het kerkplein te Houtvenne.

Het gemeentepersoneel wordt door het Gemeentebestuur aangenomen op basis van de **bekwaamheid**. Dit is het eerste en het belangrijkste criterium. In al zijn geledingen staat het gemeentepersoneel ten dienste van de gemeenschap in Hulshout, Houtvenne en Westmeerbeek.

Bekwaamheid, vriendelijkheid, behulpzaamheid en inzet zijn enkele van de voornaamste kwaliteiten. In het personeelsbeleid wil het Gemeentebestuur ook aandacht besteden aan de gender- en diversiteitsdimensie om de ondervertegenwoordiging van verschillende groepen te verminderen. Zonder afbreuk te doen aan de kwaliteits- en competentiedimensie kan bij gelijkwaardige selectie voorrang gegeven worden aan de ondervertegenwoordigde groepen.

Bijscholing en training zijn voortdurend aan de orde, ook voor het gemeentepersoneel. Daar vaart uiteindelijk iedereen wel bij.

De overheid van de toekomst zal op een snelle en efficiënte wijze en continu dienen in te spelen op de noden van de lokale samenleving. Zij zal een toegankelijke overheid zijn, regelmatig getoetst aan de principes van HR Management, waardoor de interne efficiëntie verhoogt. Uitgerust met alle moderne middelen tot een netwerkorganisatie met geïntegreerde proceswerking en een vereenvoudigde overheidswerking.

Er dient niet op de eerste plaats een doorlichting te gebeuren, maar een toekomstgerichte planning en actie.

Ambtenaren, samen met de beleidsverantwoordelijken, zullen binnen **resultaatgerichte teamworkshops** meer en meer samen zoeken naar concrete, toepasbare en lokaal gebonden oplossingen. Het managementteam, dat in het nieuwe gemeentedecreet staat ingeschreven, krijgt stilaan vorm in onze gemeente.

Het gemeentebestuur moet respect opbrengen voor de deskundigheid en de **onafhankelijkheid** van het gemeentepersoneel.

Politici en ambtenaren hebben elk een eigen verantwoordelijkheid. Naar buiten mogen de beleidsverantwoordelijken van het personeel de nodige **discretie en loyaleiteit** vragen, zonder afbreuk te doen aan het spreekrecht van ambtenaren i.v.m. eindbeslissingen van het college of de gemeenteraad.

De gemeente garandeert, binnen het wettelijk kader, een optimale soepelheid in de werksituatie van haar personeelsleden in geval van gezinsuitbreiding. Dit ondanks de soms wel moeilijke organisatorische situatie waarin de gemeentelijke/OCMW – organisatie hierdoor kan verzeild geraken.

Het Gemeentebestuur streeft ook op het lokale niveau volgende doelstellingen na: kwaliteit en evaluatie van de regelgeving, **vereenvoudiging** van de administratie, vermindering en vereenvoudiging van de bureaucratische rompslomp, elektronische dienstverlening met één toegangslot en oog voor personen met speciale behoeften, kwaliteitsnormen voor en depolitiseren van de administratie, waarborgen voor een klantgerichte en gebruiksvriendelijke dienstverlening.

Het sluitstuk van de kwaliteitsvolle administratie is een goed georganiseerd **klachtenbeheer** dat verloopt via hiërarchische administratieve weg.

4.7. Realisme in financiën

GOEDE RENTMEESTER

Financiële en **fiscale duurzaamheid** vormen voor het Gemeentebestuur het uitgangspunt van een verantwoordelijk bestuur. In een goed huishouden en in elke gezonde onderneming moeten de financiën gezond zijn, en de **inkomsten en uitgaven in evenwicht**. Dat geldt ook voor de gemeentelijke financiën en het is een taak van het gemeentebestuur om hierop toe te zien.

We gaan voor een gemeente die strikt toeziet op een planmatige invulling van de behoeften en een fiscaal niveau waarbij de mensen waar krijgen voor hun geld.

De nieuwe lokale besturen treden niet aan in een schitterend financieel klimaat. Wij zijn er vrij zeker van dat het de komende jaren steeds moeilijker wordt de financiële eindjes aan elkaar te knopen. Tegenover de voorbije periode van relatieve welstand, betekent dit allicht een hele aanpassing.

Voor de plattelandsgemeenten worden vleugellam gemaakt.

De **dreigingen** komen van buitenaf. Probleem is alleen dat we er momenteel nog niet echt een prijskaartje aan kunnen vastknopen, omdat tal van zaken nog onduidelijk zijn.

Grote gemeentelijke plannen worden vandaag vooral afgeremd door beperkte budgettaire middelen en onzeker toekomstperspectief.

De bekommernis van Hulshout voor een modern uitgebouwde dienstverlening en gezonde gemeentekas wordt gedwarsboomd door paars(groene) regeringen die in goede tijden (2000, 2001) foute keuzes maakten en het geld opsoupeerden uit profileringdrang.

In deze benarde tijden moeten de gemeenten dan maar **opdraaien** voor hun lege kas.

Concreet wordt hier gedacht aan het minder geld voor jeugd, bibliotheekwerk; buitenschoolse kinderopvang e.v.a., waardoor de gemeente de middelen moeten bijpassen die hogere overheden om *besparingsredenen* ontnemen.

Ons bestuur staat met een hoop goede moed klaar, maar door het samenvallen met uiteenlopende maatregelen, opgelegd door hogere overheden, wordt de budgettaire strop voor de lokale besturen strakker dan ooit aangebonden.

Er komen niet alleen miljoenen minder in de gemeentekas (federale belastinghervorming, liberalisering energiesector,...), tegelijk worden de gemeenten gedwongen tot meer uitgaven (politie, voordelen personeel via CAO, witte woede, pensioenen, hervorming intercommunales, Gesco's, OCMW en asielzoekers, vergrijzing van de bevolking en tekorten in de rusthuizen, ...).

Dit fenomeen van **onderfinanciering** wordt nog versterkt door de discriminatie van de **plattelandsgemeenten**.

Daarom hebben deze vooral kleinere gemeenten het soms moeilijker de eindjes aan elkaar te knopen. Zoals gezegd wenst de bevolking –volkomen terecht– dezelfde sociale voorzieningen als in de grotere centra.

Bovendien zijn de **infrastructuurkosten** (riolen, herstelling van wegen,...) in het platteland hoger per aan te sluiten woongelegenheid of per lopende meter dan in de stad. De rioleringsgraad in (groot)steden is quasi volledig ingevuld. Voor onze gemeente is de uitbouw van het rioleringsnet een echte nachtmerrie. Uit een realistische berekening welke we maakten, blijkt dat onze gemeente voor nog zo'n 15 miljoen euro voor de uitbouw van het rioleringsnet zal dienen te investeren.

Ook hangt ons land een Europese veroordeling boven het hoofd tegen 2008 als de waterkwaliteitsdoelstellingen niet gehaald worden. Niemand kan ons antwoorden of individuele gemeenten kunnen opdraaien voor deze kosten.

Maar vermits onze gemeente is toegetreden bij **Hidrorio** is deze vraag zonder voorwerp geworden. We zullen paraat zijn deze belangrijke milieu-uitdaging aan te gaan en de woonkwaliteit voor onze inwoners kan er alleen maar wel bij varen, zowel qua hygiëne als qua nieuwe uitrusting van de wegen en de leefomgeving in het algemeen ter gelegenheid van uit te voeren rioleringswerken.

Het Ruimtelijk **Structuurplan** Vlaanderen is erop gericht om in de grotere centra, langs Albertkanaal en autosnelwegen economische knooppunten te laten ontwikkelen die een grote financiële *return* bieden voor betrokken steden en gemeenten.

Dit alles brengt ons tot de rekenkundige vaststelling dat een inwoner in de grootstad driemaal meer ontvangsten genereert dan in de regionale steden en het vijf- tot zesvoudige dan in een doorsnee plattelandsgemeente.

We vragen al jaren een evaluatie van àlle subsidiestromen, door àlle overheden, naar steden en gemeenten. Vandaag wordt de scheef trekking er alleen maar groter op.

De plattelandsgemeenten moeten daarenboven opdraaien voor het onderhoud van de *groene matras*, ook voor de stedelingen, de vele groengebieden waaraan alleen kosten en geen baten verbonden zijn. Economische expansie en ontwikkeling is hier uit den boze. Vandaar dat we via ons gemeentelijk ruimtelijk structuurplan opportuniteiten zoeken om een *return* voor onze bevolking te realiseren. Één van mogelijkheden zou een ontwikkeling zijn van een toeristisch-recreatieve zone langs de Grote Nete, mét fietstoegankelijkheid.

Alle simulaties wijzen op een **ontsporing** van de gemeentefinanciën als we niets doen.

We herhalen dat de situatie het meest benard is voor de kleinere plattelandsgemeenten.

Meer dan ooit moeten er de komende bestuursperiode **goede rentmeesters** aan het roer van het gemeentelijk schip plaatsnemen. Dit houvast wil het Gemeentebestuur bieden.

ORANJE KNIPPERLICHT VOOR DE GEMEENTEKAS

De gevolgen van centrale beslissingen laten niet op zich wachten en zijn immens voor het besturen van de gemeente.

In het luik **meerkost** kunnen we volgende belangrijkste zaken onderscheiden.

Niet alleen de sterk toegenomen mondiale vraag en onstabiele wereldmarkt veroorzaken een verhoging van de **energieprijs**.

Ook sedert de vrijmaking van de energiemarkt is de energieprij voor de gemeenten sterk toegenomen.

Niet alleen de meerkost van 21% BTW voor de gemeente (voorheen waren de gemeenten hiervan vrijgesteld omdat productie, transmissie en distributie op intercommunaal vlak gebeurden), maar ook en vooral de *Tsunami* aan nieuwe taksen en heffingen die de federale regering oplegt, zijn aberrant.

Een praktijkvoorbeeld over energietaksen over vijf jaren voor een (textiel)bedrijf geven volgende cijfers:

2001: 50.000 euro;

2002: plus hernieuwbare energie, sociale tarieven: 380.000 euro,

2003: plus nucleair passief, Kyoto, Vlaamse toeslag groene stroom, Vlaamse toeslag REG: 1.030.000 euro;

2004: plus toeslagen openbaar Domein, niet gekapitaliseerde pensioenen: 1.335.000 euro

Als we uitsluitend de kost voor de straatverlichting in onze gemeente in beschouwing nemen, met de liberalisering van de energiemarkt dan zien we een toename van 69.000 euro naar 106.000 euro in één jaar.

Daarbij kunnen we nog de fenomenale kostenstijging voor de **fossiele brandstoffen** (stookolie en gas) rekenen die ieder gezin ondervindt, maar een gemeente nog sterker (gemeentegebouwen, kerken, ...).

Er is de vaudeville rond de **zone 30** in schoolomgevingen die onze gemeente vele dure variabele borden heeft gekost.

De **wet Dedecker**, waardoor handelaars die meer dan twee weken de deuren moeten sluiten door werkzaamheden in de straat hiervoor een vergoeding genieten. Hoewel verdedigbaar, stoort het ons dat het weer vooral de gemeenten zijn die hiervoor de factuur gepresenteerd krijgen.

In de **zorgsector** zijn er de laatste jaren royale statuten tot stand gekomen. De kost wordt door de werkgever (i.c. OCMW langs gemeente) betaald. Komt hierbij nog dat de middelen voor werkdrukvermindering die aan de zorgsector ter beschikking gesteld werden al door de private sector werden ingepikt. Ons rusthuis blijft hierbij in de kou.

Ook zullen de **personeelskosten** verder stijgen door de financiële honorering van privé dienstjaren en de alsmaar grotere kostenafwenteling naar de gemeenten voor de gesubsidieerde contractuelen.

De pensioenen rijzen de pan uit doordat de werkgeversbijdragen alsmaar toenemen.

Met de politiehervorming werd onze **politiezorg** in één klap 57,4 % duurder (kost per inwoner volgens rekening 2001 resp. 2002 gestegen van 39 naar 68 euro) !!

Thans stagneert de gemeentelijke dotatie op dit hoge niveau van zo'n 625.000 euro (tellen we hierbij de brandweerbijdrage van 125.000 euro, dan kost de bescherming onze mensen jaarlijks zo'n 750.000 euro).

Deze kost gaat echter snel opnieuw toenemen: voor onze politie zijn er de 2 nieuwe vestigingen waarvoor geen euro federale bijdrage kan bekomen worden !

Naar personeelsuitgaven is er de Copernicuspremie – verhoogd verlofgeld van de federale ambtenaren – waarop politiefunctionarissen nu ook aanspraak op maken en de Vesaliuswet, een “rode loper” om officieren bij te creëren.

Ook het Calog-personeel blijft niet achter. Ondanks de belofte van de federale regering, en in het bijzonder van destijds minister Duquesne, dat de statutaire meerkost ten laste van de federale overheid zou vallen, blijkt zijn opvolger van niets meer te weten ...

Voor de **brandweer** staat een grote hervorming voor de boeg. We doen wat binnen onze lokale mogelijkheden ligt om af te wenden dat hier een politiehervorming bis in de maak zou zijn.

Voor wat de **minderontvangst** betreft is er vooral de spectaculaire hold up van de federale overheid op de gemeentelijke **inkomsten uit energie** (gas en elektriciteit). Ondertussen is dit immaterieel dividend voor onze gemeente teruggevallen van 430.000 naar 43.000 euro. De Eliataks, die de gemeenten nog voor een beperkt gedeelte compenseert door dit verlies aan immaterieel dividend zal vanaf 2008 gestopt worden. We mogen echter niet vergeten dat de dividenden voor elektriciteit/gas/kabel, altijd al goed waren voor bijna 10% van onze totale inkomsten. Deze drogen dus stilaan maar snel op.

Dan is er nog de federale voorafname op het **VerkeersVeiligheidsFonds**, dat al veel te karig is in verhouding met de lokale inzet van politiemensen. Onzeker is ook of het aangekondigd afschaffen van de **verkeerstaks** (autowegenvignet) er zal komen (aderlating van 143.000 euro voor onze gemeente).

De Omzendbrief van 22 juli 2005 van de minister voor Binnenlandse Aangelegenheden vermeldt dat voor de begrotingsjaren 2006 en 2007 wordt voorzien in een cumulatief effect van ruim 11% minderinkomsten voor de gemeentelijke ABP (aanvullende belasting op de personenbelasting) door de **federale belastingverlaging**. De federale regering verlaagt m.a.w. na vele jaren van aankondigingpolitiek de belastingen voor de mensen, maar vertikt het de minderinkomsten voor de gemeenten te compenseren.

STRATEGISCHE PLANNING

De genoemde maatregelen op kosten van de gemeenten worden geschat op 450 euro per gezin. Dit zijn allemaal middelen die onttrokken worden uit de gemeente om de Vlaamse of Belgische put te helpen vullen.

Het zijn vooral kleine gemeenten die lijden van deze kostenafwenteling.

Maar ook onze mensen wensen – volkomen terecht - aan sport en cultuur te doen binnen de eigen gemeente. Ze verwachten dezelfde sociale, onderwijs- en welzijnsvoorzieningen.

De twee belangrijkste **belastingen** van de gemeente zijn de ABP (aanvullende belasting op de personenbelasting) en de OOV (opcentiemen op de onroerende voorheffing).

Voor wat de **OOV** betreft zaten we in 2006 met 1.200 opcentiemen ruim 100 opcentiemen beneden het Vlaams gemiddelde. Dit ondanks het feit dat de inkomsten uit het kadastraal inkomen voor onze gemeente erg laag zijn.

De waarde van 100 opcentiemen per inwoner bedraagt voor onze gemeente 15,56 euro.

Hierdoor positioneert Hulshout zich ver beneden het Vlaams gemiddelde van 18,36 euro.

In mensentaal beduidt dit dat wonen en ondernemen in onze gemeente relatief goedkoop is, maar dat tegelijkertijd de inkomsten voor onze gemeente laag zijn.

Goed nieuws voor onze inwoners, minder goed voor de gemeentekas.

Het geld waarmee voor onze inwoners moet gekookt worden, is hierdoor beperkt.

Met een aanslagvoet van de **ABP** van 7,5% positioneert onze gemeente zich in de middenmoot van de Kempense gemeenten. Ook is dit niveau consistent met de cluster van vergelijkbare gemeenten (7,34), resp. het Vlaams gemiddelde (7,16).

Daarenboven lagen de gemeentelijke inkomsten van de ABP in 2005, uitgedrukt in waarde van 1% per inwoner (27,21) ruim beneden het Vlaamse gewest (31,93). Het provinciaal gemiddelde is zelfs 33,60.

Ook tegenover het gemiddelde van de cluster van vergelijkbare gemeenten (29,33) scoort onze gemeente zwak.

Hoewel het jarenlange inwijkingoverschot van onze bevolking, waarbij het inkomenspeil van onze mensen, mede dank zij de nieuwkomers, is gestegen, blijkt er nog een inkomenskloof te zijn tussen onze inwoners (gemiddeld inkomen 25.902 euro) ten opzichte van het Vlaamse gewest (26.359).

Dit alles beduidt erop dat een aanslagvoet van 7,5% voor de gemeente Hulshout voor 2005 relatief minder opbrengt dan voor een gemiddelde andere gemeente omdat hier nog altijd een lager inkomen aan de belastingen aangegeven wordt.

Hier geldt eens te meer: het geld waarmee voor onze inwoners moet gekookt worden, is hierdoor beperkt.

Deze cijfers van OOV en ABP om een misverstand recht te zetten: de fiscale rijkdom van een gemeente heeft niet zozeer te maken met de aanslagvoeten die een gemeente heft, wel met de opbrengst van 1% ABP of 100 OOV per inwoner. Met deze maatstaven is het mogelijk alle gemeenten met elkaar te vergelijken, ongeacht de tarieven en het inwoneraantal.

Niettemin hebben we in de laatste gemeentebegroting een **belastingverlaging** doorgevoerd. De ABP is gedaald met 0,5% (naar 7,5%).

Deze belastingverlaging was mogelijk door het orthodox begrotingsbeleid dat we door de jaren heen voeren. Door vooral de uitgaven in de hand te houden. We willen verder aan de uitgaven blijven knibbelen om de financiën gezond te houden zonder hiervoor opnieuw de belastingen te moeten verhogen.

Het Gemeentebestuur weigert de belastingen te verhogen zonder eerst alle alternatieven te hebben onderzocht.. Daarom zal ieder onderdeel van de gemeentelijke werking (ruimste zin) de tering naar de nering moeten zetten.

Verder was deze belastingverlaging nodig omdat de belastingdruk in ons land gewoon blijft stijgen, terwijl het Europees gemiddelde alsmaar daalt. Dit hebben we te danken aan aankondigingpolitiek en onbehoorlijk bestuur. Daarom willen wij tenminste als gemeente het goede voorbeeld geven en iets teruggeven aan onze mensen.

We hebben met deze belastingverlaging onze mensen te hulp willen springen, waar de federale regering faalt.

Er komt wellicht wel een federale belastingverlaging (al bijna 7 jaar aangekondigd), maar tegelijkertijd worden de indirecte belastingen op een ongekend hoog niveau gezet (accijnzen, heffingen, ...): wat de federale overheid rechtstreeks (terug)geeft, neemt het indirect terug.

Verder kan het Gemeentebestuur aankondigen dat geen nieuwe belastingsheffingen worden ingevoerd zonder hierover een grondige consultatie en onderzoek te doen.

We denken hierbij aan de sturende belastingen als bermbelasting, belasting op onbebouwde percelen, of aan een algemene milieubelasting, bedrijfsbelasting, of belasting op bank- of financieringsinstellingen,....

Ook wil het Gemeentebestuur onze inwoners de laagste belastingen op administratieve stukken blijven aanbieden. Gewoon omdat de burger geen andere keuze heeft om deze attesten, getuigschriften,... op de gemeente te gaan halen. Als laatste voorbeeld in de rij: kost van de elektronische identiteitskaart: 11 euro (= 1 euro bovenop de federale heffing).

Het overzicht dat U hieronder vindt, geeft de evolutie weer van de gemeentelijke financiën van 2001 tot 2005, met een prognose tot 2009.

De prognose voor de volgende jaren bevat uiteraard streefcijfers en houdt rekening met geplande investeringen. Het is de taak van de nieuwe gemeenteraad om de inkomsten en uitgaven binnen deze prognose te houden.

Overzicht van de financiële ontwikkeling in de voorbije jaren (in euro)

rubrieken	2001	2002	2003	2004	2005
ontvangsten	6.665.795	7.092.609	7.753.974	7.654.840	9.062.036
uitgaven	5.508.742	6.141.336	6.082.262	6.298.810	6.588.838
resultaat van het jaar	1.157.053	951.273	1.671.712	1.356.030	2.473.197
overboekingen naar buitengewone dienst	-203.273	-268.857	-676.752	-350.549	-500.147
resultaat vorige jaren	4.012.255	4.966.035	5.648.451	6.643.412	7.648.893
financiële toestand	4.966.035	5.648.451	6.643.412	7.648.893	9.621.943

Nota: het resultaat van de financiële gevolgen van beslissingen genomen in het lopende jaar, die evenwel betrekking hebben op vorige jaren, werd bij dat lopende jaar gevoegd

Prognose van de financiële ontwikkeling in de volgende jaren (in euro)

rubrieken	2006	2007	2008	2009
ontvangsten	8.335.070	8.308.442	8.468.524	8.633.234
uitgaven	7.860.849	8.687.646	8.857.486	9.026.606
resultaat van het jaar	474.221	-379.204	-388.962	-393.372
overboekingen naar buitengewone dienst	-700.000	-549.591	-160.415	-679.004
resultaat vorige jaren	9.621.943	9.396.164	8.467.369	7.917.992
financiële toestand	9.396.164	8.467.369	7.917.992	6.845.616

Bij gebrek aan een glazen bol, zullen we vooral op onszelf moeten vertrouwen, om in de mate van het mogelijke, onverwachte ontwikkelingen op te vangen. Dit kan op verschillende manieren.

De hemel beloven is gemakkelijker gezegd dan gedaan. In elk lokaal bestuur liggen er voor honderden miljoenen nuttige projecten te wachten: dorpskernvernieuwing, verkeersveiligheid, rioleringen met bijhorende wegenis- en verfraaiingwerken, culturele en sportinfrastructuur, modernisering van bejaardeninfrastructuur, jeugdwerkvoorzieningen, betaalbare bouwgronden en huisvesting,...

Het heeft geen zin de publieke opinie voor te spiegelen dat al die plannen de komende bestuursperiode zullen kunnen worden gerealiseerd, ook al zou ons bestuur hiervoor met de gegevens waarover we vandaag beschikken genoeg financiële ruimte hebben.

Goed plannen en keuzes maken wordt dus de boodschap.

Het instrument van de strategische planning kan ook hier soelaas brengen. Bij het begin van een nieuwe lokale legislatuur is het moment aangebroken om na te denken over de vraag waar onze gemeente en OCMW over zes jaren willen staan. Uitgangspunten bij die planning zijn uiteraard de bestaande behoeften en de krachtlijnen uit dit strategisch beleidsplan.

Voor het Gemeentebestuur moet elke beleidsbeslissing op haar financiële implicaties getoetst worden met het oog op de waarborgen van de financiële stabiliteit.

Maar een bestuur dat zichzelf ernstig neemt, probeert ook de nodige reserves in te bouwen voor de vele onzekere factoren die op onze gemeente afkomen. Die onzekerheid vandaag mag in geen enkel geval een argument betekenen om er geen rekening mee te houden, omdat een en ander vandaag nog niet kwantificeerbaar zou zijn.

Voorzichtigheid wordt de komende jaren meer dan ooit de moeder van onze gemeentelijke porseleinkast. Het zal alleszins heel wat politiek talent vergen om eerst het bestuur en nadien de bevolking ervan te overtuigen dat het wel zin heeft om een reservfonds te gaan opbouwen voor de financiering van de toekomstige pensioenen of om de dalende dividendontvangsten uit intercommunales op te vangen.

4.10. Enkel binnen een sterk Vlaanderen

Wij willen een open Vlaams "wij-gevoel" in deze "ik-tijd". Vlaanderen vraagt anno 2006 voldoende ruimte om een eigen beleid te voeren, niet tegen anderen, maar ten dienste van zijn eigen mensen. Vlaanderen heeft zich op alle gebied sterk ontwikkeld, het is een **natie** geworden.

De voorbije gemeenteraadsverkiezingen werden een **opstap** naar een nieuwe, noodzakelijke, fase in de **staatshervorming**.

Niet omdat we *kicken* op een zoveelste rondje staatshervorming, maar wel omdat we er fundamenteel van overtuigd zijn dat deze hervormingen noodzakelijk zijn willen we welvaart en welzijn naar onze regio kunnen verzekeren.

Het is broodnodig omdat de welvaart, die het welzijn van deze en de komende generaties van mensen in onze gemeente en gans Vlaanderen nog kan dragen, ervan afhangt.

Het Gemeentebestuur wil daarom dat de deelstaten bij de volgende federale verkiezingen meer macht krijgen.

Men hoort dikwijls dat de modale Vlaming niet wakker ligt van de staatshervorming.

Maar misschien ligt hij wel wakker van de gemiste kansen voor een verdere autonomie voor Vlaanderen: meer werkgelegenheid via een doeltreffend en krachtig economisch ondersteuningsbeleid, beter openbaar vervoer, een kwalitatief hoogstaande gezondheidszorg, een doeltreffend gezinsbeleid en een beter binnenlands bestuur.

Dat wil zeggen dat Vlaanderen dringend **over ruime fiscale en politieke autonomie** moet beschikken. Elke federale staat die de deelstaten respecteert biedt deze minstens 50% aan eigen fiscaliteit, met Lambermont zal het nog jaren duren voor we 25% hebben bereikt waardoor een hypotheek gelegd wordt op de gemeenten die eindelijk onder de gewesten ressorteren.

De eigen maatschappelijke concepten die we ook binnen het gemeentebestuur moeten ontwikkelen, vragen ook eigen instrumenten. Willen die instrumenten efficiënt zijn, dan moeten ze in de eerste plaats homogeen of volledig zijn. Volledig aan Vlaanderen toevertrouwd worden.

Enkele illustraties. Een vergrijzende maatschappij moet zelf haar modellen voor bejaarden- en derdeleefstijbeleid kunnen bepalen. Vandaag wordt dit nog te zeer afgeremd door een federale pensioenwetgeving. Ook gezondheidszorg en gezinsbeleid dient volgens een eigen patroon te verlopen.

Elke gemeenschap heeft haar eigen visie op de begeleiding van werklozen, waarvan een eigen systeem van werkloosheidsuitkering een noodzakelijk draagvlak is. Vandaag is tewerkstelling een Vlaamse en werkgelegenheid een federale materie...

Wij willen een afvalvoorkomingsbeleid voeren, maar de sleutel hiervan, de productnormen, zijn federaal.

Dat België in zijn huidige bestuurlijke en institutionele vorm vierkant draait, wordt elke dag minstens één keer duidelijk. Luikse professoren, de denkgroep "In de Warande", onze ondernemers,... steeds meer bewuste en betrokken burgers begrijpen dat een aantal communautaire knopen eindelijk maar eens moeten worden doorgehakt.

De toegevoegde waarde van de NV Oud-België – ook voor Wallonië – lijkt steeds scherper op een surrealistische onweerswolk van Magritte.

Een nieuwe, grondige, diepgaande staatshervorming is het beste middel om tot een beter en **efficiënter bestuur** te komen, waarvan alle Vlamingen de vruchten plukken. En waarvan onze gemeente alleen maar beter zou worden.

Beide gemeenschappen in federaal België divergeren alsmaar verder en er is dringend nood aan **homogene bevoegdheidspakketten**. Anders zouden de gemeenten hier wel eens slachtoffer van kunnen worden. Of om het sprekender uit te drukken: wanneer een dokter hetzelfde pilletje aan twee patiënten voorschrijft, zou het heel goed kunnen dat geen van beiden er beter van wordt. Waarom? Omdat de patiënten misschien een verschillend ziektebeeld vertoonden en de dokter zijn oplossing zocht in een compromis. Met België is het net hetzelfde. Belgische maatregelen hebben geen effect omdat Vlaanderen en Wallonië met andere problemen zitten en ook een ander beleid willen voeren op maat van de eigen specifieke uitdagingen. Op vlak van de economie bijvoorbeeld waarbij het steeds duidelijker wordt hoe het dynamiseren van de economie vanuit de regio zijn rechtstreekse weerslag heeft op de financiering van de sociale zekerheid.

Het pleidooi van de minister-president om de federale belasting op ecologie, innovatiesteun en groeipremies af te schaffen illustreert de vraag naar meer respect voor de Vlaamse aanpak op treffende wijze. Het is absurd dat de ene overheid de toekomst van de andere kan belasten.

Onze eisen voor een verdere staatshervorming hebben volstrekt ook niets te maken met ontvoogding of culturele achteruitstelling, maar alles met behoorlijk en efficiënt bestuur, en **oplossingen op maat** van de problemen.

Economisch gezien bestaat België immers al lang niet meer. De middelmatige "Belgische economie" is de optelsom van één van de best presterende regio's van Europa met een regio die economisch voorbijgestoken wordt door meer en meer regio's uit het vroegere Oostblok. De enige manier om België nog een toekomst te geven is ervoor te zorgen dat beide regio's op **economisch** vlak terug dichterbij elkaar komen. Dat kan door Wallonië op te krikken, al zal dat tijd nodig hebben, of het kan natuurlijk door Vlaanderen af te zwakken en samen ten onder te gaan.

Een staatshervorming die in de eerste plaats Vlaanderen én Wallonië de hefboomen in handen geeft om zelf oplossingen op maat te vinden voor de problemen is de enige uitweg.

Nu reeds moet gewerkt worden aan de voorbereiding van beslissende stappen in de onaffe staatshervorming. Daarom moet onze oproep voor meer Vlaamse (en Waalse) bevoegdheden en een Vlaamse Grondwet met een krachtig ja worden beantwoord door alle partijen, politici en beslissers die willen dat Vlaanderen beter moet worden bestuurd en ervan overtuigd zijn dat we dat ook kunnen. Hier wil het Gemeentebestuur een gidsrol vervullen.

Het traditionele beeld van een staatkundige opbouw waarin overheden netjes als lagen op elkaar passen, beantwoordt niet langer aan de realiteit. Meer en meer organiseren diverse overheden zich op verschillende niveaus in netwerken. Ze sluiten allianties wars van alle logische structuren. Zo sluiten regio's samenwerkingsakkoorden.

Meer en meer zal de **daadkracht van de overheid** in onze globaliserende wereld bepalen of er nog ondernemingen bereid zijn om in de economie te investeren.

Het Gemeentebestuur erkent uitdrukkelijk de rol van **Vlaanderen als dragende staatsstructuur**. Wij willen het beleid zo dicht mogelijk bij de mensen, dus bij de gemeente en als dit niet mogelijk is regionaal. Het Gemeentebestuur wil het zwaartepunt van de politieke besluitvorming leggen bij de gemeenten, de Vlaamse Staat en de Europese Unie.

Een Vlaamse Grondwet is nodig in het belang van Vlaanderen, om de kwaliteit van ons bestuur te verbeteren, om de kwaliteit van ons samenleven in Vlaanderen te versterken. En vooral in het belang van de welvaart en het welzijn van alle Vlamingen. Dat is de essentie.

Een debat over een grondwet mag niet overgelaten worden aan een *zwevend genootschap*, maar moet het voorwerp uitmaken van verenigingen, bewegingen en mensen met een mening.

Vlaanderen moet de negatieve houding tegenover alles wat met de overheid te maken heeft, keren. Elke gemeente moet dit ondersteunen. Dit zal ongetwijfeld een werk van lange adem zijn. *Want vertrouwen komt altijd te voet en gaat weg te paard.*

Na de Tweede Wereldoorlog is Vlaanderen is één van de meest welvarende regio's van de wereld geworden en we zijn onze kinderen en kleinkinderen verplicht dat ook zo te houden.

Het zou een duidelijk signaal geven moest de gemeente ter gelegenheid van het Feest van de Vlaamse Gemeenschap een plechtigheid en volksfeest organiseren met overwegend Vlaamse en Nederlandstalige inbreng.

Onze gemeente blijft haar actieve solidariteit betuigen met de campagne voor de splitsing van de kieskring en het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde vóór de federale parlamentsverkiezingen van 2007. De gemeenteraad heeft in deze zin een motie goedgekeurd.

Het Gemeentebestuur blijft er fundamenteel van overtuigd dat institutionele hervormingen noodzakelijk zijn willen we welvaart en welzijn in Vlaanderen (en Wallonië en Brussel) kunnen verzekeren.

5. Tewerkstelling & lokale economie

5.1. Lokale economie

ONDERNEMERSVRIENDELIJK KLIMAAT

De **economische barometer wijst op storm**. Onze welvaart en welzijn staan onder druk. In een concurrerende en toenemend virtuele economie zijn ondernemingen, investeringen en diensten erg mobiel. Vlaanderen dreigt in versneld tempo zijn sterke internationale economische positie te verliezen. In een internationale enquête naar de ondernemingszin in zestien EU-landen scoort Vlaanderen, op Slovenië na, het slechtst. Het is ooit anders geweest.

Hoge vennootschapsbelastingen en loonkosten worden als belangrijkste oorzaken aangehaald om de sterk verminderende buitenlandse investeringen in Vlaanderen te verklaren. Niet verwonderlijk want ook Vlaamse bedrijven zoeken hun weg naar andere oorden om te ontsnappen aan deze al te hoge lasten en kosten.

Daarenboven gaan onze ondernemingen gebukt onder tal van lokale belastingen en retributies. Deze namen de jongste jaren gevoelig toe ten gevolge van het wegvallen van andere inkomstenbronnen voor de gemeenten of het niet compenseren daarvan door de hogere overheden. Deze belastingen worden geheven op de meest diverse grondslagen.

Zo belasten nog een aantal gemeenten het tewerkgesteld personeel in de ondernemingen op hun grondgebied (in onze gemeente al bijna een kwarteeuw afgeschaft). Personeel in dienst nemen wordt als het ware beboet en derhalve ontraden. Het moet juist de bedoeling zijn meer mensen aan het werk te krijgen. De werkgelegenheidsgraad bedraagt bij ons slechts 60 %. In de EU15 doen enkel Italië, Griekenland en Spanje slechter. Ons ganse systeem van sociale zekerheid dreigt daarmee onbetaalbaar te worden. Dit alles speelt zich af tegen een achtergrond van toenemende vergrijzing, waardoor een grotere groep mensen behoefte heeft aan een doeltreffende sociale zekerheid.

De **ruimte om te ondernemen** is een ander heikel punt. Vele bedrijven liggen zonevreemd en hebben moeilijkheden om uit te breiden of botsen op een tekort aan industriegronden.

Daarbovenop komt nog eens de veelheid aan administratieve verplichtingen, de rompslomp en de vaak wijzigende regelgeving die ondernemers demotiveert. Vele bedrijfsleiders voelen zich aan hun lot overgelaten.

De **land- en tuinbouwsector** heeft een specifieke problematiek. De landbouwers zijn de architecten van ons landschap: zij zorgen voor groen en onderhouden het vakkundig.

De huidige generatie heeft gekozen voor een kwaliteitsvolle en milieubewuste landbouwproductie. De kloof tussen bio-landbouw en de klassieke cultuur wordt steeds kleiner.

Ondernemen moet voor het Gemeentebestuur steeds gepaard gaan met zorg voor **duurzaamheid**. De politiek staat hierbij voor grote uitdagingen: het verbruik van energie en grondstoffen moet terug naar een niveau waarop de natuur afval kan opvangen en neutraliseren. Doeltreffende overheidsmaatregelen met controle op de naleving zijn noodzakelijk. Die maatregelen zullen zoveel mogelijk een beroep doen op de eigen verantwoordelijkheid van bedrijven en van de consumenten. We moeten finaal streven naar een ecologisch verantwoorde markteconomie.

Onze gemeente telt uitsluitend KMO- en KO-bedrijven. Dit bedrijfsleven vormt een belangrijke motor voor de welvaart in onze gemeente en voor zo'n 1500 werkplaatsen. Het is een taak van de gemeente om door een efficiënte dienstverlening het bedrijfsleven te ondersteunen.

Vooraf het onthaal van ondernemingen en hulp bij administratieve aanvragen en verplichtingen, is erg belangrijk.

Wat beschouwt het Gemeentebestuur als nodig voor een **ondernemingsvriendelijk klimaat**?

- De gemeente moet de **acties** van middenstanders, landbouwers en bedrijven uit de gemeente ondersteunen en zelfs aanmoedigen. Denk bijvoorbeeld aan jaarmarkten, feestelijkheden, toeristische happenings en eindejaarsacties. We zijn overtuigd dat dorpen waar de middenstand en horeca niet floreren, dode dorpen zijn.
- Bij het uitvoeren van **wegenwerken**, wordt overleg gepleegd met de betrokken middenstanders. Hierbij denken we ook aan het aanleggen van parkings. Bijzonder belangrijk voor de inwoners én de ondernemingen is het beperken van hinder bij de openbare werken. Door een **goede planning van de werken**, overleg met de nutsmaatschappijen, correcte informatie vooraleer de werken van start gaan, en een duidelijke signalisatie kan de hinder sterk verminderd worden.
- De gemeente is **behulpzaam** (binnen de wettelijk opgelegde bepalingen) bij het indienen en verkrijgen van bouw- en milieuvergunningen, brandveiligheidsattesten, tellingen en statistieken. Zoveel als mogelijk en praktisch is dat nu reeds het geval: het één loketsysteem. We willen het systeem van het eerste en enig loket verder uitbouwen, zodat de ondernemers binnen één dienst in de gemeente (**KMO-loket**) alle mogelijke documenten kunnen bekomen voor het uitbouwen van hun zaak.
- We zijn bereid, rekening houdend met het uitvoeringsplan voor KMO-afval, loyaal mee te werken aan de toegankelijkheid voor KO's en KKO's op ons gemeentelijk **containerpark**.
- Met de opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen willen we meteen de **gemeentekern afbakenen**, en aldus de ruimte omschrijven waarin belangrijke "centrumfuncties" met elkaar verweven worden: wonen, werken, ontspanning, echter ook distributie, diensten, productie,...
- Vanuit hun vakkennis en ervaring wil onze politie, hierin gesteund door de TPA (technopreventief adviseur), de zelfstandige ondernemers wijzen op mogelijke zwakheden in de **beveiliging** van hun zaak en eventueel bijkomende beveiligingsmaatregelen voorstellen.
- Voor bedrijven en handelaars wordt verder gezocht naar collectieve **inbraakpreventiemaatregelen**. We volgen de resultaten in pilootgemeenten met telepolitie alarmsysteem voor winkeliers. Via een discrete druk op de knop komt de winkelier in contact met een luisterkamer van de politie.
- We willen elk initiatief steunen dat ertoe leidt dat de mensen **in eigen gemeente kopen** en als gemeente trachten we zelf het voorbeeld te geven.

Gemeenten zijn partners van de ondernemingen en middenstanders. Zij opereren met **respect** voor elkaar, waarbij de overheid de meerwaarde erkent die bedrijven en middenstandszaken genereren voor de bevolking.

Er wordt werk gemaakt van een gezond ondernemingsklimaat en er is voldoende ruimte om te ondernemen.

De ondernemers vormen één essentiële doelgroep in het gemeentelijk beleid. Zij zijn bepalende voor het economische weefsel van een gemeente. Daarom moet een specifieke dienstverlening afgestemd zijn op de noden van de ondernemingen in de gemeente.

RUIMTE OM TE ONDERNEMEN

De ruimtelijke ordening is een belangrijke hefboom voor lokale economiebeleid, want de voorwaarde voor het vestigingsbeleid voor ondernemingen, het woonbeleid, de mobiliteit,... Zo wordt een duurzaam economisch ruimtelijk beleid gevoerd, improvisatie vermeden en een duidelijk kader gecreëerd voor burger en ondernemer inzake wonen, werken, winkelen, ontspannen,...

Het vestigingsbeleid van productiebedrijven krijgt van het Gemeentebestuur een duidelijke garantie op lange termijn door voldoende en verantwoorde reservering van geschikte bedrijventerreinen en KMO-zones en hergebruik van industriële panden. Het gemeentebestuur stelt daartoe ruimtelijke uitvoeringsplannen op die moeten rechtszekerheid bieden aan bestaande (zonevremde) bedrijven én moeten investeringsperspectieven garanderen voor toekomstige bedrijfsuitbreidingen en nieuwe vestigingen.

Om de economische ontwikkeling en de tewerkstelling te bevorderen, dient de gemeente te beschikken over voldoende ruimte voor bedrijven.

Uit een studie in 1996 uitgevoerd door de GOM (Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor de provincie Antwerpen), bleek onze gemeente bij de economisch zwakkere gemeenten van het arrondissement te behoren. De criteria waarop deze beoordeling gemaakt werd zijn de volgende: bruto geografisch product (d.i. de toegevoegde waarde van de gemeente of prestatie van de economie), gemiddeld belastbaar inkomen per inwoner, werkloosheidsgraad en tewerkstellingsgroei. Ondertussen zijn we wat bijgebeend. Maar vooral de **werkloosheid** in onze gemeente is en blijft zo hoog (constant ruim boven de 300 werklozen) dat de economische prestaties van de gemeente ondermaats zijn en dat daardoor de inkomsten van de gemeente eveneens sterk beknot worden.

Voor een welvaart die het welzijn van de gemeente nog kan dragen is het nodig ondernemingen aan te trekken. Vandaag echter is de gemeentelijke bedrijfsgrond uitgeput. Op een inventarisatie van ongebruikte percelen industriegrond en het daarop volgend schrijven naar betreffende ondernemingen kwam geen enkele positieve respons.

het Gemeentebestuur wil blijven investeren in aantrekkelijke bedrijventerreinen die goed ontsloten zijn voor verschillende vervoersmodi en die efficiënt bewegwijzerd zijn.

Hulshout wordt in het provinciaal structuurplan vermeld als een **hoofddorp type 2**.

Binnen het structuurplan is er in onze gemeente ruimte voor ontwikkeling van het lokaal bedrijventerrein, landbouw en natuurontwikkeling, naast een beperkte mogelijkheid voor realisatie van meer bijkomende woningen dan voor de opvang van de natuurlijke aangroei nodig is. Het is de taak van het gemeentebestuur om de gemeente in die zin uit te bouwen.

Omwille van de huidige bezettingsgraad binnen onze gemeente van de beschikbare KMO- en industriegronden en omwille van de grote vraag naar bedrijventerreinen in de regio, willen we meewerken aan het creëren van de nodige ruimte hiertoe.

Binnen de contouren van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan worden de nodige gronden voorzien om uit te bouwen tot een lokaal bedrijventerrein, rekening houdend met de mobiliteitsproblemen binnen onze gemeente.

Er is plaats voorzien in het gemeentelijk structuurplan voor een lokaal bedrijventerrein in 2 fasen van 5 ha (hoofddorp type 2) aansluitend aan het industriepark Groot Goor.

Bedrijven kunnen maar uitbreiden en investeren in een rechtszeker kader.

Zonevremde bedrijven die geen of nauwelijks overlast veroorzaken krijgen dientengevolge juridische zekerheid in het gemeentelijk structuurplan.

Ook een vlotte omsluiting van onze bedrijfsclusters blijft een must, net als een goede toegankelijkheid van bedrijfsterreinen via het openbaar vervoer.

het Gemeentebestuur werkt mee voor het beter benutten en onderhouden van bedrijventerreinen. De gemeente heeft IOK belast met een studie en plan van aanpak. Daarnaast moeten bijkomende terreinen aangelegd worden. Vervuilde sites moeten zo nodig gesaneerd en herbruikt worden.

Het gemeentebestuur ontwikkelt een **strategisch commercieel plan voor detailhandel** en dienstensectoren. Daarin zal de gemeente een evenwicht bevorderen tussen mekaar versterkende grootschalige en kleinschalige detailhandel, nu en in de toekomst.

De gemeente zal werken aan een kernversterkend beleid, waarin wonen werken, diensten en handel optimaal met elkaar verweven zijn.

EENVOUDIGE EN RECHTVAARDIGE BELASTINGREGLEMENTEN

Momenteel komt de grootste bijdrage vanwege bedrijven uit de belasting op drijfkracht. De aanslagvoet is gemiddeld in vergelijking met de regio. Er kan onderzocht worden om naar meer resultaatafhankelijke belastingen over te stappen.

Ook kan ervoor geopteerd worden de lokale belastingen op bedrijven en middenstandszaken te hervormen tot één belasting. Dit bevordert de transparantie en zal een deel van de administratieve rompslomp doen verminderen.

Het Gemeentebestuur onderschrijft het gebruik van modelreglementen voor de gemeentelijke belastingen, reglementen nagelezen en juridisch goedgekeurd door VVSG en hogere overheid (ABA). De gemeente beperkt zich bijgevolg zoveel als mogelijk tot het invullen van het tarief.

Principe blijft dat ondernemingen hun steentje moeten bijdragen tot de financiering van lokale besturen via eenvoudige, duidelijke en rechtvaardige belastingen die zoveel mogelijk resultaatafhankelijk zijn.

TRANSPARANT OVERLEG

Via regelmatig overleg binnen het "Forum Lokale Economie" is er vlotte informatiedoorstroming tussen gemeente en ondernemingen. Zo kunnen pijnpunten snel en efficiënt worden opgelost. Het forum adviseert en begeleidt de gemeente ook bij het uitwerken van haar economisch beleid.

De gemeente organiseert geregeld overleg met het "Forum Lokale Economie" over dossiers i.v.m. de wet op de handelsvestigingen, de uitwerking van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, acties in het kader van mobiliteitsplan, planning openbare werken,...

Een goed beleid steunt op kennis van het terrein. De gemeente heeft belang bij de betrokkenheid van ondernemers bij de totstandkoming van het beleid. Ondernemers zijn te weinig betrokken bij het beleid, krijgen te weinig correcte en tijdige informatie. Ondernemers willen tijdig gehoord worden door het gemeentebestuur. Daartoe is een doeltreffend participatiebeleid voor ondernemers noodzakelijk in elke gemeente.

De gemeente coördineert de uitwerking van alle concrete projecten ter bevordering van de lokale economie in samenspraak met de ondernemersorganisaties.

De gemeente waakt daarbij over een doeltreffende samenwerking met alle betrokken administraties, politieke verantwoordelijken en andere partners.

PROMOTIE EN ONTHAAL

Gemeentelijke initiatieven zetten het **positief imago** van de lokale bedrijfswereld en middenstand in de verf, zoals de infolder aan (nieuwe) inwoners en ter beschikking aan de toeristische dienst.

De gemeente beschikt over een **loket**, dat instaat voor de dienstverlening aan ondernemingen en het verstrekken van alle nuttige overheidsinformatie.

Ondernemingen worden begeleid bij het aanvragen van vergunningen en het principe van het **gezaghebbend advies** wordt gehanteerd. Dit wil zeggen dat wanneer ondernemingen handelen conform het verstrekte advies zij ook zekerheid hebben voor een correcte afhandeling.

Het gemeentebestuur garandeert de ondernemers efficiënte **informatie** en communicatie over het beleid, de dienstverlening en de algemene werking van de gemeente.

VLOT VERKEER EN BEREIKBAARHEID BIJ WERKEN

Bereikbaarheid van het centrum en de belangrijkste functies in een gemeente, doorstroming van doorgaand verkeer, de mogelijkheden tot bereikbaarheid met de auto, openbaar vervoer, fiets,... én de combinatie van de diverse vervoersvormen,...het zijn elementen waarmee elke gemeente te maken krijgt.

Onze dorpskernen, die een alsmear belangrijker functie moeten kunnen gaan vervullen inzake winkelen, horeca en toerisme, moeten vlot bereikbaar zijn met het openbaar vervoer en voor bestemmingsverkeer. Dit betekent dat er voldoende (betaalbare) parkeermogelijkheid moet zijn, die goed aangegeven is vanuit de verschillende invalswegen.

Aantrekkelijke en leefbare centra veronderstellen dat het doorgaand verkeer wordt gebannen of ontmoedigd. Het Gemeentebestuur wenst te zorgen voor voldoende en veilige fietsstallingen op cruciale plaatsen, naast groen, wandelpaden en ruimte voor o.m. terrassen.

Een globale visie op al deze elementen is noodzakelijk voor een goed beleid.

Het gemeentelijk **mobiliteitsbeleid** wordt uitgewerkt in voorafgaand en tijdig overleg met het gemeentelijk Forum Lokale Economie.

De gemeente beschikt over een samenhangend mobiliteits- en verkeerscirculatieplan met oog voor de specifieke noden van ondernemers en speciale aandacht voor bereikbaarheid van kernen, commerciële concentraties, beleving van ondernemingen in de kern (zeker in autoluwe en –vrije straten) en vlotte bereikbaarheid van KMO-zones.

Het **parkeerbeleid** is een essentieel onderdeel van het gemeentelijk mobiliteitsplan. Bij het afsluiten van contracten met privé—firma's voor de organisatie van het parkeren, zal de gemeente zelf het parkeerbeleid kunnen blijven sturen.

Het afstemmen van parkeertarieven en het gedifferentieerd parkeren worden mee in functie van de economische noden van de betrokken lokale ondernemingen bepaald.

Het Gemeentebestuur drukt erop dat alle nieuwe mobiliteitsmaatregelen tijdig en correct **bekend gemaakt** worden aan het publiek en vooral naar de klanten en leveranciers om de bereikbaarheid te garanderen. De gemeente garandeert een goede bewegwijzering naar lokale ondernemingen, handelskernen en industrie- en KMO-zones.

Bij werken zorgt de gemeente voor een volledige, eenduidige en doeltreffende bewegwijzering voor klanten van zelfstandige ondernemers.

De gemeente neemt in overleg met zelfstandige ondernemers maatregelen om de **bereikbaarheid** van ondernemingen en de doortocht van klanten tijdens werken te verzekeren. Bij gemeentelijke werken is de aanwezigheid van een vertegenwoordiger van Unizo bij de werfvergaderingen verzekerd. Minstens zal de last van de openbare werken beperkt worden via een permanent, intensief overleg met lokale handelaars (aanspreekpunt), via degelijke bewegwijzering.

Met de uitvoering van grootscheepse wegenis- en rioleringswerken voor ogen (i.s.m. Hydrorio) komt de gemeente met een totaalaanpak, zodat de bewoners de weg naar de plaatselijke handelaars blijven vinden, kinderen veilig naar school kunnen en het verkeer duidelijke richtlijnen krijgt.

GEMEENTELIJK WINKELBELEID EN MIDDENSTAND

Een bloeiende middenstand zorgt voor leefbare en aangename kernen.

Handel is een belangrijke sociaal-economische poot voor elke gemeente.

Handel garandeert een levendige lokale samenleving en realiseert een aanzienlijke lokale werkgelegenheid.

Het Gemeentebestuur wil investeren in aantrekkelijke centra, waar het goed is om te winkelen en te wonen, o.m. door het maatschappelijk weefsel te versterken. We merken tot onze voldoening dat er meer appartementen in de kernen komen waar er boven handelszaken gewoond wordt

Via ruimtelijke plannen willen we concentraties van grote handelsketens buiten de centra voorkomen of minstens niet verder laten uitbreiden zodat de centra niet verschromelen: het Gemeentebestuur gaat resoluut voor de commerciële aantrekkingskracht en de leefbaarheid van de gemeentekernen.

We ondersteunen de opkomst van economisch rendabele **buurtwinkels**, beseffend dat deze eerst op het platteland aan het verdwijnen zijn.

De buurtwinkel en de detailhandel zijn op vele plaatsen verdwenen. De gemeente moet stimulansen geven om in kleinere dorpen en wijken opnieuw buurtwinkels en detailhandelaars aan te trekken.

De nieuwe gemeentelijke bevoegdheden binnen de wet op de grote handelsvestigingen versterken de noodzaak van een gemeentelijk distributiebeleid dat vertrekt vanuit een globale visie op winkelvestigingen, promotie, baan- en nachtwinkels.

Bij het plaatsen van orders geeft het gemeentebestuur binnen de wettelijke bepaling van openbare aanbesteding alle kansen aan de **lokale ondernemingen**.

Het gemeentebestuur engageert zich om facturen binnen 30 dagen te betalen.

Om te vermijden dat socio-economische vergunningen worden afgeleverd waarbij nadien blijkt dat ze stedenbouwkundig niet op een aanvaardbare locatie voorzien zijn, passen de gemeenten een **ontvankelijkheidstoets** toe op grond van de stedenbouwkundige voorschriften.

Voor een dynamisch handelsvestigingsbeleid en in het kader van de beoordeling van socio-economische vergunningen, creëert de gemeente volgende instrumenten: een "**Winkelmonitor**" (een permanent geactualiseerd bestand van het aantal winkels, de winkeloppervlakte, de winkelleegstand en evolutie daarin). Bijzondere aandacht gaat naar buurtwinkels: een Buurtwinkelindex (algemene voedingswinkels > 400 m²) per 1.000 inwoners geeft aan hoe de situatie terzake is.

De gemeenten realiseren een strategisch commercieel plan: een gedetailleerd distributieonderzoek dat openbaar en ruim wordt besproken met bevolking en ondernemers.

Het Gemeentebestuur zorgt naast de versterking van de kern ook voor de nodige versterking van de buurtverzorgende winkels in woongebieden. Ondernemers die willen investeren in **buurtwinkels** krijgen hiervoor de volle ondersteuning. Zowel lokale handelaars die een buurtwinkel opstarten en hiervoor de nodige renovatiewerken uitvoeren als gevestigde lokale winkeliers die hun buurtwinkel grondig renoveren, moeten hierop een beroep kunnen doen.

Het **handelsaanbod** is in onze dorpen, zoals in alle Vlaamse plattelandskernen en kerkdorpen, de jongste jaren sterk verminderd. Het aanbod bakkerijen en beenhouwers is aan het slinken. Ook een daling van het aantal horecazaken is zich binnen onze gemeente duidelijk aan het voltrekken.

Maar ook onderwijs en financiële instellingen verminderen. Jammer, want deze evolutie leidt tot een versnelde economische en culturele achteruitgang. Klanten gaan graag naar de plattelandswinkel omwille van de nabijheid, het persoonlijke contact en de kwaliteit.

Het behoud van de buurtwinkels is één van de prioriteiten van het Gemeentebestuur in het streven naar de leefbaarheid van het platteland. De zelfstandige winkeliers en de buurtwinkels zijn van onschatbare waarde voor zowel de economie als voor de brede samenleving. Zij zorgen met name voor een belangrijke werkgelegenheid en maken samen met het postkantoor, het wijkshoortje, het bankfiliaal, enz. deel uit van een maatschappelijk en buurtverzorgend netwerk dat noodzakelijk is voor de leefbaarheid van plattelandsgemeenten, gemeentekernen en –wijken.

De gemeenten die de **nachtwinkels** onderwerpen aan een voorafgaande vergunning doen dit aan de hand van een objectieve controletoeets op het vlak van: ruimtelijke ordening, openbare orde en bezit van vereiste vergunningen (o.a. voedselhygiëne).

Daarnaast bevordert de gemeente waar nodig de opmaak van een gedragscode door nachtinkels. Daarin leggen de lokale nachtinkels zelf een systeem vast van autoregulering. Daarin leggen ze voor de uitbaters van nachtinkels een aantal normen vast, die ze ter plaatse gaan controleren.

Nachtinkels die in het kader van deze autocontrole een positief rapport krijgen, ontvangen een label.

Een permanent – essentieel – **overleg met de plaatselijke middenstand**; het heroprichten van middenstandsorganisaties zou deze contacten vergemakkelijken.

We zullen een blijvende ondersteuning geven aan de acties van de middenstand in onze gemeente en deze op elkaar afstemmen in de drie deelgemeenten.

We willen meewerken aan de oprichting van een middenstandsorganisatie te Houtvenne en Hulshout en de heropricting van de middenstandswerking te Westmeerbeek.

VOLDOENDE STIMULANSEN VOOR DE SOCIALE EN DIENSTENECONOMIE

De jongste jaren zijn “sociale economie” en “meerwaarde-economie” geen onbekende begrippen meer voor een lokaal bestuur. Dat is nu veel meer dan aandacht voor de sociale en beschutte werkplaatsen. Het gaat steeds meer over **samenwerkingsverbanden** en bruggen tussen sociale en reguliere economie.

Lokale besturen hebben daarin een regisseursfunctie. Reguliere en sociale economie dichter bij elkaar brengen, zodat beiden via structureel overleg tot een win-win-relatie komen, is erg belangrijk. Ook in onze gemeente wordt de Lokale Werkwinkel aangestuurd door een partnerschap: OCMW, gemeente, PWA, sociale partners,...

De sociale economie is een sector in bloei, die ook de gemeente moet aanzwengelen.

De sociale economie komt immers tegemoet aan een dubbele doelstelling:

arbeidskansen geven aan minder sterken in onze maatschappij (laaggeschoolden, alleenstaande moeders,...);

maatschappelijke noden invullen met huishoudelijke diensten zoals strijkateliers, poets- en tuindiensten, de zorg voor kinderen, zieken en ouderen (kinderopvang, vervoersdienst, oppas,...).

Het Gemeentebestuur wil sociale economieprojecten alle kansen zal geven, zodat de sociale cohesie en de levenskwaliteit verhoogd wordt; via structurele (logistieke) ondersteuning.

Werkgelegenheidsprojecten in de sociale economie worden uitgebreid. Via invoegafdelingen en -bedrijven wordt risicogroepen een passende betrekking aangeboden.

De diensteneconomie wordt verder uitgebouwd met een poetsdienst, minicrèche, strijkwinkel, enz., waar laaggeschoolden en mensen uit risicogroepen kunnen worden tewerkgesteld.

Er dient eveneens een volwaardig sociaal netwerk te worden ontwikkeld om langdurige werklozen, nieuwkomers en kansarmen te integreren in het lokale weefsel. Integratietrajecten – een combinatie van opleidings- en tewerkstellingstrajecten – voor nieuwkomers en kansarmen moeten worden uitgetekend.

HORECA EN TOERISME

Het beleidsdomein “toerisme” is een ontwakend beleidsdomein en bekleedt een aparte plaats op het gemeentelijk niveau. Bij afwezigheid van een toeristische traditie voorzien nu heel wat gemeentebesturen in hun beleid geen afzonderlijke aandacht voor het lokaal “toerisme”.

De bestuurlijke creativiteit en verscheidenheid weerspiegelt de socio-economische realiteit dat niet voor elke gemeente in Vlaanderen het toeristisch gebeuren even belangrijk is, een gemeente is dan ook niet gehouden tot het voeren van een toeristisch beleid.

“Toerisme” is bij uitstek een eindproduct waarbij evenementen en markten, cultuur, patrimonium, infrastructuur, sport en groen, lokale economie, gemeentelijk informatiebeleid, zorg voor het openbaar domein en nog zoveel meer deeltjes van de volledige legpuzzel vormen.

Toerisme is een beleidsdomein met een klein deeltje eigen kerntaken en veel afhankelijkheid van andere beleidsdomeinen (Ruimtelijke Ordening, distributie, openbare werken, cultuur,...).

De toeristische kijk en benaderingswijze geven een **kwalitatieve meerwaarde** bij de inkleuring van deze beleidsdomeinen. Het is belangrijk dat de mate waarin een concrete gemeente haar lokale toerismebeleid ontwikkeld heeft, gelijke tred houdt met de socio-economische realiteit.

Een sterke **lokale economische reflex** moet het toeristisch beleid mee inspireren: hoe wordt onze gemeente beter van haar bezoekersstromen? Wat zijn de economische effecten en meerwaarden?

Investeren in de kwaliteit van een toeristisch product van gemeente of streek is tegelijkertijd investeren in de leefomgeving van de bewoners.

Toerisme houdt steeds het zoeken in naar het “andere”, het verschil; het cultiveren van authenticiteit en eigenheid. Met kansen voor lokale zelfstandige ondernemers: de promotie van streekproducten en streekgastronomie is daar het meest typische voorbeeld van.

Elke gemeente heeft een bijzonder grote ruimte en vrijheid om van dit beleidsdomein iets te maken en kan hierbij verschillende rollen vervullen:

Voor Hulshout wensen we een sterke lokale verankering te combineren met de schaalvoordelen van een intergemeentelijke samenwerking.

Toerisme Vallei van de Grote Nete vzw zal zich dienen te organiseren tot een overlegplatform “Lokaal Toerisme”, met daarin alle betrokken partners in betrokken gemeenten en zeker ook de ondernemers.

Met verzorgde huisstijl en gebruik ervan in een actieve toeristische promotie en communicatie, met aandacht voor het internet.

Het overlegplatform “Lokaal Toerisme” zal de huidige en toekomstige toeristische mogelijkheden inventariseren en regelmatig een rapport opstellen met de belangrijkste toeristische gegevens in de gemeenten van het werkingsgebied.

Er zal een bestendige dialoog moeten opgezet worden met de zelfstandige ondernemers over het toeristisch beleidsplan en de concrete kengetallen m.b.t. het toeristisch gebeuren (aantal bezoekers, overnachtingen, bezoekersprofielen, evenementenkalender met effecten op openingstijden en bereikbaarheid,...).

Dit samenwerkingsverband verzekert tevens een doeltreffende begeleiding aan ondernemers actief op het vlak van toerisme of met interesse om rond toeristische activiteiten te ontwikkelen. Het gaat o.m. over basisinformatie, reglementeringen, communicatie en promotie. Er dient ook actieve bijstand geleverd aan de ondernemers die in het toeristisch gebeuren actief willen zijn, door hen met de nodige knowhow bij te staan (bvb horeca, opstarten plattelandstoerisme, uitbaten recreatieve attracties,...).

Ook kunnen hier de verschillende elementen in de regio samengevoegd worden (bedrijfsbezoek, lunch, uurtje vrij shoppen,...) tot arrangement en/of circuitvorming.

Er dient uiteraard maximaal gebruik worden gemaakt van de ondersteuning door het bovenlokale beleid.

De gemeente is op zoek naar toekomstgerichte oplossingen om **toeristisch infokantoor** uit te bouwen.

Hierdoor kunnen onze vele troeven (evenementen, cultuurhistorische collecties, beschermde gebouwen, merkwaardige figuren, verhalen, gebeurtenissen, sportmanifestaties, natuurgebieden en landschappen) op toeristisch vlak optimaal uitgespeeld worden. Een goed uitgebouwde toeristische dienst staat in voor een gerichte promotie naar verschillende doelgroepen.

In de eerste plaats wordt er onthaal en informatie (evenementenkalender, infobrochures, ...) bezorgd aan toerist en reiziger.

Van hieruit kunnen tevens initiatieven genomen worden om evenementen in te richten die bezoekers trekken (culturele evenementen, sportevenementen, festivals, ...).

Bovendien kan worden ingespeeld en gebruik gemaakt van bovenlokale platforms (Kempendag,...).

Ook kan dit toeristisch infokantoor (al dan niet via de intergemeentelijke samenwerking) zorg dragen voor communicatie en promotie (website, folders, huisstijl, aanwezigheid op beurzen,...).

Er kan gezorgd voor een evenwichtig en goed gespreid programma aan animatie (muziek, theater, braderijen,...) dat diverse categorieën en bezoekers (kinderen, volwassenen,...) aantrekt met een goede link naar de commerciële functie.

Er kan meer aandacht geschonken worden aan het ontwikkelen van producten en vermarkten ervan. Deze richten zich specifiek tot het bezoekerspubliek (bepaalde publicaties over de gemeente of specifieke aspecten ervan, ontwikkelen van souvenirs, ansichtkaarten, aanbieden streekspecialiteiten,...).

Lokaal kan hier ook ingestaan worden voor het aanbieden van diensten: verhuur- en boekingservice, fietsverhuur, ...

Dit toeristisch infokantoor werkt bij voorkeur samen met bedrijven, verenigingen, culturele organisaties, handel en horeca, ...

Toeristische initiatieven op het platteland leggen de nadruk op elementen als rust, natuur, ruimte, cultureel erfgoed, kleinschaligheid. Respect ook voor de mensen die er wonen en werken moet het uitgangspunt zijn voor verantwoord recreatief medegebruik.

We stellen vast dat het kleinschalig toerisme voor enkele gemeenten in de buurt een belangrijke troef is. Op dit ogenblik kan het aanbod aan verblijfstoerisme op het platteland de vraag niet volgen. Daarom zal de gemeente binnen de procedure en klijtlijnen van de nieuwe wetgeving best op creatieve wijze voldoende mogelijkheden ontwikkelen voor het **kleinschalig hoeve- en plattelandstoerisme**.

De claim op de open ruimte zal intensiever worden, vooral op het vlak van recreatie. Dit merk je nu al – denk maar aan al die bruggepensioneerden die tijdens de week willen gaan fietsen. Op het vlak van de open ruimte is er een groeiend gemeenschapsgevoel, en die gemeenschap wil er een zeg over hebben. Mensen willen hun vrije tijd tegenwoordig optimaal benutten en uit het hectische leven van alledag ontsnappen, op zoek naar rust en ruimte. Omdat we (nog) veel welvaart hebben, hechten we meer belang aan immateriële dingen, zoals landschap en natuur.

De gemeente is zich bewust bezig met haar mobiliteitsaanpak met daarin specifieke aandacht voor **recreatief verplaatsen** (wandel- en fietsroutes).

De bereikbaarheid is van cruciaal belang. Voor een actief en bruisend plattelandstoerisme voegen we hieraan toe: de **fietstoegankelijkheid**.

Daarom zal er in een nieuwe **voetgangers- en fietsersbrugverbinding** voorzien worden dwars **over de Grote Nete**, indien deze de toets en bevolkingsconsultatie in het kader van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan doorstaat. Op die manier wordt voor de zachte weggebruiker de bereikbaarheid voor deze zone verhoogd en wordt anderzijds het fietsverkeer tussen de drie deelgemeenten aangemoedigd. De aanleg dient zodanig te gebeuren dat de bereikbaarheid gegarandeerd wordt vanuit noordelijke (Hulshout) én zuidelijke (Westmeerbeek – Houtvenne) richting. Vormgeving en materiaalgebruik dienen afgestemd op de valleikenmerken. Tevens dient de barrièrewerking voor de fauna beperkt te worden door het voorzien van wilddoorsteken dwars op de brug.

Deze fietserverbinding biedt een meerwaarde t.o.v. bestaande verbindingen.

De nieuw voorziene verbinding heeft niet als doel een alternatief te vormen voor het bestaande regionale traject via de oude spoorwegbedding: deze maasverkleining zou immers moeilijk te verantwoorden zijn. De nieuwe verbinding heeft daarentegen een uitgesproken lokaal karakter en betekent in de eerste plaats een belangrijke drempelverlaging voor potentieel fietsverkeer vanuit deelgemeente Houtvenne: afstand Houtvenne – Hulshout bedraagt dan 4,5 km i.p.v. 7 km via de spoorweg (- 2,5 km!). voor de rusthuisbezoeker is de fietswinst nog groter.

In de tweede plaats is de verbinding onderdeel van een globale visie op de Netevallei. Ter hoogte van “De Linie” plant de gemeente een natuurverwevingsproject met ruime aandacht voor de toerist, gericht op zachte waterrecreatie met een openbaar karakter. Met de recreatieve inrichting van dit gebied van zo’n 4 ha dat de gemeente 30 jaar geleden aankocht voor de bouw van een rioolwaterzuiveringsinstallatie, wil het Gemeentebestuur een manifeste plaats geven op de toeristische kaart van de Kempen, wat meteen ook onze handel en Horeca ten goede zal komen. De nieuwe verbinding vormt hiervoor de ontsluiting. De brug over de Grote Nete is daarbij noodzakelijk in functie van de toegankelijkheid (fietsers – voetgangers) vanuit Hulshout.

De gemeente wil in samenwerking met Toerisme Vallei van de Grote Nete vzw verder werken aan de creatie van een fietspadennet, binnen het regionale knooppuntenstructuur, nieuwe trajecten en “kerkepaden” opsporen en ontsluiten, fietsverbindingen in kaart brengen... De gemeente zorgt ook voor **veilige fietspaden** tussen de rand en het centrum.

Het **cultureel-historisch patrimonium** dat in Vlaanderen rijkelijk aanwezig is, wordt niet overall even zorgvuldig onderhouden. Ofwel is een aantal waardevolle gebouwen niet beschermd als monument, ofwel ontbreekt het aan voldoende middelen om een correcte instandhouding te bewerkstelligen. De zorg voor dit erfgoed laat soms te wensen over.

Aan het cultureel-historisch patrimonium wordt buitengewone aandacht besteed en waardevolle gebouwen en constructies worden tijdig beschermd en tijdig gerenoveerd.

Het cultuurtoerisme verdient meer aandacht. Ook onze gemeente heeft een reeks gebouwen, straten, figuren enz. waar een boeiend verhaal aan vastzit. Deze plaatsen kunnen met elkaar worden verbonden via cultuurhistorische wandel- of fietsroute – eventueel via intergemeentelijke samenwerking.

Het sociale leven in het dorp bepaalt in niet geringe mate de sfeer die uitgaat van dat dorp. Vele dorpen lijken soms dood. **Horeca** en toerisme zijn twee ingrediënten om leven in een dorp te brengen. Waar de horeca moeilijke tijden kent (BTW 21%, onopgevolde vacatures, flexibele uren,...), zien we dat het toerisme in Vlaanderen sterk in de lift zit.

Begrijpelijk, want nergens ter wereld is er op zo een kleine oppervlakte zulk een verscheidenheid aan historische kunststeden, waardevolle monumenten en musea, open ruimten, groen, water en andere toeristische trekpleisters, naast een interessant culinair aanbod.

Een intens uitgangleven en een overvloed aan toeristen of bezoekers kunnen overlast veroorzaken. Dit ongemak kan verschillende vormen aannemen: nachtlawaai, verkeersproblemen, vandalisme... Vaak worden klachten hieromtrent nauwelijks ernstig genomen wat tot grote frustratie kan leiden. De bewoners van zulke trekpleisters en uitgangsbuurtten hebben natuurlijk ook recht op nachtrust en een serene leefomgeving.

Het is een uitdaging om een gezond evenwicht te vinden waarbij respect en begrip de basisingrediënten zijn en waarbij de overheid gepast optreedt.

Het Gemeentebestuur wil horeca en toerisme aanzwengelen en tegelijkertijd de overlast beteugelen. Toeristische troeven worden optimaal uitgespeeld. De gemeentelijke overheden zorgen voor de randvoorwaarden, coördinatie en promotie.

Er worden afspraken van goede nabuurschap gemaakt tussen horeca, organisatoren van manifestaties, buurtbewoners en de gemeentelijke overheid. Tegen overtredingen wordt consequent opgetreden.

De gemeente moet blijven investeren in initiatieven die een meerwaarde kunnen genereren: bewegwijzerde fiets- en wandelpaden, stimuleren van fietsverhuur, fietsparkings, enz.

Tevens moet worden geïnvesteerd in elementen die het **toeristisch aanbod verrijken**:

- aanleg/onderhoud openbare domeinen
- inrichting/openstelling gemeentelijk patrimonium
- aankopen/beheren/ontsluiten bouwkundig patrimonium
- kunst in het openbaar domein

Ook zal de gemeente een aantal randvoorwaarden behartigen die het toeristisch gebeuren flankeren. We denken hierbij aan de bereikbaarheid via openbaar vervoer, aangepast parkeerbeleid, inrichting openbaar domein, bebloeming en bevlagging, goede bewegwijzering, logistieke dienstverlening (ter beschikking stellen van gemeentelijke infrastructuur, audiovisueel materiaal, nadarafsluitingen,).

De gemeente kan het voortouw nemen als **regisseur** om het lokale overleg en concrete samenwerking tussen de verschillende actoren (organisatoren van evenementen, horeca, handel, heemkundige kring, e.a.) te bevorderen. De gemeente stuurt aan op win-win effecten bij de organisatie van evenementen door haar regisseursrol waar te maken en zo te komen tot een optimale samenwerking tussen alle actoren.

Hiertoe zorgt de gemeente voor een duidelijke bevoegdheidstoewijzing (schepen) en specifieke beleidsnota "Toerisme" en laat het toeristisch beleid geen aanhangseltje zijn van bvb bevoegdheid "cultuur".

Het **openbaar domein** is de ontvangstruimte en het visitekaartje van de gemeente voor de bezoekers. Er wordt hier dan ook uitermate zorg voor gedragen (aanleg, onderhoud, netheid maar vooral: toegankelijkheid), met een bijzondere aandacht voor de gemeentegrenzen: infoborden, "welkom"boodschappen.

Het sociaal **jeugdtoerisme** (in bivakhuizen en op kampeerweiden) zal ook zeker thuishoren op deze agenda voor de nieuwe ruimtelijke visie. Kinderen en jongeren moeten "op kamp" kunnen gaan. Ook de toegankelijkheid van (speelzones) in bossen is voor hen van enorm belang. Bij de Heerenbossen dient een duurzame oplossing op plan gezet te worden.

Het Gemeentebestuur wenst alles in het werk te stellen om de toeristische ondernemer (Horecabedrijf, hoevertoerisme...) te ruggensteunen door de gemeentelijke diensten en de toeristische dienst VVV.

Onze **VVV**-afdeling komt met frisse ideeën, concrete acties en publiciteit naar buiten. Wij zijn dankbaar voor het schitterend vrijwilligerswerk dat hier geleverd wordt.

Het Gemeentebestuur wenst, samen met de administratie en technische dienst deze initiatieven te blijven steunen en waar mogelijk opkrikken.

Omdat toerisme één van de groeisectoren van de volgende eeuw is, lijkt ons het ogenblik gekomen complementair het werk van onze VVV een **beleidsplan toerisme** op te maken. Dit gebeurt best vertrekkend van een inventaris van mogelijke toeristische troeven waaruit dan nieuwe initiatieven en acties kunnen voortvloeien.

LAND- EN TUINBOUW

Hoewel niet meer zo manifest aanwezig, is de land- en tuinbouw een rijkdom voor onze gemeente. Enerzijds moeten wij, als gemeente de landbouw koesteren als een economische activiteit voor gezinnen uit de gemeente. Anderzijds onderhoudt de landbouw de open ruimte die uitnodigt om te wandelen en te fietsen. Zo bepaalt de land- en tuinbouw mee het landelijk karakter van onze gemeente, precies dat aspect dat velen zo waarderen.

Land- en tuinbouwers hebben leren vallen en weer opstaan, want de ene keer verguisd, de andere keer op handen gedragen. De Vlaming heeft weer meer respect voor mensen die in de agrarische sector hun boterham verdienen.

Meer nog dan de schoonste boerin van Vlaanderen is dat te danken aan de inzet van elke land- en tuinbouwer die sinds 1990 de milieudruk heeft helpen doen dalen.

Jammer genoeg beseft de Vlaming niet altijd dat het gemiddelde inkomen van de landbouwer intussen 40% lager ligt dan het inkomen van een gemiddeld Vlaams gezin.

En wat te zeggen van de uitdagingen die onze land- en tuinbouwers wachten.

De globalisering en uitbreiding van Europa, de Europese landbouwhervormingen, de WTO akkoorden, en zoveel meer.

Het Gemeentebestuur wil de land- en tuinbouwers bij al deze uitdagingen bijstaan. Want land- en tuinbouw moeten duurzaam zijn: economisch rendabel, sociaal verantwoord én in evenwicht met het milieu, de natuur en de omgeving.

De land- en tuinbouwers verdienen het respect van iedereen en moeten, zoals alle andere bedrijven, gezien worden als partners van de overheid. De rol van de sector verdient een algemene opwaardering, zodat zij de plaats krijgt die haar toekomt.

Leefbare landbouw loopt samen met een **leefbaar platteland**. Zo speelt de land- en tuinbouw een grote rol bij het onderhoud van het landschap. Acties als erfbeplanting en aanleg van natuurlijke systemen voor waterzuivering dragen bij tot een betere inpassing in het landschap.

Door het platteland beleefbaar te maken met o.m. een aangepast netwerk van landbouwwegen, zijn ook fietsers, joggers en wandelaars welkom en verkleint de afstand tussen boer en burger.

Hoewel maar beperkt aanwezig in onze gemeente is deze sector een economisch speerpunt voor het voeren van een vitaal sociaal plattelandsbeleid. Landbouw, en in onze gemeente vooral boomkwekerijen, brengen niet alleen tewerkstelling mee maar uiteraard ook de nodige vitale productie.

De landbouwsector kent tevens een sterke streekidentiteit op basis van voornamelijk geologische differentiatie.

Daarnaast wordt landbouw ook meer en meer in een breder beleidskader geplaatst waarbij linken gelegd worden naar milieu, natuur, toerisme en recreatie.

Het Gemeentebestuur bouwt aldus aan een **geïntegreerd landbouwbeleid**.

Om te kunnen overleven in een soms bikkelharde concurrentiestrijd, hebben onze boeren zich moeten organiseren. Uit de inbreng van hun programma blijkt dat de landbouwers het spel eerlijk willen spelen in functie van de volksgezondheid en de milieubelasting, bijvoorbeeld de mestproblematiek.

Wij willen er zorg voor dragen dat de regels voor iedereen gelden en dat de verantwoordelijke instanties toezien op het naleven van de regels. Hiervoor is ook de inbreng van de landbouwers zelf nodig, zodat de gemeente in overleg met de landbouwers moet werken.

Daarom wil het Gemeentebestuur een landbouwbeleid voeren met duidelijk opgebouwde visie, zoals ophaling huishoudelijk afval van afgelegen bedrijven, onderhoud van landbouwwegen, openbare nutsvoorzieningen, initiatieven ter bestrijding van muskusratten...

We willen garant staan dat vertegenwoordigers van de representatieve landbouworganisaties in de inspraakorganen **vertegenwoordigd** zijn. Derwijze kan de gemeente bij de uitvoering van haar milieu- en natuurbeleid rekening houden met de economische wetmatigheden van een rendabele landbouwbedrijfsvoering.

Er dient nagekeken hoe landbouwbedrijven mee ingeschakeld kunnen worden in het toeristische aanbod van de gemeente.

Hoewel vooral Europa en Vlaanderen het landbouwbeleid aansturen, hebben gemeenten toch wat in de pap te brokkelen. De Vlaamse krachtlijnen zijn kwaliteit, innovatie, verjonging en samenwerking. Veel sleutels daarvan zijn in handen van de gemeente.

BETROKKENHEID

Het goede en regelmatig contact met de lokale land- en tuinbouwers dient bestendig.

Het gemeentebestuur betreft de landbouwers onmiddellijk bij dossiers die een weerslag kunnen hebben op hun bedrijf, bv in het kader van ruimtelijke planning, natuurontwikkeling, milieumaatregelen.

De gemeente wil ook meehelpen aan een gestructureerde en functionele samenwerking tussen de landbouwbedrijven op haar grondgebied.

RUIMTE

Landbouw vraagt ruimte. De gemeente besteedt in het Ruimtelijk Structuurplan voldoende aandacht aan de noden van de land- en tuinbouwers.

Er dient aangedrongen dat extra mogelijkheden gecreëerd worden voor de teelt van gewassen voor de winning van biobrandstoffen.

Voor tuinbouw en aanverwante bedrijven dient de gemeente bij de opmaak van het GRS/RUP ervoor te zorgen dat deze bedrijven nog over uitbreidingsmogelijkheden kunnen beschikken.

De gemeentelijke overheid moet zuinig omspringen met de landbouwgronden. De toekomst van grote en kleine bedrijven en van de jonge landbouwers moet worden gewaarborgd.

RECHTSZEKERHEID

Land- en tuinbouwbedrijven zijn onderhevig aan een resem van wettelijke verplichtingen. Die zijn vaak zodanig complex of onduidelijk dat de onzekerheid bij de land- en tuinbouwers groeit. Zo moet in 2010 de milieuvergunning van heel wat landbouwbedrijven hernieuwd worden. De gemeente kan hen helpen met goede informatie en ondersteuning.

INNOVATIE

Het gemeentebestuur steunt waar mogelijk innovatieve projecten van individuele landbouwers of coöperaties.

VERBREDING

Landbouwbedrijven die hun activiteiten verbreden met thuisverkoop, hoevetoerisme, school- of zorgboerderijen, kunnen van de gemeente extra steun krijgen o.m. met bewegwijzering, promotie bij de dienst toerisme en logistieke hulp.

PROMOTIE

Het gemeentebestuur promoot de sector van land- en tuinbouw zowel in als buiten de gemeente:

Scholen worden aangemoedigd om activiteiten of schooluitstappen te organiseren op/naar landbouwbedrijven.

Initiatieven van landbouwers met een meerwaarde voor het milieu, de gemeente, het platteland, worden positief gecommuniceerd naar de inwoners

Het gemeentebestuur werkt actief aan de uitbouw van fietsroutes, wandelpaden en infopanelen die het leven, wonen en werken op het platteland in de kijker zetten.

WATERBEHEER

Een goed kwalitatief en kwantitatief beheer van de eigen waterlopen is een taak van de gemeente i.s.m. Hydrorio. Er zal binnen Hydrorio aangedrongen worden op een regelmatige ruiming van waterlopen, op een secure wijze, in het belang van tuin- en landbouw en van ieder in overstromingsgevoelig gebied. Bij de Vlaamse overheid wordt aangedrongen op realiteitszin voor de afvoer van de ruimingsspecie.

Het gemeentebestuur sensibiliseert land- en tuinbouwers om duurzaam om te gaan met drink- en grondwater.

VERKEER

Het gemeentebestuur spoort de landbouwers aan voorzichtig te zijn met modder of vervuiling op de openbare weg.

5.2. Gemeente pakt werkloosheid aan

Welvaart en economische groei moeten gericht zijn op participatie, het volwaardig deelnemen aan de samenleving. Het bevorderen van integratie en participatie is in de eerste plaats de bestrijding van de werkloosheid, speciaal ten behoeve van langdurig werklozen, van gedeeltelijk arbeidsongeschikten en gehandicapten.

Als de economie slabakt, dan straalt dit af op de mensen. Een job en een inkomen hebben, maakt dat je meetelt. Zonder geld is het moeilijk leven in onze samenleving.

Ieder heeft recht op werk. De overheid moet alles op alles zetten om zoveel mogelijk ruimte te scheppen voor ondernemen, bedrijven aan te trekken en mensen aan het werk te helpen en te houden; een duurzaam economisch beleid vraagt veel overleg en daadkracht op alle beleidsniveaus, -domeinen en tussen alle spelers.

Met een werkloosheid van meer dan 9% van de beroepsbevolking scoort onze gemeente na Turnhout het zwakst in het arrondissement. Het tij moet gekeerd !

De gemeente heeft IOK opdracht gegeven een inventarisatie te maken van alle vrijliggende gronden in het industriepark met de bedoeling de eigenaars aan te sporen hier activiteiten te ontwikkelen en werkgelegenheid te scheppen.

Voor het Gemeentebestuur moeten alle vormen van ondernemerschap extra ondersteund worden en dienen nieuwe kansen te worden gecreëerd door alle initiatieven welke een toegevoegde waarde betekenen voor ethisch en duurzaam ondernemen.

Onderwijzer, landbouwer, onthaalmoeder, loodgieter, KMO of groot bedrijf. Elk maatschappelijk initiatief en elke vorm van ondernemerschap dient verder aangemoedigd en ondersteund te worden. Het is een taak van de overheid om door een solide financieel-economisch beleid te zorgen voor een duurzame groei en welvaart.

Als gemeente willen we constant ijveren de ontmoedigende rompslomp en ballast waarmee ondernemers – en dan vooral startende – geconfronteerd worden te beperken en tot een minimum te herleiden.

Meer mensen aan het werk, betekent meer inkomsten aan belastingen en premies en stelt de overheid is staat een betere zorg- en dienstverlening uit te bouwen. De overheid moet de deelname aan de arbeidsmarkt blijven stimuleren, met bijzondere aandacht voor jongeren, partners zonder baan en ouderen. Veel mensen boven de vijftig vervullen geen betaalde functie meer. Dat is bovenal een verspilling van ervaring en menskracht. De overheid moet meer stimuleren om oudere mensen in de arbeidsmarkt in te schakelen. Onze *zilverprong* (premie voor wie langer werkt) kan hierbij een incentive geven.

ARBEIDSBEMIDDELING MOGELIJK MAKEN

Werkzoekenden begeleiden is een taak van de VDAB. De lokale overheid kan een faciliterende rol spelen door:

aan een toegankelijke werkwinkel voor werkzoekenden en werkgevers prioriteit te geven;

het werkgelegenheidsforum te doen uitgroeien tot een performant overleg tussen alle betrokkenen van de lokale arbeidsmarkt. Dat bevordert een vlotte arbeidsbemiddeling en efficiënte begeleiding van werkzoekenden;

We willen als gemeente acties nemen om werkzoekenden en als OCMW om leefloontrekkers tewerk te stellen. Als werkgever kunnen gemeenten also hun steentje bijdragen tot lokale tewerkstelling.

Het gemeentebestuur geeft het voorbeeld door aan iedereen eerlijke kansen voor aanwerving en promotie te garanderen.

Als eerste Kempense gemeente zorgde Hulshout een tiental jaren geleden voor een eigen werkwinkel, gedreven door de hoge werkloosheid in onze gemeente. Deze werkloosheid kan er immers voor zorgen dat we afglijden tot de groep van de arme gemeenten, waardoor de bijdragen uit belastingen per aangifte nog hoger moeten om dezelfde diensten aan de bevolking te kunnen bieden.

Het is dus ook uit de bekommernis van het algemeen belang dat het Gemeentebestuur zoveel mogelijk mensen aan een gepaste job wil.

Daarom hebben we een **werkforum** opgericht, als overleggroep op gemeentelijk niveau, nadien sloten buurgemeenten zich aan. De bedoeling is ,volgens behoefte, een jobbeurs voor bedrijven te organiseren. Ook wordt een onderzoek verricht naar de moeilijkheden bij onze werklozen bij het vinden van een job. Hieruit kunnen dan de mogelijke steunmaatregelen in het gemeentelijk beleid ingebouwd worden.

Die kunnen te maken hebben met kansen voor een beter vervoer, meer kinderopvang, begeleiding bij een medisch dossier... Arbeid is en blijft een belangrijke vorm van participatie en vormt de hefboom om aan het maatschappelijk leven te participeren. We zullen, in ieders belang, die groep van mensen blijven **aanmoedigen** om opnieuw mee te doen aan het arbeidsproces.

Het intergemeentelijk werkforum bepaalt thans het beleid van de werkwinkel, met als partners VDAB, RVA/PWA, werkgevers en –nemers, gemeenten en OCMW's. Dit forum moet een nog belangrijkere signaalfunctie vervullen, alsook het werkgelegenheidsbeleid planmatig uitstippelen.

De plaatselijke vzw zal meer de stuwende kracht moeten betekenen voor het doorstromen van werklozen naar het "normaal" arbeidscircuit, een opstap aanbieden naar een vaste, duurzame betrekking.

Het gemeentebestuur levert de nodige inspanningen om de dienstverlening van de verschillende partners in het werkgelegenheidsbeleid zo dicht mogelijk tot bij de plaatselijke ondernemers te brengen. Dit zal gebeuren in samenwerking met de ondernemersorganisaties, bijvoorbeeld door netwerkactiviteiten te organiseren.

In de gemeentelijke administratie krijgen stagiairs kansen om in hun job te groeien en arbeidservaring op te doen. De gemeente blijft dit steunen.

6. Europa

Politiek heeft ver reikende effecten op de samenleving. De toenemende invloed op onze lokale samenleving van de Europese Unie én van de ontwikkelingen in de wereld daaromheen zijn kenmerkend voor de moderne tijd. Wil het Gemeentebestuur een eigen bijdrage leveren aan de politiek, dan zal het oog moeten hebben voor de veranderende omstandigheden. Wil het Gemeentebestuur toekomstgericht zijn, dan zal het verder moeten kijken dan de gebruikelijke grenzen.

De invloed van Europa stijgt dagelijks, ondanks de Franse en Nederlandse afwijzing van de Grondwet. de grenzen binnen de Europese Unie vervagen razendsnel. Het economische, sociale en culturele leven in Vlaanderen verandert daardoor aan een hels tempo. De besluiten die op Europees vlak genome worden, bepalen de politiek in Dorps- en Wetstraat steeds sterker en voor een groeiend aantal beleidsterreinen.

Europese beslissingen gaan veelal voorbij aan de gewone mensen. Toch kijkt Europa meer dan men vermoedt om het hoekje: liefst 70% van de Europese regelgeving heeft betrekking op de Vlaamse bevolking.

We moeten verder durven kijken. Zelfs gebeurtenissen van buiten Europa werken door in het dagelijks leven. Verbeterde mogelijkheden van communicatie, de migratie, internationalisering van de economie dragen daartoe bij. Staten raken onderling sterker van elkaar afhankelijk, niet alleen in Europa, maar wereldwijd.

De overheid moet meer dan ooit extra inspanningen leveren om het globale verhaal van Europa aan de man te brengen, om juist te informeren en mensen warm te maken voor wat er buiten hun gemeente, hun land gebeurt.

We hebben altijd geloofd in de Europese integratie.

Gemeenten kunnen een belangrijke rol spelen in het waarmaken van de Europese Unie. Door hun ligging, door diverse beleidsterreinen op hun grondgebied (jeugd, landbouw, onderwijs, industrie, handel, cultuur,...) hebben ze heel wat aanknopingspunten om Europa dichterbij de mensen te brengen en de mensen bewust te maken dat Europa een grote invloed heeft op hun levenskwaliteit.

In het gemeentebestuur maken we één van de **schepenen** ook verantwoordelijk voor **Europese zaken**.

De gemeente tracht een **vriendschapsband** aan te gaan met minstens één gemeente buiten Vlaanderen, met bijzondere aandacht voor Nederland.

Waar nodig dient de gemeente meer in te spelen op de mogelijkheden van de Euregiowerkingen.

Er wordt onderzocht op welke wijze op een frisse en eigentijdse wijze de Dag van Europa (9 mei) en 11 november, de Europese en vredesgedachte, in de kijker gesteld kunnen worden. Daarbij wordt ook gewezen op de rol en de rechten van de regio's, de kleinere volks- en taalgemeenschappen en de autochtone minderheden en het onafhankelijkheidsstreven van andere volkeren.

7. Ontwikkelingssamenwerking

Dat de inwoners van een gemeente de wereld niet zullen veranderen, kunnen we allemaal best aannemen. Maar, de wereld wordt gemaakt door mensen.

Mensen die samen iets opbouwen, van elkaar leren, anderen helpen, samen ervaringen opdoen ...

Het bestrijden van armoede en ongelijkheid in de wereld is één van de kerntaken. Dit uit zich niet alleen in Vlaanderen, maar in solidariteit met ontwikkelingslanden. We moeten aandacht blijven hebben voor de mensenrechten en het bevorderen van behoorlijk democratisch bestuur op alle plaatsen waar mensen samenleven.

De gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking raakt stilaan ingeburgerd. Meer en meer gemeenten – maar lang nog niet allemaal – voelen de noodzaak om “iets” te moeten doen: er werden schepenen voor ontwikkelingssamenwerking aangesteld, begrotingsmiddelen voorzien,... Zo ook in onze gemeente.

Deze laagdrempelige aanpak via hun gemeente kan meer mensen overtuigen van het nut en de noodzaak van een Noord-Zuidbeleid.

Een blauwdruk voor een “goed” lokaal Noord-Zuidbeleid bestaat niet.

Het is wenselijk om tot een visie te komen als hefboom voor een langetermijnbeleid. Hierbij kunnen sensibilisatie van de bevolking en systematische betoelaging van 11.11.11 worden opgenomen, evenals projecten die aansluiten bij de identiteit van de gemeente.

Er kan tevens gestipuleerd worden welke aankopen van eerlijke producten (kunnen) worden aangekocht. Als een vorm van praktische ontwikkelingshulp zullen gemeentelijke aankopen voor verbruiksgoederen zoveel mogelijk verlopen via producten uit de eerlijke handel met de derde wereld en de sociale economie in Vlaanderen.

Voor een goede **ontwikkelingssamenwerking** werken we in onze gemeente op drie sporen:

- nood- en logistieke hulp voor de plaatselijke NGO's en verenigingen, alsook een apart budget gereserveerd op de jaarlijkse begroting (steun aan rampgebieden in de derde wereld);
- apart budget voor kleine projecten in lage inkomenslanden. Hier is een duidelijke band met inwoners uit de gemeente, bijvoorbeeld ontwikkelingshulpers of missionarissen;
- jaarlijkse steun aan Unicef, voor de kinderen uit de derde wereld. Als we de consultaties van Kind en Gezin naar buiten onze gemeente zagen verplaatst worden, waren we ongelukkig. Dank zij Unicef kunnen we helpen dat ook de kinderen van het zuiden levensnoodzakelijke vaccinaties toegediend krijgen

Het Gemeentebestuur heeft oog voor wat er in Europa en in de wereld gebeurt.

De lokale besturen hebben de plicht de internationale solidariteitsgedachte vorm te geven in concrete initiatieven naar Midden- en Oost-Europa en de Derde Wereld toe. Paternalisme moet plaats ruimen voor partnerschap. Ook het Noorden kan, vooral op sociaal vlak, heel wat leren van het Zuiden.

Nawoord

Gemeenten hebben duidelijk behoefte aan capaciteit om vooruit te denken.

De input van politici in de strategische planningsprocessen is de maatschappelijke input.

Het Gemeentebestuur wil voeling blijven houden met wat leeft. We willen ontwikkelingen naar boven brengen en overleg organiseren.

Het is niet de bedoeling een specifieke inbreng te doen op het technische vlak van uitvoering. Veeleer moeten we het maatschappelijk overleg binnen de gemeente verder organiseren en sturen.

Hierbij hebben we vooral een pleidooi gehouden voor een pragmatisch-thematische aanpak met als uitgangspunt de kwalitatieve verbetering van de bestaande beleidsvoering.

Verder wensen we te benadrukken dat voldoende aandacht zal dienen gegeven te worden aan de personele omkadering die de strategische beleidsplanning en de bestuurlijke vernieuwing in het algemeen vereist.

Het voeren van een kwalitatief vernieuwd beleid vraagt ook om een goede samenwerking en samenspraak tussen ambtenaren en mandatarissen.

Inhoudsopgave Beleidsplan 2007-2012

Voorwoord

missie	1
besturen is een werkwoord ...	3
... en mensnabij	4

Algemeen beleid

uitdagingen/kansen voor de Dorpstraat	5
waar mensen wakker van liggen	6
dit Beleidsplan neemt de mensen au sérieux	7

Het Beleidsplan

1. De familie als basis	11
1.1. kinderopvang	12
1.2. steun aan ouders en kinderen	14
1.3. welzijn en zorg	
nieuwe opdrachten voor OCMW	15
zorg voor de mens in eigen omgeving	
senioren aanpasbaarheid	18
hulpbehoevend	18
vereenzaming, ouderenmis(be)handeling en palliatie	19
gehandicapten toegankelijke zorg	20
aanpasbaarheid	21
recht op volwaardige integratie	21
mensen in armoede mogen niet uit de boot vallen	22
beter omgaan met gezondheid	23
voorkomen van verslaving	24
1.4. senioren steeds jonger van hart	25
1.5. ruimte om jong te zijn	28
ruimte om mee te denken	28
ruimte om te spelen	33
financiële ruimte	33

2.	Zuurstof voor de <u>vereniging</u>	
2.1.	cultuur	
	cultuur voor elk	34
	socio-culturele verenigingen	36
	het culturele landschap	38
	aangepaste infrastructuur	39
	erfgoed	40
	lokale volkscultuur	40
	samenwerking cultuur – toerisme/onderwijs	40
	dynamische bibliotheek	41
2.2.	sport voor iedereen	43
	sportraad en sportdienst	46
	sportpromotie	46
	sportbuurtwerk	47
3.	Leven in de <u>buurt</u>	48
3.1	de leefomgeving goed ordenen	48
	een eigen ruimtelijk beleid	48
	accenten voor gemeentelijke visie	50
	gemeentelijk ruimtelijk structuurplan	52
	autonoom gemeentelijk vergunningen- en handhavingsbeleid	53
	informatie, inspraak en consultatie	54
	ruimte om te ontspannen	54
	ruimte om te ondernemen	55
	ruimte om betaalbaar te wonen	55
	kansen voor behoorlijk wonen	58
3.2	de leefomgeving opwaarderen	65
	toonaangevend milieubeleid	67
	milieuvergunningen	68
	energie	69
	hinder wegnemen en hoffelijkheid promoten	69
	inspraak en participatie	70
	aanplanting struiken en bloemen	70
	aanleg straten en pleinen	71
	waterzuivering	72
	huisvuil voorkomen blijft regel nr. 1	73
	aandacht voor de natuur	76
	eerbied voor onze doden/verzorgde kerkhoven	76

3.3 een veilige en toegankelijke gemeente	
duurzame mobiliteit	77
bevorderen van zachte vervoermiddelen	78
snelheidshandhaving	81
bereikbaarheid voor middenstand	82
3.4 een veilige buurt	
Uw veiligheid ? onze zorg (en kerntaak)	83
preventie en sensibilisering als verzekering tegen onveiligheid	84
strijd tegen criminaliteit	87
wijkagent centraal aanspreekpunt voor overlast	90
brandweer en brandveiligheid	91
verkeersveiligheid	92
aanpak verkeersveiligheid en criminaliteit in onze gemeente	93
3.5 een warme en aangename buurt	96
3.6 een levendige buurt	98
3.7 onderwijs	
Uw kansen op ontplooiing, onze verantwoordelijkheid	99
het surplus van de plaatselijke school	101
open school	102
pedagogisch project	103
4 <u>Behoorlijk bestuur</u>	
4.1 moderne, toekomstgerichte gemeente	
weten waar naartoe	104
klantvriendelijke gemeente	105
moderne administratie en communicatie	105
4.2 goed werkend gemeentebestuur	108
4.3 werken voor de inwoners van Houtvenne, Hulshout en Westmeerbeek	109
4.4 samenwerken met de inwoners van Houtvenne, Hulshout en Westmeerbeek	112
4.5 meer bestuurskracht en intergemeentelijke samenwerking	115
4.6 gemeentepersoneel	118
4.7 realisme in de financiën	
goede rentmeester	120
oranje knipperlicht voor de gemeentekas	121
strategische planning	123
4.8 enkel binnen een sterk Vlaanderen	126

5	<u>Tewerkstelling en lokale economie</u>	
	5.1 lokale economie	
	ondernemersvriendelijk klimaat	129
	ruimte om te ondernemen	131
	eenvoudige en rechtvaardige belastingreglementen	132
	transparant overleg	132
	promotie en onthaal	133
	vlot verkeer en bereikbaarheid bij werken	133
	winkelbeleid en middenstand	134
	sociale en diensteneconomie	136
	Horeca en toerisme	136
	land- en tuinbouw	141
	5.2 gemeente pakt werkloosheid aan	144
6	<u>Europa</u>	146
7	<u>Ontwikkelingssamenwerking</u>	147
	nawoord	148